

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

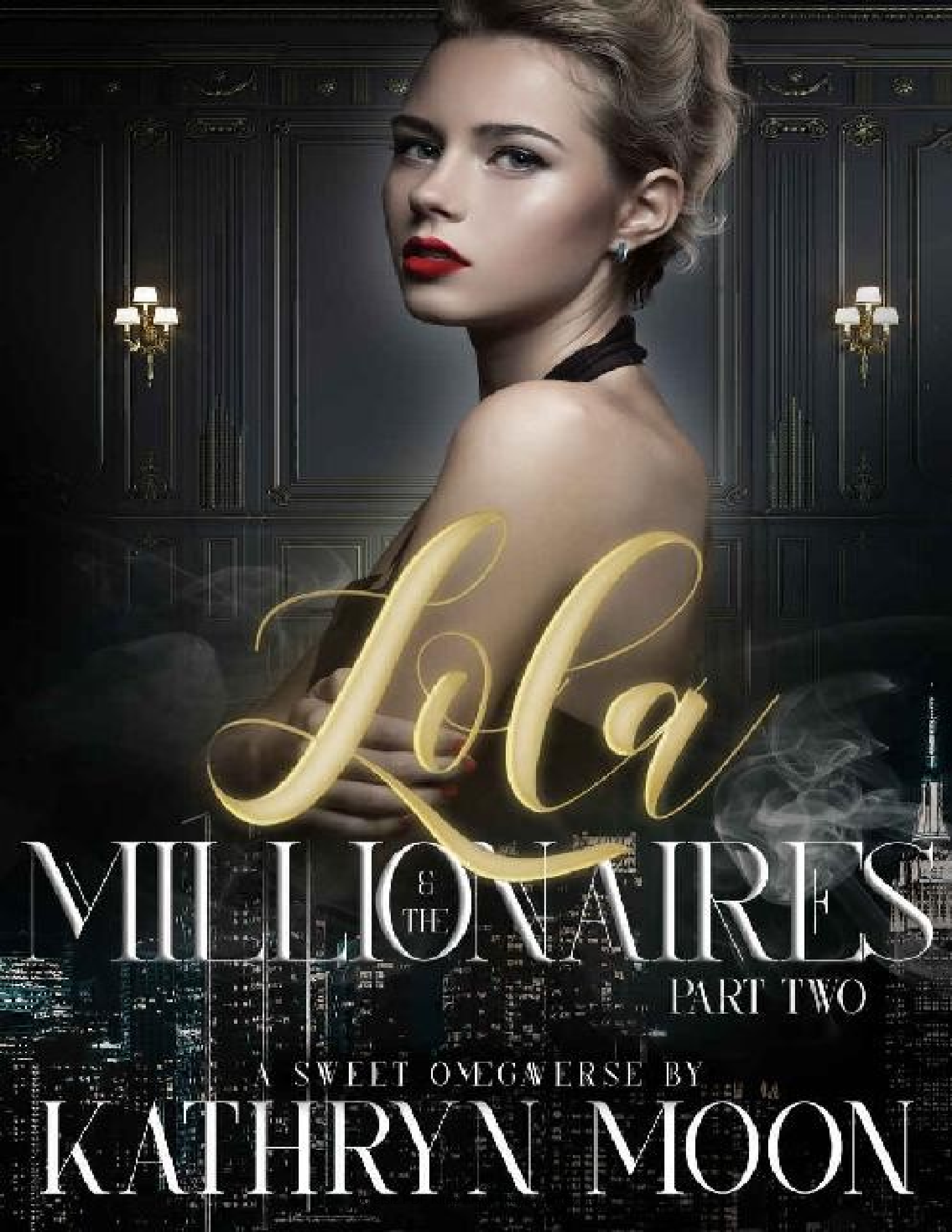
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Lola

MILLIONAIRES

&
THE

PART TWO

A SWEET OMEGWERSE BY

KATHRYN MOON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

LOLA & MİLYONERLER

İkinci Bölüm

KATHRYN MOON

Telif Hakkı© 2020 Kathryn Moon

Lola ve Milyonerler, Birinci Bölüm İlk

yayın: 11 Haziran 2020 Kapak resmi:

KellieArts

Lana Kole tarafından yazı tipi sanatı

Düzenleme: Meghan Leigh

Daigle Format: Kathryn Moon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Telif hakkıyla korunan bir çalışmanın izinsiz olarak çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve para ve federal hapis cezası ile cezalandırılır.

Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına veya teşvik etmeyin. Desteğiniz yazarın hakları takdir edilmektedir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

*Ağlayan kızlara,
Duygusalsınız, tepkiselsiniz, güçlüsünüz, tutkulusunuz, öfkeliniz ve hala
damlasını hissediyorsunuz.
Sen güçlüsün ve sana aksini söyleyenin canı cehenneme.*

İçindekiler

1. [Caleb](#)
2. [Lola](#)
3. [Wes](#)
4. [Lola](#)
5. [Lola](#)
6. [Lola](#)
7. [Lola](#)
8. [Caleb](#)
9. [Lola](#)
10. [Lola](#)
11. [Lola](#)
12. [Tırmık](#)
13. [Lola](#)
14. [Lola](#)
15. [Matthieu](#)
16. [Lola](#)
17. [Wes](#)
18. [Lola](#)
19. [Lola](#)
20. [Lola](#)
21. [Lola](#)
22. [Leo](#)
23. [Lola](#)
24. [Tırmık](#)
25. [Lola](#)
26. [Lola](#)
27. [Lola](#)

28. [Lola](#)
29. [Cyrus](#)
30. [Lola](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Kathryn Moon](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

BIR

Caleb

Lola yatağımın ortasında mışıl mışıl uyuyordu, ben yatak başlığıma yaslanıp Leo'nun giyinmesini izlerken yüzü kalçama yaslanmıştı. Gözleri sürekli olarak

Yatağa uzandı, parmakları koyu renk saçlarını tekrar düzeltmeyi hatırlayana kadar yol yol kazıyordu. Rake Lola'nın sırtına yaslanmıştı, bir kolu Lola'nın ortasına sıkıca sarılmıştı ve kendi horultuları Lola'nın saçlarına usulca karışıyordu.

"O güvende Leo," diye fısıldadım, adımlarını duraklatarak. "Sen dönene kadar onu gözümün önünden ayırmayacağıma söz veriyorum."

"Biliyorum," diye iç geçirdi Leo, başını sallarken gülümsemesi gönülsüzdü. "Ben sadece... bunun onu nereye götüreceğinden endişeleniyorum."

Bizimle, diye düşündüm, Lola'nın öngörülebilir bir gelecek için bizimle kalmayı kabul ettiğini bilmek kalbime tamamen bencilce zevk veriyordu.

"Bence onun burada olması cesaret verici," dedim düşüncelerimi daha diplomatik bir şekilde ifade ederek.

En iyi ihtimalle birkaç saat uyuyarak eve zar zor dönebilmiştik ama o saatler de tüm ekip bir yatakta sıkışmış halde geçirilmişti. Doğrudan şehir merkezindeki ofisine gitmeden önce polisle işini bitirmek için Lola' dairesinde kalan Wes hariç hepimiz.

Cyrus ve Matthieu bir saat önce dergiye gitmek üzere yola çıkmışlardı, yüzlerinde gecenin yorgunluğundan dolayı biraz bitkin bir ifade vardı. Matthieu

Lola'nın durumu idare etmesine izin vermektense Wendy'nin *Designate*'i yerle bir etmesine izin vermeyi tercih eder gibi kaşlarını çatıyor.

"Ben de istiyorum, sadece..." Leo yavaş bir nefes verdi ve sonra bana doğru geçti, yatağın üzerinde diz çöktü ve yumuşak bir öpücük için eğildi. Başını benimkine yasladı ve ben de parmaklarımı kirli sakalının yumuşak gezdirdim. Leo gülümseyerek, "Bugün onunla biraz sihir yap," dedi.

Buna güldüm. "Benim sihrim mi?"

"Mmm. Bilirsin. Birine dünya durmuş gibi hissettirirsin, böylece siz onunla beklerken nefes alabilirler."

Bu tanım karşısında kızardım. "Sanırım bana çok fazla kredi veriyorsun, sevgilim."

"Gerçekten değilim. Ve Rake'in onu bunaltmasını engelle. Tüm bu olanlardan sonra yeniden alışverişe başlamak için can attığını biliyorum..." Yüzünü buruşturdu ve ben de yüz ifadesini yansıttım.

Lola'nın gardırobundaki tahribata uzun uzun bakamadım, sadece kıyafetlerinin parçalanmasının bir alaydan fazlası olduğunu anlayacak kadar. Gözyaşlarında ve kesiklerde tüylerimi diken diken eden ve Lola'yı kollarıma almak için içimi kaşındıran bir şiddet vardı. Gece boyunca Rake ve Leo'nun onun yanında önceliği almasına izin vermek için kendimi tutmam gerekmişti -Matthieu'nun kendi iddiası vardı ve kimse baş alfamıza meydan okumaya çalışmıyordu. Uyurken çıkardığı her küçük inilti, kendi bağ arkadaşlarımı bir kenara itip onu kucağıma alma arzusuyla seğirmeme neden oluyordu.

Rake kıpırdanıp Lola'nın omzuna sokularak, "Mmph, duydum," diye mırıldandı. Lola mırıldandı ama yerinden kıpırdamadı.

Leo'ya göz kırptım, bu tam olarak bir söz değildi. Ama Rake teğet geçtiğinde onu yola getirmekte çok iyiydim ve Lola'ya karşı dikkatli olacağını zaten biliyordum. Aramızdaki bağ endişe ve şefkatle dolup taşıyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı Leo, beni tekrar öperken eli Lola'ya uzandı ve onu uyandırmamak için geri çekildi. "Mümkünse bugünü kısa keseceğim."

"Endişelenmemeye çalışın. Zaten günün büyük bir kısmında uyuması gerekecek." Benim zorluğum, onun yanından ayrılmak istemediğim zamanlarda hepimizi nasıl besleyeceğimi çözmek olacaktı.

Leo derin bir nefes aldı ve başını sallayarak kendini önce yataktan sonra da odadan çıkmaya zorladı. Rake o gittikten sonra Lola'nın saçlarından bana bakıyordu. Yastıklara doğru kaydım, Lola bilinçsizce yanıma doğru kayarak kokuma kök saldıığında acı verici bir şekilde sevindim. Boğazıma doğru iç çekti ve Rake'in kolu bellerimizden uzanarak elimi buldu ve göğsümün üzerinde kendi eliyle birleştirdi.

"Bizimle kalmasına sevindiğim için çok mu kötüyüm?" Rake fısıldadı.

"Umarım öyle değildir," dedim. Çünkü ben de aynı şeyi hissediyordum.

LOLA mutfak tezgâhında kahve fincanına bakıyordu, ben de ocağın başında yan durmuş hem onu izlemeye hem de ızgara peynirli sandviçlerimizi yakmamaya çalışıyordum.

"Baş ağrın nasıl?"

"Mm, daha iyi," dedi Lola başını sallayarak ve başını omuzlarının üzerinde döndürerek. Rake elinde bir kase kesilmiş çilekle adanın etrafında koşuşturdu. Kaseyi tezgâhın üzerine koydu ve sonra ellerini yavaşça Lola'nın omuzlarına doğru kaldırdı. Gözleri kapanmadan önce irkildi ve Rake'in ellerine yaslandı.

Tam olarak nasıl hissettiğini bilmek istiyordum. Bizi kırmaktan endişe ettiği için mi ilgimizi kabul ediyordu - geçmişte ondan yakaladığım bir kalıp - yoksa ona gerçek bir rahatlama mı sunuyorduk?

Yıllarca en yakınlarımla duygularını anlamamı sağlayan bir bağla şımartılmışım ve şimdi merak içinde kalmak beni sürekli rahatsız . Eğer *küçük* bir ısırik alabilseydim...

Aklını kaçırmışsın, dedim kendi kendime.

Sonra Lola mutlu bir şekilde içini çekti, alnındaki hafif gerginlik eridi ve benim omuzlarım rahatlayarak çöktü.

"Sence yeşil yuvada yemek yiyebilir miyiz?" Lola sordu. "Ben sadece bir kedi gibi güneş ışığında kestirmek istiyorum. Biraz Malta'ya dönmüşüm gibi davranmak istiyorum."

"Elbette," dedim.

"Lolipop, hemen şimdi Malta'ya gidebiliriz," dedi Rake.

Lola güldü ve ben de ona hafifçe başımı salladım. Matthieu onu öldürebilirdi. Leo da öldürebilirdi. Bana sırttı ve başıyla Lola'nın gülümseyerek pembe dudaklarının arasından çilek kopardığı yeri işaret etti.

Izgara peynirleri tabaklara koydum ve Rake de Leo'nun sipariş ettiği ve öğle yemeğimiz için eve getirdiği fırında patates çorbası kaselerini aldı. Lola'nın hediye vermekten tek şeyin yiyecek olduğu bir süredir grupta konuşuluyordu ve içimden bir ses kilerimizin fazlasıyla dolmak üzere olduğunu söylüyordu.

Hava bugün için biraz aydınlanmıştı, Rake'in bitkilerle dolu yuva odasındaki perdeli pencerelerin bazılarını geri kaydırabilecek kadar, böylece dalların arasından düşen güneş ışığının ve mükemmel bir bahar esintisinin tadını çıkarabilirdik. Lola sandviçini çorba kâsesinde bir kaşık gibi kullanıyordu, gözleri ikinci kez yorgunluktan düşmüştü bile. Odada üçümüzün paylaşabileceği geniş bir divan vardı. Şu anda yorgun değildim ama Lola'nın istediği buysa bir tahta kadar hareketsiz yatabilirdim.

"Bu hafta sonu randevun nasıldı?" Lola bana sordu. Kaşlarım çatıldı. "Randevu mu?"

Rake boğazını temizledi, kaşları belirgin bir şekilde havaya kalktı. "Bilirsin işte. Bir müşteriyle olan randevunuz nedeniyle seyahate çıkmaktan vazgeçmek zorunda kaldınız."

Aferin Caleb. "Ohhh."

Lola aramıza baktı, sonunda dudaklarında gerçek bir gülümseme belirdi. "Öyle bir şey yoktu, değil mi? Caleb, yolculuktan vazgeçmek zorunda değildin!"

Ofladım ve başımı salladım. "Ben istedim. Bu benim fikrimdi." Eğer , Indy içeri girdiğinde Lola dairesinde olur muydu?

Lola, "Leo tekrar gideceğimizi söylüyor, bu yüzden benim hatırım için bir sonrakini atlamasan iyi olur," dedi.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve Rake bana gülümsedi. güzel bir resmiydi bu ve Rake'in kendini tam olarak

Bu karışım bende onu öpme isteği uyandırdı. Neredeyse her şeyi Leo'ya mesaj atmak istiyordum. Bu geri adım atmak değildi. Bir gece önce haklı olarak dehşete düşmüştü ama *bize* gelmişti ve önemli olan da buydu. "Sürü uzun zamandır birlikte doğru düzgün bir tatil yapmadı ve ben

Malta'ya hiç gitmedim. Bunu yakında planlamamız gerekecek. Bahse girerim birkaç tasarımcıyı dürtebilirim ve içlerinden biri orada bir çekim yapmak için yemi yutar," diye düşündü Rake.

"Çalışıyorsan tatil sayılmaz," dedi Lola, dizini onun dizine dayayarak.

Rake sırtarak, "Ücret içkilerimizi karşılayacaksa olur," dedi. Gözleri benimkilere kaydı ve sırtışı sinsileşti. "İşten bahsetmişken, göndermem gereken birkaç e-posta ve yapmam gereken birkaç arama var. İşim bittiğinde seni tekrar bulmaya geleceğim."

Saçmalık. O *yapmadı*. Sinsice.

"Kay," dedi Lola, Rake dudaklarını öperken çenesini kaldırdı ve sonra oturduğu yerden kalkarak tabaklarımızı topladı. Rake odadan çıkarken bana döndü. "Eğer senin de halletmen gereken işler varsa benimle kalmak zorunda değilsin."

Yalnız kalmayı tercih edip etmeyeceğini merak ederek tereddüt ettim ama bu sabah Leo'ya söylediklerimde ciddiydim. "Gerçekten olmak istediğim başka bir yer yok."

Lola'nın yanakları pembeleşti. Saçları dağınıktı, başının üzerinde toplanmıştı ve düğümünden çözüp parmaklarımla taramak istedim.

"Sonunda göğsüne salyalarımı akıtsam bile mi?" diye sordu. "Matthieu seni uyarabilir, bu ."

Güldüm. Matthieu, Lola yatak odasının duvarlarına Sharpie ile yaramaz karalamalar çizseydi şikayet etmezdi. Kadına o kadar aşık ki, muhtemelen çerçeveletirdi.

"Yastık olmakta üstüme yoktur aşkım, beni merak etme." Muhtemelen onun uykusundan ben ondan daha fazla zevk . Ayağa kalkıp ona elimi uzattım ve dar odanın uzak tarafındaki divanı çevreleyen küçük eğrelti otu yuvasına götürdüm.

Lola beni dizlerinin üzerinde yatağa kadar takip etti, pitoresk ve tamamen farkında değildi. Bir çift uyku şortunun üzerine Leo'nun kazağını giymişti, şortun etekleri neredeyse

ağır örgünün altında kayboluyordu. Kokularının mükemmel lezzetli bir kombinasyonunu oluşturunuyordu, sanki benim tatlımı gibi tenini yalamak istiyordum.

Başını göğsüme yaslayıp bacaklarından birini benimkinin üzerine atarak bana karşı rahatlarırken kendime *centilmen ol*, diye hatırlattım. Kollarımdan birini sırtına doğru uzattım ve diğer elimi kalçasının kabarıklığına koydum. İç çekerken göğüsleri göğsüme sürtündü ve eli göğsümde kayarak tüylerimi diken diken etti.

"Biri bunu şişelemeli," diye mırıldandı, daha da yaklaştı, yanıma doğru kayarak burnunun sivri ucunu boğazıma dayadı.

Göğsümdeki mırıltıyı bastırmaya çalıştım ama o sessiz kalmayı reddediyor, kollarımdaki kadın için gümbürdüyordu. Daha önce hiç bir kadınla birlikte olmamıştım, ancak yıllar içinde birkaç tanesinden etkilenmişim. Hiçbir zaman ciddi anlamda değil ama kadınsı kıvrımların çekiciliğini anlayacak kadar. Lola'yı Rake ya da Leo ile karşılaştırmak kabalık gibi geliyordu ama merak ediyordum... Onunla işler nasıl farklı olurdu? Onun içinde olmak nasıl bir his olurdu? Sıcakta onu Leo ve Rake'le izlerken, güneş ışınlarına muhtaç bir çiçek gibi, her dokunuşta gelişiyor gibi görünüyordu.

İlgimi gizli tutmaya çalışarak düşünürken ellerim dalgınca Lola'nın yanında ve sırtında geziniyordu. Elim Leo'nun kazağının altından kayarken Lola'nın eli gömleğimi kavrayıncaya kadar onu nasıl mıncıkladığının farkına varmamıştım, teni parmaklarıma değecek kadar sıcaktı. Nefesi boğazımı ıslattı ve bir an için mırıltım neredeyse bir zevk kükremesine dönüştü. yuttum, elimi çektim.

"Özür dilerim, öyle demek istemedim-" Belki de bu beklediğimden daha zor bir sınavdı. okşayarak sakinleştiremezdim.

"Hayır, sadece... Güzeldi," dedi Lola, sesi nefes nefese çıkmıştı. "İyi hissettirdi."

Lola'nın kalçaları benimkilere doğru kayana kadar donup kaldım, sanki sürtünme arzusunu dindirmeye çalışıyordu, o anda bunu anlayabiliyordum. Elim bir mıknaş gibi tekrar tenine doğru çekildi, çıplak tenini okşarken tatlı ve duyulabilir bir iç çekişi vardı

Uyluk, parmaklarımın altında narin ve yumuşak bir ten. Nazikçe yukarı ve aşağı geçişler yaparken, şortunun eteğinin altından zar zor kayarken ve sonra kumaşın üzerinden sırtına doğru kayarken her özlem dolu notayı dinledim.

İnledi, sesi neredeyse fısıldadı ve ben kazağın altındaki pürüzsüz sırtında desenler çizerken yüzünü gizlemek için başını çevirdi.

"İyi mi?" Omurgasına doğru yolumu hissederek sordum. "Mhm. Durma."

Neredeyse masumdu. Eğer ağrımaya başlamış olmasaydım ve sikim huzursuzlanmasaydı, masum olabilirdi. Lola'nın nefesi titriyordu ve dudaklarını yalarken dili hafifçe tenimi sıyırdı. notasını duymaya ne kadar kararlı olduğum için yutkunması kulağımda gürültülüydü.

"Buraya gel," dedim, düşünmeden.

Zaten yakınımdaydı ama ben daha da yakın olmasını istedim ve tamamen üzerime yatması için onu yukarı çektim. Kendini göğsümün üzerine bıraktığında mırıltım kalın ve gürültülüydü, bacakları benimkilerin her iki yanında dinlenmek için açıldı. Büyük palmiye yapraklarının arasından süzülen ışığa sırtını maruz bırakmak için kazağını yukarı sıyırdım. Dokunuşum daha kararlı hale geldi, inleyip sızlanana kadar kaslarını çalıştırdı ve sonra hafifleyip kalçalarımın üzerinde küçük hareketlerle kıpırdayana kadar tekrar alay etti.

"Caleb, ben..."

Kelimeleri bekledim, ellerim kalçalarından omuzlarına doğru ilerledi ve onu bana sabitlemek için kavradı. Düşüncesini hiç bitirmedi ya da konuşmadı. Onun yerine başını çevirdi, ağzı boynumun derisindeydi, dili küçük kedi yavrusu hareketleriyle beni yalıyordu.

Bu artık hiç de masum değildi; erotik ve tehlikeliydi. Lola'yla bu şekilde birlikte olarak kimin bölgesine tecavüz ediyordum? Leo ve Rake muhtemelen heyecanlanacaktı ama Matthieu kız arkadaşının yanında başka bir alfanın olması karşısında ne hissedecekti?

Sanki kendimi içine attığım tehlikeyi geri alabileceğim gibi, ikimizi de daha fazla zorlama dürtüsüne direndim. Ama kendimi durduramıyordum, ellerim sürekli Lola'nın sıcak teninde geziniyordu, mırıltım aramızda ağır ve yoğundu. Lola seslerini benimkilere gömdü.

Sırtının gerilmesini ve gevşemesini izledim, kendi vücudu bir uçurumda çırpınıyordu.

"Caleb, yapacağım-" diye nefesini tuttu, vücudu sertleşti ve mırıltım tatmin edici bir hırıltıya dönüştü. Lola başını kaldırdı ve ben hazırdım, ağzını kendime çektim, titrerken bir elim başının arkasındaydı. Öpüşmemiz, olup bitenlerin yasadışılığına kıyasla daha nazikti; dudaklarımız yumuşak yudumlarla birbirine değiyor, tadı dilimde şekerli bir hal alıyordu.

Lola gevşedi, kollarımda eridi, gevşedi ve nefes nefese kaldı, ben bizi yan yatırdım, o hareketsiz kaldıktan sonra da öpüşmeye devam ettik. Yanakları ve boğazı kızarmış, kazağı belinin yarısına kadar inmiş bir halde eğildiğimde gözlerini yavaşça bana kırıştırdı. Havadaki salgısının kokusunu alabiliyordum, ağzının tadının daha katranlı bir versiyonu ve divandan aşağı kaymamak, küçük şortunu sıyırıp atmamak ve seksiyle ziyafet çekmemek için her şeyimi verdim.

Dudakları aralandı ve ben ondan önce konuşmak için acele ettim. Eğer beni kendisiyle zaten tökezlediğimden daha ileri gitmeye davet , bu teklife karşı koyabileceğimden emin .

"Dinlen," dedim onun yerine, dudaklarını, çenesini, alnını öptüm. "Diğerleri eve gelmeden önce biraz daha uyumaya çalış."

Lola içini çekti, kızarması derinleşti ve ben başını omzuma doğru indirirken gözleri kapandı.

iki

Lola

M Telefon çaldı ve ben inledim, cevap veren yumuşak mırıltı bana nerede olduğumu, kim olduğumu hatırlatmadan önce üzerine örtüldüğüm sandığa gömüldüm.

ve uykuya dalmadan önce ne yaptığımı düşündüm. Çabucak doğruldum ve altımdaki Caleb'in buruşuk resmine baktım, altın sarısı saçları garip açılarla açılmıştı, göğsünde bıraktığım taze salya lekesi benimle alay ediyordu. Gözlerini yavaşça kırıştıtararak bana baktı ve yüzündeki yumuşak gülümseme paniğimi yatıştırdı.

Onu taciz etmiş miydim? Belki biraz, ama bu konuda oldukça mutlu görünüyordu.

Yine saçmalamaya başladın, Lola.

Caleb'in kucağından kayarak yastığın altına gömülü olan telefonumu bulmaya çalıştım. Yer değiştirirken eli kalçamı okşadı ve boğazımdaki yumuşak iniltiyi bastırdım, beni doğrudan orgazma mırıldanırkenki mükemmel sıcaklığını hatırladım.

Caleb, tüm sessiz konuşmasına ve garip tereddütlerine rağmen Matthieu'dan daha az ölümcül değildi. Sadece uykulu kucaklaşmalar şeklinde sinsice yaklaştı.

Telefon ekranında Baby'nin adı parlıyordu ve ben de gözlerim fal taşı gibi açılmış, ağzım açık bir şekilde ona ne anlatmaya çalışıyordum.

"Neredesin? İyi misin? Plaza'ya gelmen gerekiyor!" Bebek nefes nefese bir telaşla söyledi.

"Indy şehirde," dedim aynı hızla.

Bebek nefesini içine çekti. "Lanet olsun. Bunu sana umuyordum. Az önce polisten haber aldık."

"Evime zorla girdi," diye açıkladım.

"Ne?! Sen iyi misin? ? Lola, yapmalısın-"

"Rake ve Leo'nun evindeyim. Ben iyiyim. Olay olduğunda Leo ve ben Malta'daydık, eve geldim ve..." Bir nefes çektim. "Her neyse, bir süre daha burada kalacağım."

Bebek sessizdi ve Caleb divanda oturmuş, kolunu kaldırmış, yanına sokulmam için bana açık bir davetiye çıkarıyordu. *Direnmek nafile*, diye düşündüm ve kıvrılmış bacaklarımı ona yaslayıp başımı omzuna yasladım.

"Az önce *Malta*'da olduğunu mu söyledin?" Bebek kulağıma ciyak ciyak bağırdı. "Beni Malta'ya kim götürecekt?"

Aramanın arka planında bir ses korosu duydum, çoğunlukla olumlu teklifler ve bir "Ne ?" sesi.

"Yani iyi misin?" Bebek sordu.

Caleb'in parmaklarını benimkilere geçirdiği yere baktım ve gülümsedim. "Kesinlikle iyiyim. Korktum ama burada güvendeyim."

"Peki ya alfalar?"

Mırıldandım. Caleb'in soruyu duymamış olmasına imkân , çünkü kafası benimkinin tam üzerindeydi ve Baby'ye her şeyin özetini anlatmanın de uygun emin değildim. Ateş. Matthieu. Ve şimdi de Caleb.

Bunun yerine, "Bir an önce arayı kapatmalıyız," dedim ve Caleb bana karşı kıkırdadı.

"Ooo, az önce nefis bir erkek sesi duydum," dedi Baby.

Leo bir anda odaya daldı, sanki evde kaybolduğumu düşünmüş gibi göğsü çökmüştü ve koşarak divana gitti.

"Hey, Leo eve yeni geldi. Bugün konuşma fırsatımız olmadı ve-"

"Hayır, anlıyorum. Sadece güvende olduğunu bildiğim için mutluyum. Yine de arayı kapatmamız gerekiyor. Ama bekleyebilir. Seni seviyorum, Lo."

Leo divanın üzerinde, bacaklarımızın yanında diz çökmüştü ve eğilip çıplak dizimin üstüne uzun bir öpücük kondurdu.

"Seni seviyorum bebeğim," diye cevap verdim ve kapattım.

Doğrudum ve Leo beni göğsüne doğru çekti.

"Ben iyiyim," diye onu rahatlattım, sırtını sıvazlayarak. Sert görünüyordu, gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve stres omuzlarını sıkıca bağlamıştı. Ben ona sarıldıkça rahatladı ve Caleb, Leo'nun aramıza sığması için yer değiştirdi. "Tek yaptığım bütün gün uyumaktı," dedim parmaklarımı Leo'nun saçlarında gezdirirken. *Bütün gün uyu ve alfanı becer.* Bunu söylemenin en nazik yolu neydi? Her halükârda, muhtemelen Leo'nun ruh halini neşelendirecekti.

Leo boğazıma sokularak, "Mmm, siz ikiniz gelmiş geçmiş en iyi kucaklaşma gibi kokuyorsunuz," dedi.

Muhtemelen sadece... onunla çıkmak daha iyi.

"Caleb'i biraz taciz etmiş olabilirim," dedim.

Leo gülerken Caleb'in nefesi kesildi. "Sen öyle bir şey yapmadın. Benim sana yaptığımdan daha fazlasını değil."

"Biraz daha," diye fısıldadım Leo'ya.

Caleb'a doğru eğilerek yuvarlandı ve gamzelerini baş döndürücü bir gülümsemeyle ortaya çıkardı. "Tekrar bir performans isteme şansım var mı?"

Odanın kapısı tekrar açılıp Matthieu içeri girdiğinde Caleb mırıldandı ve ben güldüm. Boğazından hırıltı ile mırıltı arasında alçak bir ses çıkıyordu ve doğrudan bana yöneldiğinde kaskatı kesildim. Leo'dan daha iyi görünmüyordu, saçları bütün gün parmaklarını gezdirmiş gibi garip açılar yapıyordu ve özenle dikilmiş takım elbisesi yarı sökülüştü. Arkamdaki divanın üzerine atladı. Caleb ve Leo birbirlerine baktılar, uzaklaşmaya başladıklarında Leo'nun gülümsemesi yerini kaş çatmaya bıraktı.

"Kal," diye mırıldandı Matthieu saçlarıma doğru, eli Leo'nun yanını . "Seni kovmaya çalışmıyorum, sadece şu anda burada olmam gerekiyor."

Kolları belimi çevreledi, önü sırtıma yapıştı, ama Leo'nun da bana tutunması için yer bıraktı ve Caleb'in eli kalçalarıma döndü.

"Beş dakika," dedi Matthieu, mırıltısı yumuşayarak. "Belki on."

"On," diye onayladı Leo alnımdan öperek.

"S.KTİR!" diye inledi Matthieu omzuma doğru, kalçaları kıcımda sallanıyor, siki içime yavaş ve sabit bir şekilde pompalanıyordu. Altımdaki yatak örtüsüne tutundum ve cam duvara baktım, orada tuğlalardan yansıyan bulanık bir yankımızı görebiliyordum, sadece kiminle olduğumu anlamama kadar.

Ellerinden biri yatağın kenarındaki kalçalarımın altına girdi, onu daha derine almak için eğildiğimde ayak parmaklarım yoğun halısında kıvrıldı. Bu şekilde daha derine inebileceğinden değil, ben onun düğümünü almaya karar vermedikçe.

"Oh, Tanrım, Matthieu!" Şişmiş klitorisimi okşarken haykırdım ve içimde baş döndürücü bir sıcaklık hissettim.

Banyo yapmak için soyunuyordum, ödünç aldığım kıyafetleri geri gelmek üzere dikkatlice istifliyordum ki Matthieu arkamda dizlerinin üzerine çöktü ve klitoristen kıcıma kadar bana ziyafet çekmeye başladı. Yalvaran bir orgazmın ardından, Matt'in kolları beni kavrayıp sikini iterken yüzüstü yatağa uzanmıştım. Onu arkamdan göremediğim için ilk başta biraz endişe duydum ama kısa süre sonra kokusu ve kulağıma gelen, beni öven, acele ettiğim için özür dileyen ve serbest bırakılmam için yalvaran sesiyle sakinleştim.

"İşte bu, Lolotte, şimdi benim için gel," diye homurdandı Matthieu, klitorisimi dikkatle çimdikleyen parmaklarıyla orgazmı teşvik ediyordu.

İtişlerinin aceleye dönüşmesiyle paramparça oldum, bağırışımlı yatağa gömdüm. Serbest bırakılması içime dolduğunda inledim, vücudu sırtımda ağırlaştı. Artçı sarsıntılar bitmeden yukarı kaldırıldım, ani boşluk hissiyle amım ağrıyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Matthieu, beni gelin gibi taşıyarak geniş siyah fayanslı banyosuna, altın rengi küvete doğru götürürken. Bir saraya aitmiş gibi görünüyordu, ama sanırım bu ev metropol açısından öyle bir şeydi.

"Siktir et özürlerini," dedim, seks sarhoşu ve kollarında gevşek bir halde.

Matthieu gülerek küvete girdi ve beni de kendisiyle birlikte aşağı indirdi. İkimiz de sıcak sudan tısladık ama ben onun göğsüne yaslandım, bacaklarım onunkilere dolandı. Küvet mükemmel boyuttaydı, ikimize yetecek kadar geniş ve uzundu ama daha fazla değildi. Oda geniş olmasına rağmen Matthieu'nun yanında kendimi güvende ve rahat hissediyordum.

"Bugün berbat bir gün geçirdim," dedi Matthieu iç çekerek. "Bu akşam sana karşı çok nazik olmak istemiştım ama bunun yerine nazik olmaya çalışırken üzerine atladım."

"İki orgazm, şımartmanın yerine geçebilir," dedim. Bunun üzerine biraz sırttı, ben de onu biraz şaşırtmaya karar verdim. "Bir dahaki sefere her zaman yaptığın gibi saçımı da çek."

Matthieu homurdandı ve başı eğildi, ağzı beni hala kendi serbest bırakılmamın tadını veren güçlü bir öpücüğe aldı. Beni göğsüne sımsıkı bastırdı, kollarını sırtımda uzun darbelerle gezdirdi ve her geçişinde tenime ılık su çarptı.

"Artık ikimiz de o kadar gergin değiliz," dedi Matthieu öpücüğü kısa ısırmalarla hafifletirken. "Ah, *merde*. Ne ben?"

"Hayır, değil, sadece-" El yordamıyla kıpırdanmaya çalıştım ama Matthieu beni sıkıca tuttu.

"Seninle baş başa çok az zaman geçirebiliyorum. Anlaşılabilir bir durum ama bunu en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum," dedi Matthieu alnımdan öperek. "Bana neyi yanlış yaptığımı anlatırken sana sarılmama izin ver."

"*Hiçbir* şey. Sen yanlış bir şey yapmadın, ben sadece-" Yutkundum ve kelimeleri kaçırdım. "Caleb'la daha önce bir şey oldu."

"Bir şey... sakıncalı mı?" Matthieu sordu.

Yutkundum ve yüzümü buruşturdum ve bu sefer oturmak için hareket ettiğimde gitmeme izin verdi, ancak birbirimize bakabilmemiz için beni kucağına oturmaya çekti.

"Bilmiyorum. Benim için değil ama..." Matthieu'nun kaşı kalktı, ben de devam ettim. "Öpüştük ve bileyim, mırıldanıyordu ve ben de bir şekilde... bundan zevk aldım. Onunla. ."

Kıpkırmızı olmuştum. Biliyordum çünkü kızarıklık göğüslerime kadar iniyordu ve Matthieu renk değişimini takdir edici bir eğlenceyle izliyor gibiydi.

"Deli misin sen?" diye sordum. Kızgın görünmüyordu.

Matthieu'nun kaşları havaya kalktı. "Tanrım hayır, neden-Hayır, sanırım neden endişelendiğini anlayabiliyorum, ama lütfen . Eğer mutluyun ve burada benimle birlikteysen, ben de mutluyum," dedi omuz silkerek.

İçimi çektim ve başımı salladım, parmaklarım sütlü suyun içinde geziniyordu. Matthieu banyo için bir tür sihirli karışım koymuştu,

ve şimdiden cildim ipek gibi oldu.

"Başın hâlâ dönüyor," dedi ve damlayan parmağıyla alnıma vurdu.

"Eski kötü alışkanlıklarıma geri dönmüş gibi hissediyorum," dedim ona bakarak.

Bu sırları Matthieu'ya söylemenin neden bu kadar kolay olduğunu bilmiyordum. Rake'e, onunla tanışmadan önce omega'lara ve onların alfalardan gördükleri bağlılığa ne kadar içerlediğimi itiraf etmek istemiyordum. Ve Leo'nun kendi alfasıyla böylesine inanılmaz bir bağı varken, Leo'ya bakıp asla bir omega kadar değerli olamayacağıma dair sarsılmaz hissimi nasıl açıklayabilirdim? Yine de, bir *alfa* olan ve üstelik benim iki katım yaşında olan Matthieu ile bu konuları ele almanın daha kolay olacağını asla tahmin edemezdim.

"Sanki ben burada alfalar için etrafı kokluyormuşum gibi-" Yüzümü buruşturup arkamı dönmeye çalıştım ama Matthieu'nun eli çenemi yakaladı ve beni bakışlarını tutmaya zorladı.

"Etrafı *koklamıyorsun*. Caleb'in son birkaç haftadır sana nasıl gördüm. *Hepimizin* nasıl baktığını," dedi Matthieu. Hafifçe çekti ve ben de bu dürtüye uyarak suyun içinde hafifçe yüzdüm, sırtım açıktaydı ve göğüslerim göğsüne sürtünüyordu. "Seni bana çeken şey nedir?"

Soru karşısında yüzüm kızardı ama Matthieu sanki çok az ilgileniyormuş gibi yumuşak bir ifadeyle baktı. İltifat peşinde koşmuyordu, sorunun çözümünde bana yol göstermeye çalışıyordu.

"Sen... bana karşı çok dikkatlisin," dedim, onu eşit bir ilgiyle inceleyerek, saçlarındaki gümüş rengine ve adem elmasının kıvrımlarına bakarak. "Beni inceliyorsun ve sonra ihtiyaçlarıma cevap veriyorsun, onları dile getiremediğim zamanlarda bile. Ve bunun dışında sen... kendini belli bir şekilde sunmaya çalışmıyorsun. Dünyanın en etkili şirketlerinden birinin CEO'su olmana rağmen kimseye güçlü olduğunu kanıtlamaya . Eskiden bir punk grubunun solistiydin, ama ortalıkta dolaşıp dünyaya saygısızlık da etmiyorsun."

Onu kızarıırken yakaladığımda gülümsedim ve Matthieu boğazını temizledi. "Bunların hiçbirini beklemiyordum. Koruyucu ya da seksi olduğumu söyleyeceğini sanmıştım."

Sırıttım. "Çok seksi ve koruyucusun." Gerçi Wes'ten farklı bir şekilde koruyucuydu. Matthieu'nun koruması fiziksel ve yakındı, Wes ise gözlerini etrafımdaki tüm dünyaya çevirmiş, tehditler arıyordu.

"Peki. Bu anlattıklarınızdan herhangi biri daha önce alfaların ilgisini çekme nedeniniz miydi?" Matthieu sordu.

İçimi çektim ve başımı sallayarak ona doğru gevşedim. "Hayır, değil." "

"O zaman bu eski bir alışkanlık gibi görünmüyor. Caleb seni rahat ve mutlu görmeyi çok istiyor. İlk başta bu Rake ve Leo'nun iyiliği içindi, şimdi ise senin iyiliğin için. Olanlardan pişmanlık duyuyor musun?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"Hayır," dedim, gülümseyerek çenemi göğsüne dayadım, su çeneme vuruyordu. "Beni ikna ettin."

"Güzel," dedi gülümseyerek. "Şimdi bana ne kadar güçlü olduğumu tekrar söyle."

Yaşlı bir adamın egosuna göre çok iyisin."

Güldüm ve yaklaştım, yüzümü öpüşme menziline hemen dışında gezdirdim, siki kalçalarımın altına sürünüyordu. "Çok yaşlı değilsin. Yine sertleşiyorsun."

Matthieu'nün yanakları tekrar pembeleşti ama o da . "Küvette bana sürtünen güzel bir kadın varken yapacak bir şey yok." "Hmm. Birazdan yemeğe inmeliyiz," diye düşündüm, bir ileri bir geri süzülüp Matthieu'nun gözlerinin kamaşmasını izleyerek

Vücudumun ona doğru her kayışında.

"Ben de bana evlenme teklif edeceğimi sanıyordum."

"Oh, sana teklif *ediyorum*. Ama bence zaman kazanmak için önce duşa geçmeliyiz."

Matthieu homurdandı ve bir anda ciyaklayarak kollarına atıldım, beni omzuna yasladığında kıkırdadım. Duşa giderken kaymaktan kıl payı kurtuldu, eli kıcımlı sertçe sıkıyordu.

"Sırtını dışarı atma," diye takıldım ve sonra eli ıslak tenime hafifçe vurup şakacı bir şaplak atarken gırtlaktan keskin bir inilti çıkardım.

"Yaramaz, Lolotte," diye mırıldandı Matthieu, beni fayansa doğru itti ve mükemmel bir şekilde onun üzerinde durana kadar aşağı kaymama izin verdi.

Sikini. Bakmadan duşun koluna vurdu ve içime ilk hamlesiyle birlikte tavandan aşağı ılık su fışkırdı.

"ok güzel," dedi Matthieu kulağıma, ben haykırdım kollarının arasında eğilirken. Elini saçlarıma daldırarak hafifçe yumruk yaptı ve ben de ona gülümsedim.

"Oh iyi, yn sen al," dedim ve sonra ayak bileklerimi arkasından dğmledim ve beni becermeye başladığında inledim.

Üç

Wes

I Parmak eklemlerim ofisimin kapısına hafifçe vurduğunda sandalyemde irkildim. Garrett içeri girdi, sanki ne yaptığımı tam olarak biliyormuş gibi sırtıyordu -işte hırsızlık.

"Benim için neyin var?" Gözlerimi ovuşturarak ve bilgisayarına bakarak sordum. Düşünmek için gözlerimi müşterimle bir e-postanın ortasında idim ve sonunda uyuyakalmıştım. Şimdilik simge durumuna küçülttüm. Yarına kadar bekleyebilirdi. Ofiste sadece bir haber umuduyla oyalanıyordum-

Garret bana bir dosya getirerek, "Sanırım bir iz bulmuş olabilirim," dedi. "Görünüşe göre şehrin hemen dışında yeni bir çete oluşuyor. Özellikle de genç kadınlara saldırmaktan sabıka kaydı olan bir çete, şu ana kadar hepsi de betaymış."

"İsimler?" Dosyaya uzanarak sordum.

"Maske takıyorlar. Kafatası maskeleri. Ve tariflerde o kadar çeşitlilik var ki polislerin bunun sadece bir sapık yüzünden yaşanan bir karışıklık olmadığını anlamaları biraz zaman aldı."

Çevirip açtım ve kelimelere kaşlarımı çattım. Kahretsin, muhtemelen şu anda bunu anlamlandıramayacak kadar yorgundum. "Bizim adam hakkında ne düşündün?"

"Bir kız ilmik dövmesi gördü ve şunu anla-" Garret kahkahasını ve yüzünü buruşturmasını aynı anda engellemeye çalışarak şöyle dedi. "Sikinin etrafındaydı. Bunun arkasındaki semboloji nedir?"

Garret'a kaşlarını çattım, o da ayıldı. Garret en iyi çalışanlarımdan biriydi ve dijital araştırmalarında olduğu kadar sahada ve insanlarla yüz yüze yaptığı araştırmalarda da iyi iş çıkarmasını takdir ediyordum. Cana yakın, yakışıklı ve bir alfaydı. Ve bu özelliklerinden ikisi, moda haftası boyunca Rake ve Lola'yı korumasına izin vermememin nedenleriydi. Lola'yı korkutmayacağına ya da incitmeyeceğine güveniyordum ama onunla flört etmeye çalışmayacağına güvenmiyordum. İpeksi uzun siyah saçları ve dövme kollarıyla Lola'ndikkatini çekebileceğinden korktuğum bir görüntüsü vardı. En azından benimle ve tuğla gibi çene hatlarımla karşılaştırıldığında.

O ve Matthieu birlikte olduktan sonra her şey daha iyi olacak diye düşündüm. Belki biraz çağıdışı bir düşünceydi ama alfalarımızdan biri onunla bir bağ kurduğu için Lola artık sürünün daha kalıcı bir üyesi gibi hissediyordu.

"Yani Hangmen bağları olabilir," dedim başımı sallayarak. Lola, Indy'nin aletinde ilmik dövmesi olduğundan bahsetmemişti ve polis dosyalarının hiçbirinde de yoktu, ama yeni olabilirdi. Ve eğer Indy'nin kendisi değilse, adamı arayabilecek biri olabilirdi.

"Polisin yakalayamadığı tüm Hangmen'lerin bir listesini çıkarıyorum. Bu biraz zaman alıyor çünkü bu adamlar gideli bir yıldan fazla oldu, kimse yanlışlıkla onları kızdırmak istemiyor," dedi Garret.

"O zaman etrafta hâlâ birkaç tane olduğunun kanıtı gibi görünüyor," dedim başımı sallayarak. "Tamam, ne yapıyorsan yapmaya devam et. Yardımın için minnettarım."

Garret omuz silkti. "Yani, evet, seve . Ama aynı zamanda bu benim işim."

Dürüst olmak gerekirse, Matthieu adamlarımın bu soruşturmayla ayırdıkları zamanı karşılamama yardımcı olmak için makul bir miktar para yatırmıştı. Paraya ihtiyacım olduğundan değil, şirketin geçici tasarruflarımızda aşırı cömert bir miktarı vardı, ancak Matthieu'yu tekliften vazgeçirmeyi de beklemiyordum.

Garret yüzünü buruşturarak, "Eve gitmelisin," dedi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, rengârenk süslenmiş pazuları aptalca küçük tişörtünü çekiştiriyordu. "Bok gibi görünüyorsun."

Uzun bir nefes verdim ve başımı salladım. "Sanırım oradayım, evet."

Garret göz kırparak, "Git güzel betanı kontrol et," dedi ve aceleyle ofisimden çıktı.

Nereden bildi-

"Onun saçmalıklarını araştırmaya gerek yok Garret," diye bağırdım kapımdan çıkarken. Sırf meraktan Lola'nın sosyal medya incelediğine bahse girerim. Sik kafalı.

İçimi çektim ve eşyalarımı topladım, Garret'ın getirdiği dosyayı dizüstü bilgisayar çantamda bekleyen diğer dosyalara ekledim. Her şeyi dijital olarak güvenli bir sunucuya kaydetmiştik ama gerekmediğinde ekranlara bakmaktan nefret ediyor ve mümkün olduğunda kâğıt üzerindeki bilgilere göz atmayı tercih ediyordum.

Ofislerim şehir merkezinde, Stanmore'dan çok uzakta olmayan daha mütevazı bir binadaydı. Paramızı, süslü ve yüksek bir ofisle kimseyi etkilemek yerine çalışanlarıma hak ettikleri ücreti ödemek için biriktirdim. İşlerimiz sürekli olarak kulaktan kulağa yayılıyordu ve müşterilerimize en iyi hizmeti radarın *altında* uçarak veriyorduk.

Aklımda Lola ile eve döndüm. O hayatıma yeniden girdiğinden beri başka bir şeye yer kalmamıştı. Artık evde kalıyordu ve onun yakınımda olması gerçek bir rahatlamaydı. Onun bağımsızlık arzusunu ve Leo'nun neden gelip gitmesine izin verdiğini anlıyordum ama sürümüzden uzakta uyuduğu her gece beni geriyor ve huzursuz ediyordu.

Şimdi tek umudum bu iğrenç herifin yakalanmasıydı, ama bu Lola'nın yere ait olduğunu anlamasından önce olmayacaktı. Bizim yanımıza.

Eve kolayca döndüm koşarak aile katına , yemek kokusu yolda beni rahatsız ediyordu. Sanki Leo biraz stresli bir yemek pişiriyormuş gibi kokuyordu.

Ama mutfağa gittiğimde, hep birlikte akşam yemeği üzerinde çalıştıklarını ve bitişikteki yemek odasında tabakları yerleştirdiklerini gördüm. Tüm sürü artı-

"Wes," dedi Lola, bir kase buharda pişmiş köfteyi masanın köşesine bırakırken.

O bana doğru gelirken donakaldım, birden ne yapacağımı bilemez hale geldim. Neden yana doğru kaçmam gerekiyormuş gibi hissediyordum? O bir *kurşun* değildi. Yine de Lola'nın kolları göğsümde bir etki yarattı.

sıkı bir sarılmayla belime sarıldı. Boştaki kolumu onun sırtına doladım ve şok yerini rahatlığa bıraktı. Dün gece de çok kolay olmuştu. Lola'nın evine vardığımda içgüdülerimle hareket etmiş, onu kucağıma almış ve ihtiyacı olduğu sürece ona sarılmıştım.

Muhtemelen artık içgüdülerle hareket etmek gerekiyordu. Hafifçe eğildim -Lola minyondur- ve yanağımı başının üstüne koydum. Saçları nemliydi, yeni yıkanmış gibiydi ama daha çok Matthieu gibi kokuyordu. Mutfağa dönüp baktığımda Matthieu'nün bir şişe şarabın tıpasını açarken bizi izlediğini gördüm ama bana gülümsüyordu. Kızgın değildi, sadece Lola'yı izlemekten başka bir şey yapamıyordu.

Bunu anlayabilirim.

"Dün gece için tekrar teşekkür ederim," diye mırıldandı göğsüme.

"Lafı bile olmaz. Sen nasılsın?"

"Daha iyi," dedi başını sallayarak ve geri çekildi. Yüzü mükemmel tasarlanmış bir davet gibi bana doğru eğilmişti, dudakları öpücüklerle şişmiş ve daha fazlası için yalvarıyordu.

Sertçe yutkundum ve daha dik durdum. "Güzel."

"Evde olmana sevindim," diye ekledi geri . "Kendini fazla yoracağından korkuyordum."

Leo bana bir kaşını kaldırdı ve kendimi oldukça şeffaf hissettim. Alışkanlıklarımı biliyordu. Muhtemelen bir tabak isteyeceğimi ve çalışmaya devam etmek için ofisime gideceğimi biliyordu. Dizüstü bilgisayar çantamı oturma odasının kapısına bıraktım ve ceketimi çıkarıp orada bıraktım.

"Kim ben?" Sürümün geri kalanı kendi aralarında kıs kıs gülerken ben masum numarası yaparak sordum.

Caleb ve Lola mutfağa gidip gelirken birbirlerinin yanından geçtiler ve Caleb Lola'nın elini yakalayıp dudaklarına götürerek avucuna kısa bir süre bastırdı. Lola'nın yüzünü göremiyordum ama yanağının kızardığını ve adımlarının tökezlediğini gördüm. Rake adanın diğer tarafından geldi ve bana gecenin ikinci sarılışını getirdi, bu da aynı derecede kafa karıştırıcıydı.

"Hey, seksi şey," diye alay etti sahte bir kadınsı ses tonuyla ve sonra bana göz kırptı.

"Kapa çenenin," dedim omzuna hafifçe vurarak. Ama iyi bir önlem için ona sarıldım. Eve dönmek için güzel bir yoldu bu.

küçük bir pislik gibi davranırsa bile.

Koşu bandında koşarken spor salonunda müzik . Çok yorgundum ama şu anda yatağa girersem ne olacağını biliyordum. Kafam tekrar işe dönecek ve Indy'yi nerede bulacağımı düşünürken bir yerlerde Lola'yı geri dönecektim. Göğsüme bastırılmış, kollarını belime dolamış, gözlerinde endişeyle bana bakarken. Ya da akşam yemeği sırasında Leo'ya bakarkenki fotoğrafını, gözlerinde sevgi ve dudaklarında rahat bir gülümseme.

Aletim ilgiyle seğirirken aynada kendime kaşlarımı çatarak baktım, en sevdiği konu tekrar aklımdaydı. Kafamda küçük bir fantezi canlandı, son zamanlardaki favorilerinden biriydi, Lola altımda bir plaj havlusuna yayılmıştı, teni güneşten pembeleşmiş ve okyanusa daldığı için üzerine küçük kum parçaları yapışmıştı. Kumsalda seks yorumu beni baştan çıkarmıştı ve hemen ardından Carolyn'in sataşması olmasaydı, ben de ona karşılık verecek cesareti kendimde bulabilirdim.

Ama Lola'nın yardımına ihtiyacı vardı, bedenime değil.

Ve bu gece biraz uyumam gerekiyordu, bu yüzden kalan son enerji kırıntılarımı yakmanın zamanı gelmişti. Hız ve direnci artırmak için koşu bandının düğmesine bastım, spor salonunun kapısı açılıp da son altı yıldır aklımdan çıkmayı reddeden tek kadın içeri girdiğinde neredeyse tökezliyordum.

Aynada bana el salladı, üzerinde siyah tayt ve biraz fazla kısa bol bir tişört vardı. Gördüğüm o küçük deri parçasını yalamak istedim ve bakışlarımı kaçırıp kendimi rezil etmeden önce koşu bandını yavaşlatmaya odaklandım.

"Müzik yüzde on beşe indi," dedim, aşağı inip yüzümdeki ve boynumdaki teri silmek için bir havlu aldım, Lola'nın dudaklarını nasıl yaladığını fark etmemeye çalıştım. Hoparlörlerden gelen davul sesi ve mırıldanmalar yumuşayarak arka plan gürültüsüne dönüştü,

ve Lola yavaş adımlarla yaklaştı. "Şimdiye kadar uyumuşsundur diye düşünmüştüm." Lola söz konusu olduğunda 'yatak' kelimesini bile söyleyemiyordum. Aklıma hemen onun uyumak dışında her şeyi yaptığı görüntüler geliyordu.

Lola omuz silkerek, "Saat değişimleri ve tüm gün uyuklamaktan kafam allak bullak oldu," dedi. "İşlerimi yoluna koymam gerektiğini biliyorum ama önce seninle konuşmak istedim."

Kaşlarım havaya kalktı ve Lola bir adımdan daha az uzaktaydı. Neden onu kollarımın arasına alıp yakalamakla arasında gidip geliyordu? Ne zamandan beri sadece bu iki seçenek vardı? "Kendini savunmayı biliyor musun?" Lola aceleyle sordu, dişleri o değerli alt gömülmüştü. Kızardı ve başını salladı. "Yani. Belli ki biliyorsun, ama nasıl yapılacağını biliyor musun?"

öğretir misin?"

Sertçe yutkundum ve Lola ayaklarının üzerinde gergin bir şekilde zıpladı, o güzel gri gözleri bana çekici kirpikler fırlattı.

"Ben sadece... Sana güveniyorum ve dürüst olmak gerekirse kendimi bir kafa kilidinden nasıl kurtaracağımı bilmiyorum, bırak..." Sözlerini yarıda kesti ve gözlerindeki ışık biraz sönerek göğsümü acıttı.

Ona kendini nasıl savunacağını bilmesine gerek olmadığını, hiçbirimizin ona bir şey olmasına izin vermeyeceğini söylemek istedim. Bu tutmaya niyetli olduğum bir yemindi. Ama kendini hazır hissetmesinin onun için ne anlama geleceğini biliyordum ve bu gururumu bir kenara bırakmaya değerdi.

"Elbette, bazı iyi temel bilgilerle başlayabiliriz," dedim başımı sallayarak.

Lola bana gülümsedi ve bu sanki karnıma indirilmiş bir yumruk gibiydi. Tekrar zıplamaya başladı ve ben de bakışlarımı yüzünden ayırmamaya özen gösterdim.

"Tamam harika. Ben ne yapacağım? Bunu giyebilir miyim?"

Ona göz kırptım ve kafamdaki örümcek ağlarının bir kısmını silkeledim. "Ah... Şimdi mi istiyorsun?"

"Ah. Doğru. Muhtemelen çok yorulmuşsundur," dedi Lola, pembe yanaklarıyla geri adım atarak. "Sorr-"

"Yok, ben iyiyim. Minderlere gel," dedim.

Onu hayal kırıklığına uğratmaktansa bütün gece Lola'yı düşünerek uyanık kalmayı tercih ederim.

Bir kez daha düşününce, muhtemelen onu hayal kırıklığına uğratmalıyım. Lola'yı beni incitmeyeceği fikrine alıştırdıktan sonra vuruşlar kolaydı. Ya da yaparsa, buna dayanabilirdim. Ama vuruşlar sadece saldırı size dönük olduğunda işe yarıyordu.

Ambarlardan çıkmaya başlamak benim asıl hatam oldu.

Bir gece önce kollarımda titreyen ve dehşete düşmüş bir Lola'nın olması biraz başımı döndürmüştü. Kendimi güçlü ve koruyucu hissetmişim, arka beynim memnuniyetle kükrüyordu. Ama ya bu?

Cehennem gibiydi.

Lola'nın sırtı göğsümdeydi, bir saatlik efordan dolayı nefes nefese kalmıştı, tutuşumu incelerken ve doğru manevraları ararken vücudu kıpırdıyordu. Buzlu şeker gibi kokuyordu ve kalp atışları ön kollarıma çarpıyordu. Ayak parmaklarının ucuna kadar yükseldi ve kıcının üst kısmı kasıklarımı dürttü, kalçalarım uyarıldığımı hissetmesini engellemek için hemen geri çekildi.

Çok uygunsuz.

Yeterince hızlı
değildim.

Lola biraz soluklandı, ben de kurtulabilmesi için tutuşumu gevşettim ama onun yerine bana doğru tökezledi, şoktan kaskatı kesilmemişti ama neredeyse bana yaslanmıştı.

"Eğil," diye homurdandım, kendimi kontrol altında tutmaya ve Lola'ya nerede hatırlatmaya çalışıyordum. Kendi tatlı beta kokusu güçlüyse, benimki muhtemelen onu boğmak üzereydi ve orada kollarımdaydı, feromonların büyük yudumlarını emiyordu.

Eğildi, ama tekrar ayak parmaklarının ucuna yükseldi, kıcı kasıklarına yaslandı ve bu his karşısında usulca homurdandım, ellerim onu dizlerine kadar itme dürtüsüyle neredeyse titriyordu.

"Dirsekler," diye bağırdım ve Lola harekete geçti, her iki yöne doğru döndü, arkadan saldırmak için kollarımdan kurtulmadan önce dirsekleri yanaklarıma hafifçe çarptı.

Sırtıma ve bacaklarıma vurduğu darbeler yumuşak fırçalardı, hareketleri takip ediyordu ama gücü yoktu ve siniri damarlarımda dolaşıyordu. Yorulmuş muydu yoksa benimle oyun mu oynuyordu? Onunla yüzleşmek için döndüm, yüzümde sıkı bir kızgınlık vardı ve sonra ona bir bakış attığımda durdum.

Bana doğru sallanıyordu, göz kapakları ağırlaşmıştı ve dudakları sabit bir nefesle ayrılmıştı.

Lanet olsun. Bu benim hatamdı. Kokuma karşı bir şeyler hissettiğini biliyordum ve kendi uyarılmamı engelleyememiştim. Bu kadar fiziksel temasla olmaz.

"Wes," diye mırıldandı, göğsü benimkine kadar parmak uçlarında yaklaştı.

"Yorgunsun," dedim hırıltımı bastırmaya çalışarak. En azından hırıltı olmalıydı. Kulağının dibinde mırlamaya başlarsam işleri onun için çok daha kötü hale getirecektim.

"Ben iyiyim," dedi Lola, bana doğru eğilirken dudakları kıvrıldı.

Gözlerim boğazına kaydı, incelemem için gerilmişti ve nabızı narin kremsi teninin altında gözle görülür bir şekilde atıyordu. Dişlerimi geçirmek istedim. Bu düşünce sarsıcıydı ve içimde bir titreme yarattı. Kollarımı beline doladım ve onu kabaca göğsüme doğru çektim, bir kolum aşağı kayarak kalçalarını benimkine sabitledi.

Lola inledi ve kollarımda neredeyse gevşedi, ilgimin tüm boyutunu onunla paylaşırken başını geriye attı. Onu aynalı duvara götürmek, çırılçıplak soymak ve ayakta duramayacak hale gelene kadar becermek istiyordum. Kokumla kafayı bulmuştu ve direnmeyeceğini çok iyi biliyordum. O ısırtığı alabilir, onu kendime bağlayabilirdim ve asla sızlanıp durmamı istemezdi.

Ben tam da onun türden bir alfa olurdum.

İçimi çektim, başım eğilirken titriyordum ve dudaklarımı nabzının üzerine bastırdım, tek tadabildiğim o olana kadar derin nefesler aldım. Kendi nefes alış verişini benimkini yansıttı, hızla atan kalbi yavaşladı ve başı döndü, burnu saçlarımdaydı.

"Wes?" Omuzlarımdaki elleri yavaş daireler çizerek yumuşadı ve şimdi kafası netleşirken bile kaçmaya çalışmıyordu.

Bu da aklımı getirdi.

"Frene basma zamanı tatlım," dedim, kelimeler kalın ve sertti.

Mırıldandı ve ben boğazına sokuldukça kokusu tatlandı. Ağzım onun tadına bakmak için salya akıtıyordu ve tek yapmam kendi dudaklarımı yalamaktı ve o oradaydı, narenciye, çiçek ve şeker.

"Siktir." Lola'yı üzerimden çektim ve kol uzunluğunda ayaklarının üzerine yatırdım.

Yine dudağını çiğniyordu ve dudaklarını dişlerimin arasına alıp emmemek için kendimi zor tuttum. "Özür dilerim," dedi yüzünü buruşturarak ve kendi içine doğru kıvrıldı.

Başımı salladım. "Bu senin hatan değil."

Ama bu işe yaramıyordu. Lola resmen önümde soluyordu. *Nerede batırdın, bok kafa? Düzelt şunu. Düzelt şunu.*

Elimi bileğine dolayarak onu geri çektim, ortada buluştuk ve parmaklarımla çenesini tutarak yüzünü kendime doğru çevirdim.

"Yanlış bir şey yapmadın tatlım," dedim eğilerek. Alnımı onunkine yasladım, gözlerinin zayıf bir iç çekişle kapanışını izledim ve hata yapmadığımı umdum. Başımı eğdim ve ağzını buldum, öpücüğün içine eğilerek altımda nasıl çiçek açtığını ıslattım. Memnuniyet iniltimi onunla paylaştım ve bu sefer geri çekildiğimde Lola gülümsüyordu. "Sadece *doğru* zaman ya da yer değildi."

Lola başını salladı, gözleri gittikçe uykulu bir hal alıyor ve ayakları minderlere çarpıyordu. "Haklısın."

Siktir et, diye düşündüm, bir öpücük daha kondurdum, yanaklarını avuçladım, ağzından tatlı bir iniltiyi birbiri ardına sürükledim, ta ki göğsüme doğru tökezleyene, elleri yakamı tutana kadar. Tekrar çekildiğimde tüm morarmış ruh hali gitmişti, dilimde şekerlenmiş Lola ve bana sırtıttı, yanakları pembe ve gözleri parlıyordu.

"Şimdi, sanırım seninle kapıya kadar yürümemin zamanı geldi," dedim. Leo ve Rake muhtemelen onu tekrar ellerine almak için sabırsızlanıyorlardı. Dün gece tüm sürüyü strese sokmuştu ve bunun ilacı da Lola'nın güvende ve yakında olmasıydı.

"Biraz geleneksel , değil mi?" Lola onu salondan çıkarırken sordu.

"Öyleyim sanırım," dedim kaşlarını kaldırarak. Bu açıklamadan memnun görünüyordu ve asansöre doğru yürürken eli benimkine kaydı, parmak eklemlerim kalçasına sürtündü.

Onu sürünün kalmasına karar vermiş gibi görüldüğü Caleb'in odasına götürdüm ve Rake'in içeriden sallanan kaşlarını görmezden gelerek onu odalarının girişine bıraktım.

"İyi geceler Wes," dedi Lola, ayak parmaklarının ucuna kadar yükselip kollarıyla boynumun etrafında dönerek. Çenemin köşesine öyle bir öpücük kondurdu ki, bu jest ne kadar masum olursa olsun, onu kapı aralığına doğru itip sevişmeye başlamak istedim.

"İyi geceler tatlım," diye mırıldandım, ellerimi kışının yumuşak kabarıklığı üzerinde gezdirdim. Geleneksel ama bir aziz değil.

"Bizimle kucaklaşabileceğini biliyorsun Wes," diye seslendi Rake bana.

Başımı sallayıp el salladım ama gitmek için döndüm. Matthieu'nün gecenin geri kalanında kışına sarılıp sertleşmemi istemediğinden emindim. Ve spor salonunda Lola'yı neredeyse altıma aldıktan sonra bunun kendiliğinden imkân yoktu.

Ama bu kadar tatlı bir kız çiçekleri, randevuları, giyinmek için bahaneleri ve onu yatağına götürmeden önce bir sürü öpücüğü hak ediyordu. Ve kesinlikle onu ısırarak ve benim yapmak için yalvarmadan önce.

DÖRT

Lola

I

Wes'in yolcu koltuğunun camından Stanmore'a baktım. İşten uzakta üç gün geçirmiştım ve tüm dünyam o küçük yerde yeniden düzenlenmiş gibiydi.

bir süre.

"Okulu asmayı mı düşünüyorsun? Başka bir güne ihtiyacın olursa işimi her zaman çocuklardan birinin üzerine yıkabilirim," dedi Wes.

Başparmağı elimin arkasında daireler çiziyordu, tıpkı vites değiştirmedığı tüm yolculuk boyunca olduğu gibi. Wes de dün gecedan beri vites değiştiren bir başka şeydi. Kafamın içindeki o sesin yükselip suçlamalarda bulunmasını bekleyip duruyordum. Alfa aç bir sürtük olduğumu. Aptal olduğumu. Bir tuzağa düştüğümü.

Her çirkin düşüncenin yorgun hissettirmesi dışında. Sanki içimdeki nefret dolu parça bile uğraşacak enerjiyi bulamıyordu. Ben de gitmelerine izin verdim.

Wes şefkatli ve sevecendi ama aynı zamanda saygılıydı. Bir gece önce geleneksel olduğu konusunda onunla dalga geçmiştım ama o sadece omuz silkmişti. Matthieu'yla limuzinin arka koltuğunda birbirimize düşmemiz ya da Caleb'la uykulu gençler gibi kuru kuruya sevişmemiz hakkında ne düşüneceğini merak ediyordum.

Kahretsin. Ne kadar ?

Wes yakınımıdayken *kavruluyordum*.

"Hayır, sadece Cuma gününü bugünle bağdaştırmaya çalışıyorum," dedim yüzümü ona dönerek. Bana doğru eğilmişti ve ben de bundan faydalandım,

Ona doğru eğildi ve dudaklarına sürpriz bir öpücük kondurdu.

Bir için mi, bir paket için mi?

Wes aynı anda hem sert hem de nazik bir şekilde çenemi kavradı ve dili dudaklarımın kenarını okşayarak benimkini okşamak için içeri kaydı. İnledim ve daha yakına kaymaya çalıştım ama Wes'in eli köprücük kemiğime gitti ve beni geri çekti.

"Dikkatli ol, Lola kızım," dedi Wes, hırıltılı bir sesle. "İşin var ve Stanmore'un önünde bir arabanın içinde kamusal uygunsuzluktan bizi tutuklatamam."

"Böyle söyleyince kulağa daha da eğlenceli geliyor," dedim ve Wes' havlayarak gülmesine ve güvenli bir şekilde sürücü tarafındaki kapısına yaslanmasına neden oldum.

"Hadi git. Bugünlük işin bittiğinde döneceğim ve bu gece film izlerken seni kimin tutacağı konusunda kavgaya edebiliriz."

Kızardım. Yani Wes, neredeyse tüm sürüyü dolaştığımı fark etmişti. Tabii ki yakalamıştı, saklamakta pek de iyi değildim.

"Sonra görüşürüz," diye seslendim ve arabadan inip aceleyle binaya girdim. Wes'in arabasında otururken fazla düşünerek ne kadar zaman kaybettiğimi kim bilebilirdi ki ve bu sabah Rake'le aniden edindiğim gardirop yüzünden tartıştıktan sonra zaten kısa kesmiştim.

Matthieu için banyo tezgâhına güzel bir saç tokası koymak bir şeydi, bu sadece küçük bir parçaydı. Ama tasarım kıyafetlerden oluşan bir *dolabın* teslimatıyla uyanmak tamamen farklı bir konuydu. En azından çoğu tasarım gibi görünüyordu. Bu da bir şekilde Rake'in gözlerinin içine bakıp geri vermesini istemeyi zorlaştırıyordu.

Görünüşe göre, tasarımcı kıyafetleri söz konusu olduğunda oldukça sığ ve kolay satın alınabilir biriydim. Belli ki ben de yeterince mücadele etmemiştim, çünkü Stanmore'a Rake'in seçtiği parlak desenli, uzun kollu, streç bir elbiseyle giriyordum. Çok güzeldi.

Caleb'in devasa örgü hırkalarından biriyle onu hafifletmeye çalışmışım ama sonunda bohem ve... ve eski Lola gibi görünmeye başlamışım ki bu hoş bir değişiklikti.

Hatamı ancak *Atama* ofislerine girdiğimde fark ettim. Lanet olsun. Alfa gibi kokuyordum. Ve omega. Caleb'in hırkası, Rake'in kahvaltılıkları ve Wes'in öpücükleri gibi kokuyordum. Dün akşam yemeğinden önceki çifte darbeden sonra muhtemelen hâlâ Matthieu gibi kokuyordum.

Aman Tanrım. Seks partisi gibi mi kokuyordum? Bu aldığım bakışları açıklıyordu. Herkesten değil ama kesinlikle Daze'den ve geçtiğim bölümlerdeki diğer birkaç yüzden, cam duvarlardan bakan şaşkın kaşlardan. Duvarlardan kokumu alamazlardı, değil mi?

Elbise yüzünden mi? Daha az bilinen bir tasarımcıdan. Dikkat çekmemeye çalışıyordum, başları döndürmeye değil. Kendi kendime kokladım ve evet üzerimde paketin izleri vardı ama birinin ya çok hassas bir burna ya da paketim hakkında çok özel bir bilgiye sahip olması gerekirdi. Herkesin notları rahatlatıcı bir karışım içinde birbirine karışmıştı.

Corey masasından bana el sallayarak, "Günaydın Lola," dedi. Anna da bana sırtıttı, gözleriyle beni taradı ama diğer kızlardan hiçbiri bana, bazı personelin benim içeri girerken baktığı gibi bakmadı.

"Kıyafetin çok hoş," dedi Anna ve ben de kızarak ona teşekkür ettim. Anna ofiste eklettik modanın kraliçesi sayılırdı ve ben henüz onun tarzını ne kadar sevdiğimi ona söylememiştim.

Arkamı döndüğümde Betty ve Zane'in bana ters ters baktığını görünce şaşkınlığım yerini endişeye bıraktı.

"Orijinal bir Gunner Keen," dedi Betty, kaşlarını kaldırarak elbiseme bakarken. "*Hediye* mi?"

Sertçe yutkundum ve başımı öne eğdim. "Küçük bir kişisel bakım savurganlığı," diye yalan söyledim.

"Dün okuldan kaçarken mi aldın?" Zane hafifçe alay ederek sordu.

Zane ve Betty'nin arasında her zaman bir küstahlık vardı ama şimdiye kadar oldukça zararsız görünüyordu. Onlar ofisin Kraliçe B'leriydi - vızıldayan türden bir B değil ve dürüst olmak gerekirse, onlar moda insanlarıydı. Hepimizde küçük bir performans unsuru, kültürün etrafında süzülen bir üstünlük havası vardı. Ama bu daha direktti. Hedeflerini bana çevirmişlerdi.

ve dikkatli atışlar yapıyor, bir şeyler arıyorlardı ve midemde tam olarak ne söyleyen bir çukur vardı.

"Hayır, dünü hemen uyuyarak geçirdim," dedim. Yalan söylemek için Cyrus'a e-posta göndermişim ama evde kalma bahanem olan yirmi dört saatlik bir böcek ile işe gelmişti. Muhtemelen olanlarla ilgili gerçeği söyleyebilirdim ama hafta sonu nerede olduğumu gizlemek için çok daha fazla yalan gerekirdi ve soru işaretleri yaratmamaya çalışıyordum. Bu plan için çok fazla.

Knuckles kapıya vurdu ve ben de Zane ve Betty ile olan konuşmama ara verdiğim için rahatlamış bir şekilde döndüm. Cyrus koridorda bizi bekliyordu, hepimize hızlıca başıyla selam verdi. Bir saat önce onunla kahve içerken gülüşüyorduk, Rake aramızdaydı. Şu anda Cyrus'la aramızdaki şeyler bir şekilde diğerlerinden hem daha fazla hem de daha az karmaşıktı. Karşılıklı bakışıyor ve flört ediyorduk ama aynı zamanda aramıza sert bir çizgi de çekilmişti ve bunun *Designate*'te çalışmamdan mı yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığından emin değildim. Bu biraz rahatlatıcıydı. Başımı döndüren bir ilişki daha azalmıştı.

"Hey, çocuklar, bu sayı için halletmemiz gereken pek çok küçük ayrıntı ve bir sonraki sayı için beyin fırtınası var. Konferans odasında kısa bir sohbet edelim ve öğleden sonra ciddi görüşmeler için geri dönelim," dedi Cyrus.

Diğerleriyle arama mesafe koyduğum için mutlu bir şekilde aceleyle koridora çıktım ama daha konferans odasına varmamıştım ki Wendy'nin asistanı beni durdurdu.

"Lola, Wendy bu sabah seninle kısa bir konuşma yapmayı umuyor," dedi.

"Oh, ben..." Ne olduğuna dair bir ipucu bulabileceğini umarak Cyrus'a bakmak için döndüm ama asistana kaşlarını çatmıştı.

"Bekleyebilir mi? Güne başlamadan önce hızlı bir ekip toplantısı yapmak istedim," dedi Cyrus.

"Şimdi olsa daha iyi olur."

Cyrus bana omuz silkti. "Sorun değil. Geri döndüğünde diğerleri sana yetişir," dedi Cyrus yarım bir gülümsemeyle.

"Doğru. Tamam." Betty'nin omzu omzuma sürtündüğünde asansörlere doğru geri dönmeye başladım.

"İyi şanslar *katil*," diye tısladı Betty kulağıma.

Siktir. Oh, *lanet olsun*. Zane ve Betty'nin tavırları. Ofisteki rastgele insan topluluğunun bakışları? Yüzlerin isimlerini hatırlamaya çalıştım ama hâlâ yeniydim. Tek bildiğim Daze, Zane ve Betty'nin kesinlikle Wendy'nin potansiyel tutucular listesinde olduğuydu. Ve eğer bana kötü kötü bakıyorlarsa ve o da beni ofisine çağırıyorsa...

Oh, lanet olsun.

Bu hafta sonu dikkatli davranmış, Leo ile yaptığım yolculuk hakkında sosyal medyada hiçbir şey paylaşmamıştım. Aklıma gelen tek olası bağlantı, belki de birilerinin dışarıdaki arabada Wes'i Rake'in alfası olarak tanımış olabileceğiydi. İnsanların onu görmezden gelme eğilimi göz önüne alındığında, bu pek olası görünmüyordu, ama onu arabada öptüğümde tam olarak saklanmamıştım.

Hayır. İmkânı yok. Moda dünyasında bile laflar bu kadar hızlı yayılmazdı.

Asistanı bana sürekli yan gözle bakarken, asansörle Wendy'nin ofisine çıkarken beynimi yordum. Fotoğraf çekimleri sırasında Rake'le olan flörtleri. Ya da... parti. Moda haftasındaki parti gecesi. O zamanlar Wendy'yle olan tüm bu karmaşadan haberim yoktu ve sürüden kaçmak için hiçbir çaba sarf etmemiştim.

Wendy'nin ofisine doğru yürürken kalbim hızla atıyor, ellerim nemli ve kulaklarımda sürekli bir çınlama vardı. Bunun bana yöneltilen bakışlarla bir ilgisi olmadığına, Wendy'nin beni sadece *Atama* planları konusunda yeni bir güven vermek için görmek istediğine inanmak istiyordum.

Daha sonra Matthieu ve Cyrus'a vereceğim güven. Evet, hayır. Boku yemiştim.

Ofisine girdiğimde Wendy tabletiyle meşguldü. Karşısındaki sandalyenin metal arkılığına terli avuç izlerimi bıraktım, ayakta durdum ve beni kabul etmesini bekledim. Beni görmezden gelirken beni kıvrandırdı ve sürü ile olan ilişkiyi keşfettiğini *biliyordum*.

Yalan söylemeyi düşündüm. Onlarla sadece parti gecesi tanıştığımı, Rake'in beni ikna ettiği aptalca bir dans olduğunu .

Ancak Wendy tabletini çevirip camın üstünden bana doğru kaydırduğunda bunun işe yaramayacağını anladım.

"Bu fotoğrafı bana açıklayabilir misiniz?" Wendy sordu.

O lanet parti. O zamanlar dergiyle, Wendy'yle ilgili olacakları bilmiyordum ve sonunda Leo'nun sürüsünün yanında gardımı düşürmüştüm.

Aslında harika bir fotoğraftı ama muhtemelen Wendy'den bir kopyasını isteyemezdim. Fotoğrafın tam ortasıydım, yan tarafıma mavi bir ışık vuruyordu, Matthieu ve Leo arasında vurgulanmıştım, Rake'in kambur formu benimkine karşı netti. Caleb ve Cyrus arka plandaydı, biraz bulanıktılar ama Wendy'nin onları sorunsuzca seçtiğinden eminim.

Yalan söyle, dedim kendime.

Ama bundan sonra ne olursa olsun bunu gerçekten istemiyordum.

"Bu benim erkek arkadaşım ve onun sürüsüyle dans ettiğim, um... Cumartesi gecesi, moda haftasının sonu," dedim, sesim düzdü.

"Rakim Oren'le çıkıyorsun," diye alay etti Wendy.

'Hayır' demek için ağzımı açtım ve sonra kendimi salladım. "Şimdi öyleyim. O zamanlar sadece Leo ile çıkıyordum."

Wendy's kaşlar atladı, ve I vardı a garip nazik

Onu şaşırtmanın verdiği tatmin duygusuyla. "Ve şimdi Rakim ile birliktesin?"

"İkisiyle de birlikteyim," dedim dudaklarımı sertçe birbirine bastırarak. Ve Matthieu. Ve Caleb, sanırım. Oh, ve muhtemelen Wes.

Yani. Berbat.

Wendy'nin gözleri kısıldı. "Yani ben sana ulaşmadan çok önce bu sürüye dahil olmuşsun."

Başımı salladım ve nefesimi tuttum.

"Peki bu durumda sadakatinin nerede olduğunu söyleyebilirsin Lola?" Wendy sordu, her kelimesi beta patronumun paketindeki bir alfanın kesin öfkesiyle ısırlmıştı.

"*Atama* ile," dedim ve Wendy alay ederek tabletini geri çekti ve kapattı.

"Güzel. Anlıyorum. Onlara ne kadarını anlattın?"

İsimlerini söylemesine gerek yoktu. İkimiz de biliyorduk. "Her şey," dedim, damarlarımda soğuk akıyordu, ne için ağır bir kabullenme

sıradaki gelecekti.

Wendy otomatik ve gergin bir şekilde başını salladı ve elleri önünde yumruk oldu, parmak eklemleri beyazlaştı. "Tabii ki. Tabii ki yaptın. Lola, ben senin patronun muyum?"

Cyrus da öyleydi. Matthieu da öyle. "Evet," dedim.

"Artık değil," dedi Wendy, dudaklarında sadece beğenmiş bir gülümseme vardı. "Kovuldun, Lola Barnes. Fazla personelimiz var. Senin pozisyonun gereksiz."

Boş gözlerle ona baktım, zihnim bu açıklama karşısında hem afallamış hem de buna hazırdı. Bunu yapabilir miydi? Muhtemelen. koymak için gerekçelerim olabilirdi ama Wendy ve ben ikimiz de muhtemelen yapmayacağımı biliyorduk. Aklımın bir köşesinde başka bir soru daha vardı. Matthieu öğrendiğinde ne olacaktı?

"Hepsi bu kadar Lola," diye tersledi Wendy. "İK sizinle temasa geçecek."

Sertçe yutkundum ve omuzlarımı dik, başımı dik tutarak kadına sırtımı döndüm. Yaptıklarımın utanmıyordum. Wendy'nin teklifini el altından dinlemiş ve planlarına göz kulak olmuş olabilirdim ama sadakat göstermişim ve kararlarımı Matthieu ya da Cyrus için değil, *Designate* için en iyi olana göre vermişim.

Ben asansöre yönelirken Wendy'nin asistanı gözlerimi kaçırdı. Kahretsin, şu eşyalarını toplama işini yapmam gerekiyordu. Aslında yoktu. Çantam vardı, o da ofisteydi ve hepsi bu kadardı.

Hayalindeki işten kovuldun, salak. Aday'ı korumaya çalıştığım için kovuldum.

Ofise doğru attığım her adımda yavaş ve derin nefesler aldım, gözlerim doğrudan önüme odaklanmıştı. Ya paranoyaklaşıp gözlerimin üzerimde olduğunu hayal ediyordum ya da Wendy'nin iki düzine müttefikinden her biri ofisinden geri çekilmemi izliyordu. Doğru şeyi yaptığımdan ne kadar emin olsam da, midemdeki deniz tutmuş mide bulantısı hissinden kurtulamıyordum.

Güzellik Düzenleme ekibi konferans odasından yeni çıkıyordu, Betty ve Zane olmak üzere teker teker çıkıyorlardı. Gözleri beni gördükleri için sevinçle parlıyordu ve ben de herhangi bir yüzeydeki yansımamı kontrol etme isteğime karşı koydum. Yıkılmış mı görünüyordum?

yoksa uyuşmuş muydu? Kim bilebilirdi ki, ama Betty ve Zane'in az önce yaptığım konuşmadan haberdar oldukları açıktı. İçimdeki öfke kabarmasını göğsüme gömdüm. Acı çekiyor olabileceğim herhangi bir yaradan çok, o anın draması için yaşıyorlardı.

"İşte buradasın. Mürettebat seni yakalayabilir..." Cyrus'un sözleri bana daha yakından bakarken kesildi, kaşları çatıldı.

Corey ve Anna ofise yöneldiler ama Zane ve Betty eğlenceye dalmış, kapının önünde oyalanıyorlardı. Onlardan bizi bir dakika yalnız bırakmalarını isteyebilirdim ama ben çıktıktan sonra ne tür dedikoduların havada uçuşmaya başlayacağını tahmin edebiliyordum. O fotoğraf muhtemelen gizli tutulmamıştı ve benim Cyrus'la fısıltıyla konuşmam, çıkarken tutuşturduğum yangına körükle gitmekten başka bir işe yaramayacaktı.

"Kovuldum. Eşyalarımı alıp gitmem gerekiyor," dedim, sesimdeki kararlılıktan dolayı rahatlamışım.

"Ne yaptın?" Cyrus bir adım öne çıkarak tısladı.

Betty'nin memnuniyeti Cyrus'un boğazının arkasından gelen hırıltıyla sarsıldı ve Zane'i de kendisiyle birlikte odaya sürükleyerek Cyrus ve beni koridorda yalnız bıraktı. Şimdilik.

"Ben lüzumsuzum," dedim ve Cyrus'un öfkeli ifadesi beni gülümsetti. Ona doğru bir adım attım. "Ama aslında, beni ve sürüyü öğrendiği için. Seninle ve Matthieu ile konuştuğumu itiraf ettim," diye itiraf ettim fısıltıyla, ikimizin arasında kalacak kadar alçak sesle.

Cyrus uzun bir nefes verdi, bakışları başımın üzerinden diğerlerinin sessizce beklediği ofise doğru kaydı. Anna'nın gidişimi sorguladığını duyar gibi oldum, sesi şaşkınlıktan keskinleşmişti.

"Tamam. Bekle." Cyrus başını salladı. "Hayır, biz konuşacağız."

"Aslında gitsem iyi olacak," dedim. İtiraz etmek için ağzını açtığı anda elim kolunu buldu ve hızla geri çektim. "Belli ki bir şeyler patlamak üzere ve ben de dahil olmak üzere olaya dahil olan herkes için bunun merkezinde olmamamın daha iyi olacağını düşünüyorum."

Cyrus yüzünü buruşturdu ve içini çekerek omuzlarını yuvarladı ve başını salladı. "Tamam, haklısın. Hey, bekle. Wes'i ara, tamam mı? Seni geri getirecek.

ev."

Başımı salladım, bir taksiyle bile dönüş yolunu bulabilirdim. Ama Cyrus kaşlarını kaldırarak bana sert bir bakış attı.

"Lola, çocuklar dünden sonra hala gerginler. Wes'i ara ve binadan ayrılma...*lütfe*."

Doğru, çünkü Indy beni daireme kadar takip etmişti. Muhtemelen Stanmore'da çalıştığımı da biliyordu. Çalıştığımı. Geçmiş zaman. Çünkü şimdi kovulmuştum.

"Tamam. Ben çantamı alacağım."

"Gidip bu bombayı Matthieu'nun üzerine bırakacağım. Aklını kaçıracak," dedi Cyrus yorgun bir iç çekişle yanımdan geçerken omzumu sıktı. Eğildi ve kulağıma nefes verdikten sonra, "Bugün evde dinlen."

Seninle sonra orada görüşürüz. Her şey yoluna girecek."

Genel olarak mı yoksa özellikle *Designate*'i mi kastettiğini bilmiyordum ama ofislere girmeden önce sırtımı dikleştirdim ve çenemi kaldırdım.

Anna başını sallayarak, masasından kalktı ve kollarını göğsünde kavuşturarak, "Asla," dedi. "Seni kovmasına imkân yok. Sen yıllardır departmanımızın başına gelen en iyi şeysin."

Zane nefes nefese kaldı ve köşede gözlerini devirdi, ama asla doğrudan bana bakmadı.

"Lola, ne oldu?" Corey sandalyesinden sordu, gözleri endişeliydi Lanet olsun. Bu kızlarla arkadaş olmalıydım.

Designate'e vardık. Corey ve Anna çok tatlı ve .

"Duyduğuma göre gevşek dudaklar vakası," diye mırıldandı Betty, bilgisayarına bakarken sırtı bana dönüktü.

Zane, gözleri bana doğru kaymış ve dudakları bükülmüş olmasına rağmen, "Bir şeyler gevşetin," diye hızlıca takıldı.

Anna onlardan birinin kışını yırtmaya hazır görünüyordu, ben de aceleyle sessizliği bozmak için çantamı sandalyemin yanına bıraktığım yerden aldım.

"Dürüst olmak gerekirse bu konuya hiç girmesem daha iyi olacak" dedim. "En azından daha sonra İK ile konuşana kadar. Görüşürüz çocuklar, tamam mı? Anna, resmen abonen oldum, bu yüzden videolarının hepsini izliyorum olacağım."

Anna ve Corey'e hızlıca sarıldım ve diğerlerini rahatsız edici sessizliklerinde bıraktım.

Corey usulca, "İyi şanslar, Lola," diye seslendi.

El salladım ve sonra çantamdaki telefonumu aradım, tekrar asansöre yönelirken aramalarımın en başında Wes'in numarasını buldum. Asansörümü beklerken Daze'in bakışları sırtıma saplanırken, *hayatım bugünlerde gerçek bir roller coaster*, diye düşündüm.

"Hey, tatlım, oluyor?"

"Hey, ben... Beni götürecek birine ihtiyacım var," dedim, sesimde gözyaşlarımın ilk titremesi yükseliyordu. *Kendine hakim ol. En azından eve dönene kadar kendini topla.*

"Araba mı? Evet, sana ulaşabilirim, ne oldu?"

Asansöre adım attım ve ona cevap vermeden önce ofisin bakışları arasında kapıların kapanmasını bekledim. "Dergide bazı şeyler oluyor ve ben de bu olaydaki rolüm nedeniyle kovuldum."

"Sen *ne?* da ne? Sen-" Wes kekeledi ve telefonda bir kapının çarpıldığını duydum.

"Eşyalarımı almadan önce Cyrus'la konuştum."

"Matt biliyor mu?"

Derin bir nefes aldım ve bir an için gözlerimi kapattım. Matthieu benim için zayıf bir noktaydı. İçimden bir ses Matthieu'nün bu duruma müdahale etmesini ve benim beyaz atlı prensim olmasını istiyordu. Ama onun Voir ve dergi için endişelenmesi gerekiyordu ve ben de biraz olsun saygınlığımı korumak istiyordum. Kendimi sakın bir şekilde binadan çıkarmaya yetecek kadar.

"Sanırım Cyrus onunla konuşmaya gitti, ama benim... Bunu biraz ayrı tutmam gerekiyor, tamam mı?" Voir'in CEO'su küçücük, yepyeni bir editör yardımcısının işini kurtarmak için devreye girerse bu nasıl görünecekti? Sanki onunla yatıyormuşum gibi.

Ki öyleydim.

Ama işim uğruna değil.

Wes sessizdi ve ben nefesimi tuttum, kapılar açılıp takım elbiseli birkaç adam benimle birlikte alana girerken hızla göz kırptım. "Haklısın, tatlım. Arabamı alacağım ve sonra birlikte bir yere gideceğiz."

"Nereye gideceksin?" diye sordum, bu fikir beni göğsümde yükselen gerilimden uzaklaştırdı.

"Bilmiyorum. Nerede... eğlenceli olan ne? Ne yapmaktan hoşlanırsın? Bugün biraz takılırız."

Gülümsedim ve boğazımdaki yumruyu yuttum. "Gereksiz patlamaların olduğu bir filme ne dersin?"

"Senin büyüklüğünde bir patlamış mısır küveti olduğu sürece ben varım," dedi Wes.

Telefonum kulağımda biyledi ve ekrana baktım. Matthieu. "Hey, Matthieu arıyor. Cevap vereceğim."

"Yola çıkıyorum. Beni arabamda görene kadar lobide bekleyin," diye cevap verdi Wes, sert bir sesle.

"Evet efendim," diye cıvıldadım, telefonları değiştirirken kesilen hırıltıyı başka bir gülümsemeyle not ettim. "Merhaba, ben iyiyim, Wes'le buluşmak için aşağıya iniyorum."

"Ofisime gel," dedi Matthieu, kendi hırıltısı telefonda yankılanıyor ve tizleşiyordu. "Kovulmadın. O kovulacak, önyargıyla-"

"Benimle ilgili olamaz," dedim alçak sesle. Lobiden sadece on kat uzaktaydım.

Matthieu, "Biliyorsun bu... Yani, *tüm* neden bu değil," diye homurdandı.

"Hey, orada işleri yoluna koy ve benim için endişelenme. Henüz onun kafasını ısırmadın, değil mi?"

"Ben... Ben henüz onun ofisine gitmedim."

Asansör lobiye vardığımızı haber verdiğinde dudaklarım titredi. "Geri çekilin lütfen. Şirket için endişelen," diye fısıldadım. Dudağımı ısırdım ve Matthieu'nün dikkatini benden uzaklaştırması için ne gerektiğini çok iyi bildiğimi fark ettim. "Wes beni sinemaya götürecektir. Bir sürü patlamış mısır. Patates kızartması kadar iyi değil ama yeterince tereyağı ve tuzla iş görür."

İşte. Aynen böyle, bir mırıltı. Matthieu'nun ruh halinin değişmesi için tek gereken...

Benimle ilgilenildiğini bilmektir. Lobinin tam ortasında durdum, iş kıyafetleri içindeki kadın ve erkekler dolanırken hiçbir şeye göz kırpmadım.

"Çok mantıklı davranıyorsun," dedi Matthieu, sesine sıcaklık sızarak. "Pekâlâ. Önce buradaki işleri halledeceğim. Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye , sesim biraz ince çıkmıştı.

Matthieu mükemmeldi. de. Hepsi gerçek olamayacak kadar iyiydi. Ve ben bunu etmiyordum. Muhtemelen kolaylaştırmıyordum da. Gözbebeklerime kadar yüklüydüm. Tek yapmak istedikleri bunu taşımama yardım etmektir. İyi ilişkiler böyle mi yürürdü?

Matthieu, "Biliyor musun, sanırım profesyonellikten uzak olmayı dört gözle bekliyordum," diye düşündü. "Düzeltilmek ne büyük hayal kırıklığı."

Uzun siyah bir Plymouth'un kaldırırma yanaşmasını izlerken, "Benimle daha sonra amatörce konuşabilirsin," diye takıldım.

"Oh, Lolotte'um. *Yapacağım*," diye mırıldandı Matthieu.

Titredim. "Aracım geldi. Ben... Gitmeliyim."

"Uslu dur, sevgili kızım. Bu gece görüşürüz," diye gürlledi.

Woof. Çok fena sıçmıştım. Ama eğlenceli bir şekilde.

Sinemadan çıkarken Wes, "Beni başrol oyuncusunun adının araba yakıtı olduğu bir filme sürüklediğine İNANAMIYORUM," dedi.

Elim onunkinin içindeydi, tamamen sarılmıştı. Film devam ederken kontrol ettim ve onunki benimkinin en az iki katı büyüklüğündeydi.

"bunların ağırlığı ne kadardır?" Elini yüzümün önünde sallayarak sordum. "10 pound gibi mi?"

"Ne?"

"Bir çekice ihtiyacın olduğunda sadece yumruğunu mu kullanıyorsun?" Sırıtmamı engellemeye çalışarak sordum. Aptalca bir film ve Wes'e sarılıp oturarak geçirdiğim uzun zaman, sabahın şokunu hafifletmek için tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Sen... Kan şekerin falan mı düşük?" Tiyatronun bulunduğu alışveriş merkezine inen yürüyen merdivene adım attığımızda Wes sordu.

Güldüm ve başımı salladım. "Şey... Bundan şüpheliyim ama biraz fro-yo fena olmazdı."

Wes'in içindeki granola ve yumurta beyazı sağlıklı beslenmenin isteğimle mücadele ettiğini görebiliyordum. Patlamış mısır ve donmuş yoğurt muhtemelen onun dengeli bir öğün fikri değildi ama...

"Tamam, ama üzerine en az bir çeşit meyve koymalısın," dedi.

"Anlaştık." Zaten ahududu istiyordum.

Bu güzeldi. Bir *randevu* gibi. Kabul ediyorum, bu bir acıma randevusuydu çünkü kovulmuştum, ama ne Wes ne de ben bu konunun yakınına bile gitmediğimiz için, bu sabahı anlamsız ve eğlenceli kıldı. Wes'i iş dışında, hatta evde bile görme fırsatım pek olmadı ve onun kuru mizah anlayışını ve bir aksiyon filmindeki atlama korkusuyla başa çıkmadaki yetersizliğini keşfetmek güzeldi.

Tiyatrodan yemek alanına doğru yürürken, Wes hafifçe değişti, gözleri etrafımızdaki kalabalığı izlerken konuşmanın bir kısmını taşıyordu. Genç erkeklerden oluşan bir kalabalık yolumuzdan hiç çekilmeden bize doğru yürüdüğünde, Wes beni önüne çekti, ellerini omuzlarıma koyarak grubun yanından geçmemi sağladı. Yoğurt büfesine kadar olan yürüyüşün geri kalanında bu şekilde kaldı ve bana dokunulmasını engellemek için sevimli bir bariyer gibi davrandı.

"Hey, bir soru sorabilir miyim?" Bardaklarımızla masaya yerleşirken sordum -benimki onunkinin iki katı büyüklüğünde ve çikolata doluydu. Ve biraz da meyve.

"Tabii ki yapabilirsin."

"Indy'ye neler oluyor?" Yüzümü buruşturarak sordum.

Wes kaşlarını çattı ve koltuğunda doğruldu. "Ah. Doğru, telefonunuzu bilinmeyen aramaları ve mesajları benim sahte bir hesabıma aktaracak şekilde ayarladım."

İçimi çektim ve başımı salladım. Bu, Pazar gecesinden beri neden radyo sessizliği olduğunu açıklıyordu. "Tamam, güzel. Bana uyar. Ben... onun şu anda hayatımda bir gölge gibi olduğunu görmezden gelemem. Ama sürekli hatırlatmalar olmadan da iyiyim."

"Eğer bir şey bilmek istersen, sorman yeterli tatlım. Ama onunla ilgilenen kişi olmaktan çok mutluyum." Wes öne doğru eğilip elimi tuttu ve ben de kaşığımı yoğurdun içinde bırakıp onun parlak mavi bakışlarına baktım. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim, tamam mı?"

"Biliyorum," dedim Wes'e gülümseyerek. "Ben... Senin yanında güvende olduğumu biliyorum, sadece beni asla incitmeyeceğin için değil. Başkalarının da beni incitmesine asla izin vermezsin. Bunu uzun zamandır biliyorum Wes."

Ellerini sıktım ve Wes şaşkın ve sessiz bir şekilde bana baktı. Ellerimi çektiğimde yutkundu ve sarsakça başını salladı. Başımı eğerek sırtışıımı gizledim. Wes görülmeye alışık değildi, ama bu duyguya alışmasına izin verdiğim için çok mutluydum. Gözlerimi ondan ayırmamayı planlıyordum.

BEŞ

Lola

"Y

Biliyor musun, sana gerçekten de *Atama*'dan daha iyi ödeme yapabilirim," dedi Rake, yatağında soluklanırken saçımın bir tutamını parmağında döndürerek.

Tenim terli ve yapış yapıştı ve Leo göğsümün altını yalamak için başını kaldırdı. Karnıma yaslanmıştı, parmaklarım saçlarını kaşıyordu, birlikte yaptığımız hızlı ve dağınık üçlüden sonra siki yumuşamıştı.

Leo kaşlarını sallayarak, "Senin programın da esnek olabilir," diye ekledi. "Benimle seyahat edebilirsin."

"Ve ben," dedi Rake, yuvarlanıp çenesini göğsüme dayayarak ve kaşlarını bana doğru sallayarak.

Leo dinlenmek için eve erken gelmişti ve beni filminden ve Wes'le öğle yemeğinden dönerken bulduğunda çok mutlu olmuş, ofise geri dönmüştü. Leo'nun evde kimse yokken bana ne yapmayı planladığına dair Rake'e bir mesaj sonra iki üç olmuştu ve ben de gevşeyip nefessiz kalmıştım.

Bir önceki gece Wes hariç herkesin kucak kucağa yatması çok hoş ve sevecendi, ama için fazla yer bırakmamıştı. Rake ve Leo gece boyunca bir noktada dönerek sağ tarafımı tutarken, Matthieu sol tarafıma tutunmuş, Caleb ve Cyrus ise Rake'in yanındaki uzak ucu almışlardı. Her şey ne kadar tatlı olsa da, Leo ve Rake'in beni uyutma şeklini özlemiştim - üçümüz için mümkün olduğunca çok orgazmla.

Şimdi tekrar uyumak için hazırdım.

"Mm, bunu düşüneneğim. Makyaj yapmayı seviyorum ama muhtemelen üzerinde düşünmeyi, denemeler yapmayı ve *Designate* gibi bir platformda tartışmayı sevdiğim kadar değil" dedim.

"Tamam ama partileri, seyahatleri ve..." Rake başını bana doğru eğdi ve burnunu kırıştırdı. "Partileri sever misin? Çok mu abartılılar?"

"Eskiden partileri *severdim*," dedim. "Çalışmak zorunda olmadığım her gece bir partiye ya da bara gitmek için uygun bir geceydi. Ama Baby bu tür şeylere bayılırdı ve alfalarıyla birlikte kilit altında."

Rake kaşlarını çattı ve bana şüpheyile baktı. "Bu sürüyü sevdiğimi biliyorsun ama kimse beni gitmek istediğim bir partiden alıkoyamaz."

Mırıldandım ve omuz silktim, "Belki de Uluyanlar biraz daha..."

Daha fazla alfa mı? Bu adil görünmüyordu. Matthieu ve Wes tartışmasız *alfaydı*, sadece otoriter değillerdi. Ve , Bullet Baby'ye karşı hiç de öyle görünmüyordu.

"Herhangi bir varsayımda bulunmadan önce onları daha yakından tanımam gerektiğini düşünüyorum."

"Lanet olsun, onları akşam yemeğine çağırmalıyız!" Rake heyecanla doğrulup oturdu.

Rake, üzerinde kilit kullandığım bir maraton seansı olmadığında seksten sonra biraz gergin olma eğilimindeydi. Öte yandan Leo... Sol tarafıma kıvrıldı, yüzünü saçlarıma gömdü ve Rake bıraktıktan sonra kolunu göğsümün üzerine attı. Leo biraz kestirmek için bile olsa muhtemelen birkaç dakika içinde çıkacaktı.

"*Howlers* mı?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

"Yaaaasssss," dedi Rake, gözleri kocaman ve heyecandan çılgına dönmüş bir halde. "Hayal edebiliyor musun?"

Homurdandım ve başımı salladım. "Yapamam. Hem de hiç. Tanrım, zavallı Caleb'i düşün. Bunun için nasıl süslenirdi?"

Leo bana karşı homurdandı. Ya da horladı. Söylemesi zordu.

"İnanılmaz. Bu harika olurdu, yapamam-" Rake, alt kattan gelen sesler üzerine sözünü aniden kesti. "Kahretsin, düşünmeye başlamanın zamanı geldi."

aile yemeği hakkında."

Mırıldandım ve uykusunda kendinden geçmiş ve sevimli bir şekilde masum görünen Leo'ya baktım.

"Pişirecek bir şeyler düşünsek ve Leo'yu dinlendirsek nasıl olur?" Dedim.

"Dürüst olmak gerekirse fırını nasıl açacağımı bilmiyorum ama sipariş verme konusunda mükemmel bir iş çıkarıyorum." Rake yataktan kalktı, gururla kapıya doğru yürüdü, sanki evde pantolonla dolaşmak sonradan düşünülmüş bir şeymiş gibi yerden bir kot pantolon aldı. Belki de öyleydi. Belki de burada daha fazla kalırsam Rake'in çoğu zaman çıplak dolaştığını öğrenecektim.

, kendimle dalga geçtim. *Leo bu sürünün senin olabileceğini söylüyor.* İyimserliğin içinden çıkmaya çalışan karanlık bir uyarı vardı. Güvende olmak için iki tarafı da kapattım ve Leo'yu uyandırmadan yataktan çıkmanın yolunu bulmaya çalıştım.

"Matthieu ve Cyrus'a benziyor," dedi Rake koridordan. "Eğer orada öylece yatarsan Matt seni fark edecektir ama önce bir sohbet mi yoksa azgın bir alfabla mı uğraşmak istediğin sana kalmış. Aslında Cyrus'un otokontrolü de muhtemelen kırılmaya yaklaşıyor. Bir Dom hakkında ne düşünüyorsun, Lola?"

Leo'nun kucağından kayarak inmek üzereydim ki son soru yüzüme çarptı.

"Pardon, bekle, ne?"

"Cyrus. Normalde çok soğukkanlıdır ama yatak odasında tam bir kontrol manyağıdır. Senin bu yoğunluk seviyesine hazır olmadığından endişeleniyor," dedi Rake, omzunun üzerinden bana keskin bir bakış atmadan önce bir tişörtün içinde debelenerek.

"I..."

Cyrus'u cinsel olarak düşünmeye başlamadığımı söylersem yalan söylemiş olurum ama Rake'in sorusu bu arzularımın sinirli bir şekilde titremesine neden oldu. Cyrus çok seksiydi ama ben Cyrus'un dominantına itaatkâr olmaya hazır mıydım? İlgi çekiciydi ama aynı zamanda göğsümde bir endişe dalgası yarattı. Bu, güven ve savunmasızlığa dayanan bir dünyaydı ve ben bunu çok dikkatli bir şekilde kontrol edilen dozlarda paylaşıyordum.

". Hazır değil," dedi Rake bana göz kırparak.

"Evet, şimdilik bunu masaya yatıralım," diye mırıldandım, yataktan kalkıp giyecek bir şeyler ararken.

Getirdiklerimin çoğu - Indy'nin bana bıraktığı her şey - ya yıkanıyordu ya da hala Caleb'in odasındaki çantalarımdaydı. Rake'ten aldığım yeni gardırobum, kullanımına sunulan bir misafir odasında beni bekliyordu ama hâlâ bunu düşünmemeye çalışıyordum.

Leo ve Rake'in kıyafetlerinin bir karışımını giymek ya da daha önce giydiğim elbiseye geri dönmek arasında tartıştım ve rahatlığın günün galibi olduğuna karar verdim.

Matthieu merdivenlerden çıkıyordu, Rake gülümseyerek yanından geçti ve sahanlıkta karşılaştığımızda beni kollarının arasına aldı. Gözleri yüzümü aradı, kaşlarının çatılması yüz hatlarını çiziyordu. Onları düzeltmek için parmaklarımı uzattım ve kokusunun üzerime izin verdim.

"Ben iyiyim. Ben gittikten sonra ne olduğunu anlat."

Matthieu uzun bir iç çekti, bana doğru gevşedi ve önce iş konuşmakla ilgili fikrimi neredeyse değiştirecek olan yumuşak, durgun bir öpücük için başını ağızma indirdi.

"Aşağıya gel, Cyrus'u da dahil edeceğiz. Bu arada, kıyafetlerimi çalmaya başlaman için daha ne olması gerekiyor?"

Güldüm. "Daveti kabul edilmiş say."

Bir dolambaçlı yoldan daha geçerek -Matthieu beni bir sonraki sahanlığın duvarına oturttu ve nefessiz kalıp yalvarmanın eşiğine gelene kadar öptü, sonra çekip gitti- Matthieu'yla birlikte Cyrus'un bir şişe kırmızı şarabın mantarını açtığı ve Rake'in bir tablette menüler arasında gezindiği mutfağa ulaştık.

"Bu teselli şarabı mı yoksa kutlama şarabı mı?" Cyrus'a gülümseyerek ve adadaki taburelerden birine tüneyerek sordum. Matthieu bir sandalye atladı ve sırtıma yerleşti, kollarını belime doladı çenesini omzuma koydu, küçük bir mırıltı bana karşı yumuşak bir şekilde takırdadı.

Cyrus kısa bir kahkaha attı ve kendine derin bir kadeh doldurdu. "Stres giderici şarap. Ve belki ikisinden de biraz."

"Bu sabah döngüye dahil ettiğimiz diğer editörlerle epeyce uğraşmak zorunda kaldık, ancak sizin uyarılarınız bize bazı önemli rolleri doldurma fırsatı verdi. Elimizde biraz

Ama şansımıza Wendy daha çok yardımcı editörleri hedef alıyordu." diye açıkladı Matthieu.

Cyrus, Rake de dahil olmak üzere hepimize birer kadeh şarap uzattı ve gözlerini devirdi. "Çünkü herhangi bir departman yöneticisi onun yeni macerasına katılmak için gözle görülür bir maaş kesintisi yapmak isteyecektir."

"Betty ve Zane?" Cyrus'a sordum.

Yüzünü buruşturdu. "Göreceğiz, yine de bu olaydaki rollerinden memnun değilim. Umarım gitmeye karar verirler."

"Kıçımızı kurtardığımızı anladığımızda, bugün Wendy ve avukatlarımızla oturdum ve sözleşmesini feshettim. Ciddi bir ihlal içindeydi ve elimizdeki tek kanıt sen değildin, bu yüzden derhal geçerli olacak. Rake, açlıktan ölüyorum. Şehirdeki *her* menüyü kontrol etmek zorunda değilsin," dedi Matthieu.

"Kararımı yeni veriyorum," dedi Rake. "Eklektik olabilir. Peru ve soul food arasında karar veremiyorum. Lola, sen ne düşünüyorsun?"

Matthieu'nun eli gömleğimin altından kayarak kaburgalarımı okşadı ve sonra göğsümün hemen altında durdu, içim sıkıştı ve vücudum şaşkınlıkla dondu.

"İkisi de mi?" Dedim, Matthieu'nun göğsümün alt tarafını okşayan başparmağına çok odaklanmıştım, meme ucumla zar zor alay ediyordu. Sinsi piç. Dokunuşa doğru eğilmek mi yoksa onu çimdikleyip geri çekilmesini sağlamak mı istediğimi bilmiyordum. Cyrus menüleri inceliyordu ama ağzında sinsi bir kıvrım vardı ve bana tam olarak neyin peşinde olduğumuzu bildiğini düşündürdü.

"Kızarmış bamya lütfen," dedi Matthieu. Başparmağıyla işaret parmağı arasında meme ucumu çimdikledi ve nefesim kesildi, seksimde sıcaklık ve biraz ıslaklık alevlendi.

Diğerleri bakmadan elini ittim ve Matthieu çenemin köşesini öptü, mırıltısı daha da arttı.

"Wendy gittiğine göre yeni genel yayın yönetmeni kim olacak?" Cyrus'a sordum, başka zekice fikirler bulmadan önce parmaklarımı Matthieu'ya doladım.

"Ona bakıyorsun," dedi Matthieu.

"Geçici Genel Yayın Yönetmeni," diye açıkladı Cyrus derin bir iç çekerek. "Sadece Matthieu bu iş için daha iyi birini bulana kadar. Ama ben en çok

kıdemli personel."

"Ve şu anda en güvenilir olanı," diye ekledi Matthieu.

"Heyecanlı görünmüyorsun," dedim nazikçe.

Cyrus omuz silkti, başı öne arkaya eğildi. "Küçük baloncugumu sevdim. Şeflik çok daha az sanat yönetmenliği içeriyor, ki bu benim sevdiğim şey, ve çok daha fazla yönetim. Wendy işinde çok iyiydi ve çok tutkuluydu. Ancak benim bu görevi üstlenmem *Designate*'e yeni bir yön vermenin en iyi yolu olacak; derginin güzelliğinden ve tarihinden ödün vermeden Wendy'konseptiyle rekabet edebilecek bir konsept."

"Ne olursa olsun, şu anda dergi için en iyisinin sen olduğunu düşünüyorum," dedim ve Cyrus'un rahatlayıp gülümsemesini sağladım. "Bu durumda Beauty nerede kalıyor?"

"Muhtemelen iki editör yardımcısı eksildi, geri dönmeniz şartıyla. Rake seni kendisi için çalışmaya ikna etti mi?" Matthieu sordu.

"Ciddi bir çaba gösterdim ama iğrenç derecede sadık," dedi Rake, ekranındaki öğelere dokunarak. Bana sırtıtmak için kısa bir süre başını kaldırdı.

Matthieu biraz da azarlayarak, "Biz de onun bu yönünü seviyoruz," dedi. "Evet, seviyoruz," diye mırıldandı Rake gülümseyerek.

Kızardım ve konuşmayı yeniden yönlendirmek için acele ettim. "Ama Baş Editör?"

"Ah, işte heyecan verici haber bu," dedi Cyrus. "Bir iyilik istedik, bir *sürü* dırdır ve pazarlık yaptık ve..." Tezgâha hafifçe vurdu. "Maureen Weiss'ı yakaladık."

Sandalyemden sıçradım ve sert bir homurtuyla Matthieu'yü omzumdan indirdim. "Kahretsin, özür dilerim! Olamaz! Nasıl olur? Onun ilgilendiğine inanamıyorum!"

Moda haftası boyunca ikonik Maureen Weiss için üç defilede çalışmışım ve kendisi korkutucu, ileri görüşlü ve otoriter biriydi. Ona dehşete düşmüş bir şekilde tapardım.

"İlk başta değildi. Ama bazı yeni fikirler hakkında konuştuk ve senin adını söyledik, bu da biraz yardımcı oldu. Senden hoşlanıyor." Cyrus benim ciyaklamam karşısında sırtıttı.

Sabit duramadım. Maureen Weiss, *Designate* için çalışıyordu. Bu dergide ciddi bir sarsıntı yaratacaktı. fotoğraf çekimlerimiz gidiyordu için olmak *bomba*. Matthieu

Zıplamaya başladığımda güldü, adanın etrafında çılgınca dolaştı. Önce Cyrus'a, sonra Rake'e sıkıca sarılmak için kendimi fırlattım ve sonunda Matthieu'nun kollarına koştum, sıçradım ve bir başka "oof" ile beni yakalamasına izin verdim.

"Sanırım bu bizim için çalışmaya geri döneceğin anlamına geliyor?" Cyrus gülerek sordu. "Dergi küçük bir ara veriyor ve Maureen Pazartesi'ye kadar gelmeyecek, yani geri döndüğümüzde sana gerçekten ihtiyacımız olacak. Var mısın?"

"Oh, evet öyleyim. *İstesen de* beni binanın dışında tutamazsın," dedim sırtarak. "Bekle, , değil mi? Bugünden sonra insanlar ne düşünecek?"

Cyrus ayıldı ve Matthieu omuzlarımı sıktı. "İK'yı görmedin ve şimdi de görmeyeceksin, yani gerçekten feshin hiç gerçekleşmedi," dedi Matthieu temkinli bir şekilde.

Ona baktım ve Cyrus'a bakmadan önce temkinli ifadesini inceledim, kaşlarımı kaldırdım ve bana karşı dürüst olmasını umdum.

"Bu... bu bir ofis ortamı," dedi Cyrus yüzünü buruşturarak. "Üstelik *moda* da var..."

"Demek dedikodu değirmeni dönüyor," dedim başımı sallayarak.

"Çoğu insan Wendy'nin sizi kovduğunu biliyor ve yakında Matthieu'nun da Wendy'yi kovduğunu öğrenecekler. Yasal olarak, sebepleri ifşa etme konusunda dikkatli olmalıyız. Sözleşmesini ihlal etse bile Wendy'ye karşı bir karalama kampanyası başlatamayız. Gerçi gerçeğin ortalıkta dolaştığından eminim..." Cyrus sözünü kesti.

"Benimle yattığın için Wendy'yi fikri kadar," dedim yüzünü buruşturan Matthieu'ye. çektim ve kollarına yaslandım, her küçük bir madde olmak üzere tüm durumu kafamdan geçirdim. Sonunda cevabım netleşti. "Sanırım umurumda değil. Yani, sürüye dahil olduğum için bunlar oldu. Ve Wendy'yi manipüle etmeye karar verdim. Doğru seçimi yaptığımı düşünüyorum ama bu sadece bizim tarafımızdaki durum ve Wendy'nin kızmaya hakkı var. Dedikodulara karşı yapabileceğim en iyi şey, tepki vermeyip olmalarına izin vermek. Her neyse, dürüst olmak gerekirse Maureen için çalışma fırsatını kaçırmak istemiyorum."

"Kararınızdan çok etkilendim," diye mırıldandı Matthieu. "İşinizi daha da zorlaştırmayacağıma söz veriyorum."

"Bir editör yardımcısı ile Voir'in CEO'sunun ofiste yollarının kesişmesi için pek bir neden yok," dedim omuz silkerek. "Bu yeterince kolay olacak."

"Doğru, ama oyun oynamak ve birlikte değilmişiz gibi davranmak da istemiyorum. Eğer bir etkinliğimiz varsa, sorun olmasaydı katılacağımız gibi katılmamızı istiyorum. Bir sürü olarak," diye yanıtladı Matthieu.

Ben *paketlenmedim*, diye düşündüm refleks olarak. *Henüz değil, diye* karşılık verdi Leo'nun sesi. Her iki durumda da Matthieu'nun ne demek istediğini anlamıştım. Sürüyle *birlikteydim* ve görünüş uğruna toplum içinde benden uzak durmaları, görmezden gelinmem kadar acı verici olurdu.

Rake, "Lola'yı yakın zamanda bir departmanın baş editörlüğüne terfi ettirmeyin, insanlar bunu aşacaktır," dedi. Tabletini bana bakacak şekilde çevirdi ve adanın diğer ucuna doğru kaydıldı. "Şimdi, akşam yemeği için ne istediğinizi seçin."

Matthieu Rake'in arabasına göz gezdirirken ağızım açık kaldı. "Bu bütün restoran gibi, Rake!"

"Evet, ama neye iki kat daha fazla ihtiyacımız var?" Matthieu sordu.

Cyrus sırtarak, "Altı erkekle yaşamaya hoş geldin, günüşiği," dedi.

Caleb ve Wes bir anda yanımda belirdiler, elleri selamlaşmak için kısa süreliğine tenime değdi ve yemeklerini pazarlık etmeye başladılar.

"Merhaba aşkım," diye mırıldandı Caleb, şakağıma bir öpücük kondurarak. "Günün nasıl geçti?" *Benimki çılgıncaydı. Kovuldum, hoş bir randevum vardı*

Wes'le birlikteydin, arkadaşların tarafından aptalca kazıklandın ve sonra da kovuldun.

Caleb, "Mmm, boya talaşları, eskizler ve müşterimi küçük bir tadilat için ikna etmek," dedi. Ceketinin cebinden küçük bir zarf çıkardı ve önüme koydu. "Baleyle ilgileniyor olma ihtimalin yok, değil mi?"

Gözlerim büyüdü ve nefesim kesildi. "Umm, eğer ilgiden kastın baş balerin olmayı hayal eden ama ayak parmaklarını gösterme pratiği yapmamış, gururlu bir tütü sahibi küçük kızsam, o zaman evet. Biraz ilgi."

Caleb o anda benim gibi sersemlemiş görünüyordu. Eğer düşündüğüm şey o zarfın içindeyse.

Hayatınız bu kadar darmadağın olduğu için kendilerini kötü hissederek. Acımak bu. Siktir git, diye cevap verdim kendime.

"Birkaç yıl önce yeni opera binasının içini yapmıştım ve hala bir locam ve sezonluk biletim var. Benimle *Juliet ve Montague*'leri görmek ister misin?"

Mutlu kıvranırlarımı dizginledim ve hızla başımı salladım. "Evet. Kesinlikle. Lütfen, , lütfen!"

Elbette, ailesinin rakip sürüsü tarafından göz genç ve *güzel* bir omega'nın hikâyesiydi ama türünün en *güzel trajik* hikâyelerinden biriydi ve güzel bir baleydi. Ve her neyse, gitmek istiyordum. Sırf kadın kahraman bir omega ve ben değilim diye kendimi yargılamama gerek yoktu.

"Mükemmel. Benimle bir gösteri izlemek için genellikle bu sürünün kolunu bükmem gerekir," dedi Caleb, Rake'e kaşlarını kaldırarak.

"O zaman sanırım Lola'ya ihtiyacımız vardı ki karanlık bir tiyatrodan oturup tozlu klasik müzik dinleyerek geçireceğin saatlerden senin kadar heyecan duyacak güzel bir sevgilin olsun," diye cevap verdi Rake.

"Tamam, Prokofiev tozlu *değil*," diye karşılık verdim.

Caleb başıyla destek vererek, "Teşekkür ," dedi.

"Bugün beni berbat bir aksiyon filmi izlemeye zorladı," diye mırıldandı Wes, adanın diğer tarafına doğru ilerlerken.

"Seni ben mi *yaptım*?" Alay ettim.

Boşluğun öbür ucundan bana sırtıttı ve omuz silkti. "Patlamalardan dolayı kulaklarım hâlâ çınlıyor, tatlım."

"Belki de işitme cihazını kapatmalıydın, yaşlı adam," diye karşılık verdim. Wes'in kaç yaşında olduğundan pek emin değildim, tahmin etmem gerekirse Matthieu'dan da genç sayılmazdı.

Rake kıkırdadı ve uyku sersemi Leo mutfağa girdi, doğrudan Caleb'a sarılmaya yöneldi ve bize ulaştığında elimi sıktı.

"Ne kaçırdım ben?" Leo mırıldandı.

Matthieu şimdi diğer tarafımdaydı, omzuma yaslanmıştı, siparişimize amaçsızca bir şeyler eklerken burnu başımın üstünü okşuyordu - bu noktada toplam sayıya bakmayı reddediyordum. Diğerleri Leo'yu sohbetten haberdar etti, herkes birbiriyle konuşurken o belli belirsiz gülümsüyordu.

Bu güzeldi. Bu güzelden de öteydi, her zaman istediğim şeydi, bu aidiyet ve sevgi hissi. Sürü böyle bir şeydi.
Benim olmasını istedim.

ALTI

Lola

"H Açıkçası, bunların hepsini iade etmek anlamsız olur," dedi Rake, kollarını göğsünde kavuşturup çenesini dışarı çıkararak. "Bunları bir mağazadan almış değilim ki.

ve makbuzları al, Lola."

"Fişleriniz yok mu?" Misafir odasındaki dolabın dolup taşan eşyalarına bakarak tersledim.

Rake, kalçasını uzun tik ağacından şifonyere dayayarak tırnaklarını dikkatle inceledi. O da doluydu. "E-postaları sildim."

Gözlerimi ona diktim, topuğunun yerdeki gergin sallanışına kadar. "Yalancı," dedim.

Rake'in kolları iki yana açıldı, sesi yükseldi. "Ne? Bu sadece... bu sadece bir hediye, tamam mı? Kıyafet için başka ne yapacaksın?"

"Param var, Rake!" ok fazla değil. Kaybettiklerimi yerine koyacak kadar değil ama maaş eklerimle kiramı ve bazı kıyafetlerimi karşılayabilirdim, sadece zaman alacaktı.

Rake umursamaz bir ses çıkarıp gözlerini devirdi ve ben de yumruklarımı sıktım.

"Ne? *Bu* da ne demek oluyor?!"

Ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı, yüz ifadesi bir an önceki kadar tartışmacıydı. "Hiçbir şey! Sadece kullanmak zorunda değilsin! Benim de param var. Benimkini bunun için kullandım. Bunun Matthieu'nun sana bir şeyler almasından, Malta gezisinden ya da baleden ne farkı var?"

Nefesim kesilmişti ve göğsümdeki seli dizginlemeye çalışırken Rake'e sırtımı döndüm. O haklıydı. Birbiri ardına, bu sürüyü küçük yollarla kullanıyordum. Ya da o kadar küçük değil. Malta gezisi küçük değildi. Bale de değildi. Tanrım, lanet olası işim de küçük değildi ve bu paket sayesinde hala işime devam ediyordum.

Tek istediğin hediyeler ve birinin seni sırtına alabilmek için değerli olduğunu söylemesi iken duygu oyunu oynuyormuş gibi davranmak. Kelimeler kafamın içinde tısladı ve gözlerimi sıkarak kapattım. Sızlanmayı yutmaya çalıştım ama çoktan yarı yolda kalmıştı ve pencereye doğru ilerleyerek misafir yatağının kenarına çöktüm.

"Lola, ben-"

"Rake, dışarı." Cyrus ortaya çıktı ve Rake'in yumuşak sözlerini keskin bir hassasiyetle kesti.

"Ama-"

"Dışarı," dedi Cyrus, kelimenin içindeki güçle.

Gözlerim yaşardı. Mükemmeldi. Şimdi Rake'in alfalarından biriyle başını belaya sokmuştum.

Burada harika bir iş çıkarıyorsun, siktiğimin salağı.

Yatak odasının kapısı sessizce kapandı ve yumuşak ayak sesleri halıya sürtünene kadar yalnız olduğumu düşünerek hiçkırıklı bir inilti çıkardım. Lanet olsun. Dizlerimi kaldırdım ve Cyrus yanıma çökerken ellerimle kapattım, uzun uzuvları boşluğu dolduruyor ve neredeyse beni .

Cyrus usulca, "İstediğinin olmamasına alışık değil," diye mırıldandı. "Rake'i dizginlemeye çalışan tek kişi Matthieu ve Rake çoğunlukla Matt'e hiç danışmamayı öğrendi."

"Bu onun hatası değil. Avantajı ben kullanıyordum," dedim, kelimeleri boğazım düğümlenirken sıkarak.

Cyrus sessizdi. Yakındaydı ve kabarcıklı kokusu susturulmuştu, onun yerine daha ipeksi bir şey vardı. Diğerleri gibi elini uzatıp beni kendine çekmedi ve bunun için minnettardım.

Cyrus sonunda, "Ne demek istediğini anlamaya çalışıyorum ama başaramıyorum," dedi.

Başımı kaldırdım ve kaşlarımı çatarak ona baktım; yüzümü görünce bakışları karardı, kaşları gerildi. Gözyaşlarımı bir çırpıda sildim.

acele ettim ve başımı salladım.

"Nasıl başarısız oluyorsunuz? Bağlanmamış bir beta kendini sürünüze bağladı, omega'nızın ateşine katıldı, kendini *evinize* attı ve şimdi ben..." Az önce Rake'le tartıştığımız giysileri görünce homurdandım. Başka bir teslimatın gelmesiyle başlamış ve Rake'in beni rezervasyonumdan çıkarıp bir şeyler denemeye ikna etmeye çalışmasıyla tırmanmıştı. Olayın bir yerinde gerçek bir kavgaya dönüşmüştü; öyle bir kavgaydı ki bu, odadan çıkıp gitmek ya da Rake'e böyle boğa kafalı küçük bir kız olduğu için *vurmak* istemiştim...

Brat.

"Kendinle böyle mi konuşuyorsun lan?" Cyrus ağzı açık bir şekilde bana bakarak sordu. "Tanrım, Lola. Bu iyi değil, böyle olmadı ve bunu sen *de biliyorsun*."

Siktir , gözyaşları. Yürü git.

Cyrus içini çekti ve arkasını döndü, duvara yaslanmış ama yine de boşluk bırakarak bana baktı. "Sana baktığımızda gördüğümüz şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun? Ya da *Designate*'teki insanlara?"

Başımı salladım. Sürünün şu anda benim hakkımda böyle düşünmediğini biliyordum ama sonra...

Cyrus omuz silkerek, "Bence Rake senden faydalaniyor, tam tersi değil," dedi.

"Ne? Hayır, değil!"

Cyrus dolaba baktı ve düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Yani, öyle değil mi? Çok savunmasız bir durumdasın-evin içinde bulunman için güvenli değil ve sahip olduklarının büyük bir kısmını kaybettin. Rake bunu size *kesinlikle* saçma bir hediye kabul ettirmek için kullanmaya çalışıyor. İkiniz arasında rahatsız edici bir güç değişimi yaratabilecek bir hediye."

"O şekilde kullanmazdı," dedim.

"Hayır, yapmaz," diye hemen kabul etti Cyrus. "Ama temkinli olmanız anlaşılabilir bir şey."

Dudağımın iç kısmını çiğnedim. Çoğunlukla bu jestin benim için boşa gittiğini hissediyordum. Kıyafetleri beğenmediğim için değil, kıyafetlere *bayılmıştım* ama ben... buna değmezdim. Siktir. O lanet terapisti gerçekten bulmam gerekiyordu, değil mi?

"İyi davranıyordu," dedim usulca.

Bu, kıyafetleri kabul etmem gerektiği anlamına mı geliyordu? Cyrus... kendine has bir kurnazdı, değil mi?

Ama hayır, Cyrus biraz gülüyordu, kendini durdurmaya çalışıyor ama başaramıyordu. "Üzgünüm, sadece... Rake'i tanıyorum ve eminim iyi olma fikri de işin içindeydi, ama asıl motivasyon kaynağı bu değildi. O sadece seni kazanmaya çalışıyordu. Yani, bence aklında bundan çok daha sorunsuz geçecekti. Kıyafetleri görecektik, beğenecektik, bale biletleri için heyecanlandığın gibi heyecanlanacak ve onu takdir edecektin."

Uzun ve yavaş bir nefes aldım. Çünkü Rake'in alfaları ve ben artık ilişkiye giriyorduk ve Rake insanların alfaları için onu çalıştırmasına alışkındı. Diğerleriyle vakit geçirdiğim için ona olan ilgimi kaybedeceğimi mi düşünüyordu gerçekten? Belki bilinçli olarak değil ama bilinçaltının nasıl bir sürük olabileceğinin farkında olan biri varsa o da bendim.

"Bilgin olsun diye söylüyorum, istemiyorsan kıyafetleri kabul etmek zorunda olduğunu düşünmüyorum. Sadece Rake'in biraz doğrudan konuşarak bu işin peşini bırakabileceğini düşünüyorum. Muhtemelen 'iyi, kıyafetler kalabilir' karşılığında duymaktan mutlu olacağı bir şey vardır," dedi Cyrus, gözlerini belirgin bir şekilde açarak.

Kızardım ve başımı salladım. "Evet, seni anlıyorum. Gidip onunla konuşacağım."

Ayağa kalktım ve Cyrus da beni takip etti ama yatağın etrafından dolanmak istediğimde bir eli bileğimi, diğeri de çenemi yakaladı. Kavrayışı sertti, irkilmeme ve bu sürünün erkeklerini nadiren düşündüğüm bir şekilde bir alfayla yalnız olduğumu hatırlamama neden olacak kadar sertti. Tehlikeli biri değildi ama şu anda çok *yoğundu*.

"Bir şey daha var," dedi Cyrus alçak sesle, vücudu benimkinin üzerine eğilmişti.

Korkmuyordum, ama açıkça, eğer irademi bükebilecek kadar güçlü bir alfanın tuzağına *yakalanmıştım*.

"Bir daha *asla* kendin hakkında bu şekilde konuştuğunu duymak istemiyorum. Burada bizimle birlikte olmaktan memnun olup olmadığını sorgulayabilirsin ama *değerini* asla. Beni anlıyor musun?"

Nefesim kesildi, tüylerim diken diken oldu ve vücudum titremenin eşiğine geldi. *Bu* Cyrus Rake'in

bahsetti ve hayır, onun için *tam olarak* hazır değildim. Ama lanet , yakında hazır olacağımı umuyordum. *Ulaşılabilir hedefler koymanın önemli olduğunu* kendime hatırlattım.

Başımı salladım ve yutkundum. "Anlıyorum."

Cyrus biraz daha eğildi, dudakları alnımın üzerinden geçerek tenime sıcak ve ısıltılı bir öpücük bıraktı ve sonra serbest bırakıldım. "Harika. Hadi, sana Rake'in somurtmak için hangi küçük kuytu köşeye gittiğine dair en iyi tahminimi göstereceğim."

Güzel mi? Güzel, güzel. Ben gizli bir alfayım, bir saniye içinde havlamayı başlatabilir ve külotunuzu aynı hızla ıslatabilirim. Süper havalı.

"Wendy gittiğinden beri *Designate* nasıl?" Cyrus'u koridorda ve arka bahçeye bakan uzun pencereci koridorda takip ederek sordum.

"Kesinlikle uğultu var. Betty karıştırmaya çalıştı ve... ben de gidip onu kovdum."

"Cyrus," diye başladım.

"Seninle ilgili değildi, söz veriyorum. Her neyse, sanırım Zane bir inanç krizi geçirdi çünkü bana büyük bir itiraf, Wendy'nin bağlantıları ve planları hakkında bir yığın bilgi ve işi için büyük bir yalvarışla geldi," dedi Cyrus.

"Oh, kahretsin. Yine de Wendy'nin iyiliği için kalıyor olabileceğini düşündünüz mü?"

"Evet. Konuşmamızda samimi görünüyordu ama aynı zamanda, eğer isterse her şeyi tekrar tersine çevirebileceğini düşünüyorum. Onu Beauty'den uzaklaştırmayı planlıyorum ve sen sormadan söyleyeyim, bu biraz da senin iyiliğin için." Cyrus koridorun sonundaki kitaplığın önünde durdu ve yüzünü bana döndü.

"Gerçekten mi? Çünkü bence Zane benden kadar uzak olursa, hakkımda kadar rahat dedikodu yapacaktır," dedim.

Cyrus gülümsedi, bakışları ısınıyordu. "Sizce sizinle birlikte ter dökmesine izin vermeli miyim? Anna ve Corey sonuna kadar Lola'nın tarafındalar. Sen gittikten sonra Matthieu'yu görmeye gittiğimde ne kaçırdım bilmiyorum ama geri döndüğümde Betty'nin egosunun eskisinden yaklaşık beş kilo daha hafif olduğunu biliyorum."

Dudaklarım seğirdi. "Bu benim kötülüğüm mü?"

Cyrus güldü ve başını salladı. "Sadece hayran olduğum bir şekilde. İşte," dedi ve kitaplığına dönüp bir kitap ayracını sağa kaydırarak bir kapı mandalını ortaya çıkardı. Mandalı aşağı çekti ve raf öne doğru fırladı, yanık çikolata kokusu çatlaktan dışarı sızdı. "Bu o," diye fısıldadı Cyrus.

Başımı salladım ve Cyrus kapıyı benim için açtı. Tam da bu gülünç derecede güzel evin tüm sürprizlerini bildiğimi düşünürken, böyle bir odayla karşılaştım. Bahçeye bakan cam duvar devam ediyordu ve neredeyse bir ağaç evde tünemiş gibiydim, beyaz bir huş ağacının dalları küçük dar odanın etrafında bir çerçeve gibi uzanıyordu. Duvarlar koyu kahverengiye boyanmıştı ve ayaklarımın altındaki halı peluştu. Rake'in diğer köşelerinde olduğu gibi yatak yoktu, alfa kokusu da yoktu, sadece birkaç pelüş puf sandalye ve büyük bir sepet dolusu battaniye ve yastık vardı. Bu alan sadece ve sadece Rake'e aitti, bu da kendimi davetsiz misafir gibi hissetmeme neden oldu.

Rake odanın en ucunda, sırtını bir fasulye torbasına dayamış, büyük bir minderin üzerinde oturuyordu. Ellerine bakıyordu, kollarını dizlerine dayamıştı ama geldiğimi fark etmediğini biliyordum. Solgun görünüyordu ve kucağına düşüp onu tekrar kızarıp gülümseyene kadar öpmek istedim.

"Ne kadar kötü ?" Rake, sözlerindeki tüm parlaklık kaybolmuş bir halde sordu.

Kapıyı arkamdan kapattım ve rahat dağınıklığın arasından geçerek onun yanında diz çöktüm, aynı fasulye torbasına yaslandım ve pencereden dışarı baktım. Huş ağacının dalları arasından Rake evin arkasındaki parkı net bir şekilde görebiliyordu; birkaç çocuk yeşil alanda yarışıyordu.

"Rake, seni seviyorum."

Başını kaldırıp bana baktı ve ben de şaşkın bakışlarını karşılamak için kendi başımı çevirdim. "Bekle, ne? Lola, ben-" Kaşları şaşkınlıkla çatılırken bile ağzında bir gülümseme belirdi. "Ben... Siktir, Lola, ben de seni seviyorum! Bu yüzden... Sadece bundan sonra ne yapacağın konusunda endişelenmeni da bir etkinlik için elbiseye ihtiyacın olduğunda her seferinde o pisliği düşünmek zorunda kalmanı istemiyorum."

Başımı eğip gözlerimi kıstım ve Rake aniden durdu. "Biliyorsun ki, bu tür şeylerden çok almaya başladığını biliyorum.

Indy evime girmeden *önce*, değil mi?"

Rake kızardı ve sertçe yutkundu. "Tamam... evet. Ama hepsini bir anda kucağına bırakmayı falan planlamıyordum. Ve bak, benim sana bir gardırop almamla Caleb'in seni tiyatroya götürmesi arasındaki farkı görebiliyorum. Bunu söylememeliydim."

"Yapmamalıydın ama bu sürünün hayatıma girmesini nasıl kabul edeceğime dair sorunlarımın çözülmesi gerekiyor ve bunu kendi başıma halletmem gerekiyor." Elimi havada salladım. "Tüm bunlara tekrar girmek istemiyorum, sadece... Dinle, alışveriş olayı artık bitmiştir, tamam mı?"

Rake'in ifadesi sertleşti, sadece birazcık, bu fikre ikna olmadığını anlamama yetecek kadar.

"Hayatımda olmanı takdir etmem için bana bir şeyler almana ihtiyacım yok, Rake. Hiçbirinizin almasına ihtiyacım yok," dedim ve itiraz etmek için ağzını açtığı anda acele ettim. "Ayrıca, benim de kişisel zevklerim var, biliyorsun. Alışveriş yaparken benimle gelmeni ve bir şeyler seçmeme yardım etmeni çok isterim. Ve hediyeler de söz konusu değil, ama alışverişlerimizin nispeten eşit olmasını istiyorum ve bu öyle *değildi*. Bu bana garip geliyor."

Rake bir parmağını buklelerinin arasından geçirdi, sırf ben parmaklarımı buklelerinin arasında gezdirmeyi sevdiğim için buklelerinin uzamasına izin veriyor gibiydi. Ben de uzandım ve öyle yaptım, boynunun arkasına girdim ve iç çekip yumuşamasını sağladım.

Rake başını sallayarak, "Tamam, evet bu adil," dedi. Yüzünü buruşturdu ve sordu, "Bu her şeyi iade etmem gerektiği anlamına mı geliyor? Aslında fişleri silmedim, sadece hıyarlık ediyordum. Ama bu tasarımcılarla garip konuşmalar yapmama neden olabilir."

İçimi çektim ve Rake'in sokuldum, kokusu tatlandıkça ve bana sarıldıkça tüm gerginliğim çözüldü. "Her şeyi değil. Eşyaları gözden geçirebiliriz, ben kendime sakladıklarımı seçerim, sen de sırf beni içinde görmek istediğin için seçtiklerini seçersin."

."

"Bu her şey olabilir."

"-Bazı vetolarım olacak ve bir yolunu bulacağız. Yani, *hepsi* bana uymaz."

"Terzilik bunun için var. Ah!" Göğüs ucunu sertçe sıkıp büktüğümde Rake sıçradı. "Tamam, tamam. Sana katılıyorum. Katılıyorum... Ben... Özür dilerim, Lolipop." Mırıldandı ve alnımı okşadı. "Seni seviyorum. Diğerleriyle ilişki geliştirmene sevindim ve aramızdaki ilişkiyi azaltmadıklarını *biliyorum*. Bunu açıkça belirttin. Seni şımartma olayına fazla kaptırdım ve muhtemelen biraz güç gösterisine dönüştü."

"Ben de seni seviyorum ve hiçbir alfa bunu değiştiremez."

"Tartışmak gibi olmasın ama bu her şeyi daha da güçlendiriyor. Özellikle de Caleb ile. bağı açıklamak zor ama aranızda gelişen şeyleri... hissedebiliyorum. Sanki Caleb'ın değer verdiği yanlarınızı tanıyorum ve sizi onun gözünden görüyorum," dedi Rake.

Sıcak yanağımı Rake'in omzuna bastırdım ve kucağında kıvranma isteğime direndim. Bunun yerine başımı kaldırıp hazır olan öpücüğünü kabul ettim ve dudaklarının yumuşak, ipeksi geçişlerini birbiri ardına içime çektim.

"Lafı , yarın akşamki balede ne giyeceğimi seçmeme yardım etmek ister misin?"

Rake'in gözleri parladı. "Bildiğimi biliyorsun. Ayrıca..." Dudakları gergin bir şekilde kıvrıldı ve devam etmesi için başımı salladım. "Tamam, seni şımartmam için bir spaya götürmeme ne kadar karşısın?"

Gözlerimi yuvarlamamak için kendimi zor tuttum. "Belki başka zaman," dedim dikkatlice. "Ama seni yatağa bağlayıp kilitlemem ve sonra da ikimizin evde biraz şımartmamız karşılığında sana bir spa günü vereceğim. Sanki tüm malzemeler sende yokmuş gibi-"

Rake beni tekrar yere itip üstüme tırmanıp bacaklarımın arasına kayarken, kalçaları çoktan pompalanmaya başlamış ve gülümsemesi parıldarken ciyakladım.

"Lolipop, böyle konuşup beni kaya gibi sertleştirmeyi bekleyemezsin. Seni şimdi beceriyorum, kıyafet seçiyoruz, sonra beynimi patlatıyorsun ve *sonra* şımartıyoruz." Elleri kıyafetlerimin üzerinde ve altında dolaşıyordu, parmakları giydiğim şortun bir bacağının içine girerek klitorisimi hızla ovuyordu.

"Evet, anlaştıkt! Anlaştıkt, anlaştıkt, anlaştıkt," diye bağırdım, kalçalarım onun hızlı parmaklarına sũrtũnũyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı Rake ve sonra aşağıya daldı, ben inleyip ona sarılırken dilini ağızıma soktu.

YEDİ

Lola

"G iyi ki dün seni tişörtümün üzerine yatırmışım," dedi Rake, aynadaki yansımamı incelerken bana sırtarak ve dönüp omurgamdan aşağı inen ince kırmızı şeridi görürken. Seçtiğim elbise sırt dekolteliydi ve

kurdele işlevsel olmaktan çok alaycıydı. "Halı yanığı etkiyi mahvedebilirdi."

Güldüm ve tekrar döndüm. "Sence de bale için biraz açık saçık değil mi?" diye sordum.

Rake makyajlı sevişmemizden sonra bana canlı kırmızı elbiseyi giydirmek konusunda oldukça ısrarcıydı ve kafam iyiiken, dudak uçuklatan elbiseye bayılmışım. Askılı üst kısmı kaburgalarım kadar inen bir v yakaya sahipti ve saydam eteği iki bacağımın üzerinden kalçamın üstüne kadar yükselen iki yırtmaçla süslüydü, solgun tenimin üzerinde tül gibi kırmızı bir örtü vardı. Şimdi sergilenen tenim konusunda biraz utangaç hissetmeye başlamışım. Harika görünüyordum, bunu tartışmaya gerek yoktu ama tiyatroda güzel bir akşam için çok mu fazlaydı?

Rake omuz silkerek ve sırtarak, "Kutu gerçekten özel, bu yüzden tüm bu mükemmelliğe bakarak kaliteli zaman geçirecek tek kişi Caleb," dedi. "Ve sırf senin yanında kıvranışını izlemek için gelmeyi ciddi ciddi düşünüyorum. Caleb birinden etkilendiğinde *çok kötü* oluyor."

"Sen de gelmelisin," dedim.

Rake başını salladı. "Hayır. Bunun ikiniz için olmasını istiyorum. İkiniz de performanstan zevk alacaksınız ve birlikte zaman geçirmeyi hak ediyorsunuz. Ayrıca, Caleb'in bağının ucundan gelen uyarılmanın uzun mesafeli yavaş yanmasının tadını çıkarmayı planlıyorum. Cyrus'un da benimle gelmesini sağlayacağım."

Aynadan Rake'e bakarken çenem hafifçe düştü. "Özür dilerim. Bekle. Yani sen... Bağ sayesinde onun tahrik olduğunu hissedebilecek misin?"

Bunu biliyordum, değil mi? Biliyor muydum? Oh, kahretsin.

Rake sırtı ve başını salladı. "Benim için olduğunda ateşli oluyor, ama benim bir sapkınlığım mı bilmiyorum, ama Leo ya da seninle ilgili olduğunda bayılıyorum. Mesela ben azdım ve benim, ama aynı zamanda Caleb'in, *ama aynı zamanda* seninle ilgili? Sanırım bu röntgencilik gibi bir şey." Rake yüzündeki gevşek ifadeye bakarken başını eğdi. Güldü. "Lolipop, bunu bilmiyor muydun?"

"Ben...bağları biliyordum, sadece..." Başımı salladım ve küçük bir kahkaha . "Bunu hiç düşünmediğime sevindim, Leo ile aranızdaki şeyler başladığında çok gergin olurdum." Leo'nun bondmark'ını emdiğim zamanki gibi. Saate baktım ve küfrettim. "Aşağı inmeliyim!"

"Gel . Caleb'la balo fotoğraflarınızı çekmek istiyorum," dedi Rake ve misafir yatağından kalkıp elimi tuttu.

"Sakin buna cüret etme," diye tısladım, kalçamı onunkine çarptım ve eteğimin bacaklarımın üzerinde sallanmasının tadını çıkardım.

Rake, "Senden poz vermeni istemeyeceğim ama telefonumla fotoğraf çekeceğim," dedi. "Oohh, tamam. Bir fikrim var! Bir gün fotoğraf çekimi yapabilir miyiz?"

Gözlerim büyüdü ve kalbim hızla çarpmaya başladı. "Seksi olanlarından biri gibi mi?"

"Erotik terimini tercih ederim ama evet. Eğer rahatsan."

Bir yanımda bu fikir karşısında heyecanlandı, vücudum teklif karşısında karıncalandı. Diğer yanımda ise fotoğrafların kalıcı olabileceğinden ve böyle bir ilişkinin kötü bitebileceğinden endişeleniyordu. Leo ve Rake'i geçmiş ilişkilerimle kıyaslanamayacak kadar çok seviyordum. Leo'ya sürü olma fikrini düşünmeye başlayacağımı söylemiştim ama şimdiye kadar bu konuyu sadece o ve ben tartışmıştık ve içimdeki şüpheyi başarıyla gömememiştim.

"Bunu düşüneneğim," dedim Rake'in elini sıkıp ona gülümseyerek.

Sürü ailenin oturma odasında bir aradaydı ve hemen koyu mavi, zarif kesimli bir smokin giymiş, kanepeye yayılmış Leo'ya gülen Caleb'i seçtim. Koltuğunda oturan Matthieu beni ilk kez net bir şekilde gördü ve bir sıçrayışla doğruldu, mırıltısı odaya ve kapıda durduğum yere kadar taşındı. Wes mutfaktan içeri giriyordu ve mavi gözleri kocaman açılmış halde beni görünce birasını yudumlarken boğuldu.

"Vay canına, muhteşem," dedi Leo, gözleri tepemden tırnağıma ve tekrar tepemde sabit bir şekilde gezinirken. "Baleyi... gerçekten takdir etmemi sağlıyorsun."

"Gelmeyeceğimi söylediğim için pişmanım," diye mırıldandı Matthieu sandalyesinden, gözleri kumaştaki yırtmaçlardan belli olan eteğime takılmıştı.

Rake, Caleb'la geçirdiğim geceyi savunmak için acele ederek, "Zamanında hazırlanamazsın ve o boktan kotunla gidemezsin," dedi.

Cyrus oturduğu koltuktan kalktı ve Caleb şokunu atlatamadan bana ulaştı. Omuzları odayı ve diğerlerini görmemi engellerken, bana niyetli ve aç bir bakışla baktı.

"Senin için bir şeyim var. Çekinmek yok," dedi Cyrus, yumuşak ama sert bir sesle.

Cebinden uzun bir kutu çıkarırken dilimi ısırdım, gözleri sanki reddetmemi bekliyormuş gibi yüzüme dikilmişti.

"Bir kolyeye ihtiyacınız var. Alabilir miyim?"

Dün benimle konuşma şeklinden mi, yoksa kutunun içinde ne olduğunu merak ettiğimden mi emin değildim ama içimde tartışacak, hatta hediyeden çekinecek bir şey yoktu. Başımı salladım ve yutkundum, Cyrus arkamda durmak için hareket ettiğinde başım döndü. Rake yanımdaydı, gözleri fal taşı gibi açılmış, bedeni baş döndürücü bir şekilde titreyerek değiş tokuşumuzu izliyordu.

Bir an sonra, Cyrus parmaklarından sarkan narin zincirlerden oluşan ışıltılı bir koleksiyonla bana doğru uzanıyordu. Küçük taşlar

Cyrus kolyeyi bana taktığında, ben de saçlarımı arkadan tutturması için kaldırdığımda çiğ damlaları gibi aşağıya damlıyor ve ışığı yakalıyordu. Başparmağı enseme okşadı ve tüm sürünün gözleri üzerimizdeyken, dokunuşuyla ürperme dürtüsüne direndim.

"Çok güzel," dedim, göğsümden aşağı soğuk metale bakarak, yakamın en alt noktasının hemen üzerinde asılı duran birkaç taş.

Cyrus mırıldandı ve boş bıraktığı koltuğu paylaşması için Rake'i oturma odasına yönlendirirken bana yakıcı bir bakış attı. Matthieu ikisine de gözlerini devirdi ama Caleb kanepenin etrafında dönerken sandalyesinde kalarak benimle özel bir gülümseme paylaştı. Caleb yakınımda dururken eli benimkine kaydı. Topuklu ayakkabılarımın içinde ona bakmak için başımı biraz geriye eğmem yeterli oldu.

"Çok şık görünüyorsun," diye selamladım.

Caleb biraz mırıldandı ve eğilip dudaklarını kulağıma dayadı. "Baştan çıkarıcı görünüyorsun." Kızardım ve kıpırdanma isteğine direndim. Arkasında, Rake'in telefonunun bir fotoğrafın 'tık' sesini çıkardığını duydum.

"Hazır mısın?" Caleb bana sordu.

Başımı salladım ve odada bir vedalaşma korusu oluştu.

"Gece yarısına kadar onu eve getir," dedi Leo sırtarak ve kanepenin arkasına merdivenlere yönelmemizi izledi.

"Geçen seferki gibi yer göstericilere yakalanma!" Rake seslendi ve ben de şaşkınlıkla Caleb'a baktım. Kıpırmızıydı, başı titriyordu.

"Kulağa geldiği gibi değil," diye mırıldandı.

Aşağıdaki dansçıları izlerken, orkestra Caleb ve benim karanlıkta oturduğumuz yere kadar romantizm ve uyumsuz çatışma notaları taşıırken kendime nefes almam gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldım.

"Sence bu aşk tanrısı mı?" Caleb kulağıma mırıldanarak boğazımın sütunundaki tüyleri diken diken etti.

Oyuncuların arasında bir hayalet gibi dolaşan, her anı manipüle ederek kendine çeken, zarif ve akıcı dansçıyı izledim.

Montague, Juliet'le buluşmak için toplanır.

"Mm," diye başımı salladım, gözlerimi sahneden ayıramıyordum.

Tiyatro güzeldi, görkemli, çarpıcı ve çağdaştı; tavanı tam ve zengin bir akustik yaratmak için dönüp duruyordu. Daha da iyisi, özel loca gerçekten özeldi, sahneden çok yüksek değildi ve seyirciyi görüşümüzden saklayan ve performansı mükemmel bir şekilde merkezileştiren duvarlara sahipti. Gençken, çoğunlukla da çocukken sadece birkaç tiyatroya gitmişim ve bu şekilde tamamen farklı bir deneyim yaşadım. Yanımda oturan yabancıların dikkatini dağıtacak bir şey yoktu, önümü görmek için dikkatlice eğilmem gerekmiyordu.

Hepsinden iyisi, oturma yeri neredeyse bir kanepeydi, saatlerce oturmaya dayanacak kadar yumuşaktı ama uykuya dalmamı gerektirecek kadar da değil. Caleb ve ben birbirimize yakın , onun kolu bankın arkasında ve omzumdaydı, diğer eli de benimkine sarılmıştı.

Baledeki en dramatik müzik parçalarından biri olan Şövalyelerin Dansı'nda, Capuletlerin balosunda sahne alan dansçılar bir araya gelip tekrar ayrılarak dans ederken, müzik davulun sesi yükseldikçe elim onun elinin etrafında sıkılaştı. İzlerken göğsüm hasret dolu bir kıskançlık ve takdirle yandı.

"Nefes al, Lola," dedi Caleb, başını eğdi ve dudakları çıplak omzumu sıyırdı.

Nefesim kesildi, ciğerlerim aniden gelen hava için minnettardı. Caleb'la birlikte güldük, seslerimizi fısıltıya dönüştürdük ve ona gülümsemek için döndüm, nefesim tamamen farklı bir nedenden dolayı tutuldu.

Caleb gülünç derecede yakışıklıydı. Muhtemelen bunun tanıımıydı, en azından geleneksel olarak, mavi gözleri benimkilere dikilmişti, yüz hatları klasik ve mükemmeldi. Birisi, muhtemelen Leo, saçlarını arkaya doğru düzgün bir şekilde yatırmasına yardım etmişti ve eski bir film yıldızı gibi görünüyordu. Onu karıştırmak, saçlarını öne çıkarmak, yanaklarını kızartmak ve düğmelerini gevşetmek istedim. Gözleri karardı ve eğilip dudaklarımı kısa bir okşamayla yakaladı, sonra daha fazlası için onu takip ettiğimde geri çekildi.

"Gösteriyi kaçırıyorsun," diye nefes aldı.

Sahneyi izlemek için geri döndüğümde kafamdaki bulanıklığı dağıtmaya çalıştım. Hayalet ya da Aşk Tanrısı, Prens ve Tybalt arasında bir oyun oynuyordu. Aşıklar için sorun mu yaratıyordu yoksa yardım etmeye mi çalışıyordu anlayamadım ama her iki durumda da bir dansçı olarak bunu çok güzel yapıyordu. Eteğimin çıplak bacağıma değdiğini hissettiğimde dikkatim tekrar gösteriye odaklanmıştı.

Aşağıya baktığımda Caleb'in eteğin tüllü kumaşını avucunda toplayıp dizlerime kadar kaldırdığını gördüm. Müzik başladığında elbisemi büyük ölçüde unutmuştum - her ne kadar Caleb ve benim kalabalık tiyatro lobisinden koltuklarımıza doğru ilerlerken aldığımız bakışlardan gizlice zevk alsam da. Şimdi her iki yırtmacın da şeffaf kırmızı kumaşla zar zor perdelenen bacaklarımın tamamını ortaya çıkaracak şekilde ayrıldığını fark ettim.

"İzle," diye fısıldadı Caleb bana, kendi gözleri elinin ilerleyişindeydi. Bakışları benimkilere kaydı. "Durmalı mıyım?"

Stop, işinin bitmediğini ima ediyordu. Dur demek istediği...

Tekrar nefes almak ve dansçılara dönmek için kendimi zorladım ama gözlerim locamızın kenarlarına takıldı. Eğer seyircilerin geri kalanını göremiyorsam, bu onların da bizi göremeyeceği anlamına geliyordu, değil mi? Kahretsin, gerçekten Caleb'a izin vermeyi mi düşünüyordum-?

Parmakları dizimin üstünü sıyırarak şeffaf eteği arkaya doğru kaldırdı ve ben boğazımdaki küçük, zayıf rahatlama sesini zorlukla bastırdım.

Biraz yaşa, Lola, dedim kendi kendime ve bu sözler bir kez olsun o kadar nazikti ki, önümdeki sahnede aşıklar arasındaki alışverişi, Juliet'in Montague'lerle baş başa kalışını, dört adamın arasında usulca dönüp durmasını zar zor fark ettim.

Caleb'in parmakları tenimde durakladı, sıcak ve nazikti. Şu an için iffetli.

"Durma," diye fısıldadım, eğer sesim çıkarsa tabii. Önemli değildi, Caleb yüzümü izliyordu ve kelimeleri duymasa bile gördü.

Bir an için hiçbir fark yoktu, belki parmak uçlarının dizimin iç kısmına hafif bir dokunuşu vardı. Dokunuşu dönmeye başladı ve ben titreyerek rahat bir nefes aldım. Cildim yandı. Sadece

Bacaklarım ya da seksim, hatta göğsüm ve omuzlarım bile, sanki Caleb'in tepkilerini incelerken gözlerinin nereye indiğini hissetmiş gibiydiler.

Dansçılar korusu gürültülü bir son misilleme için sahneye döndü, ama sırada ne olduğunu biliyordum. Balkon sahnesi. Tarihin en güzel romantik skorlarından birinde aşıklar arasındaki romantik *pas de cinque*. Caleb'in eli iç ileri geri kayarken, parmak uçları birinde girdaplı desenler çizerken ve parmak eklemleri diğerine sürtünürken bir iniltiyi bastırdım.

Ağır bir şekilde ona doğru eğildim, burnu boğazıma sokuldu, dudakları tenimden yumuşak yudumlar aldı. Kahretsin, kendimi sunarken uzanmak istiyordum ama o haklıydı. Gösteriyi izlemek istiyordum. Özellikle de tanıdığım en tatlı adamlardan biri bana narin dokunuşlarla işkence ederken, Montague ve Juliet'in balkon sahnesini izlemek istiyordum.

Caleb'in mırıltısı yumuşak ve sessizdi, müziği bastırmadan kulağımda mırıldanıyordu ve kokusu beni kollarının arasında gevşetti, boğazım gerildi ve açıkta kaldı, bacaklarım gevşedi. Kimsenin bizi görmemesini umuyordum çünkü görebileceklerini fark etsem bile muhtemelen Caleb'dan o anda durmasını istemezdim.

Koro dansçıları kanatlara koştu ve Montague'ler avluda belirdi, zarif sıçrayışlar ve havada dönüşler, ilk görüşte aşkın coşkusuyla. Balkon bir perdenin arkasından dışarı uzanıyordu ve Caleb'in dokunuşu dizlerime geri dönerken sürü kemerlerin arasından geçiyordu, nazik ve alaycı, neredeyse masum.

Caleb neredeyse bilinçsizce, "Çok güzel," diye mırıldandı ve ben ürperdim. Bir topuğumu bankın altına kaydardım, onu geri dönmeye teşvik etmek için uyluklarımı açtım ve omzuma uzun bir öpücük kondurdu. Avuç içi uyluğumun iç kısmında düzleşti ve uyluğumun kıvrımına ve dantel iç çamaşırımın kenarına ulaşana kadar yukarı doğru okşadı.

Kollarında titriyordum, gözlerim sahneye sabitlenmişti ve göğsüm boğuk, sessiz nefeslerle kabarıyordu. Caleb'in dokunuşu sanki önce benimle eşleşiyormuş gibi keşifsel ve nazikti. Elini eteğimin altına soktu, ayrılmış kumaş hisirdadı ve ben bir iniltiyi ısırarak bastırdım.

Başparmağının ucu seksimin dudaklarını buldu. Mırıltısı bir an için derinleşti ve dili omzumun üzerinde dönmeye başladı.

Onun için haykırmak, onu üzerime çekmek istedim, ama zoraki sessizlikte, dokunuşunun kısıtlanmasında ve ikimizi de ele vermeden onu cesaretlendiremememde daha da lezzetli bir şey vardı. Juliet balkon boyunca zarifçe dans ediyordu, Montague' onun altındaki kemerlerin altında dönüyordu, aşıklar gizli bir uyum içindeydi. Başımı eğdim, yanağım Caleb'in saçlarına değdi ve elleri uzun, sert adımlarla bacaklarımdan aşağıya doğru inerek tenimi ısıttı.

Oyunu ne kadar ileri götüreceğini, ses çıkarmadan dokunulmaya ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum. Tenime değdirdi, bir öpücükten daha aç bir dokunuştı bu ve kolu çıplak sırtımdan aşağı kayarak beni belimden çekip kendisine daha yakın durmamı sağladı.

"Sana dokunmak istiyorum, aşkım. Seni izlemek istiyorum," diye fısıldadı.

Başımı gevşekçe salladım ve Caleb benim onayım la zevkle gürlledi, bacaklarımdaki eli tekrar seksime doğru hareket etti. Başını kaldırdı, alnını şakağıma dayadı, nefesi boynumda sıcaktı.

"Sessiz olacak mısınız?" diye sordu.

Tekrar başımı salladım ve Caleb parmaklarını iç çamaşırlarımın kenarından içeri sokup çıplak tenime bastırmadan önce yanağımı öptü. Bir sonraki anda neredeyse bu sözü bozuyordum, parmaklarından birinin içimde sorunsuzca kaymasının şoku o kadar ani oldu ki, ama dudağımı sertçe ısırđım ve Caleb beni yanağıma bir öpücük daha kondurarak ve başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirerek ödüllendirdi.

Caleb'in kıpır kıpır dokunuşunun, parmağının içimde hafifçe pompalanışının ne kadar farkındaysam, aşağıdaki sahnede yapılan eğlenceli ve tatlı dansın da o kadar farkındaydım. Juliet, kollarına teslim olup döndürölmeden, kaldırılmadan ve her mükemmel pozisyona getirilmeden önce yukarıdan sürüyle alay ediyordu. Caleb'in dokunuşu sabırlıydı, müzik kadar yavaş ve tatlıydı ve nefes almayı hatırlamak daha önce olduğı kadar zordu.

Kaburgalarımı kavrayan diğer eli sıkıydı ve yan tarafıma doğru kayarak göğsümü örten kırmızı kumaşın altından geçti, böylece oraya da dokunabildi. Sabit durmak için dizlerinden birini kavradım.

Bir parmağını daha içime sokup klitorisimi daha sert ovarken diğeriyle bankı tuttum. Beni doğrudan sonuna kadar götüreceğini düşündüm, Juliet sürü arkadaşlarıyla birbiri ardına bağlantı kurarken müzik yükseliyordu. Bedenim yumuşak dokunuşlarla yuvarlanıyor, nefeslerim hızlanıyor, gözlerim çaresizce kapanmak istiyordu. Ve sonra aynı yavaşlıkla Caleb çekildi, başparmağı çekildi, parmakları hareketsiz kaldı.

İnledim ve sonra sesimi yuttum ve Caleb çenemden aşağıya ve sonra köprücük kemiğimin üzerinden öptü, Cupid Prens ile sahneye dönerken eli hala üzerimdeydi.

"Lütfen," diye fısıldadım, elinin içine doğru kıpırdanmaya çalışıyordum.

"Mmm, yapacağım, aşkım," dedi Caleb, eli yanımda göğsümü örtüyor ve sonra tekrar aşağı kayıyordu.

Ama hareket etmedi. Parmaklarının etrafında zonkluyordum, dokunuşuyla hâlâ ıslanıyordum, performansı unutup Caleb'la yüzleşmeye, lanet smokinini yırtıp atmaya ve onu kendi tatminim için sürmeye yarı yarıya hazırdım.

Sabırımın sonunda aşıklar sahneye döndü ve Caleb beni tekrar parmaklarıyla sikmeye başladı. Neredeyse rahatlamış bir şekilde hıçkırı ağlıyordum, vücudum onun kollarında gevşerken, uyarılma ve zevk eskisinden daha hızlı bir şekilde yeniden yükselmeye başladı.

Artık onun oyununu biliyordum. Onunla birlikte atlatacaktım. Ve sonra, ona borcumu ödemenin bir yolunu bulacaktım. Muhtemelen.

Parmaklarının etrafında kenetlenmeye başladığımı her hissettiğinde, Caleb durana kadar yavaşlıyor, vücudumun tekrar sakinleşmesini bekliyordu. Bu lanet balkon sahnesi birdenbire tarihin en uzun bale sahnesi haline gelmişti, vücudum geçen her saniyenin aşırı farkındaydı. Caleb beni üç kez daha uçurumun kenarına götürdü, ta ki tenimde boncuk boncuk terler oluşana ve ben hem dansçıların duygusundan hem de gecikmiş salıverilmenin ıstırabından gözyaşlarına boğulana kadar.

Juliet sevgililerinin kollarında yumuşacıktı, onların tutuşuna tamamen teslim olmuştu, vücudu birinden diğerine geçerken sıvı gibiydi, her biri koreograflerinin birliği içinde birlikte yeminlerini ediyorlardı.

Caleb kulak mememi emmeden önce kulağıma "Neredeyse oldu," diye fısıldadı.

Aşıklar geri çekildi, Montague'ler sahneden atladı ve Aşk Tanrısı tüm zarif ve önsezili ihtişamıyla geri döndü. Caleb'ın eli göğsüme geri döndü, parmakları ani bir hızla iterken parmakları meme ucumu sıkıştırdı.

"Sessiz ol," diye uyardı Caleb, ağzım sessiz bir çığlıkla açılırken, içimdeki coşku hızla yükseliyor, damarlarımdaki kanı elektriklendiriyordu.

Müzik aşağıdaki aşıkların başına gelecekler konusunda uyarıyordu ama tek duyabildiğim benim ve Caleb'ın nefesleri ve içimde yaklaşmakta olan patlamanın yumuşak telaşıydı. Işıklar söndüğünde ve seyircilerden alkışlar yükseldiğinde başımı çevirdim ve Caleb şiddetli bir öpücükle ağzımı aldı, iniltimi yuttu. Sıkışmış gözlerimin arkasında ışık parladı ve boşalırken Caleb'ın omuzlarını tuttum, kollarında titredim, parmaklarının etrafında çırpındım ve vücuduma dolan ısı fırtınası boyunca beni öptü.

Serbest bırakılmamın küçük sesleri, seyircilerin tezahüratları ve ardından ara için ışıklar açıldığında karışıklıklarıyla tiyatro tarafından bastırıldı.

Caleb beni artçı şokların etkisinden kurtarmak için öptü, eli beni yatıştırmak için sırtıma gitti, parmakları hâlâ şarkı söyleyen amımdan çekildi.

"Tamam mı?" Caleb burnunu benimkine dayayarak sordu.

"Seni gizli *sapık*," diye mırıldandım, gözlerim kocaman açılmıştı. Caleb dondu kaldı, yanakları kızardı ve ben de yüzündeki ifadeye güldüm. "Tiyatroda Rake ile oynasırken yakalandın."

Caleb mahcup bir şekilde sırtı ve dudaklarımı tekrar gagaladı, sonra elini eteğimin altından çıkardı, parmaklarını dudaklarına götürdü ve serbest bırakılmamı teninden emdi. Tüm diğer alaylar dilimin üzerinde öldü ve bir sonraki perdede Caleb'in bana oral seks yapmasını sağlamak için ne yapmam gerektiğini merak ettim.

Hayır, kötü Lola.

"Çünkü Rake bale sırasında çenesini tutamıyor. Hiç diyalog olmadığı için, biraz diyalog sağlaması gerektiğini düşünüyor," dedi Caleb. "Ben de ona ağzıyla yapabileceği bir şey verdim."

Nefesim kesildi, ağzım komik bir 'o' şeklini aldı ve Caleb'in - genellikle gerçek olamayacak kadar tatlı ve nazik görünen-

Rake'e herkesin içinde sakso ektirdiğini itiraf ettikten sonra hâlâ kıpkırmızı kesilebiliyordu. Aslında, bahse girerim Rake buna bayılmıştır.

"Bu sefer uslu durmak istemişim ama bu gece kesinlikle harikasin," dedi Caleb, bir öpücük daha almak için eğilerek, bu seferki benim tarafımdan biraz tatlandırılmıştı. "Ve performansın tadını çıkarırken kendini kaptırdığında daha da fazla."

"Mmhmm. Kesinlikle keyfimi arttırdın," dedim gülerek.

Evet, yaptı.

Caleb bu söz üzerine biraz daha dik oturdu ve mükemmel kızarıklığına bir de gurur eklendi. "Muhtemelen geri kalanında kendimi tutabilirim. En azından eve gidene kadar," diye ekledi alçak sesle.

Titredim ve Caleb'ın ayağa kalkarken beni desteklemesine izin verdim, eteğimin kırmızı kumaşı bacaklarımla üzerine bir perde gibi düşüyordu.

SEKİZ

Caleb

Lola'nın kokusu hâlâ parmaklarımdaydı ve ondan kurtulmaya hiç niyetim yoktu. Leo'yu evin içinde takip etmek ve elimi yüzüne sokmak istedim, sanki küçük bir çocukmuşum gibi bakacak herkese sanat projesi. Lola'nın boşalmasını sağlamıştım, parmaklarıma sarıldığını hissetmiştim, bale sırasında nefesini defalarca çalarken dokunuşuma karşı ağlıyordu. Ve ne kadar de, o kavrama ve çırpınmanın sikimin etrafında nasıl bir his yaratacağını merak etmekten kendimi alamıyordum.

Şehvet, bir alfa olarak bile hayatımda yaygın bir belirti değildi ama şimdi içime işliyor, beni içten içe aydınlatıyor ve sinirlendiriyordu. Sürüden ayrılmış vahşi alfaların böyle hissedebileceğini hayal ettim. Rake'in ısınmaları sırasında, uyarılma pürüzsüz ve talepkârdı, fethedilmesi kolaydı. Lola ile ne yapacağımdan tam olarak emin değildim ve aklımdan çok fazla lezzetli fikir geçiyordu.

Onu garajdan yukarı çıkarırken Lola'nın eli benim elimdeydi, göz kapakları ve doruğa ulaşırken aldığım öpücükten sonra onu serbest bıraktığımdan beri yüzünde aynı yumuşak gülümseme vardı. Onu duvara yapıştırmak, bacaklarını kalçalarımaya dolamak ve sanki Rake'in biriymiş gibi kızıışmak istiyordum.

"Randevu oyunun oldukça olağanüstü, bunu biliyor muydun?" Lola kalçama vurdu ve sonra asansöre benden önce adım attı.

"İyi geceler öpücüğümü hak ettim mi?" Onu takip ederek ve kapıyı kapatmak için dönerek alay ettim.

Sessizlik cevap verdiğinde, beceriksizliğimi aşmanın bir yolunu düşünmeye çabaladım, ta ki Lola'nın kolları belime dolanıp göğsü sırtıma bastırana kadar. Göğüsleri yükselirken elleri kaburgalarımı okşuyordu.

Dudakları kulağımın kabuğuna sürtündü ve normalde sessiz olan mırıltım küçük alanda gök gürültüsüne dönüştü. "Bence bir öpücükten fazlasını hak ettin Caleb," diye mırıldandı Lola, gırtlaktan gelen ve günahkâr bir sesle, elleri pantolonumun belinden aşağı kayarak sikimi kavrayıp okşarken. Zevk beni sarstı, dizlerim bükülmekle tehdit ederken homurdandım ve ellerine doğru itildim, sikim ellerinin emrine cevap vermekten çok mutluydu.

Lola, "Bir kızı çıldırtmayı nereden öğrendin bilmiyorum ama çok minnettarım," diye nefes aldı.

Gözlerimi kırıştırdım ve asansör kapılarındaki çarpık yansımamıza baktım. Parmakları fermuarımla oynuyordu ve eğer Lola'nın daha fazla ilerlemesine izin verirsem, Leo beni asansörde kızımızı becerirken bulacaktı ve muhtemelen bunun zevkiyle tamamen akılsızlaşacaktı.

Ellerini kendi ellerimle kapattım, hızla yükselen ereksiyonumu serbest bırakmayı başaramadan önce onları kendimden uzaklaştırdım ve kollarında döndüm. Lola hazırды, çenesini kaldırmış ve gözlerini kapamıştı, ayırık dudakları bir öpücük daha istiyordu.

Ve ben onu reddedecek kadar güçlü değildim. Başım düştü ve dudaklarımız bir rüya gibi birbirine yapıştı. Onun hafif narenciye ve tatlı tadıyla, boğmaya çalıştığı küçük inilti ve zevk mırıltılarıyla çoktan sarhoş olmuştum.

Elleri benimkiler kadar açgözlülükle ceketimin altında, neredeyse çıplak olan sırtında gezindi. Kumaş gibi görünen o küçük kırmızı ipi dişlerimle koparmak, yeni favori hediyemin üzerindeki ambalaj kağıdı gibi kırmızıyı yırtmak istedim. Lola bir solukla geri çekildiğinde, ellerim sırtında düz ve sert bir şekilde onu göğsümde tutarken, itirafımı yaptım.

"Seni memnun etmeyi öğrendim," dedim, dudaklarını tekrar gagalayarak, "seni memnun etmeyi," bir öpücük daha, "kendi tepkilerinle, aşkım." Görmek için başımı kaldırdım

rüya gibi gülümsemesi. "Senden önce hiçbir kadınla cinsel ilişkiye girmedim."

Asansörün sesi duyuldu ve Lola'nın gözleri fal taşı gibi açıldı, göğsü hâlâ nefes alıp veriyordu ve dudakları öpüşmemizden dolayı parlıyordu.

"Ama sen..." Lola bana göz kırptı, hayalperestliğin yerini gerçek bir şaşkınlık almıştı. "Beni *kenara ittin*."

Yumuşak ve gergin bir kahkaha attım. "Sadece o gösterinin sonunun ne kadar uzun olduğunu unuttuğum için. Perdeleri bitirmeni istedim."

Lola'nın kıkırdaması çok lezzetliydi. Daha önce kız gibi sesini saklamaya çalıştığını fark etmiştim ama kulaklarımda mükemmel bir şarkıydı, eğlenceli ve keyifliydi, bu mükemmel yaratık için sürü olarak bir şeyleri doğru yaptığımızın kanıtıydı.

"Vay anasını," diye nefes aldı Lola ve sonra sıçradı, ateşli ısırmalar ve emişlerle ağzıma saldırırken kollarım onu zar zor yakaladı, bacakları belime dolanmak için yükseldi. "Eğer acemi modun buysa, seviye atlaman için sabırsızlanıyorum."

Sırıttım ve onu asansörden çıkarıp koridora taşıdım, odama yöneldim ve orada kaç kişi bulacağımızı merak ettim. Onu çıtırçıtır soyup o şok edici derecede sıcak, kaygan, çökmüş amına girmeme izin vermesi için yalvardığımda Lola'nın Rake ve Leo'nun orada olmasına aldıracağını sanmıyordum ama Cyrus konusunda daha az emindim. Ve Matthieu'nun bize katılması fikri hakkında ne hissettiğimden emin değildim, ancak bu noktada Lola'yı tutan ben olduğum sürece umurumda olmayabilirdi.

"Gerçekten hiç bir kadınla birlikte olmadın mı?" Lola sordu, görünüşe göre taşınmaktan yeterince mutluydu. Bu iyi bir şeydi, ikimiz de nefes nefese, ter içinde kalana kadar kollarımdan istemiyordum.

"Kadınları çekici buluyorum ama senden önce hiçbiriyle gerçek bir bağ kurmamıştım," dedim, ellerimden biri Lola'nın kışını sıkmak için açgözlü bir geçiş yaptı, zıplayıp bana karşı sallandığında sırıttım. "Birine karşı güçlü hisler besleyene kadar seksle o kadar ilgilenmiyorum."

Lola kızardı ve göğsüme sokuldu. "Dürüst olmaya çalıştığını biliyorum ama bunu duymak gerçekten çok hoş."

Şakağına bir öpücük kondurdum ve odalarımı çıktım, diğerlerinin olmadığını görünce şaşırdım. Wes bile odama gelmişti.

Akşamları asla bizimle birlikte yatağa yerleşmiyor, hepimize -Lola'ya- iyi geceler dilemek için içeri giriyordu. Rake ve Leo'yu dönüşümüzden haberdar edebilirdim ama birdenbire Lola'nın bana kalmasına sevindim. Onun tüm dikkatinin üzerimde olmasını istiyordum ve karşılığında ben de ona kendi dikkatimi vermek istiyordum.

Lola odamdaki ilk gecesinde mekânı 'romantik' ilan etmişti; koyu yeşil duvarlar, ağır ahşap mobilyalar ve yoğun lüks kumaşlar geniş mekâna bir tür yakınlık katıyordu. Yan masalarda taze çiçekler ve sıcak bir aydınlatma bulunduruyordum ve şimdi mekânın romantizmi genellikle Cyrus ya da Rake'in mekânına bir cinselliğe sahipti. Mum yakmak isterdim ama uzak köşedeki küçük bir lambayı yakmakla yetindim. Lola'yı görebilmek ama onu kör etmemek istiyordum.

"Aptalca bir soru sorabilir miyim?" Onu yatağımın ayak ucuna yatırdığımda Lola bana baktı ve geri itip üzerine atlama dürtüsüne direndi. Leo ve Rake'in ona olan tutkusunu görmüştüm, ama aynı zamanda çekingenliklerini, onun içinde bulunduğu andan çıkıp geçmişe için gösterdikleri özeni de görmüştüm.

"Tabii ki."

"Hiç yeniden başlıyormuş gibi hissettiriyor mu?" Lola tereddüt içinde dudağını ısırarak sordu. "Seksi yeniden öğrenecekmişsin gibi mi?"

Sırıttım. "Yeniden öğrenmiyorum. Mekaniği gördüm, biliyorsun, ve hala aşağı yukarı aynı görünüyor, bu akşam öğrendiklerimi ver ya da al. Ama kesinlikle yeni bir seks eylemi sanırım. Berbat olacağımdan mı endişeleniyorsun?"

Lola'nın kahkahası parlak ve irkilticiydi ve kollarını boynuma dolayarak bana doğru eğildi. "Tanrım, hayır. Beklentilerimi çoktan aştın. Bundan sonra gelecek her şey üstündeki kiraz olacak. Her neyse, ben sadece seninle *olmanın* tadını çıkarmak istiyorum."

"İlk gibi hissetmeyebilirim ama bu bizim ilk seferimiz aşkımda," dedim usulca, başımı eğip dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirerek. "Sadece bu bile içimde kelebekler uçuşması için yeterli."

Lola mırıldandı ve beni biraz daha yaklaştırdı, dudakları dudaklarıma değdi, dişleri alt dudağımı diliyle emmesi ve yatıştırması onunkilerin arasına sürükledi. Leo ve Rake arasındaki alıp vermeleri, egemenlik mücadelelerini izlemekten her zaman zevk almışımıdır,

Ama benimleyken tam bir teslimiyet sunuyorlardı. Lola'da bir şeyler vardı, belki de kontrolün rahatlığını sürdürme ihtiyacı, ona benimle enfes bulduğum bir avantaj sağlıyordu.

O ki, ona kendi teslimiyetimi ya da en azından mutlak bağlılığımı sunmak istedim. Önünde dizlerimin üzerine çökerken yavaşça öpücükten kurtuldum, ellerim sırtında, kıkırda ve kalçalarının arkasında yol gösteriyordu. Lola'nın nefesi üstümde kesildi, yanaklarında renk yükseldi ve elbisesinin eteğini kaldırmamı izlerken göğsü hızlı nefeslerle yükselip alçaldı.

Ya da belki de sadece onu sarhoş edici bir cazibe gibi yutmak istiyordum.

"Caleb," diye fısıldadı ve adımın dudaklarında şeker gibi dönerken çıkardığı ses beni mırıldattı.

Dizlerimin üzerinde sinsice yaklaştım, yüzüm eteğinin altından kalçalarının sokuldu, o tatlı ekşi kokuyu derin bir nefesle ciğerlerime doldurdum ve beni bir kaya gibi sert bıraktı.

"Caleb, bunu yapmak zorunda değilsin-oh, Tanrım!"

Eteği, külotunun narin krem dantelleri arasından Lola'nın seksini ilk kez görebileceğim kadar yukarı kaldırdım ve yumuşak etini emerek öne doğru daldım. Lola tereddüt etti ve ben de onu kalçalarının arkasından yüzüme doğru tutmak için kumaşı bıraktım.

"Aç," dedim, içimdeki alfa devraldı, uyluklarının kıvrımını, kalçalarını, bacakları bana yer açmak için açıldığında nemli kıvrımlarına geri dönerken istediğimi aldım.

"Vay anasını," diye soludu Lola, başımı geriye eğip dilimi dantelin arasından onun tadıyla ıslattığımda, doku sertleşti. Onu daha yakına çektim, duruşunu tekrar genişletmeye zorladım, ağzıma sarıldı. "Ohmigod, Caleb. Siktir! Siktir."

Aletim pantolonumun içinde zonkluyordu ve hâlâ tepeden tırnağa takım elbiseli olduğumu unutmuştum. Hiçbiri önemli değildi, ne Lola'nın elbisesinin gözlerimi kapatan perdesi, ne fermuarımı tırmalayan, serbest bırakılmak ve Lola'ya sokulmak için yalvaran sikim. Tek engel şuydu-

Rrrriip.

K lotun dantelleri kalçalarına batarken Lola haykırdı ve sonra parmaklarımın altında yırtıldı, dilim hemen amının kaygan kıvrımlarına gömüldü. Ben homurdandım ve Lola inledi, parmakları saçlarımın tellerini kazmak için kuma la sava ıyordu. Bu lanet tat da neydi? Bir buket   ek ve bir bardak limonata gibi. Her neyse daha fazlasını istiyordum ve Lola ellerimde sallandı, neredeyse geriye d   yordu ama ben kı ını, o da saçlarımı kavramı tı. Dilim onu becerdi ve ben onun uyarılmı lı ını emdim, hırladı, mırıldandı ve daha yakına girmeye çalıştı.

Rake en iyi ba ı benim verdiğimi söyledi, sadece co kudan ve kontrol eksikliğinden ve Lola'nın da aynı fikirde olmasını istedim. Bu farklı, yabancı bir bölgeydi ama balede keşif yapmı tım ve şimdi içime yarıyordu. A zımla seksinin dudaklarını çektim, zar zor ısırdım ve ellerimde sava tı ını ve kıvrandı ını hissettim, sesi dudaklarının arkasında bo uldu. Onu dilimle becerdim, ta ki yüzüme bininceye kadar, ama a a ıya doğru sürtünerek, kalçaları kulaklarımın etrafında titrerken, nefes nefese kaldı ve üstümde d  m   bir melek gibi i  çekti.

"Oh, Tanrım, Caleb. Sikini istiyorum. Sikini içimde istiyorum, *L tten*," diye sızlandı Lola, kalçaları bükülüyordu.

Ona karşı mırıldandım ve Lola ürperdi, ıslak uyarılma çenemin üzerinden kayıyordu ve horozum pantolonumun içinde zıpladı, isteğine itaat etmem için yalvardı. Ama önce bir şey istedim.

G be inden klitorisinin yumuşak  ı mı  ba lı ına kadar yaladım, emdim ve kemirdim.

"Caleb!" Lola haykırdı, dudaklarımı klitorisinin etrafında kenetleyip sertçe emerken kalçaları zıplıyordu. Kal alarından birini sıkıca kavradım ve diğerini kalçalarının arasına kaydırdım, iki parma ımı açıklığına pompaladım ve döndürdüm. Lola'nın haykırı ı, parmaklarımın etrafına kenetlenirken ve a zıma karşı yumuşak bir şekilde bükülürken bir zafer tela ıydı.

Geriye d  t , dizleri büküldü ve ben hızla ayağa fırladım, belini yakaladım ve onu yatağa fırlattım. Ete i kalkmış, artık pembe ve sulu olan amcı ı ortaya çıkmıştı ve ellerim bel kemerime d  t , d  memi ve fermuarımı sertçe  eki tiriyordu.

Lola kıkırdadı ve bu ses kafamdaki alfa sisini dağıtarak durup ona gülümsememi sağladı.

"Soyunmalısın," dedi Lola sırtarak ve oturmak için kıpırdanarak. "Ve benim güzel iç çamaşırlarımı yırttığın gibi bu elbiseyi de yırtmayacaksın. Şu haline bak, vahşi görünüyorsun."

Kendimi salladım. O haklıydı. Bağlanmamış bir alfa gibi davranıyordum. Bu da bana bağlandığım arkadaşlarımla arka plandaki duygularını kontrol etmem gerektiğini hatırlattı. Leo sanki ruh halime çoktan uyum sağlamış gibi eğleniyordu ama Rake... meşguldü. Ondan aldığım yüksek enerji heyecanına bakılırsa muhtemelen Cyrus'la birlikteydi.

Lola yatakta doğrulup oturuyordu, beni sersemlemiş bir halde izlerken allığı hâlâ parlaktı ve elbisesinin kemerini açmak için arkasına uzandı.

"Sanırım bu gecenin tamamını yüzüm senin kalçalarının arasında geçirebilirim," diye itiraf ettim, smokin ceketimi yere fırlattım ve hızla gömleğimin düğmelerine doğru ilerledim.

"Bence bu kurduğun çadır için korkunç bir israf olurdu," dedi Lola, sırtışı o kadar geniş ve parlaktı ki kalbimi gerçekten acıttı. Onun mutluluğunu, benimle birlikte olmaktan duyduğu sevinci hissetmek istiyordum. Birdenbire Lola'yla bir bağ kurmak isteyebileceğimi ve bunun ne kadar kötü olabileceğini hiç düşünmemiştim. Henüz hazır değildi ve bunu anlıyordum ama bu arada beklemek işkence olacaktı.

Lola elbisesinin fermuarını açıp kalçalarından aşağıya doğru sıyrırken ellerim durdu, yatağın üzerinde geriye doğru düşerek etekten kurtuldu, en tatlı ve en çökmüş cinsel görüntü. Pantolonumu tekmeleyerek çıkardım, Lola'nın dolgunluğuna bakmasına fırsat vermeden yatağa uzandım, elbisesini çekiştirdim ve kendi yığırıma katılmak üzere geri fırlattım.

Lola güldü, ben üzerine tırmandıkça göğüsleri ve karnı zıplıyordu, Cyrus'un hediye ettiği kolyenin zincirleri teninin üzerinde kayıyor ve bir meme ucunun sivri ucunda duruyordu. Gözleri o kadar *parlaktı* ki, altımdaki gölgelerde bile, gülümsemesi o kadar genişti ki ve bir şekilde tüm bunlar beni daha da sertleştirdi, nabzım boyumda belirgin bir şekilde çarpıyordu.

"Buraya gel," diye mırıldandı Lola, gözlerini kapadı ve dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı, en küçük ve en etkili baştan çıkarma.

Dizlerini kaldırdı ve sertçe yutkundum, kalçalarının arasında bana yer açarken merkezine baktım. Kendimi alçaltırken kaslarım titredi, dirseklerim onun iki yanında

Omuzlarını. O kadar küçüktü ki dudaklarım alnının üzerinde gezinirken onu tamamen örtebiliyordum.

Sikimin onun seksî üzerinde ilk kayışıyla kendi gücüm tükendi. Çok ateşli ve çok ıslaktı.

"Kendimi aptal durumuna düşürecekim," diye mırıldandım.

Lola altımda kamburlaştı ve göğüsleri göğsüme değince hırladım. Lanet olsun. Onları unutmuştum ve tiyatrodâ daha yeni başlamıştım. Kendimi Lola'nın kaygan amına doğru üç kez yavaşça kaydardım ve sonra vücudunu aşağı doğru kaydardım.

"Caleb, beni zaten fazlasıyla tatmin ettin. Az önce yıldızları görmemi sağladıktan sonra beni ilk kez becerdiğinde ne kadar etkileyici olduğun umurumda değil," dedi Lola.

Hepsi aynı. Başımı göğsünün üzerine eğdim, dilimi değerli pembe meme ucunun etrafında döndürdüm ve Lola iç çekti ve titredi. Parmaklarımı kolyeye geçirdim ve onu diğer göğsüne doğru sürükledim, zincir ve soğuk taş kümesini teninin üzerinde ileri geri gezdirdim. En azından bir kez daha yalvarmasını ve beni övmesini sağlayacaktım. Kararlıyım.

Lola'nın tırnakları yumuşak bir şekilde sırtımı ve saçlarımı tırmaladı, ben bir meme ucunu öpüp emerken beni ona tuttu ve sonra diğerine geçti. İleri geri, ileri geri, ta ki inleyip sızlanana, teni tedaviden pembeleşene, bacakları kalçalarımâ dolanana ve beni çekirdeğine doğru zorlamaya çalışana kadar.

"Becer beni," diye yalvardı Lola. "Lütfen, sana sahip olmalıyım Caleb, ben ağrıyor."

Arka beynim tüm gücüyle geri döndü, düğümüm şişti ve horozumun dibinde çarptı. Ayağa kalktım ve Lola işini şansa bırakmadı, bir eli aramızda kayarak uzunluğumu kavradı ve pompaladı, onu merkezine yönlendirdi. Kendimi tutarken kollarım titredi, körü körüne itmeye başlamadan önce onun yönlendirmesinden mutluydum, çaresizliğim beni çılgına çevirdi.

Ama o ilk, kolay, ipeksi inç için hiçbir hazırlık yoktu, sanki ağzı beni emiyormuş gibi. Uzak bir yanım yavaş hareket etmem gerektiğini, her saniye daha fazlası için yalvaran Lola'nın sıcaklığına doğru ilerlemem gerektiğini bilse de, onun her santimimi sıktığını hissetme dürtüsü beni ele geçirdi.

"Ah!!" Onu tek bir hamleyle doldurduğumda Lola altımda eğildi ve kafamdaki endişe, berraklığı da getirdi.

"Siktir, ben-" Geri çekilme ve tekrar içeri girme dürtüsüne direnerek hışırdadım. Mükemmel derecede sıkıydı, şimdiden uzunluğumun etrafında titriyor, düğümümü açıklığına karşı ıslatıyordu.

Lola ağzı gevşemiş bir halde, "Çok iyi evet," diye inledi.

Hoşuna gitti. Seni şanslı orospu çocuğu.

Lola altımda kıvrandı ve bu ihtiyacım olan tüm cesaretlendirmeydi, onu başka bir derin itme ile doldurmadan önce geri çekildim. Lola'nın nefesi kesildi, elleri omuzlarımı kavradı, kalçalarımı bir mengene gibi sıkı.

"Sakın durma, Caleb!" dedi, kelimeler kırık döküktü ve sadece kahkaha atıyordu.

Homurdandım ve ciddi bir şekilde çırpınmaya başladım, her çarpış Lola'yı yatakta yastıklara doğru biraz yukarı itti. İnledi ve itişlere doğru sallandı, beni daha hızlı, daha sert teşvik etti. Üzerime kalın bir sis çöktü, tam bir azgınlık değil ama ona benzer bir şey, *sikişme* ve Lola'nın altımda kıvrınmasını *hissetme* zorunluluğu, daha fazlası için yalvarıyor ve ona verdiğim her şeyi övüyordu.

Elleri sırtımdan fırladı, kendini sabit tutmak için yatak başlığına dayandı. Tenlerimiz birbirine çarptı ve eğildim, Lola'nın çenesini emdim, dişlerim hafifçe kaşınıyor, onu ısırma ihtiyacıyla ağrıyordu.

Lola'yı tüketmek ya da onun tarafından tüketilmek istiyordum. Onu tamamen doldurmak, bana verebileceği her santimi almak istiyordum. Ellerim kalçalarına gitti ve bir sonraki hamlemde düğümümü ona karşı test ederek biraz ittim.

"Aman Tanrım!" Lola ürperdi, gözleri fal taşı gibi açıldı. Aletimin her tarafını saran seksi, yükselen orgazmıyla titreyerek uzunluğumu kavradı ve ıslattı.

Gerçekildim. Tamamen onun içinde olmak istiyordum.

Arabayı sürerken Lola'nın elleri omuzlarıma vuruyor, birleşene kadar durmayı reddediyordu.

"Caleb, wai-Ngh!"

Düğümüm içine girip onu gerdikçe ve açıklığının hemen içinde kendine bir yuva yaptıkça Lola altımda sertleşti. Kükredim

Sanki kalbimin etrafındaki yumruğuymuş gibi beni tuttuğunu hissettim ve sikim ilk salınımıyla nabız gibi atarak birleşmemizi kaygan bir memnuniyetle kapladı. Sarktım, uyuşukluk ve zevk içimi titretti ve sonunda altımdaki kadının yorgun bir zevkle gevşemediğini fark ettim.

Sen. Lanet olsun.

"Lola?"

İnledi ve bir utanç dalgası bana buzlu su gibi çarptı.

"Siktir aşkım, çok özür dilerim!" Kendimi kaldırmaya çalıştım ve Lola sızlanarak donup kalmama neden oldu.

Daha fazla acı çekmesine neden olmadan onu çıkaramazdım.

"Sadece... sadece bana bir saniye ver," dedi Lola, sesi ince ve zayıftı, sırtımdaki elleri yumuşadı ve gergin kaslarımın üzerinden yavaşça geçti.

Beni *rahatlatmaya* çalışıyordu. Etraftaki en aşağılık bok parçasıydım ve muhtemelen birlikte geçireceğimiz geceyi mahvetmiştim. Ona doğru ve Lola titreyerek nefesini tutmaya çalıştı.

Saçmalık.

DOKUZ

Lola

P

Ressure.

Hissedebildiğim tek şey buydu. Boğazıma sarılmış bir el ya da göğsüme oturmuş bir beton blok gibi

Caleb'in içimdeki düğümü beni boğuyordu. Hareket etmek ya da nefes almak istemiyordum, sadece geçene kadar beklemek istiyordum ve o gevşedi ve ben yuvarlanabildim.

Beğendin mi, Showgirl? Evet, sızlanmanı dinliyorum. Daha derine in.

Caleb, "Lola, çok üzgünüm," diye mırıldandı, kendi gergin çerçevesi her seferinde küçük bir parça yumuşadı, düğüm biraz daha derine battı ve boğazımda daha yüksek yankılandı. Kahretsin, ya hasta olacaksam?

Caleb seks sırasında serbest bırakılmış bir canavar gibiydi ve her saniyesine bayılmıştım, benimleyken kontrolünü kaybetmesine, içimde olmak için duyduğu çaresizliğe. Ta ki serbest bırakılmış bir alfanın en çok neye ihtiyacı olduğunu şok edici bir netlikle hatırlayana kadar. Düğüm atmaya.

"Dayan aşkım," dedi Caleb ve hareket etmeye başladığında öldürebilirdim. Her hareket onu içimde sabitleyen o yoğun kas ve sinir yığınının daha çok farkına varmamı sağladı.

Caleb beni kendine yakın tuttu, sırtüstü yatana kadar yatakta yuvarlanırken beni mümkün olduğunca az itip kaktı. Hemen doğruldum, Caleb biraz daha sığarken gözlerim kapandı.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Caleb, elleri kalçalarımın üzerinde tekrarlayan nazik bir gezinirken. "Çok ama çok özür dilerim. Düşünmüyordum ve

ne yaptığının daha fazla farkında olmalıyım."

Gözlerimi açtım ve yavaşça kırıştırdım, Caleb'in odası, yatak ve altındaki o netleştii. Yüzü kendinden tiksintiyle örtülmüştü ve bunu görmek kalbimi acıtiyordu, özellikle de yastıklara yaslanmış, saçları dağılmış ve dudakları şişmiş bir halde çok tatlı görünürken.

"Ben iyiyim," dedim, sesim yavaş çıkıyordu.

Caleb başını hafifçe sallayarak yüzünü buruşturdu. "Lola, ben..." Sertçe yutkundu.

Ama... Ben iyiydim, değil mi? Derin bir nefes aldım ve içimdeki düğüm -Caleb'in düğümü- iç duvarlarımı sıyrarak bağırsaklarımı sertçe çekti. Evet, baskı vardı ve gerginlikten dolayı bir tutam acı da vardı. Ama aşağılanma ya da zorlamanın yakıcı acısı yoktu.

Caleb beni düğümlemişti, bir beta, çünkü anın içinde o kadar kaybolmuştu ki kendini durduramamıştı. Sıcaklık ağırlığa katıldı ve kucağında biraz sallanarak iç çektim.

Caleb tısladı, elleri beni durdurmak istercesine kalçalarımı sıkıca kavırken, düğümü içimde nabız gibi atıyordu. "Aşk-"

"Caleb, her şey yolunda," dedim, göğsünü okşamak için uzandım. "Ben iyiyim."

Ve sonra belki bunu kanıtlamak için, belki de sadece nasıl hissettireceğini merak ettiğim için, etrafını sıktım, bu şekilde üstteyken içimdeki düğümün nereye çarptığını fark ettiğimde nefes nefese kaldım. Caleb'in iniltisi boşuğu, vücudu sanki aşağıdan gelen azgınlık dürtüsüne direniyormuş gibi titreşiyordu.

"Farklı hissediyor musun?" Ona sordum.

"Lola." Caleb'in alını hâlâ endişeyle çatıktı ve onu tekrar bırakamayacak kadar korkuttuğuma karar verdim. En azından şimdiye kadar kadar. Elini kalçamdan alıp seksime götürdüm, parmaklarını klitorisime yönlendirdim ve ilk fırçalamada iç çektim.

"Beni düğümlemek farklı hissettiriyor mu?" Tekrar ettim.

"Evet," dedi Caleb sıkılarak. "Rake'den daha sıkı. Tanrım, Lola, seni incittim mi?"

Başımı salladım ve kalçalarımı onun dokunuşuna doğru yuvarladım ve sonra tekrar geri döndüm, her harekette küçük nefesler aldım. *mu fazlaydı?* Yapamazdım.

Bu şekilde gelip gelemeyeceğimi ya da yoğunluğun çok mu yüksek olduğunu henüz bilmiyordum. Yine de denemeye istekliydım. Üstteyken rahatça nefes alabiliyordum ve Caleb ya da odaları ile Indy ile geçirdiğim saatler arasında hiçbir benzerlik yoktu.

"Hayır, bu-" Caleb klitorisimi ciddi bir şekilde döndürmeye başladığında inledim. "Gerçekten acımıyor. Sadece beni şaşırttın. Oturabilir misin? Öpmek istiyorum."

Düğümle ilgili bir şey vardı, ya da belki sadece Caleb'ın dakikalar önceki feromonları, ama sıcak sırasında olduğu gibi yine kafam iyiydi. Ve bu *iyi* hissettirdi, beni gevşetip rahatlattı. Düğüm bende ne kadar uzun kalırsa o kadar hoşuma gidiyordu.

Caleb doğruldu ve ben de ona doğru eğilerek derin bir öpücükle ağzını aldım. Başta sert ve çekingendi ama kısa süre sonra dilime uzun vuruşlarla karşılık vermeye başladı, mırıltısı aramızda yükseliyordu.

"Siktir, bu... ohmigoooood," diye sızlandım ve kıvrıldım. Caleb'in oturması onu farklı bir noktaya taşıdı ve düğümünün istediğim yere ulaşmasını için aşağı doğru öğretmek zorunda kaldım, klitorisimin üzerinde kasıklarına karşı yeni bir sürtünme yarattı.

"Hoşuna gitti," diye nefes aldı Caleb.

"Bayıldım amına koyayım," diye mırıldandım, yanağına sokuldum.

anasını. Bir alfanın düğümünü alıyordum. Ve bunu yapmak zorunda olduğum için değil, *ihtiyacım* olduğu için yapıyordum.

Caleb'in kolları beni sardı, ben kendi başıma idare edemeyecek kadar zayıf ve çaresiz olana kadar beni kucağında sevdiğim ritmi buldu.

"Lanet olsun, Lola, biraz daha sıkarsan tekrar boşalacağım ve bu son olacak-"

"Gel, gel, seni hissetmek istiyorum. Tanrım, Caleb, evet!"

Caleb'ın o lezzetli, yoğun kokusu üzerime sinmiş, beni sarmalamıştı ve orgazm beni bir gelgit dalgası gibi içine almış, akılsızca kendinden geçmeye sürüklüyor gibiydi. İnledim ve Caleb bu sesi derin ve pis bir öpücükle kendi ağzına aldı. Üç ağır dalga oldu ve Caleb üçüncüsünde sertleşip inledi, kendi salınımı içimde sıcak bir patlama oldu. Birbirimizin kollarında sallandık, dengemizi kaybettik ve sonra Caleb bizi hareket ettirecek kadar kontrolü yeniden ele aldı.

Caleb bizi tekrar yatak başlığına taşırken düğümü biraz çekiştirdi ve artçı sarsıntılar yarattı. Yine üzerimde yatıyordu ama bu sefer boğucu değildi ve rahatlayana kadar sırtını ovaladım.

"Kendini kötü hissetme," diye mırıldandım, gözlerimi açtım ve Caleb'ın yüzünü kendime çok yakın bulduğumda gülümsedim.

"Kontrolümü şekilde kaybetmemeliydim," dedi ama dudaklarımı gagaladı. "Ya kendini güvende ya da rahat hissetmeseydin?"

"Güvendeyim ve *rahatım* - rahattan da öte - çünkü seninleyim," dedim burnumu onunkine dayayarak. "Artık biliyoruz."

Caleb mırıldandı ve beni tekrar öptü. "Ne biliyoruz, aşkım?"

Sırıttım ve göz kapaklarım ağırlaştı. "Bana karşı koyamayacağını biliyoruz. Ve düğümünü sevdiğimi de biliyoruz."

Caleb mırıldandı ama yüz ifadesi kasvetliydi. "Bu bir daha olmayacak. Yalvarmadığın sürece olmaz. Seni bir daha asla böyle korkutmak istemiyorum."

Kollarımı ona daha sıkı sardım ve onu derinden öptüm, öpüşme uzadıkça Caleb daha da sarıldı.

"Bir kez daha," diye fısıldadım, kalçalarımı onunkilere yuvarladım ve gözleri büyürken gülümsedim. "Lütfen. Uyumadan hemen önce. Lütfen, Caleb."

Caleb titriyordu, mırıltısı göğsünde tutulmuştu. Ama uykuya dalarken kendine kızmasını ya da olanlar hakkında endişelenmesini istemiyordum. Böyle geceden sonra olmaz. Düğüm bir hıçkırık olabilirdi ama şu anda pişmanlık duyduğum bir şey değildi.

"Lütfen," diye fısıldadım, dudaklarını küçük dokunuşlarla öperken gözlerim kocaman ve yalvarırcasına bakıyordu. "Şimdi yalvarıyorum."

Orgazm olduğu zaman ile *beni* orgazm etmeye hazır olduğu zaman arasında düğümündeki en ufak farkı hissedebildiğimi fark ettim. Biraz daha kalınlaştı, nabzı açıklığıma çarpıyordu.

"Seni cadaloz," diye inledi Caleb, kalçalarımı yavaşça nazikçe sallarken. "Böyle şeyler söylediğinde hiçbir alfa kendini kontrol edemez, aşkım."

Bu sözler kulaklarıma müzik gibi geldi.

Ertesi sabah yuvarlanırken burnum sert bir göğse çarparak İNLEDİM. Vücudum ağrıyordu - acı verici bir şekilde değil, ama kesinlikle şu anda birlikte yaşadığım erkeklere karşı doymak bilmeyen iştahıma bir mola vermemi önerecek şekilde.

"Lola." Dudaklarım başımın tepesine değdi ve ben de gülümseyerek Leo'nun kucağına uzandım. Bacaklarımı arkama doğru açtım ama yatağın diğer tarafında Caleb'dan eser yoktu. "Aşağıda bize kahvaltı hazırlıyor. *Sana* kahvaltı."

"Biz kahvaltı," diye düzelttim. Caleb'ın Leo'yu dışarıda bırakmasına imkân yoktu.

"Lola, dün gece olduğunu düşündüğüm şey dün gece oldu mu?" Leo sordu ve sonunda ses tonunda alttan alta bir endişe olduğunu fark ettim.

Başımı kaldırdım ve kendi uykulu gülümsememi Leo ile paylaştım, o da hemen rahatlayarak iç çekti ve kollarını belime dolayarak beni daha sıkı sardı.

"Belki," dedim sırtarak ve dudağımı ısırarak. "Muhteşem," dedi Leo, alçak sesle uyararak.

"Caleb kendini biraz kaptırdı," dedim ve Leo sertleşip kaşlarını kaldırıncaya hemen ekledim, "Ama sorun değil. Beni hazırlıksız yakaladı ama bir dakika sonra kendimi toparladım ve..." Gülümsemem bu kadar genişken konuşamadım ve yumuşak bir kıkırdamaya başladım.

Leo kaşlarını salladı. "Yani hoşuna gitti mi? Caleb bir süreliğine bağın her yerindeydi."

"Hoşuma gitti," dedim, bu gerçekten de yetersiz bir ifadeydi, çünkü Caleb'i olabildiğince yakınıma aldığımda, her saniyesini kesinlikle *sevmiştim*. Leo alnımı öpücüklere boğarken yanaklarım sıcacıktı.

"Kahvaltıyı yatakta mı yoksa aşağıda diğerleriyle birlikte mi yapmak istersiniz?"

Oohh. İkisi de iyi tekliflerdi. Herkesle birlikte yatakta kahvaltı etmek istediğimi söylemek istedim, ama bu bir rica gibi görünüyordu.

"Alt katta. Hızlı bir duştan sonra, sanırım," dedim.

Yukarı.

"Um..." Leo'nun tereddütü karşısında duraksadım ve o da omuz silkti. "Eğer biraz beklemeye dayanabilirsen, diğerlerinin yanında onun gibi kokman Caleb'in egosunu tatmin edecektir. Tabii ki sana kalmış."

"Oh! Bunu hiç düşünmemiştim. Evet, bana bir saniye ver," dedim ve Leo'ya doğru eğilip onu hızlıca öptükten sonra yataktan kalkıp banyoya doğru koşmaya başladım.

Birisi kıyafetlerimizi çoktan yerden toplamıştı, kırmızı elbisem yatak odasındaki koltuğun üzerine örtülmüştü. Etrafta ne kadar çok hareket edersem, düğümlenmiş olmanın artık hissini o kadar iyi inceleyebiliyordum. Bu biraz boş bir histi ve ben genelde hassas biriydim. Caleb'i düşündükçe onu bulmak, yanına kıvrılmak ve önceki gece paylaştığımız yakınlığın bir kısmını geri kazanmak için daha da hevesleniyordum.

Aşağıya incek kadar temizlenmeyi bitirdiğimde Leo yatağın kenarında beni bekliyordu ve yanında küçük bir giysi yığını vardı.

"Oh, çok yaşa," dedim iç çekerek ve içine girmek için basit pamuklu iç çamaşırını aldım.

"Caleb'i aşağıda hissedebiliyorum," dedi Leo, dudaklarında yumuşak, hülyalı bir gülümsemeyle. "Sanki... mırıldanıyor gibi? Şarkı söylüyor gibi?"

Taytımı giyip tişörtümü elime aldığımda sıçradım. "Bu kadar detayı hissedebiliyor musun?"

"İstedğim zaman. Sanki yanımda duruyormuş gibi ama aynı zamanda aklını okuyabiliyormuşum gibi," diye tarif etti Leo. Saçımı yüksek bir at kuyruğu yaparken beni izledi. Yağlıydı ve yıkanması gerekiyordu ama Caleb'in gülümsemesini sağlamak için birlikte kokularımızdan güzel bir sahiplenme hissi alana kadar bekleyebilirdim. "Bir gün bir bağ kurmak ister misin?" Leo sordu.

Donakaldım ve gözlerim yana kayarak onun bakışlarını üzerimde buldum, bakışlarında ince bir hesaplama vardı. Beni yokluyor, sürüye dahil olduğumdan bir kez daha bahsedildiğinde ürküp ürkmediğimi kontrol ediyordu. Endişeyle nefes aldım, beynimin bana yedirmeye çalıştığı kötü sözleri savuşturdum ve ona doğru ilerledim. Ayrılmış dizlerinin arasına girdiğimde elleri kalçalarımın arkasını kavradı ve öpmek için yüzünü kaldırdı.

"Sanırım öyle, ama henüz buna hazır değilim," dedim nazikçe.

Geri çekilmediğim için kendimle gurur duyuyordum ve Leo'nun sıcak bakışlarına bakılırsa o da benimle gurur duyuyordu. Başını salladı ve bunun yeterli olabileceğine sevindim. Onun tavsiyesine uymaya ve sürüye ait *olma*, sürünün bir parçası *olma* fikrinin kafama yerleşmesine izin vermeye çalışıyordum ama yine de çekincelerim vardı. Bir panik atağın ya da kâbusun ortasındaiken beni bir bağın içinde hissetmek Rake'e ya da bir alfaya, hatta Leo'ya neler yaşatırdı? Kendimi yok eden düşüncelerim onlara nasıl hissettirirdi? Sağlıklı ve mutlu olmak istiyordum ve onları strese sokmak istemiyordum. Bunun için çalışıyordum ama henüz o noktada değildim.

"Kahvaltı mı?" Leo sanki sabırsızlanıyormuş gibi alt dudağımı kemirmeden önce sordu.

"Mmm, lütfen."

Leo ve ben el ele mutfağa indik ve Wes, Matthieu ve Cyrus'u sıcak bir gülümsemeyle selamladıktan sonra Caleb'in tavada omlet çevirdiği sırada arkasına gizlice . Beline sarıldım ve mırıldanmaya başladığında gömleğinin arkasına doğru sııttım.

"Günaydın."

Caleb bana sarıldı, başı eğilirken beni ayak parmaklarıma kadar çekti. Öpüşünde hiçbir çekince yoktu ve beni düğümlemekten duyduğu endişe ya da pişmanlıkların, bedenlerimiz birbirine dolanmış halde uykuya daldığımızda ortadan kaybolduğunu bilmekten memnundum.

"Günaydın aşkım," dedi Caleb, sesi kısık ve sessizdi. Bana taktığı isimle oyalanması içimi ateşle doldurdu ve ona tırmanıp bütün geceyi tekrar yaşamak için yalvarmak istememe neden oldu.

Ağrın var, unuttun mu? Öyleydim, ama buna değerci.

Caleb beni öptü, tembel ve derin bir öpücüktü ve sonra ağzımın üzerinde oyalandı. "Git otur. Sana bir tabak getireyim."

Kımıldayabilirdim ama hâlâ beni tutuyordu ve ben de öylece *çekip* gidemezdim. Biri arkamdan ısılık çaldı.

Rake mutfağa girerken, "Sabahtan beri neden bulutların üzerinde yürüyormuş gibi hissettiğimi merak ediyordum ve şimdi anlıyorum," dedi.

"Birlikte geçirdiğimiz geceye iltifatlarınız için çok teşekkür ederim."

Cyrus dedi ..acımasızca, ve I sııttı olarak
Tırmık mırıldandı

Ona teselli olarak pis ve tatlı bir şey.

Caleb sonunda dudaklarını alnıma sertçe bastırarak beni serbest bıraktı ve ben de dönüp boş bir yer bulmaya çalışırken yalpaladım. Son kalan yer Leo ve Matthieu'nun arasındaydı ve bu bana uygundu ama Rake'ten bir öpücük kaptım ve oraya giderken Wes ve Cyrus'un yanaklarına birer öpücük bıraktım.

Yerime oturduğumda Matthieu elimi tuttu ve sırtıma bir öpücük kondurmak için dudaklarına götürdü, bakışları bana gülümsüyor ve kızarmamı sağlıyordu. Yatağıma bir sürü arkadaşı daha eklememe aldırıp aldırmayacağı konusunda hiçbir endişem yoktu. En azından alışmaya başladığım fikirlerden biri : Sürü devam ettiği sürece, istediğim yerde bağlar kurabilirdim.

"Paskalya yaklaşıyor," dedi Caleb sobanın başında. "Bu yıl bize katılacak aile üyeleri var mı? Annem kız kardeşimle kalıyor."

"Davetiye çıkarabilirim," dedi Leo omuz silkerek ve sonra bana dönerek. "Babam sürü konusunda biraz tuhaftır ve annem de onunla birlikte hareket eder."

"Garret ve Rory'nin sürüsünü bize katılmaları için davet etmeyi düşünüyordum," dedi Wes. "Hâlâ yeniler ve muhtemelen evcilliği kullanabilirler."

Matthieu kulağıma, "Bunlar Wes için çalışan alfalar," dedi.

Hem Cyrus hem de Rake hayır cevabını verdi, ki bu da . Sürüler hakkında bildiklerime göre, bir çocuk yeni sürüsünü bulduktan sonra, ebeveynleriyle çok fazla zaman geçirmesi oldukça nadirdi. Sürünün güçlü olması için bir sebep daha.

"Lola?" Caleb dönüp bir tabak dolusu yumurta, sebze, kızarmış patates ve pırıl pırıl çıtır pastırmayı bana uzatarak sordu.

Ben mi? Oh. Aile. Yutkundum. "David'e sorabilirim, gerçi genelde tatillerde katılmayı planladığı bir parti vardır."

Sürü bir süre sessiz kaldı ve ben kimsenin sormadığı soruyu hissettim. Peki ya ailem? Ama neyse ki bu adamlar alt metin krallarıydı, en azından konu ben olduğumda. Caleb başıyla onayladı ve bir tabak daha doldurmaya gitti.

"Bize katılmak isterse başımızın üstünde yeri var."

Mırıldandım ve önümdeki ziyafete gömüldüm, Caleb adanın etrafında dönüp sırtıma yaslandığında rahatladım, nazik mırıltısı tüm gerginlikleri yatıştırdı.

ON

Lola

I Matthieu beni bulduğunda, muhtemelen evdeki en sevdiğim oda olan yeşil balkondaki divana kıvrılmış, tabletimden güzellik bloglarını okuyordum. Bana katıldı

Tek kelime etmeden beni yatağa yatırdı, ona yaslanmam için beni yeniden düzenledi, ellerimiz birleşti ve karnımın üzerinde durdu, tabletim bir kenara atıldı.

Matthieu, "Güneşi evin içinde bir kedi gibi takip ediyorsunuz," dedi.

Tanım karşısında sııttım. "Eski kedim Oatmeal'den daha yüksek sesle mırılayan bir adamdan gelmesi ilginç."

Matthieu alay etti ama daha şimdiden arkamda gümbürdediğini duyabiliyordum. Sadece birlikte olmamız, dokunmamız yetti ve Matthieu bir motor gibi çalıştı. Takılmalarımızı sessizlik izledi ve gözlerim kapandı. Kedi suçlamaları olsun ya da olmasın, belki de güneşte kestirmenin vakti gelmişti.

Matthieu, "Biliyor musun, ailenle tanışma düşüncesi beni gerdi," dedi.

İrkildim ve yutkundum. Bunun öylece radarın altında kalmayacağını bilmem gerekiyordu. Ve sürüye ailem hakkında hiçbir şey söylemeden sonsuza kadar devam , değil mi?

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," dedim. "Annem birkaç yıl önce, ben hâlâ üniversitedeyken öldü. Akciğer kanserinden."

Matthieu'nun elleri benimkileri sıkı. "Anneminki pankreas kanseriydi. Yaklaşık... hmm, on yıl önce sanırım."

Başımın üstünü öptü ve ben de başparmağımı elinin arkasına dokundurdum. Kanseri bir kaktı ve söylenmesi tek şey buydu. Ama işimizin bitmediğini biliyordum.

"Peki ya babam?"

Hay sikeyim. Gerçekten bu işe bulaşmak istememiştim. Dürüst olmak gerekirse, bunu söyleseydim Matthieu konuyu kapatırdı. Bu şekilde işleri benim için kolaylaştırıyor, bana biraz huzur vermek için her zaman önümdeki yolu yumuşatmaya çalışıyordu. Sadece bir yanımda bunun önemli olduğunu biliyordu ve bunu Matthieu ile paylaşmak... belki de bunu duymaya ihtiyacı vardı.

İçimi çektim ve yumuşak bir itiraz sesiyle elini okşayarak kollarından kurtuldum. Ben kıpırdanıp yüzünü ona döndüğümde doğrulup oturdu ve ben kucağına yerleştiğimde endişeli yüzü gevşedi. Matthieu'nun gözlerinin içine baktım ve daha önce hiç kimseye paylaşmadığım bir şeyi söyledim. En azından David ya da teyzelerim ve amcalarım gibi zaten bilmeyen biriyle. Bebeğim bile.

"Babam bir alfa idi," dedim. "Ben küçükken gitti. Gerçekten çok küçük, onu hatırlamıyorum."

Matthieu'nun bakışlarını tuttum ve orada gördüklerim karşısında biraz şaşırmış bir halde bakışlarının içime işlemesini izledim. Önce şaşırmıştım ve bunu bekliyordum ama ardından gelen öfke ve kızgınlığı beklemiyordum.

"Gitti mi?" Matthieu homurdandı.

Babamı düşündüğümde içime derin bir yorgunluk çöktü ve başımı sallarken Matthieu'nun kucağına çökmeme neden oldu. "Annem ikisi de çok gençken hamile kalmış ve babam sürüsüyle ondan sonra tanışmış. Sonra da sürüsü omega'sını buldu. Bu annemi mahvetti," dedim.

Yalan söyleme. Seni de mahvetti.

O zamanlar babamla ilgili pek bir şey hatırlamıyordum - çok küçüktüm - ve annemin bana ailemizde neyin eksik olduğunu söylemesi için çocukluğumda uzun bir süre geçmesi gerekti. Ama söylediğinde de bunu en çirkin ifadelerle yaptığından emin oldu. Biz sadece betaydık ve bu babam gibi bir adam için yeterince değerli değildi. Bir alfa.

"Lola," dedi Matthieu yavaşça, elleri yüzümü tutmak için uzanırken daha dik oturarak. "Bu...?" Kaşları çatıldı ve herhangi bir varsayıma karşı kendimi çelikleştirmeye çalıştım.

"Babamın gidişıyla başa çıkmak için alfaların ilgisini mi çekmeye çalışıyorum?" Matthieu'nun irkilmesini izleyerek sordum. "Muhtemelen. Bilmiyorum. Evet, öyle. Kendimi bir stereotip gibi düşünmekten nefret ediyorum ama tüm işaretler 'baba sorunları'na işaret ediyor."

Matthieu homurdandı ve sonra kollarını bana dolayarak beni göğsüne bastırdı. Matthieu, "Bir sürü ya da bir omega bulmak çok karmaşık bir iştir, ama bu bir çocuğu ya da bir bağ arkadaşını terk etmek için mazeret olamaz," dedi.

"Onun bağ arkadaşı değildi."

"Ama sen onun kızısın," diye ısırdı Matthieu. Tutuşunu gevşetti ve bana bakabilmek için oturmam için beni çekti. "Onu tanıyor musun? Adını biliyor musun?"

"Matthieu..."

"Ben..." Matthieu başını salladı. "Bir şey yapacağımı söylemiyorum, sadece..." Elleri omzumda sıkılaştı ve sonra kollarımdan aşağı inerek ellerimi avuçlarının içine aldı. "'Baba sorunları' kelimesini sevmiyorum, her ne kadar anlasam da..." Kızardı ve omuz silkti.

"İlişkimizdeki benzerlik mi?" Bir kaşımı kaldırarak söyledim. "Evet. Ben de öyle. Sana ya da Caleb'a *babam* gibi baktığımı ," dedim kıpkırmızı kesilerek.

"Ama bir alfanın sana değer verdiğini ve seni ilk sıraya koyduğunu bilmek bir güvencedir," diye tamamladı Matthieu benim için, neyse ki konuşmanın garipliğinden yılmamıştı. Mırıldandı ve ellerimizi göğsüne doğru çekti. "Bir ilişkide bana ihtiyaç duyulması gerektiği söylendi."

Kaşları çatıldı. "Bu bana kötü bir şeymiş gibi gelmiyor."

Matthieu gülümseyip çekiştirdi, ben de eğilip göğsüne sarıldım. "Hiç öyle düşünmemiştim ama sanırım bu bazıları için bir yetersizlik olarak görülebilir. Ama benim ihtiyacım olan şey benim ilgimi, odağımı ve dikkatimi isteyen bir ortaksa ve senin ihtiyacın olan şey de sana aynı şeyleri sunabilecek bir ortaksa, o zaman birbirimize uygun değiliz demektir."

Başımı çevirdim ve gülümsememi Matthieu'nun göğsüne sakladım. "Teşekkür ederim."

Matthieu yumuşak bir ses çıkardı ve elleri sırtımı okşadı. Bu güzeldi. Cinsel ilişki sonrası epeyce sarıldık,

Ama bu basit ve temel düzeyde bir şefkatti ve içimdeki farklı bir parçayı besliyordu.

"Babana geri dön..."

"Evet, adını biliyorum. O... annem öldükten sonra bana e-posta göndermeye başladı ve sonunda üniversitede benim yerime bakmaya başladı. Hiç cevap vermedim ve mezun olduğumda e-postamı değiştirdim," dedim. "O... o şehirde yaşıyor."

Matthieu altımda gürledi, mırıltı mı yoksa hırıltı mı olduğunu anlayamadım ama ben ikincisine meyilliydim.

"Tepkisel bir düzeyde, onu hayatınıza alma konusundaki direncinizi takdir ediyorum. Bence o bunu hak ediyor. Ama onunla bir şekilde temas kurmanın seni rahatlatıp rahatlatmayacağını merak ediyorum," dedi Matthieu nazikçe.

Burnum kırıştı ama Matthieu yüzümü görebilsin diye yan döndüm. "Bunu düşündüm, sadece... henüz bir adım atmadım. Ya..." Sertçe yutkundum ve rahatsızlıkla kıvrandım. "Ya çocukları varsa? Ya da başka bir kızı?"

Ya hep olmak istediğim o mükemmel omega kızına sahipse?

Matthieu başını salladı ve yüzümü tekrar gizlememe izin verdi. "Anlıyorum.

Ne olursa olsun buradayım. Hepimiz ."

İçimi çekip başımı salladım ve Matthieu ile birlikte rahat bir sessizliğe gömüldük. Belki bazı insanlar ilişkimizin sansasyonel sonunu görebilirdi -yaş farkımız, Voir'deki pozisyonu, benim savunmasız geçmişim- ama onunla kendimi hiç kimseyle olmadığım kadar rahat hissediyordum. Muhtemelen ikimiz de kusurluyduk ama en azından birbirimize uyuyorduk.

Matthieu tekrar konuştuğunda uyumaya hazırdım. "Sen... sen çocuk istiyor musun?"

Sesinde hafif bir titreme vardı, sanki soruyu sorarken gergindi ve benim de midem bulandı. Evet diyeceğimden mi yoksa hayır diyeceğimden mi çekiniyordu? Çocuk mu istiyordu? Bir tahta gibi kaskatı kesildiğimi ve Matthieu'nün de kasılmaya başladığını fark edince kendimi rahatlamaya zorladım. Dürüst olmanın daha iyi olacağına karar verdim.

"Evet, var." Sürünün hiç çocuğu yoktu ama Rake ve diğerlerinin bir taşıyıcı anne aracılığıyla nasıl hissedeceklerinden emin değildim.

Ama seçenekleri vardı ve...

"Ben de öyle," dedi Matthieu ve sonra aceleyle devam etti. "Bütün sürü istiyor ama Rake çok daha genç. Ve sanırım herhangi bir karar vermeden önce modelliği bırakmaya hazır olmayı bekliyor."

Bir an için Matthieu'nün neden daha önce çocuk sahibi olmadığını merak ettim ve sonra kendi babam karşısında yaşadığı şoku hatırladım. Annemin nikâhlı eşi olduğunu, babamın annemi hamile bırakmadan önce bir kalıcılık beklentisi içinde olduğunu varsaymıştı, çünkü Matthieu öyle bir adamdı.

"İyi bir baba olacaksın," dedim.

Matthieu mırıldandı ve beni biraz daha sıkarak rahatladı. "Zamanı geldiğinde olacak."

"SİNİRLİ MİSİN?" Stanmore'un dışındaki ön koltuğunda kıpırdanırken Wes sordu.

Göz ucuyla ona baktım ve o da hafifçe güldü. Elbette gergindim. Daha bir hafta önce kovulmuştum ve şimdi tüm ofise, dergideki büyük çalkantıdan bir şekilde sorumlu olduğumu bilerek geri dönüyordum.

Wes, "Bunun iş için tek fırsatınız olmadığını unutmayın," dedi.

Başımı salladım ve uzun bir nefes verdim. "Biliyorum. Ama sanırım bu benim favorim."

Wes onaylarcasına mırıldandı ve ben de ona daha yakından bakmak için oturduğum bankta kaykıldım ve Wes' sahip olduğu saf *güce* bir kez daha hayran kaldım. Çok sakin ve sessizdi, kaya gibi yapılı olduğundan bahsetmiyorum bile. İçime bir sıcaklık yayıldı ve koltuklara doğru eğildim, Wes'in kaskatı kesildiği saniyeyi fark ettim, göz bebekleri ben yaklaştıkça biraz daha büyüyordu.

Durakladım ve sıırttım. "Benden korkuyor musun?"

"Ben olsam bu kelimeyi kullanmazdım, tatlım," dedi Wes, kelimeler gırtlaktan ve derinden geliyordu.

Koltuğun üzerinde bir iki santim kaydım. "Kendini bu kadar tutmana gerek olmadığını değil mi?"

Spor salonundaki kavurucu öpüşmemizi ve o haftadan beri yakaladığım bir avuç daha tatlı öpücüğü düşününce, Wes'in benimle biraz daha ileri gitmesini beklerdim. Matthieu ve Caleb'in ikisi de oldukça kısa bir süre içinde tamamen çözölmüşlerdi, ama Wes'in kontrolü çok daha sıkı görünüyordu.

Gözleri biraz kısıldı, sanki onu ayartmaya *çalıştığımı* biliyordu. Ve tanrım, kesinlikle öyleydim. *Ama bu* alfanın peşinden koştüğüm için kendimi bok gibi hissetmiyordum. nefes nefese koşan bir kadını hak ediyordu ve eğer bunu başka kimse yapmayacaksa, bu sorumluluğu *memnuniyetle* üstlenebilirdim.

Wes bana kaşlarını kaldırarak, "Sanırım bu işin sürücü koltuğunda senin oturmandan hoşlanıyorum, Lola," dedi. "Belki de kendini geri çeken sensindir."

Bu sadece bir meydan okumaydı. Aramızdaki mesafeyi kapattım, Wes'in geniş yüzünü ellerimle kavradım ve şiddetli, derin bir öpücük için ağzını kendime çektim. Mırıltısı hemen yükseldi, ağır elleri beni belimden kavradı ama ne çekti ne de itti. Ben ağzının içine doğru yalayıp öperken Wes bana sarıldı, ben ona doğru eğilirken göğsünün titreşimi her saniye daha da artıyordu.

Arkamızda bir araba korna çaldı ve ben yerimde zıpladım, kenara çekildim ve Wes'in aç ifadesini tam olarak görebildim, gözleri kapalıydı ve burun delikleri hafifçe alevlendi.

"İşinin başına dön, tatlım," diye homurdandı Wes.

"Sen işine bak," diye karşılık verdim sırtıtarak.

"Benimle işin bittiğinde çalışacağım."

Bu gerçekten Wes'le işimin bitmesini istemememe neden oldu. Ama taksiler muhtemelen isyan ederdi ve Stanmore bizi çeaktirebilirdi.

"Şimdilik," dedim, Wes'in dili alt dudağının üzerinde gezinip benden bir tat alırken gülererek. Arabanın kapısına doğru kaydım ve çantamı aldım.

"Bugün seni Danny alacak. Ve Matt de, eğer buna hazırsan," dedi Wes.

Voir'in CEO'su ile işten çıkarken görölmeye hazır mısınız? Ehn, siktir . Zaten herkesin fısıldadığı şey de bu değildi. Omuz silktim ve arabadan çıkarken Wes başıyla onayladı.

Stanmore'a girdiğimde bakışlarla karşılaşıyordum, ama dürüst olmak gerekirse bunun şöhretten çok canlı mavi trençkotumla ilgisi olabilirdi. Ama ofise girdiğimde, yanlış anlaşılacak bir şey . Bütün gözler bana çevrilmişti. Daze gitmişti -Wendy'nin evcil hayvanlarından biriydi ve resepsiyonistten daha iyi bir pozisyon aradığını ve onun yerine, başını kaldırıp bakmaktan başka bir şey yapmayan tek yabancı yüz vardı. Yeni işe alınmış. En azından önümüzdeki birkaç saat boyunca benim kim olduğumu bilmeyen tek bir kişi vardı.

"Selam, Lola!" Koridorda yanından geçtiğim ateş turuncusu saçlı ve kulaklarında siyah gözlükler olan genç bir adam sıkı bir gülümsemeye bana el salladı.

"H-hey!" Çok geç cevap verdim. Onu tanıyor muydum?

Önünden geçtiğim her pencerede insanlar yüz ifadelerini bir tür gülümsemeye dönüştürdü. Aman Tanrım. Bu insanlar Matthieu ve sürüyle çıktığım için işleri üzerinde bir tür güce sahip olduğumu mu düşünüyorlardı? *Benim* bir gücüm *mü* vardı? Eğer varsa, bunu kullanmaya çalışmak bile ilişkiyi ihlal etmek anlamına gelirdi ve benim için tamamen rahatsız edici olurdu.

Yine de Zane'in işini kaybetmemesine yardımcı oldunuz, değil mi? Ofise girerken çenemi dik tutacağıma dair kendime söz vermiştim, ama şimdi bir tür kılık değiştirmenin daha iyi olup olmayacağını merak ediyordum. Bu cehennem gibi garipti.

Derin bir nefes aldım, gülümsemelere ve el sallamalara olabildiğince ağırbaşlı bir şekilde karşılık verdim ve kızımlı kaldırıp kendi ofisime gittim. *Lütfen garip olmasın. Lütfen garip olmasın.* Lütfen.

"Kadın, burada bir tür fırtına yaratmışsın," dedi Anna kocaman gözlerle beni selamlayarak. Corey kendi masasında sinirli bir şekilde güldü ve ben odanın uzak ucuna baktım. Zane'den iz yoktu.

Genellikle açık bıraktığımız kapıyı arkamdan kapattım ve ona yaslandım. Odanın havasını henüz tam olarak okuyamıyordum ve onları nasıl karşılayacağıma dair kabaca bir tahminde bulundum.

"Açıkçası *tamamen* benim hatam değildi," dedim ellerimi teslimiyetle havaya kaldırarak.

Anna sırtıttı. "Hayır, biliyorum. Etrafta çok şey dönüyor ama mantıklı olan tek şey, Wendy'nin Voir'in sürüsünün CEO'suyla çıktığının farkında olmadan yeni projesi için seni olması."

"*Bütün* sürüyü değil," diye çekindim. En azından henüz değil.

Anna buna güldü ve başını salladı. Anna'ya şükürler olsun.

Çok .

Corey her zamanki gibi sade ve tatlı bir sesle, "Geri dönmene sevindim," dedi.

İçimi çektim ve başımı salladım. "Aslında geri döndüğüm için çok mutluyum. Herkesin bana onları kovduracakmışım gibi bakmasından dolayı çok heyecanlı değilim ama-"

Anna bir kaşını kaldırdı. "Sen yapamaz mıydın?"

Trençkotumu çıkardım, kapının güvenliğinden ayrıldım ve her zamanki masama doğru ilerledim. "Bildiğim kadarıyla hayır. Ben *Designate*'te çalışıyorum. *Designate* dışında bir ilişkim var. Tek yaptığım patronuma bilgi götürmektir." Çoğunlukla yaptığım tek şey buydu. "Zane henüz gelmedi mi?"

Kapı açıldı ve döndüğümde Zane'i solgun ve gergin, beni görünce gözle görülür bir şekilde yutkunurken buldum. Donmuş bir şekilde durdu, gözleri üçümüz arasında gidip geliyordu ve ben tereddüt ettim.

"Maureen'i gören oldu mu?" Betty'nin yokluğunu görmezden gelmeye karar vererek sordum.

Zane içeri girdi ve kapıyı açık bıraktı. "Az önce içeri girdiğini gördüm. Resmen tir tir titriyordum." Muhtemelen tek sebep Maureen değildi.

"Onunla moda haftasında tanıştın, değil mi?" Corey bana sordu.

"Evet. O... ani gibi ama iyi anlamda. Bu ortama nasıl gireceğini görmek için heyecanlıyım."

Zane her zamanki sandalyesine kaydı ve aramızda Betty'nin olması gereken yerde bir boşluk bıraktı. Göz ucuyla bana bakmaya devam etti ve ikimizin arasında, muhtemelen şu anda benden daha fazla terlediğini fark ettim.

"Burada olmana sevindim," dedim, elimden geldiğince az anlam .

Zane içini çekti ve omuzlarını yuvarlayarak oturduğu yerde gevşedi. "Ben de öyle. Şirket casusluğu, bir gemiden atlama zamanı gelene kadar eğlenceli ve oyunludur ve aslında bulunduğunuz yeri sevdiğinizizi fark edersiniz. Tanrım, evden çalışmak gibi mi? Oda arkadaşlarımı o kadar çok görmeme gerek yok. Peki öğle yemeğinde ne yapacağım? *Yemek mi pişireceğim?*"

Ben homurdanarak gözlerimi devirirken, Zane yarım bir gülümseme attı ve ardından küçük ve korkunç Maureen kalın gözlüklerinin ardından gözlerini dikerek ofisimize girdi. Bana kısa bir baş selamı verdi, sanki beni selamlamaktan çok burada olduğumun muhasebesini yapıyor gibiydi ve sonra diğerlerine döndü.

"Tamam, hemen başlıyoruz. Ben aksini söyleyene kadar her sabah buraya gelin, eşyalarınızı bırakın ve sonra konferans odasına gidin," dedi Maureen hızlıca. Oturduğu yerden kalkmaya başlayan Zane'e başını salladı. "Şimdi olmaz tabii ki, ben zaten buradayım. Bu üç projeyi çöpe atıyoruz, onlardan nefret ediyorum," dedi ve son yaptığımız üç maketi kaldırdı. "Bunlardan en az birinin *güçlü* bir erkek görünümüyle değiştirilmesini istiyorum. Burada kendi aranızda konuşun... kırk dakika yeterli olacaktır, sonra da çözüm önerilerinizle birlikte ofisime gelin."

Maureen şaşkın Corey'nin önünden maket kopyaları geçirdikten sonra dönüp gitti.

Zane kocaman gözlerle bana döndü. "*İyi* anlamda ani dediğini sanıyordum?" diye fısıldadı.

Güldüm ve çalışmaya başlayabilmemiz için tekerlekli sandalyemi Corey'nin yanına ittim.

Tamam, son bir telefon görüşmesi, ama neredeyse bitti. Arabada buluşuruz.

Matthieu'dan gelen mesaja baktım, dudaklarım titriyordu. Belki de eve yalnız gitmeyi planlamalıydım. Matthieu için 'neredeyse bitti' ifadesinin muhtemelen sandığından daha uzun olduğunu hissediyordum. Onu henüz işte pek görmemiştim ama eve geldiğinde ne kadar rahat olabiliyorsa, ofisteyken de o kadar işkolik olduğu izlenimine .

Stanmore lobisinden çıkıp kaldırımdaki siyah arabaya doğru yürürken mesajlarımı kapattım. Arabaya yaklaştığımda, gözlerim telefon ekranımdan yukarı bakarken yavaşlamaya başladım. Bir şeyler ters gidiyordu. Beni bekleyen araba her zamanki şirket arabalarından birine benziyordu, tek fark bu arabanın biraz eski olmasıydı.

her zamanki gibi parlaktı. Daha da alışılmadık olanı, arka koltukta beni karşılamaya gelen bir şoför yoktu.

Vay canına, şu haline bak, hepiniz şoförlüğe alışmışsınız. Bu sadece onların politikasıydı ve-

Sürücü koltuğunun kapısı kapandı ve genç bir adam arabanın etrafında koşmaya başladı. Danny ellili yaşlarında bir betaydı ve bu kesinlikle o değildi. Siyah bir takım elbise giymişti ama üzerine tam oturmamıştı ve üzerinde biraz... pasaklı bir şey vardı. Yeni işe alınmış olabilir mi?

"Ah... burada," dedi, arka koltuğa uzanırken başı öne eğikti, kapının yanlış tarafında duruyordu. İçeri girmek için onunla kapının arasından geçmem

Burnuma gelen ilk sigara ve karamel kokusuyla aynı anda kafamda uyarı zilleri çaldı. Sigara kokusu kıyafetlerindeydi, ama karamel...

Alfa.

Geri adım attım ve kafasını kaldırdı. "Danny nerede?"

Alfa kaşlarını çatı ve önce bana sonra da telefonuma baktı.

"Programlar değişti ve patron beni gönderdi."

Evet, doğru. Servisin Wes'e söylemeden sürücüleri değiştirmesi ve Wes'in de bana söylememesi mümkün değil.

"Ah," dedim, gülümsemeye zorlayarak ve başımı sallayarak. "Diğer müşteri de aşağıya inmek üzere. Ben beklerim-"

"İşte," dedi, kapıyı açıp bana doğru adım atarak.

Koş. Koş, Lola.

"Sanırım sadece arayacağım-" Geri başlarken elimi kaldırdım ve yanlışlıkla kaldırımıdaki birini ittim. "Özür dilerim, ben -"

Sıkı bir tutuş telefonumu tutan bileğimi yakaladı ve beni içeri çekti. "Arabaya bin, kaltak," diye tısladı alfa, genç yüzü öfkeyle karışmış, solgun alnındaki ter artık belli oluyordu.

Beni arabaya doğru çekti ve Matthieu', Wes'in ve hatta Danny'nin sihirli bir şekilde ortaya çıkıp beni kurtaramayacağını hiç şüphesiz biliyordum. Topuklarımı kaldırıma gömdüm, sağlam kalın botlar giydiğim için mutluydum ve serbest elimin topuğunu alfaya doğru ittim. Onu ıskaladım

ama çenesine, bileğimin çığlık atmasına ve onun hırlamasına neden olacak kadar sert vurdum.

"Bırak beni," diye tersledim, diğer elimi çekiştirdim ve bir bacağımla tekme attım.

"Siktiğimin orospusu!"

Elim zonklayan bir acıyla kurtuldu ama cep telefonum yere düştü.

Önemli değildi, kaçmak için *tek* şansım vardı. Yaya olarak döndüm ve kaldırımdaki yayaların arasından sıyrılarak koşmaya başladım. Beni ne kadar takip edecekti? Arabadan ayrılacak mıydı? Nefes almayı hatırlamak için kendimi zorladım ve daha hızlı hareket etmeye çalıştım, neredeyse kendi ayaklarıma takılıyordum. Bloğun etrafında bir metro istasyonu vardı.

Oraya ulaşabilirsem... ama ya beni takip eder ve trene kadar ulaşırsa? Matthieu ile buluşmak için Stanmore'a geri dönebilir miydim, yoksa bu alfa hâlâ orada mı olacaktı?

Köşeyi dönerken omzumun üzerinden baktım ve kendi lanetimi ısırdım. Oradaydı, kalabalığı yararak ilerliyordu.

Sadece koş.

Botlarım ayağımda çapa gibi duruyordu ve güvenli bir yere varır varmaz spor ayakkabı trendini resmen moda olarak benimseyecektim. Topukluları siktir et. Üç kilo ağırlığındaki botları da sikeyim. Ayrıca spor salonunda koşmaya başlayacaktım çünkü ciğerlerim *yanıyordu*.

Ben ne kadar hızlı koşarsam, insanlar yolumdan çekilmek için o kadar acele ediyordu. Bir sonraki köşeyi döndüğümde, alfa hala oradaydı ama daha geride, bir anne ve bebek arabasının etrafından koşmaya çalışıyordu.

Bu Indy'ydi. Tam olarak o değil, ama yeni ahbablarından biri. Önce benim dairem. Şimdi de çalıştığım yere. Sürünün nerede yaşadığını biliyor muydu? Metro yerine Wes'in ofisine koşmalıydım ve cep telefonum olmadan adamlardan herhangi birine ulaşmamın hiçbir yolu yoktu. Eğer bir şey olursa.

Sadece koş, Lola.

Merdivenlerden aşağı düşüp metroya bindim ve ihmal edilmiş metro kartımı bulmak için makbuzları ve şapkaları karıştırdım. *Lütfen para olsun, lütfen içinde para olsun.*

Turnikede ışık yeşile döndüğünde nefes nefese kaldım ve sarktım, geçerken omzumun üzerinden baktım. Henüz ondan bir iz yoktu.

Ya ben tren beklerken geldiyse? Başkalarının önünde ne yapabilirdi?

Mavi paltomun içinden çıkmak için mücadele ettim, ters çevirerek çoğunlukla siyah astarlı olmasını sağladım, belki ilk bakışta beni fark etmez diye umuyordum. Saçlarım yukarıdaydı ve beni Uptown'a götürecek platforma inen bir dizi merdiveni daha inerken saçlarımı büklümlerinden kurtararak yüzümün etrafına düşmelerine izin verdim. Tünelin sonunda raylar üzerinde hızla tekerleklerin sesi kalbimi hızlandırdı. ... Tabii o bana daha önce ulaşmazsa.

Olabilirdi hızlı yürüdüm, platformdaki diğer insanların etrafından dolandım, arkama bakmayı reddettim, sadece alfa ile arama olabilirdi mesafe koymaya çalıştım. Onunla tekrar dövüşebilir miydim? İlk seferinde onu çoğunlukla hazırlıksız yakalamıştım.

Evet, ama Wes gurur duyacak.

Gözlerim yaşardı ve trenin gelişiyse birlikte rüzgâr sertçe yutkundum.

Seni şanslı kaltak, diye düşündüm. Bekledim, ağrıyan ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve platformdaki küçük alfa pisliğini görmeye çalıştım. Kapılar önümde açıldı ve beklemeye başladım. Buraya geldiğimi görürse biner miydi? Onu bu şekilde de kaçırabilirdim.

Kapılar çınlayıp kapanmaya hazır hale gelene kadar alfanın merdivenlerden aşağıya doğru koştuğunu gördüm. Kapılara doğru atıldım, göğsüme çarpıp beni ağılattığında yarı kaldım, diğer biniciler son saniyeye kadar bekleyen kararsız aptala bakıyordu. İçeri doğru ittim ve kapılar arkamdan kapandı. Yumuşak bir çınlama ve bir an sonra keyifli bir sarsıntı.

Güvende. Güvende olduğumu sanıyordum. Tren merdivenlere doğru yöneldi ve ben nefesimi tutarak pencerenin önünde durdum. İşte oradaydı. Pencereye bakıyor, hızla tarıyor, beni arıyordu ve tren istasyondan çıkarken sırtımı ona döndüm.

Matthieu aklını kaçırarak diye düşündüm.

ON BİR

Lola

E Mahallede attığım her adımda, genellikle bir arabanın içinden gördüğüm sokakları yürüyerek sürünün evine geri dönerken Kendi kalbim kulaklarımda çarpıyordu. Indy beni burada nasıl bulacağını da biliyor muydu? İçeri sağ salım girebilecek yoksa beni son anda bir gölgenin altından mı yakalayacaktı?

Aptal kaldırımdaki aptal telefon. Neden Stanmore'un içine koşmamıştım ki? Ancak kapılar içeri girmeye değil, *dışarı çıkmaya* çalışan kadın ve erkeklerle doluydu ve bu alfa beni kimse gözünü kırpmadan arabaya kadar sürükleyebilirdi. Bazen şehrin ilgisizliğini seviyordum, ama şu anda üşüyordum ve endişeliydim ve sadece-

Oradaydı. Ev oradaydı. Adımlarım hızlandı ve kapıya kadar koşana kadar adımlarımı hızlandırırken botlarımdan şikâyet eden ayaklarımın ısrarlı zonklamasını görmezden geldim. Kapı kilitliydi. Lanet olsun.

Zile bastım, eve baktım ve sırtımda hayali gözlerin ağırlığını hissetmiyormuş gibi davrandım. İkinci katta bir figür hareket etti, sahanlıkta duruyordu, uzun boylu ve düzdü, saçları garip açılardaydı. Caleb.

O gözden kaybolurken inledim, diğerleri pencereye hücum etti. Kapı tıkladı ve ben de ileri doğru iterek

tam kapılar açılıp Caleb merdivenlerden hızla inerken evin önüne geldi.

"Lola." Adımı bir kez söyledikten sonra havalandım ve Caleb'ın göğsüne sıkıca yapıştım. Diğerlerinin, Rake ve Leo'nun içeriden gelen gürültülü seslerini duyabiliyordum ve Caleb döndü, beni kollarından sallandırarak merdivenlerin geri kalanından yukarı ve evin içine taşıdı. "Aşkım, endişeden deliye döndük. Diğerlerini çağır," diye bağırdı başımın arkasından. Kollarımı omuzlarına sarıp yüzümü sıkıca boğazına bastırduğımda kapıyı ayağıyla kapattı.

"Lola!"

Caleb beni yere yatırmakla ilgilenmiyor gibiydi, bu benim için sorun değildi çünkü artık *yorgundum* ve nefes nefese kalmıştım ve bunun gözyaşlarımla savaşmak için mi yoksa bir saat sonra ilk kez nefesimi tutabilmek için mi olduğundan emin değildim.

Merdivenlerin dibine vardığımızda Leo arkamda belirdi, kollarıyla Caleb'i ve beni sardı.

"Rake-"

"Şu anda Matthieu ile telefonda konuşuyor. Lola, sen iyi misin?"

Derin bir nefes aldım, Caleb beni tekrar ayağa kaldırana kadar omuzlarını ittim ve dönebildim. Rake sahanlığın tepesinde, melek resminin önündeydi, telefonu kulağındaydı ve kaşları endişeyle çatılmıştı. Ben başımı sallarken Leo'nun elleri terli saç tellerimin arasından geçti.

"Ben iyiyim. Sadece biraz sarsıldım, o kadar."

Leo bileğimi kaldırdı, büyüyen morluk izlerini ortaya çıkarmak için ceketimin kolunu geri itti, yüzü öfkeyle kilitlendi.

"Hey," dedim, başımı hafifçe onunkine çarpacak şekilde eğerek. "Ben buradayım. Ben iyiyim. Kaçarken telefonumu kaybettim."

Leo eğildi ve elmacık kemiğime uzun, nazik bir öpücük kondurdu. Çabası hissediliyordu, gerginliği dalga dalga yayılıyordu ve Caleb bana olan bağını gevşeterek Leo'yu sıkı bir şekilde kucaklamama izin verdi.

"Bundan nefret ediyorum," diye fısıldadı kulağıma, kolları kaburgalarımı sararken ezilmekten kıl payı kurtulmuştu. "Stanmore güvenliği boğuşmanızın sonunu yakaladı, ama bir saat boyunca sizi yakaladığını düşündük."

"Buraya dönmeye odaklanmakla seni aramanın bir yolunu bulmak arasında kararsız kaldım," dedim. Metroda telefon çekmiyordu ve bana telefonunu ödünç verecek sempatik bir yolcu bulsam bile, bulabileceğim tek numara *Designate*'inkiydi. Leo ya da Wes'in numarasını ezberlemem gerekiyordu.

"Doğru şeyi yaptın, belli ki. Buradasınız. Güvendesiniz," dedi Caleb, açıkça hepimizi rahatlatmaya çalışarak. "Hadi, yukarı çıkalım."

"Şimdi geri dönüyorlar," dedi Rake, telefonunu kulağından çekip cebine koyarken. "Cyrus kendini... biraz vahşi hissediyor," diye ekledi usulca.

Caleb ve Leo beni aralarına alıp merdivenlerden yukarı çıkardılar ve Rake'in bana uzun uzun sarılmasına izin vermek için durakladılar. Kolları omuzlarımı çevreledi, bir eli başımın arkasını hafifçe kavradı, parmakları saçlarımı karıştırdı.

"Ben iyiyim," dedim ve bunun doğru olduğunu fark ettim.

Karşı koymuştum. Kaçmıştım. Buraya, adamlarımın yanına dönmüştüm.

Rake başını salladı ve birlikte iç geçirdik, diğerlerini beklemek için merdivenlerden yukarı çıkarken üç adam da birbirimize yakın durduk.

ASANSÖR aile katında çaldığında, kendimi üç çift koldan kurtardım, neredeyse diğerlerini görmek için sabırsızlanıyordum.

"Lola, bekle. Cyrus hâlâ biraz... Ve diğerlerini bilmiyorum," diye mırıldandı Rake ama ben çoktan koltuktan kalkmış, çıplak ayaklarımla koridora doğru koşuyordum.

Wes ya da Matthieu'nun huysuz ve hırçın davranmasına hazırlıklıydım ve o bağlantı anına en az onlar kadar benim de ihtiyacım olduğunu biliyordum. Beklemediğim şey ise Cyrus'un asansörden dışarı fırlamasıydı, yüz ifadesi öfke doluydu ve sırtı öfkeyle kamburlaşmıştı. Adımlarım durdu ve içgüdüsel olarak geriye yaslandım, göğsümde dehşet dolu bir ürperti vardı. Zaten bu kadar yakın olmasaydım ve Cyrus bu kadar hızlı hareket etmeseydi kaçabilirdim.

Hırıltısı salonun parlak duvarlarında yankılanarak gök gürültüsünü andırıyordu ve kolları etrafımı sararak beni yerden kaldırıp titreyen göğsüne bastırdı. Teninde şampanya tadı yoktu ama çelik gibi karanlık ve alçak bir uyarı vardı.

"Cyrus!" Matthieu asansörden çıkarken havladı. Saçları darmadağındı, sanki son bir saattir parmaklarını saçlarında gezdirmekten vazgeçmemiş gibiydi. Arkasındaki Wes her zamankinden iki kat daha genişti.

Cyrus'un elinde kaskatı kesilmiştim, arkadaşımı bu tehlikeli adamdan ayırt edemiyordum ve Cyrus'un yüzü boğazıma dayandığında hareketsiz kaldım. Hırıltı çatladı ve sonra yumuşadı, Cyrus sakinleşti ve böylece tekrar rahatlardım. Başımı onunkine yasladım ve yanıma gelene kadar Cyrus'un omzunun üzerinden Matthieu'ya gülümsedim. Cyrus kısa bir süre gerildi ve sonra Matthieu diğer tarafıma sokulunca kendini gevşemeye zorladı.

"Özür dilerim," diye homurdandı Cyrus, beni yavaş yavaş bıraktı, Matthieu onun yerini almaya hevesliydi.

Boynumu eğerek Matthieu'nün şakağıma ve çeneme öpücükler kondurmasına izin verdim, ağzı boğazımın üzerinde geziniyordu.

"Sorun değil," dedim ve geri çekilmeden önce Cyrus'un elini sıktım. "Nerede size haber veremediğim için özür dilerim."

Matthieu beni sıkıca kavrarken Wes, Cyrus'un yerini aldı ve elimi kendi elinin arasında sıkıca tuttu. Wes'i kendime çekmek, göğsüne bastırmak istedim ama sürüde bir tür alfa pozisyonu olduğunun farkındaydım. Matthieu ailenin reisiydi ve Wes, Cyrus'un yaptığı gibi haddini aşmayacaktı. Başımı çevirdim, Matthieu'nun dudaklarının benimkilere sert bir damgasını yakaladım ve sonra iç çekti ve isteksizce gitmeme izin verdi.

Wes'e doğru atılmak için hamle yaptım ve o geri çekilip hâlâ elimi tutarak beni oturma odasına götürürken kaşlarımı çattım. Herkes orada toplanmışken, Rake'in kare şeklinde olma arzusunu anlıyordum. Ama ben altıgen olmak istiyordum. Sürünün gizli dinamikleri ne olursa olsun, Caleb ve Rake'in yakınımda olduğu Leo ve Matthieu'nun arasındaki kanepeye yerleştim. Wes önümdeki sehpanın üzerine dikkatlice tünemişti, sanki ağırlığını taşıyabileceğinden tam olarak emin değilmiş gibi.

"Olanlar hakkında bana anlatabileceğin her şeyi anlatmanı istiyorum. Kaydetmemin bir sakıncası var mı? Daha sonra adamlarımla üzerinden geçerim."

"Sorun değil," diyerek Wes'e başımı salladım ve telefonunu dizinin üzerine koymasını bekledim. Arabayla başladım, biraz yıpranmış fark ettim ve Wes'in birkaç yardımcı koçuyla beni yakalamaya çalışan alfanın ve söylediklerinin her ayrıntısını gözden geçirdim. Wes'e kendimi onun elinden kurtarmak için aldığım darbeleri bile anlattım, belki benimle gurur duyar diye umuyordum.

"Stanmore'a geri dönmeye çalışmalıydım," dedim başımı sallayarak. "Ya da ofisine gitmeliydim."

"Hey. Hey, hayır," dedi Wes, öne doğru kayarak ve ellerimi geniş, sıcak avuçlarının içine alarak. "Sen önemli olan tek şeyi yaptın, o da o adamdan kaçmaktı. Salak herif arabayı Stanmore'un önünde bıraktı, yani elimizde o var. Ama sanırım haklısın ve muhtemelen cep telefonun onda."

İniltimi bastırdım ve başım omuzlarıma düştü.

"Sorun . Şifre korumalı mıydı?" Wes sordu, ben de başımı salladım. "Güzel. Bulut bilgilerini benimle paylaşırsan, içeri girip hepsini , her şeyi senin için yeni bir hesaba taşıyabiliriz."

"Lolotte, seni tecrit altında tutuyormuşuz gibi hissetmeni istemiyorum ama... evden ya da ofisten her çıktığında yanında bizden birinin olmasını istiyorum," dedi Matthieu, elini sırtımda uzun uzun gezdirerek emrinin tonunu yumuşatarak.

Ona göz kırpmak için döndüm ve yüzü sanki kızmamı ya da reddetmemi bekliyormuş gibi irkildi.

"Tamam," dedim omuz silkerek. "Anlaştık. Zaten muhtemelen birinizi beklemek için bahaneler bulurdum."

Matthieu aceleyle nefes verdi, yüzündeki endişeyi bölen yumuşak bir gülümseme vardı. "Doğru. Sanırım *çok teşekkür ederim.*" Eğildi ve dudaklarını alnıma bastırdı.

Wes başını sallayarak, "Hazır olduğunda hallederiz," dedi. "Şimdi," dedim. "Hangi kaynaklara sahip olduğumuzu biliyoruz ama Indy'nin elinde ne olduğunu biliyorum. Telefon numaralarınıza ya da bağlı hesaplarıma erişmesine izin vermemeyi tercih ederim." Daha dik oturdum ve Leo ile Matthieu öne doğru kaymam için bana yer açtılar.

Wes'e bir şeyler oluyordu, içsel bir mücadele. Cyrus'un açığa vurduğu şeyi mi saklıyordu, kendini rahatlatmak için beni yakalamaya yönelik bir alfa dürtüsü mü vardı? Yoksa bundan daha fazlası mıydı? Her iki durumda da, veri bulutumla hemen ilgilenmemiz önerisi karşısında taş yutmuş gibi görünüyordu.

"Tamam," dedi yavaşça, beni koltuktan kaldırırken hâlâ ellerimi tutuyordu.

"İşiniz bittiğinde yemeği hazırlamış olacağız," dedi Caleb, geçerken eli bacağımın arkasına değdi.

Odadan çıkarken Wes'i sıkıca kavradım, yanına yaslanmama izin verdiğinde yoğun bir şekilde rahatladım.

"İyi misin?" Merdivenlerden ofisine çıkarken sordum. "Ben-" Adımları duraksadı. "Ben iyi miyim? Evet, ben...kahretsin. Bu Ödümü kopardın, tatlım. Ve başlamak için en iyi gün değildi. Ama evet, ben iyiyim. *Sen* iyi misin?"

Mırıldandım ve kaşlarımı çattım. "Kendimi... yani *iyi* değil ama bunun olduğunu, kaçtığımı ve buraya dönebildiğimi bilmekten memnun olduğumu söylemem tuhaf mı? Donup kalmadım ve beni arabaya atıp sinmesine izin vermedim, anlıyor musun?"

Wes boşasının arkasından homurdandı ve beni ofisine götürdü. "Seninle ne kadar gurur duyduğumu tahmin bile edemezsin."

Dağınık odanın ortasında durakladım ve Wes de yanımda durakladı. "Göster bana," dedim ona bakarak. Şaşkınlık yüzünü dondurdu ve elini çekiştirerek ona doğru döndüm. "Yani... Bir sarılmaya ihtiyacım olabilir, belki?"

"Siktir." Wes kamburunu çıkardı ve beni dünyanın en seksi kokan ayı sarılmasıyla ayaklarımdan kaldırırken kollarımı boynuna doladım. "Özür dilerim, tatlım. Profesyonel beynimi kullanarak kendimi kontrol altında tutmaya çalışıyordum."

"Affedildin. Profesyonel beynine ve beni güvende tutma konusundaki kararlılığına gerçekten saygı . Ama aynı zamanda şu anda *sana* ihtiyacım var."

Wes testere gibi mırıldandı ve eğer bu kadar sağlam bir adam olmasaydı, onu koltuğuna bayılmakla ve beni de kucağına almakla suçlardım.

"Başım çok belada."

"Değilsin. Sadece başını belaya sokmak için çok cazip görünüyorsun. Ama bu pisliği hapse kadar kovalayacağım," dedi Wes, beni daha sıkı sarılmak için ayarlayarak. "Bekle, bakalım bunu benim telefonumdan yapabilecek miyiz? Sanırım alt katta kalabilirdik."

"Karşımda oturup bunu yapmayacaksan hayır," dedim, gözlerimi kapatıp ellerimden birini Wes'in siyah düğmeli gömleğinin açık yakasına doladım.

"Yoluma çıkmak istemedim."

"Biliyorum, ben sadece bir kızım ve siz altı ve hepimiz farklı yerlerdeyiz. Ama son birkaç haftada anladığım bir şey varsa, o da işler sarpa sardığında hepinize ihtiyacım olduğudur. Sadece sarılmak için bile," dedim ve başımı kaldırıp Wes'in o güzel mavi-yeşil gözlerine baktım.

Wes *bitkin* görünüyordu. Aylar önceki bana benziyordu, biraz perili ve sanki göğsünde çirkin ve iltihaplı bir şey tutuyormuş gibi. Bu sabah böyle bir şey yoktu ama az önce sonra *tüm bunların* benim bir saattir kayıp olmamdan kaynaklandığına inanmakta zorlanıyordum.

Telefonunu aramızda kaldırdı ve ben de otomatik olarak aldım. "Devam et ve hesap bilgilerini yaz. Şifreni biliyor musun?"

Başımı salladım ve bilgilerimi Wes için kutulara yazdım, ona geri verdim ve bir kez daha onu inceledim.

"Bugünle ilgili paylaşmak istediğin boktan bir şey var mı? Ya da yardımcı olabileceğim bir şey?" Çenesindeki gölgenin kaba fısıltısını ovmak için elimi uzattım.

Eğer bir şey varsa, sorularım Wes'in daha bezgin görünmesine neden oldu, gözleri benimkilerle buluşmak için kalkmayı reddediyordu.

"Ben... Bu konuyu başka bir gün konuşsak daha iyi olur," dedi Wes. "Bir akşam için yeterince şey oldu zaten."

Omurgama bir soğukluk çöktü ve Wes'in kucağında doğruldum.

"Um... kötü olan hiçbir şey, herhangi birinin ne olabileceği konusunda uzun süre düşünmesine izin verilerek daha iyi hale getirilmemiştir. Bana *şimdi* söylemeyip sonra duymam gerektiğini söyleyemezsin." Bu, kaygıma içimde vahşi korkular ve varsayımlarla dolup taşması için koca bir futbol sahası verdi.

"Lola..." Wes fısıldadı, gözlerini yakalamaya çalışırken fiziksel olarak irkildim.

Hayır, hayır, .

"Benimle mi ilgili?" Ah, lanet olsun. Wes *ağlamak* üzereymiş gibi görünüyordu ve bu kanımı daha da dondurdu, sırtımda ürpermeler başladı. "Wes, lütfen. Yara bandını çıkar."

Neden bunun herhangi bir küçük yara bandı eyleminden daha çok acıtacağını hissediyordum?

Wes sertçe yutkundu ve başını kaldırıp bakışlarımla buluştu. "Bugün Indy'nin bulutuna girdik."

Wes tereddüt ederken midem aşırı kalabalık bir yılanbalığı havuzu gibi dönüyordu.

"Bu... çoğunlukla, gerçekten yardımcı oldu. Telefonunu kullanmayı bıraktı ve Hangmen dağıldığından beri yakıcılarla uğraşıyor ama izini sürmek için iyi bir ipucu koleksiyonumuz var."

"Ama," diye fısıldadım, örsün düşmesini bekliyordum. "Ama... ama bir video buldum," dedi Wes.

Kelime kendi içinde o kadar masumdu ki, imanının ağırlığını hissetmem çok uzun sürdü.

"Benden. Benim bir videomu bulmuşsun," diye nefes aldım. Dünya sessizleşiyor gibiydi, kendi nabzım kulaklarımda sanki biri pamukla doldurmuş gibi yükseliyordu.

Wes cevap vermedi. Gözlerindeki acı ve bastırılmış dudaklarındaki öfke çizgileri dikkat çekiyordu. "Hepsini izlemedim. Sadece olmadığından emin olmak istedim... Bu adamdan nefret ediyorum tatlım, ama tek bir şey söyleyebilirim, olumlu bir şey, bu bok hiçbir yere yüklenmiyor. Bu sadece..."

Sadece ilk gerçekleşmiş olması. Ne zaman, ne zaman olmuştu? Indy, Buzz'la geçirdiğim zamanın etrafında ne kadar çok takılırsa, o kadar az ayık olma eğilimindeydim, ama yine de...

Gerçekten olabileceğini düşündüğüm sadece bir gece vardı, çünkü bir şekilde en az hatırladığım geceydi. Ve yaptığım şey kabuslarımda en canlı bölümleriydi.

"İzlemedin mi?" Üzerime ağır bir uyuşukluk çökmüş, uzuvlarımı ağrıtıyor ve başımı sisli hissettiriyordu.

"Hayır... Sadece... yüzünü gördüğümde, işte o an oldu," dedi Wes. Elini yüzüme doğru kaldırdı ve ben otomatik olarak irkildim. Elini çekmeden yakaladım, yanağımı avucunun içine bastırdım ve gözlerimin kapanmasına izin verdim.

Wes'in dokunuşunun kafamda hayal ettiğim, gerçekleşip gerçekleşmediğinden bile emin olmadığım diğer dokunuşları silmemesi dışında.

"Onu görmem gerek," dedim.

"Hayır, Lola," diye mırıldandı Wes, daha dik oturup beni göğsüne çekmeye çalışarak.

Kendimi destekledim. Bir kez olsun sarılmak istememiştim. "Wes, ben... ben ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Sen... bunu görmene gerek yok Lola. Kendini bu duruma sokmamalısın. Bu onu yok etmeyecek."

"ne olduğunu sen de bilmiyorsun, *ben* de bilmiyorum Wes. Ya..."

Kendimle alay ettim. *Ya o kadar kötü değilse?*

Öyleydi, öyle olduğunu biliyordum. Indy'nin o kaydı almasının sebebi o gece izliyor olmasıydı. Uyandığımda alfa kokuyor olmamın sebebi.

Göğsümde yanan asit boğazımı gıdıklarken Wes'ten uzaklaştım. Kendini tut, Lola. Wes kusacağını ve parçalara ayrılacağını düşünürse bununla yüzleşmene izin vermez. Güçlü ol. Bugün onu yakalamaya çalışan pisliği yumruklayan kız ol.

"Lola..."

"Bu senin vermen gereken bir karar değil Wes. O videoyu görmem gerek. O gece ne olduğunu bilmeyi hak ediyorum. O *benim* bedenimdi." Sözlerimi katı ve sert, sesimi sabit tuttum ve tenim soğuktan karıncalanırken bile içimdeki tüm gücü kullandım.

Wes sessizdi, elleri sırtımda geziniyordu. Benimle nasıl başa çıkacağından emin değildi, Wes'in bu özelliğini biliyordum. Sorduğumda sıçradı. Bu sefer gerçekten yüksek bir şey istiyordum. Eğer Matthieu ya da Caleb ya da diğerlerinden biri olsaydı, ayak diretirlerdi. Ama Wes'le... O da benim gücüme benim kadar inanmak istiyordu ve geri adım atmaktan, kendi kontrolüme meydan okumaktan hoşlanmıyordu.

"Tamam, tatlım. Leo'yu getirmemi ister misin yoksa-"

Başımı salladım ve kendimi çelikleştirdim, içimde acı çığ gibi büyürken bile sakın bir dış görünüşü korudum. "Bu kısmı yalnız yapmam gerekiyor."

Wes ağır ve umutsuz bir sesle içini çekti ve dizüstü bilgisayar çantasını kaptı.

Seni aptal. Seni aptal kaltak. Sonra ne olacağını biliyorsun. O gece ne olduğunu sen de biliyorsun.

Wes dizüstü bilgisayarında karanlık bir ekran açtı ve Indy'nin aptal bileziklerinden biri olan gümüşün ilk küçük parıltısından kaçmak için neredeyse kendimi odanın diğer ucuna atıyordum.

"Lola, ben..."

"Ben misafir odasında izleyeceğim. İşim bittiğinde aşağıda olacağım," dedim ve Wes'in kucağından kalktım. Yalanın hatırına eğildim ve yanağından öptüm, her saniye hasta olmamak için dua ediyordum.

Bilgisayarı elime aldığımda Wes'in gözleri bana sabitlenmişti. İkimiz de bunun ne kadar berbat bir fikir olduğunu biliyorduk. Bundan kurtulmama izin verdiği için Wes'e zaten bir özür borçluydum. Ama kimsenin bizi kontrol etmeye gelmemiş olmasının rahatlığıyla kapıdan çıktım ve koridoru geçerek misafir odasına gittim. Kapıyı arkamdan kapattım ve elimdeki dizüstü bilgisayara baktım.

Pencereden aşağı atmak daha iyi bir fikir olurdu. Ya da Wes'e geri götürmek ve ondan bu videonun izlerini kimse görmeden ortadan kaldırmasını istemek.

Indy gördü diye düşündüm. Oradaydı. Bunu o yapmıştı. O yapmıştı. bana bunu *yaptı*. Ve yalnız değildi.

Belki zayıf bir bahaneydi ama içimde bana yaşattığı her şey için ondan nefret etmek isteyen bir şey vardı ve bunu yapmak için gerçekten her ayrıntıyı bilmem gerektiğine inanıyordum.

Dizüstü bilgisayar önümdeyken yatağa bağdaş kurup oturdum ve üç uzun nefes aldım. Elim yerinden fırladı ve zehirli bir şeymiş gibi oynat düğmesine bastım.

"Adı Lola'ydı... Bir şov kızıydı..." Indy'nin eli, loş ışıkta fısıltıyla şarkı söylerken bir kadının *karnını* okşuyordu. Telefonda tiz ve bozuk bir kapı sesi duyuldu ve

şarkı söylemeye devam etti. O aptal şarkının sadece ilk aptal dizelerini biliyordu. *"Saçlarında sarı tüyler ve şuraya kadar kesilmiş bir elbise. Ahh.... Hazırlanın."*

"Buzz nerede?" diye inledi sesim.
Cehennem böyle bir şeydi işte.

ON İKİ

Tırmık

M Gözlerim tekrar kapıya kaymış, Lola ve Wes'in akşam yemeği için yeniden ortaya çıkmasını bekliyordum. Matthieu ve Wes yemeğe başladığından beri kalbimin çarpması neredeyse hiç durmamıştı.

Lola'nın kayıp olduğunu söylüyorlardı ve ben de onu tekrar görüp sağ salim döndüğüne dair kendimi rahatlatmak istiyordum.

"Tek söylediğim, onun sürü olduğunu zaten *biliyoruz*. Eğer bir *bağ* olsaydı, en azından güvende olduğunu bilirdik. Ya da kaçtığını, anlıyor musun?" Mutfak tezgahının üzerinden Caleb'a ve Leo'nun arkasından ocağa doğru fısıldadım.

"Lola'nın bu sürüye bağlanması fikrini en az senin kadar benim de desteklediğimi biliyorsun ama sana söylüyorum, o bu adıma hazır değil. Ve bunu bir *güvenlik* önlemi olarak yapmak, aramızdaki yeri konusunda kendine olan güvenini artırmayacaktır. Kendini bir yük gibi hissedecek," dedi Leo.

Matthieu yanımda oturmuş, ikinci viski bardağını görmezden geliyor ve konuşmayı ilgiyle izliyordu. Eğer iş başa düşerse onun yanımda bir müttefikim olacağından emindim ve bu teoriyi test etmek istiyordum.

"Eğer bir şey olursa, bu bağ onun bir yük *olmadığına* ikna olmasına yardımcı olabilir," dedim. "Onun hakkında ne hissettiğimizi bilecek."

Caleb, "Rake, ben... senin argümanını anlıyorum ama bence işte bir acelecilik unsuru var," dedi. "Lola istikrarlı hissetmeyi hak ediyor ve ani bir bağın bunu sağlayacağından emin değilim."

"Eğer bir alfa olsaydım, Lola moda haftasının sonuna kadar bağlanmış olurdu," diye mırıldandım.

"Eğer bir alfa olsaydın, Lola senden vebadan kaçır gibi kaçardı. Bir omega olduğun için saldırganlığın işine yarıyor," dedi Matthieu, kelimeler kırılmış ve omuzlar dikti.

Tamam, belki bir müttefik değil. Matthieu haklı olmadığından değil. Çünkü Lola bir ay önce bile alfa utangaçtı. Bu kadar ilerlemişken bunu unutmama izin vermiştim. *Öksürük, Caleb'den düğüm almak, öksürük.* Ofladım ve tezgâha doğru eğilip avuçlarımla yüzümü ovaladım.

Cyrus mutfağın köşesindeki tezgâha yaslanmış, elinde derin bir kadeh şarapla, "Lola ve benim sizinle aynı yerde olmadığımızı biliyorum ama kayıtlara geçmesi için söylüyorum, Rake'e katılıyorum," dedi.

"Bakın, hepimiz sürünün aynı fikirde olduğunu biliyoruz, tamam mı?" Leo her birimize bakarak şöyle dedi. "Ama onun iyiliği için, bunu her seferinde bir meydan okuma olarak ele almalıyız. Lola'nın bu korkudan sonra iyi olduğundan emin olalım."

Wes'in adımları tepemde netleşmişti ve ben adada kıpırdanarak onun ve Lola'nın mutfağa gelmesini bekledim. Geldiğinde sadece Wes vardı. Lola'nın tüm o kaslar ve cüsse tarafından gizlenmiş olmasını umarak tabureye uzandım ama ondan hiçbir iz yoktu.

"Nerede o?" Matthieu doğrulup sordu.

"Misafir odasında," dedi Wes ve Matthieu başıyla onayladı.

Kardeşim dışında en uzun süredir tanıdığım alfama baktım. Wes'i ilk kez aşık olduğunda ve kendi şirketini yeni kurduğunda en iyi, ilk aşkı kalbini kırdığında ve eski şirketine bir müşteri kaybettiğinde ise en kötü haliyle görmüştüm. Ve şu anda yüzündeki ifade, kendinden iğrenme ve ağır kalpli umutsuzluğun aynı korkunç karışımıydı. Hayır, bu yüz daha da buruştu ve onu gördüğümde altımdan zeminin çekildiği hissine kapıldım.

"Ne oldu?" Ben sordum.

Wes iki kez yutkundu ve başını salladı. "Ben... o... sanırım her şeyi berbat ettim."

Leo ve Caleb ocaktan uzaklaştı ve Matthieu'nun elleri tezgahın kenarına dolandı.

"Ne demek istiyorsun?" Matthieu tabureden kalkarak sordu.

Eğer bir alfa olsaydım, hırlardım. Böyle bir bomba atmasına rağmen kimsenin Wes'e saldırmaması Wes'in ve sürümüzün bir göstergesiydi. Lola'ya asla zarar vermeyeceğini biliyorduk.

Wes hasta gibi görünüyordu ama ellerini ceplerine soktu ve omuzları ağırlaşmış bir halde gözlerimizle buluştu. "Dün gece Indy'nin dijital eşyalarına girmişler. Bütün gün araştırdım ve... Kahretsin, her neyse, Lola'nın onlarla kaldığı zamanlardan bir video buldum."

Sessizlik odaya tek bir darbeye vurdu, o kadar yoğunlu ki bir an için dünyada hiç ses yokmuş gibiydi. Ve sonra bir fısıltıyla bozuldu.

"Hayır," içini çekti Leo.

"Görmek istedi," dedi Wes ve ben onun sesinden irkilerek uzaklaştım. "Hayır demeliydim. Bu sabah silmeliydim. Ona bundan bahsetmemeliydim."

"İzliyor," dedi Matthieu ve Wes sarsak hareketlerle başını salladı. Wes'in ağzı bir hırıltıya dönüşmüştü ve bu öfkenin esas olarak kendisine yönelik olduğunu biliyordum.

"Siktir," diye mırıldandı Leo, kendini adaya yasladı ve başı yere düştü.

"Biri... gidip onunla birlikte olmalı mı?" Caleb sordu.

"Yalnız kalmak istedi ve ben-"

"Bunu görmek Lola'dan başka kimsenin hakkı değil," dedim Wes'e başımı sallayarak. "Ve eğer o... Tanrım, yapılacak en doğru şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Onun yalnız olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor ama..."

Leo yere doğru mırıldanarak, "Ama şu anda ona saldırabileceğimizden emin değilim," dedi.

"Onun için bir tabak yemek hazırlarız. Ona bir saatten fazla veremeyiz. Bu onun hakkı... Ama bizim işimiz..." Matthieu derin bir nefes aldı ve hepimizin gözlerinin içine baktı, "...potansiyel sürüsü olarak, bunu atlattığından ve olanların sorumluluğunu omuzlarına almadığından emin olmak için. Alana ihtiyaç duymak ve kendini izole etmek iki farklı şeydir."

"Anlaştık," dedi Caleb ve geri kalanımız da mırıldanarak onayladı.

Ocaktan duman ve sarımsağın yanma sesi yükselince Leo küfrederek ocakları kapattı ve başını salladı.

"Dürüst olmak gerekirse. Kim şu anda aç olduğunu söyleyebilir ki?" Leo sordu ve kimse cevap vermedi.

LOLA akşam yemeğine gelmedi. Bir noktada, misafir odasının duş aktı. Çalıştı, çalıştı, . Matthieu ve Wes ofislerindeydi ve geri kalanımız Caleb'in küçük kütüphanesinde kıvrılmıştık. Her üç oda da misafir odasının duyma mesafesindeydi, tüm sürü açıkça kapının açılma sesini bekliyordu. Ben iki alfamın arasına kıvrılmıştım, Leo da Caleb'in diğer tarafındaydı ama ortam çok çirkindi. Tüm bağımız stres ve endişeyle doluydu ve sanki geçen her dakika göğsüme bir çimento tuğlası ekliyordu.

"Ne kadar oldu?" Fısıldadım.

"Bir saat. Ama ben..." Caleb iç çekti. "Şu anda görmesi gereken bir alfa mı bilmiyorum?"

Leo kanepenin ucunda kıpırdandı ve ben de doğrulup ona baktım. "Ben de... ben de gelebilir miyim?"

Leo'nun reddini göğsümde tuğladan bir duvar gibi hissettim, ama çarpmanın etkisiyle parçalanıyor gibiydi ve arkasında sadece Leo'nun dürüst ve nazik endişesi vardı.

"Gidip onu hepimizle ikna edebilir misin bir bakar mısın?" Leo sordu.

Daha dik oturdum. Leo ve Lola arasında güçlü bir bağ vardı. Hepimiz arasında Leo'nun Lola'nın mücadelelerinin dalgalarına en iyi şekilde dayanabileceğinden emindim. Ve alfalara gelince... Lola korunmak ve bir tür kalkan olmak için onlara başvuruyordu. Artık ona gidecek son kişinin ben olacağımı sanıyordum.

Leo bana "Seni seviyor," diye hatırlattı. "Tek yapman gereken içeri girmek ve onunla birlikte olmak. Neyin peşinde olduğunu anlamak."

Başımı salladım ve koltuktan kalktım. Bunu yapabilirdim. Seks, kahkaha ve partiler konusunda kendime güvendiğim şeyler vardı ve

bunların hiçbirisi burada geçerli değildi. Ama Leo beni tanıyordu ve şu anda Lola'ya yardım edebileceğimi düşünüyorsa, yapacağım şey buydu.

Kütüphaneden çıktığımda Matthieu koridordaydı, ama sadece ayakta durmuş kapıya bakıyordu, kaşları çatılmıştı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Bırakın beni," dedim. Başını salladı ama ben kapıya yaklaşırken kıpırdamadı.

Kol döndü, şaşırtıcı bir rahatlama göğsümdeki ağırlığı kaldırdı. En azından bizi dışarıda bırakmamıştı. Oda karanlıktı ve koridordan gelen ışık Lola'nın yatakta hareketsiz duran bacaklarının üzerine düşüyordu. Yan yatmış, kapıya bakıyordu, üzerinde eşofman altı ve Leo'nun kazaklarından biri vardı. İçeri girdiğimde bir oyuncak bebek gibi hareketsizdi, gözleri duvara sabitlenmişti.

Konuştum mu? Beni kabul etmesini bekledim mi?

Leo gidip onun yanına oturur ve ıslak saçlarını yanağından fırçalardı. Caleb ya da Matthieu onu kucaklarına alır, sarıp sarmalar ve uyuyana kadar mırıldanırlardı. Ama onlar burada değildi.

Yatağın uzak tarafına geçtim ve arkasına kaydım, yakındım ama kalabalık yapmıyordum, kollarımdan biri belinin üzerinden geçerek parmaklarımı onunkilerle yüzünün yanında birleştirdi.

"Ben iyiyim," dedi Lola, sesi iynin tam tersi gibi çıkıyordu. Kafasının içinde, o yere geri dönmüştü, bunu biliyordum.

Suyu test ettim, sırtına yaklaştım, bacakları benimkilerle kıvrılırken ve parmakları elimi sıkarken iç çektim.

"Sanırım bu gece yalnız kalmalıyım," dedi sonra.

Hay sikeyim. Korktuğum kısım buydu. Zorlayacak mıydım yoksa geri mi çekilecektim? Şu anda onun için hangisi daha değerliydi? İlgilenilmek mi yoksa itaat edilmek mi? İçimden bir ses ne seçersem seçeyim hata yapacağımı söylüyordu. Bu bölgede sizi güvenli bir şekilde yönlendirecek bir yol haritası yoktu.

"Biliyorum... Muhtemelen bunu istediğini biliyorum. Ama bence yanılıyor olabilirsin," dedim, kelimeleri elimden gelen en nazik şekilde sıralarken kafamın içinde kendime defalarca küfrettim. "Tekrar sorarsan giderim ama bence burada seninle başka biri olsa daha iyi olur."

Ben olmak zorunda deęilim, diye dūşündüm ama beni göndermesini gerçekten istemiyordum. Haftalardır ilk kez koku giderici malzemelerle duş alıyordu, bu beni biraz üzdü.

Lola elimi bırakıp bana doğru yuvarlandı ve ben de kendimi onun beni itmesine hazırladım.

"İyi," diye mırıldandı, yüzünü çenemin altına sıkıştırdı ve kollarını aramızda

Pek kazanmış gibi hissetmedim.

ON ÜÇ

Lola

E Ertesi gün her dakika geçti. Artık yüzlerinin neye benzediğini biliyordum. Artık bana ne yaptıklarını biliyordum. Bir sonraki gün neden o şekilde acı çektiğimi biliyordum.

Sabah. Çürüklerin geldiğini. Aylar sonra biri bana uzandığında neden irkildiğimi.

Günün hareketlerini yaptım. Uyanmak, duş almak, kahvaltı etmek ve yanağıma kondurulan öpücükleri, saçlarımda gezinen parmakları, omuzlarıma dolanan kolları kabul etmek...

Rahatsız edici *değildi*. Matthieu'nun alnımı okşaması ya da Leo'nun yanımdan geçerken çenemi öpmesi hâlâ iyi hissettiriyordu. Sadece iyi olan, küflü bir hatıranın ve ekranda gördüğüm görüntülerin örtüsü altına gömülmüştü. Hâlâ yatakta söylenince hareket eden, ağlayan, itaat eden ve canı o kız mıydım? Onu ortadan kaldırmıştım ama kalıcı olarak değil. Sadece gözlerden saklanıyordu.

Yine de *işimi* yapıyordum. Sabah Wes'le birlikte kaçırma girişimiyle ilgili bir polis raporu daha hazırlamaya gittik. Gelecek hafta için randevu alabileceğim bir terapist buldum. Dergideki işimi yaptım ve akşam yemeği için sürüyle birlikte oturdum.

Sadece artık yalnız değildim. O da benimle birlikte oturuyor, göğsüme çömeliyor ve etrafımdaki erkeklerin bakışlarından irkiliyordu.

"Yarın biri beni daireme götürebilir mi?" Bir çatal dolusu salatayı ağzıma götürerek sordum. Vücudum bütün gün garip bir şekilde gevşek ve güçsüz hissetse de tekrar koşmam gerekirse diye eski tenis ayakkabılarımı istiyordum.

Çeteden belli belirsiz tanıdık iki alfanın arasında sıkışıp kalmıştım, inleyip söyleneni yaparken ellerim tenime vuruyordu.

"Senin dairen mi?" Matthieu bunu izleyen sessizlikte sordu.

Masanın etrafına bakındım ve tüm sürünün şok içinde bana baktığını fark ettim. "Birkaç hafta oldu, her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım, değil mi?"

Wes, "Çocuklar günde en az bir kez kontrol ediyor," dedi.

Gözlerimi kırptırdım, Wes'e bakarken kaşlarım çatıldı. "Ama bu büyük bir sorun."

"Öyle değil." Wes kararlıydı. Kendime *geri çekil* dedim. Çalışanlarının hepsinin dairemi iki kez kontrol etmenin yoğun programlarında fazladan zaman almaya değmeyeceğini düşündüklerinden emindim, ama aynı zamanda içimde tartışacak bir şey olmadığından da emindim.

"Kira kontratını iptal etmelisin," dedi Rake omuz silkerek ve Leo'nun akşam yemeği için yaptığı enchiladalardan bir ısırık alarak.

"Neden iptal edeyim ki? Daha üç ay bile olmadı" dedim. Diğerlerine baktım ve hiçbirinin benimle göz göze gelmeyişini hayal edip etmediğini merak ettim. Wes onlara videodan bahsetmiş miydi? Sadece ben mi kendimi geri çekiyordum, yoksa onlar da benim kadar benden tiksiniyor muydu? "Yani, Indy'nin yakalanmasının ne kadar süreceğini bilmediğimizi biliyorum ama... burada sonsuza kadar kalamam."

Şarap kadehime uzandığımda Matthieu'nun eli elimi yakaladı ve onu kucağına çekti, bakışlarımı tutmak için sandalyesinin koluna doğru eğildi. "Evet yapabilirsin, Lolotte. Hepimiz *bunu yapacağını* umuyoruz."

"Eğer misafir odası çok küçükse seninle kolayca takas edebilirim," diye araya girdi Caleb, Matthieu'nun sözleri daha kafasına dank etmeden.

Wes, "Indy'yi senin için hemen halledeceğim, tatlım," diye homurdandı.

"Ama bu gitmeniz gerektiği anlamına gelmez!" Rake hemen ekledi.

"Günüşiği, bu kadar acele etme," dedi Cyrus.

Hepsine bakakaldım, her birinin yüzünde ciddi ve gergin ifadeler vardı. Bu ani telaş içinde konuşmayan tek kişi Leo'ydu ve en son ona baktım.

"Sana söylemiştim," dedi, bakışları nazikti ama beni dikkatle izliyordu.

Bence sürünün kalmanızı isteyeceği fikrine kendinizi alıştırmamız gerekiyor.

Beni uyarmıştı.

Ama birkaç yıl içinde demek istediğini sanmıştım. Ya da en azından bir yıla yakın. Rake'in kızgınlığının üzerinden bir ay bile geçmemişti.

Sakin ol, Lola. Onlara ve kendine karşı adil ol, diye önerdi düşüncelerimin daha nazik tarafı.

Gerçekten o videodaki kızla birlikte olmalarına izin verecek misin? diye sordu diğer yarım.

"Hepiniz bunun çok erken bir teklif olduğundan endişelenmiyor musunuz? Ben... Ben burada uzun süredir kalmıyorum ve-"

"Lola, bu eve ilk geldiğin günden beri bize ait biliyordum," dedi Rake masaya doğru eğilerek. "Burada kalıcı olarak yaşamayı istiyorum. Alfalarıma bağlanmanı istiyorum, böylece her zaman bizimle olacağını biliyorum."

Leo elini Rake'in omzuna koyarak, "Tamam, fikirdeyim, ama bence sadece örtünsek iyi olur-" diye söze başladı.

Matthieu elimi sıkarak, "Bağlar ayarlanabilir," diye mırıldandı.

Sandalyem gıcırdayarak yere düştü ve ben ayakta duruyordum. Odanın etrafımda döndüğünü fark etmiştim. Elim Matthieu'nun dokunuşundan dolayı hâlâ sıcaktı ama onu göğsüme bastırmış, içimden akan seli tutmaya çalışıyordum.

"Her seferinde bir adım atmaya ne oldu?" Caleb, Rake'e mırıldandı.

"Lola, bekle," diye mırıldandı Leo, kendi sandalyesi geri çekilirken. "Bunun bir anda çok fazla gibi geldiğini biliyorum ama-"

"I-" *Yapamam, yapamam, yapamam. Beni istemezsin.* "-Bu şekilde sürüye katılamazsın! Ya-"

"Lola, muhteşem." Leo sandalyesinin arkasından ayaklarını sürüyerek çıktı ve ben yerimden tökezleyerek kalkarken uzun yemek masasının etrafında koşmaya başladı. Matthieu da onu takip etmekte gecikmedi ve bir an içinde

Dallarından ürkmüş bir kuş gibi göğsümde hızla yükselen bir kaçma içgüdüsü.

"Lolotte, hiçbirimizin şüphesi yok," diye mırıldandı Matthieu, ben kaçış yolumu ararken başını eğip gözlerimle buluşmaya çalıştı. "Ve bir bağ kadar güvenli bir söz yoktur. Seni terk edeceğimizden asla endişelenmene gerek yok."

"Çünkü yapamadın," dedim, nefes nefese ve yüzünü ona dönerek. "Ama ya bundan pişman olduysan? Matthieu, berbat haldeyim."

"Sen değilsin!" Rake dedi ki.

Akşam yemeği mahvolmuştu. O kadarını zaten yapmıştım.

"Lola, dinle. Şu anda bu konuşmayı yapmamıza gerek yok. Önce dairen hakkında konuşalım. Sadece iki hafta olduğunu biliyorum, ama buraya kalıcı olarak taşınmaya hazır hissediyor musun? O zaman endişelenmene gerek kalmaz--"

"Hayır. Hayır, *hayır, hayır*. Ben hazır değilim. Bu hafta bunu açıkça ortaya koymadı mı?" Vahşi gözlerle Leo'ya bakarak ve boğazımda bir panik sordum. "Bir yıl boyunca kendimi tamamen kapattım ve şimdi zar zor ilerleme kaydediyorum!"

"Bu hiç de doğru değil, aşkım," dedi Caleb.

Cyrus, "Lola, burada bizimle birlikte olman ne kadar ilerleme kaydettiğinin kanıtı," diye karşı çıktı.

"Sanırım hepimizin bir adım geri atması gerekiyor," dedi Wes beni dikkatle izleyerek.

"Leo, seni seviyorum, gerçekten," diye mırıldandım, gözlerim dolmuştu. "Ama yapamam -bütün bir bagaj arabası olmamaya çalışıyorum, gerçekten değilim, ama taşıdığım her şeyi bu çantaya koyamam."

"Lola, sen bir yük değilsin," dedi Matthieu kulağıma.

"Ben *kendime* yük oluyorum," diye tersledim, gözlerim kısılmıştı. "Dün gece bana bağlanmış olsaydınız neler yaşayacağınızı hayal etmeye çalışın!"

Rake ayağa kalkarak, "Eve döndüğünüzde güvende olduğunuzu bilirdik," dedi.

"Ve o lanet videoyu izlerken hissettiğim her şeyi sen de hissedecektin!" Etrafımdaki adamları susturarak bağırdım. Gözlerimi tekrar açtım ve hepsine baktım. "Hiçbir fikrin yok," dedim, sesim titriyor ve başım sallanıyordu. "Ve ben de

istiyorum. için iyi hissetmek istediğimi anlayamıyor musunuz? Ama bazı günler yapamıyorum. Şu anda yapamam."

Caleb, "Bu bağ senin bize ne getirebileceğinle ilgili değil, Lola," dedi.

"olmalı. Aramızdaki tüm bu şey o kadar dengesiz ki, ben sadece sürekli hepinize yaslanarak-"

"Öyleyse bize yaslan, Lola!" Matthieu sonunda soğukkanlılığını yitirerek cevap verdi. Havlamasıyla irkildim ve tıslayarak arkasını dönüp yüzünü kapattı. "Özür dilerim. Özür dilerim, bu kolay olabilir, sevgilim. Gerçekten olabilir."

"Benim için değil," diye fısıldadım, omuzlarım yükselmişti. *Sana yardım etmeye çalışıyorum, Matthieu.*

Leo koluma hafifçe dokundu ve beni yavaşça çevirdi. "Bunun seni bunalttığını biliyorum. Ama dinle, bağ tek yönlü bir yol değildir ve bu konuşmanın gidişatına rağmen," önce Matthieu'ya sonra da Rake'e bakarak, "bu şu anda atlayacağımız bir engel olmak zorunda değil. O zaman geldiğinde ve kendinizi hazır hissettiğinizde, dürüstçe söyleyebilirim ki yükler birden fazla elle daha kolay taşınır."

Başımı salladım, o da kolumu hafifçe sıkarak beni susturdu ve duraksamamı sağladı. "Sadece uzun vadeli düşün. Burada bizimle yaşamana ve ne şekilde istersen bu sürünün bir parçası olmana kararlıyız. Eğer sen de bunu istiyorsan, sonrasını biz hallederiz."

Kulağa çok basit geliyordu ama şu anda dünyanın en karmaşık bulmacası gibi hissediyordum. Ve en çok da o lanet videoyu düşünüp duruyordum. Ya onu gördülerse? Ya kafamın arkasında dolaşan o huzursuz soruyu biliyorlarsa? Bunu alfaların ilgisini isteyerek mi yapmıştım? Bundan zevk mi almıştım?

Leo'ya "Fritzing yapıyorum," dedim ve umutlu ifadesi çöktü. "Lola, lütfen."

"Sadece biraz geri çekilmem gerekiyor. Ben..." Hepsine, güzel akşam yemeğine, ışıltılı gümüş takımlara ve her birinin mükemmel - benim için mükemmel ama *onun* için değil- *yüzlerine* baktım. "Dinliyorum, tamam mı? Ve ben... takıntılarımla başa çıkmaya çalışacağım ve ilerlememize izin vermeye hazır olarak geri geleceğim."

"Geri dönmek mi?" Matthieu sordu.

Yutkundum ve yüzünü ona döndüm, yüz ifadesindeki ham kederden etkilendim. Bana *bir bağ* teklif etmişti ve ben de ona karşılık vermişim... Aklımı başıma toplamam için bir neden daha.

"Sadece birazcık boşluk lütfen," diye fısıldadım. "Eğer burada olursam, birinizle her birlikte olduğumda kendimi baskı altında hissedeceğim. Geri çekilip bunu kendi başıma çözmem gerekiyor."

Leo ofladı, tökezleyerek geri çekildi ve duvara çarptı, gözlerini tavana kaldırırken yüzü bomboştı. Rake sindirilmiş görünüyordu, sandalyesine geri çöktü. Bir hata mı yapıyordum, yoksa hata *ben* miydim? Şu anda benim için her şey karmakarışık ve konuşmanın yüzüme vurduğu bariz tokat beni çok etkilemişti. Sürünün bir üyesi olmayı kabul edecek miydim? Bugün değil, kabul etmezdim.

"Özür dilerim," dedim. *Şansını kaçıırıyorsun. Onlar daha iyi durumda. sensiz.* Bu, onların bilmesini istemediğim yanımdı, bir yırtıcı gibi bağın içinde gizlendiğimi hissetmelerini istemiyordum. Beni vurduğu gibi onları da vurur muydu? Kimse bana cevap vermedi ve odadaki hava bayatlamıştı. "Doğru yapmaya çalışıyorum. Kendim ve için."

"Öyle olduğunu biliyoruz, aşkım," dedi Caleb, gözlerinde yumuşak bir yüz buruşturma ile. Sadece başarılı olduğumu düşünmüyorlardı. Hay sikeyim.

"Ben yukarı çıkıyorum," diyerek Matthieu'yü ittim ve koridora yöneldim.

Boşluğa ihtiyacım olduğunu söylemişim ve şimdi onu nasıl bulacağımı bulmam gerekiyordu. Hepsi yarın evime uğrayıp bir çift spor ayakkabı almak istediğim içindi.

Kapı çalındığında, kendi hareketlerimin yarı farkında, misafir odasında bir spor çantası hazırlıyordum. Yatağın üzerindeki çantaya baktım ve irkildim.

Koşuyor musun? Leo'nun sesi düşüncelerimin içinde sordu. Evet, koşuyordum.

"İçeri gel," diye seslendim, çantama bakıyordum. Hepsini açmalı mıydım?

Aşağı inip özür dileyecek ve benden vazgeçmemeleri için yalvaracak mıyım?

Ve onları onunla baş başa mı bırakayım?

"Hey, tatlım."

Wes misafir odasına girip hemen yatağın üzerine oturduğunda iç çektim. Dün gece videoyu izlememe izin verdiğinden beri benden olabildiğince uzak duruyordu. Başlangıçta yeterince görmüştü ve mesafesini koruduğu için onu suçlamıyordum. Çantayı kenara ittim ve Wes uzanarak beni nazikçe yatağa, yanına oturmaya yönlendirdi. Yatağa uzandığımızda vücutlarımız birbirine çarptı ve bunun ne kadar güven verici bir his olduğuna şaşırdım.

Wes bana yepyeni bir cep telefonu uzatarak, "Bu senin için," dedi. "Ben... bunun üzerinde bir izleme servisi var, ama istersen sana nasıl kapatılacağını gösterebilirim."

Başımı salladım. "Hayır, böyle iyi. Beni nerede bulacağını bilmen benim için sorun değil."

"Bana bavulunu toplamadığını söyle," dedi Wes, arkasındaki spor çantasına bakarak.

Biz.

"*Gitmek* için değil.." dedim. Ofladım ve öne doğru eğildim, Dirseklerimi dizlerime dayayıp başımı ellerimin arasına aldım. "Tanrım, ne yaptığımı bilmiyorum. Sadece sizin için *hazır* hissetmediğimi biliyorum."

"Tatlım, ben de kendimi senin için hazır hissetmiyorum. Beni çok ."

Başımı kaldırıp Wes'e baktım, o da omuz silkti.

"Ya seni koruyamazsam, biri seni yakalarsa ve söz verdiğim onca şeyden sonra seni yüzüstü bırakırsam? Ya bu sürüde kalıcı bir bağ kurmak isteyeceğin erkeklerden biri olmadığımı fark edersen? Seninle henüz hiçbir şeye atlamadığımızı biliyorum, diğerleriyle yaptığın gibi değil, ama ben *oradayım*. O aptal moda partisinin olduğu gece bana bakıp durduğundan beri oradayım. Kimse bana bakma zahmetine girmiyor ve bu sorun değil-"

"Öyle değil. Sana bakmaya *bayılıyorum*. Yakışıklısın, çok akıllısın, seksisin ve saygılısın," dedim çabucak. Wes'in değerini görmeyen biri, duygusal körlüğünün yanı sıra en az dört duyusunu da kaybetmiş demektir.

Ofladı ve başını omuzlarının üzerinde yuvarlayarak gerginliğini giderdi. "Kahretsin, Lola, bunu hiç kolaylaştırmıyorsun. Ben sadece... Ben sadece hâlâ bir felaketin ortasındaymışsın gibi hissetmenin sorun olmadığını söylemeye çalışıyorum.

ve varış noktanızın biz olduğumuzu bilmek. Henüz hazır olmanıza gerek yok."

"Rake istiyor-"

Wes döndü ve dizlerimi dürttü. Doğrudum ve elleri yüzümü kavradı. "Hey, Rake'i seviyorum, gerçekten. Bunu söylediğimi ona söyleme ama günün sonunda Rake bir alfa değil," dedi yumuşak bir sesle, başını benimkinin üzerine eğerek. "Bizimle bir bağ kurmanı isteyebilir ama bu karar seninle kimi seçersen onun arasında. Ayrıca çok sabırsızdır, bu konuda endişelenme."

Yirmi dört saat sonra ilk kez güldüm ve gözlerimi devirdim. Bu doğrudu. Bebek de öyleydi, değil mi? Belki de bu bir omega özelliği idi.

Wes'in eli benimkinin üzerine geldi, kalın parmakları avucumu yukarı çevirdi, dokunuşu hassas tenimi gıcıkladı. Kafasında kelimeleri çiğnediğini, konuşmak için cesaretini toplamaya çalıştığını ve beklemekten mutluydum.

"Bu baskıyı arttırmak istemiyorum ve bunca zamandır bu sürüye kendi yolunu bulman için uğraşıyorum. Ama seni *istediğimi* bilmeden bu evden kısa bir süreliğine bile olsa çıkmanı *istemiyorum* Lola. Hayatımda hiç kimseyi istemediğim kadar çok istiyorum." Wes göz hizamızda olabilmek için eğilmek zorunda kaldı, dev gibi bir adamdı ama devam ederken gözleri benimkileri tutuyordu. "Rake'in benim omega'm olduğundan hiçbir zaman şüphe etmedim, ama şimdi biliyorum ki bunun nedeni sana aşık olmam, dünyanın *senin* etrafında dönmesi için bana yer bırakmasıydı."

Kalbim boğazıma düğümlenmişti. Wes ve ben neredeyse bunca zamandır aynı yerde oyalanıyorduk ama aramızda gelişen şey, benimle diğerleri arasında olduğu kadar güçlüydü. Ve belki de çok kötüydüm ama Wes'in onun merkezinin Rake değil de ben olduğumu duymak *iyi* hissettirmişti, bu da içimdeki en çirkin ve güvensiz parçayı geçici olarak bastıran bir yastık olmuştu.

"Video-" Gözlerimi hızla kırıştırarak başladım.

"Seni incitmiş olması dışında videonun benim için hiçbir anlamı yok. Gözlerindeki o lanetli bakışı geri getirdi," dedi Wes, uzanıp başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirerek. "O adamlar canavardı."

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kaldırdım. "Ya ben isteseydim? Ya benim hatamsa?"

"Lola, tatlım, *hayır*. Bunu hatırlamıyorsun bile. Bu rıza değil," dedi Wes. "Alfa'ların sana ilgi göstermesini isteyip istemediğin önemli değil. Sert seksten ya da ne yapacağının söylenmesinden hoşlanıp hoşlanmaman önemli değil. O gecenin senin seçimin olup olmadığını söyleyebilecek tek kişi sensin."

"Değildi," dedim ve bu açıklama kolayca ve gözyaşlarıyla geldi.

Wes başını salladı, yüz ifadesi her zamanki gibi açık ve dürüsttü. "Eğer gidip biraz soluklanman gerekiyorsa, sorun değil," dedi. "Sadece geri dönmeni beklediğimi bilmeni istiyorum, Lola."

Wes'in göğsünü ittim, gerildim ve güçlü çenesini ellerimle yakaladım. Başımı eğdim ve ağzını kendime çektim, dudaklar birbirine yapıştı, birbirimizden yumuşak, keşif öpücükleri alırken nefeslerimiz birbirine karıştı. Ona doğru eğildiğimde Wes homurdandı, daha fazlasını isteyerek dişlerimi dudaklarının üzerinde gezdirdim. Kolları sırtıma uzanarak beni göğsüne doğru çekti, vücudum ona karşı bir kavis çizerek gerildi. Bu, videoyu izlediğimden beri biriyle yaşadığım ilk gerçek cinsel temastı ve sanki Wes bana kalan tüm hayali dokunuşları siliyordu.

Dilimi emerken inledim ve ona doğru eğildim, zaten ona yapışmışken kucağına daha da sokulmaya çalıştım. Wes'in elleri sırtımda geziniyor, parmakları kürek kemiklerime bastırıyor ve kalplerimiz birbirimizin göğsüne çarparak ritim tutuyordu. Ben ittim ve Wes de beni takip ederek yatağa düştü, sonra da üzerimi örtmek için yuvarlandı. Nefesi kesildi ve beni tutuşu gevşeyerek başladı.

"Hayır, kal," dedim, bacaklarım altından kayarak onu bana doğru tutmaya yardım etti.

Wes mırıldandı ve gözlerim ipeksi ve güven verici bir sesle kapandı. Nefesi yanağımda gezindi ve ardından dudakları çenemin bir yanından diğerine doğru uzun bir öpücük dizisi oluşturdu. Parmakları boğazımdan aşağıya, köprücük kemiğimin üzerinden yavaşça inmeye devam ederken yüzümü iki yana yatırdı. Altında titredim, tüylerim diken oldu ve Wes yana doğru eğildi, parmakları

Öpücüklerinin izini gömleğimin üzerinden, göğüslerimin arasından aşağıya doğru devam ettirdi.

"Kendimi tuttuğumu söyledin," diye mırıldandı Wes, alçak sesi sessizleşirken cızırdıyordu. "Seni korkutup kaçırmaktan korkuyordum."

Gözlerim açıldı ve bir parmağımı tişörtünün yakasına sokup onu tekrar kendime çektim. "Beni korkutmuyorsun. Beni güvende hissettiriyorsun. Ve böyle birlikte olduğumuzda beni sırlıslıkla ediyorsun," dedim.

Wes'in mırıltısı çınladı ve tekrar aşağı daldı, ağızlarımız çarpıştı ve eli karnıma bastırdı, bir kavramak için kaburgalarımı okşadı ve sonra taytımın üzerinden seksimi avuçlamak için uyluklarımın arasından aşağı indi.

"Bu doğru mu, tatlım? Benim için ıslanıyor musun?" Wes homurdandı, iki parmağı kumaş katmanlarının arasından beni tatlı tatlı okşuyordu.

Mızmızlandım ve başımı salladım. "Benim de seni istediğimi biliyorsun, değil mi? Şu anda berbat durumda olduğumu biliyorum-"

"değilsin," dedi Wes, alt dudağımı ısırarak.

"Ama senin hakkında, sürü hakkında ne hissettiğim konusunda kafam karışık değil," diye bitirdim, kalçalarımı onun alaycı parmaklarına karşı kıvrırken bile gözlerim genişti.

"Biliyorum, tatlım. Bu geceki konuşma hiçbirimizin istediği gibi gitmedi. Şu anda bunun için , sadece sana dokunmama izin ver," diye mırıldandı Wes, derin ve kapsamlı bir öpücük için başını eğdi.

İç çekişlerimi ve inlemelerimi yuttu, eli kazağımın altından kaymak için göbeğimi terk ettiğinde vücudum ona karşı titriyordu, meme ucumu şakacı bir şekilde çimdiklemek için sütyenimin kabını aşağı çekti. Dudaklarına karşı nefesim kesildi, kendi dokunuşum gömleğinin altında gezindi.

"Kutsal kaslar, Batman," diye mırıldandım, öpücükten uzaklaşırken.

Gömleğini karnına doğru çekerken Wes kendi kahkahasında boğuldu, Wes'in kendi göğüslerimi tuttuğu gibi sıkmak istediğim yontulmuş bir dizi karın ve göğüs kasları ortaya çıktı. Ancak sıkıldığımda sıkı ve serttiler.

"Kes şunu," diye güldü Wes, üstümden sırtarak, gülümsemesi kafamdaki karanlık örümcek ağlarını fırçaladı.

"Yapamam. Göğsün bir siren çağrısı gibi. Tanrım, Wes, tişört giymene kim izin verdi? Bu bir suç."

Wes homurdandı ve karın kaslarının çıkıntılarını okşayan elimi yakalayıp başımın üzerine itti ve orada sabitledi. "Bu iyi mi?" diye sordu.

Beni kontrol edecek kadar dikkatli ve özellikle de konuşmamızdan sonra bana hükmetmeye çalışacak kadar cesur olduğu için gülümsedim. Wes bir süredir kendini tutuyor olabilirdi ama bu zamanı beni gözlemlemek için kullanıyordu.

"Evet, yani, karın kaslarını özledim ama-mmph!"

Wes öpücüğü şiddetli bir iddiaya dönüştürdü, ellerimden biri sıkışmıştı ve diğeri omuzlarını sarmak için serbestti, kontrolü ele almasına izin verirken onu bana tuttu. Sonunda, benim alfam tekrar kendini serbest bırakıyor, o gece spor salonunda sadece tadına baktığım şeyin daha fazlasını bana veriyordu. Dişleri alt dudağımı çizdi, ısırıldı ve çenemden boğazıma doğru öptü, yumuşak bir ısırıkla omzumun kaslarını endişelendirdi. Boştaki eli, parmaklarının kaburgalarıma yumuşak dokunuşlarıyla karnıma döndü.

"Wes, lütfen," diye fısıldadım.

"Biliyorum, tatlım. Ben en az kadar dağıldığımı görmek istiyorum," diye homurdandı Wes.

Parmakları taytımın ve iç çamaşırlarımın kemerine takıldı, ben yardım etmek için kıpırdandıkça onları aşağı çekti, ama onları sonuna kadar çekmeye zahmet etmedi, uyluklarımı birbirine bastırdı. Sabrını kaybettiğinde, parmakları ıslak seksime doğru kayarken, hırıltısı boynumda yankılanırken, kalçalarımı ancak aşmışlardı. Kalçalarım sıkıştığında, Wes'in parmakları beni sıkıştırmak zorunda kaldı, amımın dudaklarını okşadı ve klitorisimin üzerinde döndü.

Giysilerimi bacaklarımdan aşağı indirmeye çalıştım ama Wes başını kaldırıp gözüme takıldı, yüzünün güçlü hatları bana bakarken sertleşmişti. "Bırak onu."

Gözleri benimkileri tuttu, elini sertçe cinsel organıma bastırırken beni izledi, açıklığıma bastırdı, ancak içeri girebildi. Ağzım bir nefesle açıldı ve ben onu sıkarken Wes mırıldandı.

"Böyle sıkı, ha?" diye sordu.

Öyleydi ve Wes'in zaten kalın olan parmakları daha da fazla hissediliyordu. Başımı salladım, dudaklarımı yalarken inledim ve Wes tekrar örttü, başparmağı klitorisimi bulurken dudaklarımdan yumuşak, yudum yudum öpücükler çaldı. Parmaklarına binmek, kendimi ona açmak istiyordum ama beni tuzağa . Korkmak yerine tek hissettiğim rahatlamaktı. Wes'leydim, güvendedim. Tek istediği beni iyi hissettirmektir.

Wes'in yanağı benimkine sokuldu, dişleri kulak mememi ısırды ve usulca emdi. "Kal, tatlım. Bir yere gitme. Düşünmen gerektiğini biliyorum ama sadece kal," diye fısıldadı kulağıma.

Eli daha da yaklaştı, başparmağı klitorisime sürtünürken parmakları beni açmak için daha derine kaydı, ısı kıvılcımları ve zevk yalamaları her kaymayı ve girdabı takip etti.

"Wes, ben-" O anda evet diyebilirdim, beni seks sarhoşu bir kabullenişe sürüklemesine izin verebilirdim, ama Wes aşağıya daldı ve dudaklarımı dudaklarıyla kapladı, parmakları amımı becerirken dili ağzıma daldı ve becerdi.

Inledim ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim, beni zirveye, daha da yükseğe çıkarırken dokunuşuna doğru sallanmak için elimden geleni yaptım.

"Benim için gel, tatlım," diye mırıldandı Wes dudaklarıma karşı ve sonra eğilip omzumu ısırды, bir ısırığın girişıydı bu.

Orgazm beni aniden ele geçirdiğinde kaskatı kesildim ve haykırdım, Wes'in parmakları titreyene kadar düşüş boyunca beni becerdi. Sıkıştırdığı elini çekiştirdim ve beni serbest bıraktı, çeneme, dudaklarıma ve burnumun kenarına öpücükler kondurdu.

Wes yanağıma sokularak, "Çok güzel," diye mırıldandı.

"Soyun, ver bana, istiyorum-" Serbest bırakıldığım için bacaklarım titriyordu ve soluk soluğaydım, ama Wes'in gömleğini çekiştirdim ve kemer tokasını karıştırdım.

"Mm, bekle," dedi Wes, ellerimi yakaladı ve yana doğru yuvarlandı. "Ben de istiyorum, ama hâlâ gitmen gerektiğini hissediyorsan, bunun daha sonra olmasını istiyorum."

Taytımı kalçalarıma dolayarak yan yattım ve göğüslerimden biri sütyenimle kazağımın arasından dışarı fırladı. Aşağıya bakan Wes de aynı şeyi fark etmiş gibiydi, düzeltti ve başka bir öpücük için eğilirken kazağımı düzeltti.

"Özür dilerim, dürüst olmak gerekirse senin üzerinde seks yapmaya çalışmıyorum. Ben sadece... Sen gitmeyi düşünürken ve benim tek yapmaya çalıştığım seni kalmaya ikna etmekken bunun olmasını istemiyorum," dedi.

Bir nefes verdim ve gözlerimi tavana dikerek yere yığıldım. Siktir. Ya da bu durumda sevişmemek. Ve Wes haklıydı - eğer şu anda seks yaparsak, ne kadar tatlı olursa olsun, sonrasında iki kat daha fazla kafam karışmış hissedecektim. Gözlerim Wes'e kaydı ve onun da benim seksime odaklandığını gördüm, yüzünde beni gülümseten bir tür gururlu mutluluk ifadesi vardı.

"Haklısın." Kalçalarımı kaldırdım ve kıyafetlerimi geri çektim, soğuk nemli külot hissiyle yüzümü buruşturdum. Ben de gitmeden önce üzerimi hemen değiştirmeliydim.

Wes kaşlarını çatarak ve göğsünde bana yer açmak için kollarını açarak, "Gitmenle ilgili bir sorunum var, tatlım," dedi. "Evinde tek başına kalamazsın."

"Ah, evet, bunu ben de düşünmüştüm," dedim başımı sallayarak. "Onun yerine nereye gitmek istediğimi biliyorum."

ON DÖRT

Lola

T Plaza bir yıl öncesine göre daha farklı görünüyordu, daha parlak ve . Baby, bir yıl önce üst katları yeniden düzenlerken, bir kanadı da bir tür aile evi haline getirmişti, ancak bunun mekânı ne kadar değiştireceğini fark etmemiştim. Tanıdık neon tabelalar olmasaydı, LNH Plaza'yı yaşadığımızda tanıyamazdım. Arabaya doğru döndüğümüzde içimi bir rahatlama kapladı. Indy'nin bisikletinin arkasında gittiğim bina değil de burası tamamen yeni bir binaymış gibi davranmak biraz daha kolaydı.

Tüm kfileyi beni konusunda ikna etmeyi başarmıştım; LNH Plaza'nın otoparkına girdiğimizde, bir Salı gecesi neredeyse gece yarısı için bile şaşırtıcı derecede kalabalık olduğunu görmek bir başka rahatlama kaynağı oldu. Kalabalığın önünde uzun ve rahatsız edici vedalaşmalar yapmak istemedim. Rake evde Cyrus'la birlikte somurtuyordu. Matthieu hırıltılı bir öpücükle gitmeme izin vermişti, ben uzaklaşırken elleri sırtıma pençe gibi yapışmıştı. Caleb, güzel yüzündeki saf yaralanmışlık ifadesiyle bana veda öpücüğü vermiş, neredeyse kalbimi değiştirecekti.

Sonunda, arabanın ön koltuklarında Leo ve Wes oturuyordu, Leo'nun gözleri motosikletlerin sırasını izliyordu.

"Alfa'larla uğraşmaktan endişe etmiyor musun?" Leo koltuğunda dönüp bana bakarak sordu.

Omuz silktim. Kesinlikle öyleydim. "Buna bir tür test gibi bakmaya çalışıyorum. Kendimi güvende hissettiğim baloncuğun dışında, dünyada var gerekiyor, değil mi?"

Leo biraz isteksizce, "Doğru," dedi.

Telefonumdaki mesaja bakarak, "Bebek arka tarafa çekmemizi söylüyor," dedim.

Wes Plaza'yı arka tarafa doğru dolaştı, burada kapılı bir alanda küçük bir sebze bahçesi ve küçük bir araba koleksiyonu görünce şaşırdım.

Ayrıca barın ucunda deri giysili bir grup motorcunun oturup sigara içtiği küçük bir oturma alanı vardı. Binanın ortasında, açık bir kapının önünde Baby, alfası Scorch ile birlikte duruyordu. Camdan dışarı salladım, Bebek arabaya, özellikle de yolcu koltuğundaki Leo'ya bakarken gözlerim yuvalarından fırladı. Whoops, ben ne yapmıştım

Gelip kalabilir miyim diye sorduğumda ona söylemeyi atladın mı? "Lola-"

"Birazdan eve döneceğim," dedim Leo devam edemeden, ön koltuğa eğilip yanağından öptüm. Başını çevirdi ve daha kapsamlı bir öpücük için yüzümü tutmak üzere geri uzandı.

"Daha iyi olursun," diye fısıldadı. "Ve her şeye hazır olmak zorunda değilsin, tamam mı? Kahretsin, Lola, keşke akşam yemeğini tamamen silebilseydik."

"Bu sadece akşam yemeğindeki konuşma değil. Ve bu ilişkiye ara vermek de değil," dedim Leo'nun yanağını okşayarak. "Bu benim birkaç günlüğüne arkadaşşımla takılmam. İlişki hakkında bol bol düşüneceğim ve aidiyet konusunda kafamdaki bu koca duvarı aşmayı umacağım. Kız kıza konuşmak için biraz geciktim."

İçini çekti ve bana gönülsüz bir gülümseme sunarak arkasına yaslandı. "Kız muhabbeti konusunda tartışmam."

"Indy'nin hırsızlık olayı olmasaydı, her gece evde olmazdım, değil mi? Sadece biraz nefes almaya çalışıyorum." Wes'le geçirdiğim zamandan sonra kendimi daha dengeli hissediyordum, yeniden kendime aitmişim gibi ve geçmişten gelen parazit bir versiyonuma ev sahipliği yapıyormuşum gibi değil. Ama alan talebime sadık kalıyordum ve Howler'lar şu anda bu alanı bulmak için en güvenli yer gibi görünüyordu.

Wes, "Şu omega arabama bir levye indirecekmiş gibi görünüyor, tatlım," dedi.

Arkama yaslandım ve Baby'nin hâlâ arabaya şüpheyile baktığını gördüm. Leo kalbimi sızlatan bir acelecilikle "Seni seviyorum," dedi. "Leo, bebeğim, ben de seni seviyorum. Seninle yarın konuşuruz, tamam mı?"

Başını salladı ve ben de dönüp aynı şeyi Wes'ten almadan önce dudaklarımı son bir kez onunkilere değdirdim.

"Uslu dur ve dikkatli ol. Yine seni her gün Stanmore'a götürüp getirecek bir şoförün olacak," dedi Wes.

Neredeyse itiraz ama kaşını kaldırarak beni uyardı ve ben de başımı salladım. ". İkinizle de yakında konuşacağım." Çantamı aldım ve arka koltuktan Leo'nun gözlerindeki sessiz yakarışı görmemeye çalıştım.

Arabadan indiğimde Baby'nin yüzündeki şaşkın ifade kayboldu ve kollarını iki yana ayaklarının üzerinde zıplamaya başladı. Ona koşarak sarıldım ve aylar önce bunun bile benim için imkansız olduğunu fark etmeden önce onu kollarımda sıkıca kavradım. Gelişiyordum, sürü haklıydı. Sadece bunu kendim hissetmem gerekiyordu.

Baby kulağıma mırıldandı ve Bullet'in avluda beklediği yeri başıyla işaret etti: "İstersen Bullet onlar için lastiklerine ateş edebilir, bir sinyelimiz var."

"Bebeğim! Onlara *kızgın* değilim" dedim, arkama yaslandım ve ona şaşkın bir gülümseme verdim.

Şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Sen değil misin? O zaman neden aniden bize geldin? Sonunda burada olmana sevinmediğimden değil."

"Hadi, siz ikiniz. İçeri girelim, siz girmeden önce ikinize de birer içki hazırlayayım," dedi Scorch, geri çekilip bizi içeri götürürken.

Merdivenleri çıkarken, "Seni Leo'yla tanıştırmalıyım," dedim.

"Dürüst olmak gerekirse, mesajınız biraz vahim görünüyordu ve muhtemelen suratına bir yumruk atardım. Sana zarar vermeyeceklerini ama duygusal olarak seni üzeceklerini düşünmüştüm," dedi Baby elimi tutarak.

"Beni duygusal olarak üzdü," dedim başımı sallayarak. "Bu... bu bütün bir şey."

"Başımızın üstünde yeriniz var. Şu anda güzel bir olan açık bir stüdyo ya da paket evde bir misafir odamız var."

"Stüdyo kulağa hoş geliyor," dedim. Baby'yle vakit geçirdiğim için ne kadar mutlu olsam da, onunla ve altı adamıyla aynı evde kalmaya hazır olduğumdan emin değildim. Özellikle de Plaza benim ve sürünün evi kadar büyük olmadığı için.

Şu bak, konaklara alışıyorsun, diye düşündüm.

"Ooo, güzel. Kokteylleri ve yüz maskelerini falan burada hazırlıyoruz. Ayrıca, gece vakti tavşanlar gibi birbirimize girdiğimizi duymak istemezsin diye düşündüm," dedi Baby omuz silkerek.

"Bebeğim," diye hırladı Scorch arkamızdan.

"Ne? Gürültü yapıyorum. Kimin suçu bu?" Baby omzunun üzerinden attı ve Scorch'u gururla şişinirken yakaladım. Sahanlıkta durdu, kısa bir koridor sağımıza doğru ilerliyordu, iki yanında iki kapı vardı ve biri hemen ilerideydi. "Senin için stüdyo hemen solda, şu kapı da tüm çiftliğimize açılan kapı, istediğin zaman kapıyı çalabilirsin. Sağdaki kapı ise bara inen merdivenler."

Stüdyo küçüktü ama aydınlık ve temizdi; pencerenin küçük bir masa ve Baby'nin kendi kişisel spa malzemeleri zulası olduğundan şüphelendiğim şeylerle dolu bir sepet vardı. Yarı mutfakta, tezgahın üzerinde bekleyen geniş bir likör ve karıştırıcı koleksiyonu gözlerimi fincan tabağı büyüklüğünde bıraktı. Baby bana alkol zehirlenmesi mi yaşatmaya çalışıyordu?

"Dondurucudaki dondurma koleksiyonunu görmelisin," dedi Scorch bana sırtarak. "Onu gönderdiğinde Books'a verdiği bütçe çok yoğundu."

Baby omuz silkerek, "Ben şey yaptığımızı sanıyordum... bilirsin işte," dedi.

Kızların kötü bir ayrılık için yaptıkları şey. Başımı salladım ve kapının yanındaki kanepeye oturup çantamı odanın sıkıştırdım. "Öyle bir şey değil. Yine de beni yanlış anlama, dondurma kesinlikle kalabilir."

Baby gelmeden önce Scorch'a, "Cin ve turunçgilleri seviyor ama sen bizim için daha süslü bir şeyler alabilirsin," diye mırıldandı. "Peki ne içtin?"

ne olacak?"

"Umm... bu akşam yemek yiyorduk ve... Tanrım, nasıl olduğunu bile bilmiyorum. Ama bir dakika önce evime bırakılmayı istiyordum, bir dakika sonra tahvillerden ve sürüye katılmamdan bahsediyorlardı ve ben tamamen çıldırdım. Bu... Bundan daha fazlası var. Kafam şu anda garip bir yerde ama özeti bu."

Scorch'un ne tür bir barmen olduğundan emin ama şişelerin içindekileri koklayarak ve amaçsızca birbirine ekleyerek eğleniyor gibi görünüyordu. Yarın işe gitmem gerektiği için ne kadar içtiğime dikkat etmem gerekiyordu.

"Yine de bu hoş bir şey değil mi? Yani, senin zaten onların sürüsünün bir parçası haline geldiğini ," dedi Baby.

"Öyleydim. *Öyleyim*. Ben sadece... Sanırım fikirlerini değiştirmelerini bekliyordum."

"Fikrini mi değiştirdin?"

"Hayır! Hayır, ama..." Gözlerim Scorch'un uzun bardakları sağlıklı miktarda buzla bitirdiği yere kaydı. Ben devam etmekte tereddüt ederken o tezgahdan döndü ve bardakları kanepede bize getirdi.

"Her şey mi, bebeğim?"

"Her şey yolunda, alfa."

Scorch başıyla onayladı ve her birimize birer içki uzattı. "Sizi bırakayım."

Bizimle olmana sevindim, tatlım," dedi bana.

Zaten özlediğim Wes'i hatırlatınca yüzüm buruştu ve o giderken başımı salladım. Ona döndüğümde Baby içkisini yudumluyordu ve ben de kendi içkimi denemekle oyalandım. . Meyve suyu gibi geldi ama hemen göğsümde bir sıcaklık hissettim. Kafayı bulacaktık.

"Bu yüzden sürülerini bulup sonra da onunla savaşılan insanlara karşı biraz önyargılıyım," dedi Baby yavaşça, beni dikkatle izleyerek. "Jonah, Scorch, topuklarını çok uzun süre kazdı. O yüzden söyle bana, senin için gecikme nedir?"

İnledim ve kanepenin koluna yaslanıp başımı arkaya yasladım. "Tamam. Geriye doğru gidelim. Dün gece Indy'nin beni çektiği bir videoyu izledim. Hatırlamadığım bir gece."

"Oh, Lola." Bebeğin eli ağzını kapatmak için kalktı, gözleri hemen doldu. "Hayır..."

Doğrudum ve başımı salladım. "Evet. Ve olan tek şey bu bile değildi."

Her seferinde bir an, parça parça boşalttım. Zavallı Bebek muhtemelen terapistte götürmem gereken şeyleri duymuştur. Tüm bu ifşaatların arasında bir yerlerde, Bebeğin bu geçmişime karıştığını, Buzz ve Indy ile olan korkunç her şeye karıştığını unuttum. O çirkin kırmızı halıyı babama kadar götürdüğümde, Bebek kanepeye sarılmış, deli gibi burnunu çekiyordu.

"Seni barda hiç bırakmamalıydım. Tanrım, buraya geldiğinde Buzz ve Indy ile gitmene izin vermemeliydim," diye ağladı Baby.

Yüzümü buruşturdum ve başımı salladım. "Dürüst olmak gerekirse, ben... David'i aradın ve ertesi sabah ilk gördüğüm şey onun mesajıydı ve o anda aniden gidebileceğimi anladım. Dürüst olmak gerekirse, herhangi bir alfa bana biraz olsun ilgi gösteriyorsa, bunun iyi olduğunu düşündüm. Bunu kabullenmek istedim. Ve sonra... ve sonra bu çok fazlaydı ve can simidini kapıp kaçtım. Buraya geldiğimde bana kalmamı söyleseydin, dinleyecek kadar mantıklı olur muydum bilmiyorum."

"Bunca şeyden sonra benden ya da alfalardan kaçtığın için seni suçlamıyorum," diye fısıldadı Baby. "Demek , alfalar... Çok yoğun, biliyorum. Bazen ben de kendimi kontrolden çıkmış hissediyorum."

"Beni rahatsız eden o kadar yüksek olması değil, bazen kendimi onlara hayır diyemeyen biri gibi hissetmem." İçkimden uzun bir yudum alarak konuşmanın gerginliğini atıp rahatladığımı söyledim.

"Senin sürün de böyle mi? Öylece teslim mi oluyorsun?" Bebek sordu, onları benim olarak düşünmesi kalbimin sıkışmasına neden oldu.

Eğer kendime karşı dürüst olsaydım, onları da benim olarak düşünürdüm. "Sanırım hala korktuğum şey bu. Ama hayır, onlarla sadece... Ben kendimi tuttum, onlar da öyle, ama onlarla ilgili her şey... *doğru*. Bu pes etmek değil, sadece bana her zaman istediğim şeyi sunmaya devam etmeleri."

Bebek yanaklarındaki parlak gözyaşlarını sildi ve gülümseyerek öne doğru eğilip bacağıma vurdu. "Lola, bu çok iyi."

"Biliyorum," dedim, hızla başımı salladım, Uptown'da bıraktığım adamları düşündükçe kendi alt dudağım titriyordu. "Ama endişelerimden kurtulamıyorum."

Bebek içini çekti ve başını salladı. "Tüm bu olanlar... Jonah'ın annesi bir omega idi ve onu doğurduktan sonra babasının sürüsünü terk etti. Onları birbirine bağlamadı. Şu anda içinde bulunduğun durum bana ilk tanıştığımızda bizim için nasıl olduğunu düşündürüyor. Senin sürünün seni sevdiği gibi ben de bu sürüyü sevmiştim. Fikrimi değiştirmemi bekleyip durdu."

Kızardım ve başımı eğdim. Tanıdık geliyordu, evet.

"Keşke ona karşı biraz daha sabırlı olsaydım," dedi Baby. "Daha sonra daha kötü acıyacağını söyleyen o duyguya engel olamıyorsun. Ama günün sonunda, bir şeyin sürüp sürmeyeceğini bilmenin tek yolu sürmesine izin vermektir. Eğer doğru hissetmeseydiniz, bu kadar ileri gidemezsiniz ve bence konu paketlemeye geldiğinde içgüdülerinize güvenmek iyidir."

"Seni duyuyorum," dedim.

"Seni kovmuyorum ya da başka bir şey yapmıyorum. İstedikğin kadar kalabilirsin. Ama burada olmak, doğru olduğunu bildiğin bir şeyden vazgeçmen için aklını çeliyorsa? O zaman kışını dönüp o lezzetli omega'na geri dönsen iyi edersin. Ve Bay Wes. Bay Wes nasıl bu arada?"

Güldüm ve mırıldandım. "Umm... ayrıca çok lezzetli. Gizli beyefendi."

"Onun gibi kokuyorsun," dedi Baby kaşlarını sallayarak. "Fark etmediğimi sanma. Seninle yakınlaşmak ve sarmaş dolaş olmak istiyorum," dedi ve baştan çıkarıcı bir bakış taklidi yaparak dizlerinin üzerine kalktı ve kanepenin üzerinden bana doğru süründü.

"Yemin ederim bebeğim, eğer beni kuru kuru becerirsen," dedim parmağımla onu uyararak. Ama sırtıyordum ve ağır sohbete verdiğimiz için mutluydum.

Yüksek sesle homurdandı ve başını salladı. "İnan bana, burada oynaştığımı hissetseler adamlardan biri kapıyı kırar."

Sizi kurtarırlar mı yoksa sadece izlerler mi bilmiyorum ama kesinlikle rahatsız ediliriz. Aromaterapi yüz maskeleri?"

İçimi çektim ve başımı salladım. "Kesinlikle yüz maskeleri." Boş bardağımı salladım ve Baby'ye baktım. "Bunlardan bir tane daha içersek tuvalete mi sarılacağım?"

Baby omuz silkerek, "Jonah'ın onlara ne koyduğunu bir bilsem," dedi. "C vitamini ve büyü mü? Ona mesaj atarım. Bu gece barda kavga çıkmadığı sürece oda servisi yapabileceğini söyledi. Hey," dedi ve sepete doğru giderken beni durdurdu. "Seni seviyorum Lo. Burada olduğun için çok mutluyum ve o sürüye sana hak ettiğin gibi için bir şans verdiğin için de çok mutluyum. Korkunç bile."

Baby'yi bir kez daha kucaklamak için kendime çektim, ikimiz de biraz bir halde olduğumuz yerde sallanıyorduk. "Sen arkamdayken daha az korkutucu oluyor."

"Kadın, mesajını aldığım da bazı alfaları patlatmaya hazırdım. Beni bu şekilde alarma geçiremezsin. Emirlerimi yerine getirmeye hazır bir motorcu cephaneliğim var!"

Kıkırdadım ve Baby'den uzaklaştım. Uzun bir gece olmuştu. Uzun *bir aydı* ama şu burada olmak güzeldi. Bu anın tek kötü yanı, adamlarımın stresli olduğunu bilmemdi. Baby, Scorch'a içki siparişimizi mesajla gönderip bir kova yüz maskesi seçeneğiyle banyoya yönelirken ben de kendi telefonumu aradım.

Aceleyle çıktığım için özür dilerim. Hepinizin daha iyi bir cevabı hak ettiğini biliyorum.

ve doğru olanı vermeye hazır olarak geri dönmek istiyorum, hepsine tek bir mesaj attım. Bebeğim benimle konuşmaya kararlı ve ben de ona izin vermeye kararlıyım. Seni seviyorum, Lola.

ON BEŞ

Matthieu

I Parmağımı Lola'nın bir gece önceki mesajında gezdirdim, sanki onu kollarıma geri getirebilirmiş gibi. Hepimiz teker teker cesaret ve tatlılıkla cevap vermiştik.

Kabul. Acaba benim gibi hisseden başka biri var mıydı diye merak ettim - yüksek hızda Eski Şehir Merkezi'ne gitmeye ve Lola'yı motorcu sürüsünden çalmaya hazırdım. Onlara karşı bir şeyim olduğundan değil. Onun orada olması ve benim orada *olmamam* dışında bir şey yoktu.

Asansörün zili çaldı ve Cyrus dirseğime dokunarak beni kafamdan silkeledi ve ana geri döndürdü. Telefonumu cebime attım ve koridora çıkarken ona minnettar bir baş selamı verdim.

"Bugün burada olduğunu biliyorsun," dedi Cyrus ve ben de homurdanarak cevap verdim. "Ofisine uğrayabilirsin. Onu gör, onu sevdiğini söyle, omzuna at ve en yakın özel düzlüğe taşı."

Dudaklarım kıvrıldı ve göz ucuyla Cyrus'a baktım. "Yapamam ve bunu sen de biliyorsun."

Cyrus gözlerini devirerek omzuyla ofise doğru itti. "Acaba onun sınırlarına biraz fazla mı saygılı davranıyoruz? Belki de ihtiyacı olan şey bir alfa itişidir."

Dişlerimi sıktım. Bir yanımda bunu da merak ediyordu. Ama geri kalanı, Lola'ya başlangıçta söz verdiğimiz rotayı izlemeye kararlıydı; sürümüşe ne zaman, kiminle ve nasıl katılacağını kendisi seçebilecekti.

Şimdi ya bu sözü bozmak için mükemmel bir zamandı ya da en kötüsü ve ben ikincisini riske atmaya hazır değildim.

"Onun isteklerine saygı duymak bir yana, ilişkimiz hakkında olay onun için iyi olacağını sanmıyorum," dedim.

Cyrus sırtı ve buna güldü. "Maureen kesinlikle bundan hoşlanmazdı, bu doğru. Sadece yokluğunda endişelerinin onu ele geçirmesine ve dönüşünü sabırsızlıkla beklemediğimizi düşünmesine fırsat vermemeliyiz diye düşünüyorum."

Cyrus'un yeni ofisinin kapısında durdum, masasına doğru yürürken arkasını izledim. Cyrus'un Lola'yı önemseydiğini biliyordum ve ona olan ilgisinin kanıtlarını da görmüştüm ama bunun ötesinde onunla ilgili niyetleri konusunda pek açık olmamıştı. Wendy'nin eski masasının arkasındaki sandalyeye oturduğunda göz göze geldik ve başımı öne eğdim.

"Sen de mi?" diye sordum. Lola utangaç büyüsunü hepimizin üzerine mi örmüştü?

Cyrus' gülümsemesi kolaydı ama ifadenin arkasını okumak zordu. Lola onun için amaçsız bir ilgi miydi yoksa kalıcı bir şey mi? Dışarıdaki ilişkileri aceleyle kazayla bitme eğilimindeydi. Her ne kadar Cyrus bir sürü olsa da, Lola'yla uzun sürmeyecek bir ilişkiye dikkatsizce girerse zorlanırdım.

"Alıştığımdan farklı olduğunu itiraf etmeliyim," dedi Cyrus. "Konu o olduğunda... sabırlı olmayı tercih ediyorum. Endişelenmene gerek yok. Lola bir paket. Bunu tehlikeye atacak değilim."

Bu benim için yeterliydi, şimdilik. Cyrus tutkulu bir fırtınaydı ama ben Lola için güçlü bir temel olmayı amaçlıyordum. Bundan sonra ne gelirse gelsin, değişimi atlatmasına yardım edecek kişi ben olmak istiyordum. Sadece bana bu rolü vermesi için onu ikna etmem gerekiyordu.

"Çıkışta görüşürüz. Bugün iyi şanslar, herhangi bir işbirliğine zorlamama ihtiyacınız olursa arayın," dedim ve kapıyı iterek çıktım.

"Sen benim son çaremsin. Burada dümende olduğum sürece, kendi liyakatim üzerinde durmayı umuyorum," dedi Cyrus.

Başımı salladım ve onu yalnız bıraktım. Cyrus'un terfisinde kayırmacılık yapıldığına dair çığlıkları çoktan duymuştuk, ama onu sürüme almak istememle aynı sebepten dolayı bu pozisyonu ona vermiştim. O da benim kadar cana yakındı.

Son derece yaratıcıydı ve işine karşı derin bir sorumluluk duygusu vardı. Benden tek bir ses çıkmadan dergiyi kazanırdı.

Kendi ofisime giden özel bir asansörüm vardı ve şimdi oraya döndüm, gözlerim koridorda Lola'dan bir iz olup olmadığını tarıyordu. Burada olamazdı, departmanı iki kat aşağıdaydı ve kendimi oraya yakın bulmak için makul bir mazeretim yoktu. Yine de Cyrus'un sözlerini düşündüm. Lola'nın bir itkiye mi ihtiyacı vardı? Yoksa sadece sürekli bir hatırlatmaya mı?

Kafamın arkasındaki küçük bir ses, *ona hâlâ hediye gönderemeyeceğini hiç söylemedi, dedi*. Sözlerinde Rake'e benzerlik vardı.

Telefonumu çıkardım ve notlarımı açtım. Kendi küçük ve özel utancıma rağmen, Lola'nın hoşuna gidebileceğini düşündüğüm şeylerin bir listesini kaydetmiştim. Rake hepimize onu bunaltmamamız gerektiğini öğretmişti ama şimdilik hoşgörülü olmaktan çok düşünceli bir şeyle kurtulabilirdim. Beklemeyeceği bir şey.

AILE YEMEĞİ SAKIN GEÇTİ. Kimse Lola'dan bahsetmek istemiyor gibiydi, ancak hiçbirimiz dikkatimizi çekecek başka bir konuşma konusu da bulamıyorduk. Özellikle Wes'in yüzü asıktı ve kendi düşünceleri içinde kaybolmuştu. O ve Lola bir gece önce açıkça öne çıkmışlardı, Lola gitmeden önce onu kucağıma aldığımda kokuları birbirine karışmıştı. Acaba zamanlamadan mı yoksa onu burada bizimle tutmadığım için mi pişmanlık duyuyordu?

"Film izlemek isteyen var mı, yoksa bu gece çalışıyor muyuz?" Caleb sordu.

Yüzüne kalıcı bir 'yere düşerken tekmelenme' ifadesi yerleşmiş olan Rake mırıldanarak onayladı. Kalbim hepimiz için acıyordu. Lola'yla ilgili kararımızı haftalar önce vermiştik ve onun bizden ayrılması kumaşımızda hissedilir bir yırtık oluşturdu.

"Size katılacağım," dedim. Belki de sırf onu neşelendirmek için Rake'in beni kışkırtmasına izin verecektim.

Wes, "Aslında Matt, seni ödünç almak istiyorum," dedi.

Bu diğerlerinin dikkatini çekti, Leo hala neredeyse dolu olan yemek tabağını görmezden gelerek öne doğru oturdu ve Wes'le göz göze geldi. "Indy mi? Yeni bir bilgin var mı?"

"Biraz," dedi Wes ve sonra grubun hayal kırıklığına uğramasıyla orada durdu.

"Wes, bu özel bir iş değil, bu bir aile işi," dedi Rake. "Bize başka bir şey veremez misin?"

Wes düşünürken çenesi düştü ve her birimizi tek tek taradı. "Ben... Size Lola'nın telefonundaki bilinmeyen kişileri izleyebileceğim bir hatta yönlendirdiğimi söylemiştim. Indy, Lola telefonunu kaybedene kadar ısrarcıydı. Ama bugün öyle bir şey gönderdi ki, aslında benim varlığımdan haberdar olduğunu düşünüyorum. Özel videolarını bulup çıkardık ve hepsini çizdik. Terlemesi hoşuma gidiyor ve daha fazla zorlamak istiyorum."

"Matt'e özellikle ihtiyacınız olduğu anlamına gelen şey nedir?" Leo sordu. Wes, "Bütçe," demeden önce yine sessiz kaldı.

Leo kaşlarını çatı ve Caleb başını salladı. "Her neyse, aile hesapları senin, elinden geleni yap."

Wes'in gözleriyle karşılaştım ve ısrarını gördüm. 'Bütçe' Wes'in tartışmak istediği konuyu kapsamıyordu ve ben de başımı salladım.

"gececeğiz," dedim. Ama Caleb da haklıydı. Wes'in ne yapması gerekiyorsa ya da ne yapmak istiyorsa, maliyeti ya da başka bir şey ne olursa olsun ben de o taraftaydım. Lola bizim korumamız olsa da olmasa da kendini güvende hissetmeyi hak ediyordu.

Yemek daha da sessiz bir şekilde sona erdi ve Leo, Wes ve beni oldukça meraklı bir şüpheyle izledi, ancak tabaklar temizlenip bulaşık makinesine konulduğunda, o ve diğerleri oturma odasına geçtiler.

"Ofisin mi?" Wes'e sordum, ikimizin de elinde büyük viski bardakları vardı.

Başını salladı ve yüz ifadesindeki ağırlık midemde korku birikmesine neden oldu, akşam yemeğinin üzerine kalın bir şekilde oturdu. Lola daha fazla tehlikede miydi? Eğer öyleyse Wes onu arkadaşının yanında bırakmazdı.

Ofisine girdiğimizde, "Paranın sorun olmadığını biliyorsun," dedim.

Wes kapıyı arkamdan kapattı ve kaşlarım kalktı. Gerçekten diğerlerinin karışmasını istemiyor muydu?

"Mesele ne kadar olduğu değil, her ne olsa da. Önemli olan ne için olduğu," dedi Wes, masa sandalyesine doğru ilerlerken.

Yedeği aldım ve yanına doğru kaydım. Masasının üzerine eğilmiş, eliyle çenesini kapatmış, gözleriyle bilgisayarının boş ekranını tarıyordu.

"Indy sürüyü biliyor," dedi Wes.

Hırıltımı kontrol ettim ve başımı salladım. "Bunun bir noktada ortaya çıkabiliyorduk."

Wes başını salladı. "Tehditlerini artırıyor ve tahmin etmem gerekirse, muhtemelen tehditlerin doğrudan ona gitmediğini biliyor. İkisiyle ilgili olmaktan çok onunla ve bizimle ilgili olmaya başladı."

"Yani artık biz de hedefiz. Ve polis-"

"Sonunda Lola'nın davasında doğrudan iletişim kurabileceğim birini buldum ama günün sonunda, bizden yaklaşık beş parça bilgi gerideler ve ben..." Wes'in başı bana döndü. "Lanet olsun Matt, Indy şimdi tutuklanırsa cezası oldukça hafifleyebilir. Diğerleriyle birlikte yakalanmadı ve orada olduğuna dair bir ifade de yok, yani iyi bir avukatla kaçakçılık suçlamasından kurtulabilir."

"Ve elimizdeki tek şey tehditler," diye düşündüm, Wes'in taşıdığı yük şimdi kendi omuzlarımin üzerinde ağırlaşıyordu.

"Yasaklama emri talepleri umurunda bile değil," dedi Wes. "O tamamen vahşi. Tahmin etmem gerekirse, şu anda Howlers'ı karşısına almanın kendi kellesi olacağını biliyor."

"Lola daha kolay bir av gibi görünüyor."

Wes omuz silkerek, "Eminim bizim o kadar da büyük bir tehdit olduğumuzu düşünmüyordur," dedi. "Kendini bir bok sanıyor ve bahse girerim biz de bir grup Uptowner gibi görünüyoruzdur."

Hırladım. O herife gerçek bir alfanın ona neler yapabileceğini göstermekten mutluluk duyacaktım. "Peki ya para?"

Wes'in dudakları düzleşti ve kafasının içinde bir tartışma sürerken başı sallandı.

"Sadece söyle bana. Oradan devam ederiz," diye ettim.

"Adamlardan birinin bir bağlantısı var. Kısaca bir söylenti. İşe alabileceğimiz biri," dedi Wes, yüzünü bana dönerek, gözlerini benimkilere dikti ve bekledi. "Indy ile yasal yolların dışında özel olarak ilgilenmesi için."

geldikçe kaşlarım kalktı. "Bir *tetikçi* mi tutmak istiyorsun?"

"Aslında bir kiralık katil," dedi Wes, yüzündeki tüm gerginlik kaybolmuş, sırrın ağırlığı üzerinden kalkmıştı.

Ona bakakaldım ama kafamda bir fikir . Indy'nin Lola'ya yaşattıkları, onu taşımak zorunda bıraktığı her şey, tek başına bile onu boğmak istememe neden oluyordu. Ve şimdi onu tekrar kovalıyor, sadece onun avcısı olmanın heyecanını hissetmek için dişlerini sıkıyor olması gerçeği? Yeryüzünden silinip gitmesi gerçekten o kadar korkunç olur muydu?

"Bunun bize geri dönmesinden endişeleniyorsun," dedim.

"İşlerin ters gitmesi durumunda bu parayı döndürüp döndürüp tekrar bize dönmemesini umabileceğimiz yollar kesinlikle var ama... bunun garantisi yok."

Bu yüzden bunu sürüyle paylaşmak istemedi. Bu kararı ne kadar az bilirlerse onlar için o kadar iyiydi. O an aklıma geldi ki Indy'nin Lola adına öldürülmesi kesinlikle umurumda değildi. Bunu seve seve kendim yapardım. Wes'in de yapacağından emindim. Ama muhtemelen cinayetten paçayı kurtaramazdık. Ancak bir profesyonel.

"*Merde*, gerçekten bir suikastçı tutmayı düşünüyor muyuz?" Ben sordum. "Hayır, onlar önemli kültürel ya da sosyal figürler içindir," dedi Wes.

ve sonra boğazını temizledi.

"Lütfen bana bunun arama geçmişinde olmadığını söyle."

"Hayır, eski usulü seçtim ve sözlüğe baktım." Wes bana hafifçe sırtıttı, ben de oflayıp başımı salladım ve ellerimi yüzüme sürdüm. "Bak, riskleri biliyorum. Öyle olmasaydı sana gelmezdim. Ben sadece..."

"Onun ölmesini istiyorum," diye mırıldandım, ellerimi indirip Wes'e baktım. Başını salladı ve ikimiz de içkilerimize uzandık, derin yudumlar aldık ve boğazımızdan aşağı ateş gibi akarken irkildik.

"Yapmak zorunda değilim-"

"Yap ," dedim Wes'in bakışlarını tutarak. "Indy ile olan bu durumun sona ermesini istiyorum. Lola ve diğerleri için. Kendimiz için. Elini uzat... nasıl olursa olsun."

Wes içini çekti ve sandalyesine geri yaslandı. "Bunu söyleyeceğini hem umuyor hem de korkuyordum. Bununla ilgileneceğim."

ON ALTI

Lola

"A bir milkshake daha ister misin, tatlım?" Pamuk şeker saçlı garson -aslında bildiğim kadarıyla *adı* Candy'ydi- Baby ve benim oturduğumuz büyük, yuvarlak lokanta kabinine yaslandı.

sürünün diğer kızları olan Tiny ve Juliet ile birlikte oturuyorlardı.

"Tamamen tılandım," dedim başımı sallayarak.

"Bir tanesinin yarısını alabilir miyim?" Bebek yüzünü buruşturarak söyledi. Gözlerim büyüdü ve Minik bakışımı yakaladı, dudakları seğirdi ve kendi gözleri yuvarlandı.

O yalın üzerinde için Fısıltı içinde benim Kulak,
"Sen düşünmekomega iştahı genel olarak çılgınca mı, yoksa
Baby sadece bir alfa gibi mi yiyor?"

Tiny'nin diğer tarafındaki Juliet de söze karıştı. "Hep seks yüzünden. Bir yarış atı gibi kalori yakıyor."

"Sizi duyabiliyorum," seslendi Baby bize, neredeyse peynir damlayan bir kızartmayı göstererek. "Ve haksız da değilsiniz," diye ekledi Baby kibarca.

Diğerleriyle birlikte güldüm, Baby'nin betalarla nasıl anlaştığına hâlâ hayret ediyordum. Ve bu sadece o değildi. Tanıştığım kızların hepsinin kendi alfalarından bağlanma izleri vardı ama sürü bir bütün olarak betaların her birine sanki sürünün kraliçeleriymiş, omega'larına eşitlermiş gibi davranıyordu.

"Şef'in sana istediğin büyüklükte yapacağını biliyorsun," dedi Candy. "Eğer yapmazsa, ben de kendime bir şeyler ısmarlamak isterim."

İçimi çektim ve kabin koltuğunda kamburlaştım, aşırı dolu mideme bir mola vermek için değiştirdiğim kot pantolonun bel bandındaki düğmeleri çözmek istedim. "yemeye devam edersem buradan iki kilo daha ağır çıkacağım. Bu menüde sağlıklı seçenekler olduğunu biliyorum ama lanet olsun ki kötü olanlar daha cazip."

Tiny homurdandı ve başını salladı. "Benim erkekler hakkında konuşma tarzıma benziyor."

Güldüm ve başımı salladım. En azından bu özleminden kurtulmuştum. Aslında, iyi adamlarımı gerçekten özliyordum. Bugün küçük bir iletişim olmuştu ama çoğunlukla beni rahat bırakmaya çalıştıkları açıktı. Ben de bunu değerlendirmek ve çantamı kapıp sürüye geri dönme dürtüsüne teslim olmamak için gerçekten çok çabalıyordum.

Aynı anda telefonum çaldı, lokantanın arka kapısı çarparak açıldı ve Baby'nin iki alfası -Tornado ve Books- gömleksiz ve terden sırlıklam olmuş halde koşarak içeri girdi.

"Beş," diye fısıldadı

Tiny. "Dört," diye

yankılandı Juliet.

Baby ısırarak üzere olduğu kızartmayı bıraktı, gözleri tezgâhta Şef'le konuşan alfalarının sırtına takıldı.

"Üç," diye nefes aldı Tiny, Tornado bize doğru bakarken, Baby'nin bakışlarını yakalayınca dudakları seğirdi.

"İki," dedi Juliet. Books döndü ve tezgâha yaslandı, parfümü yoğun ve iğrenç bir hal alırken Baby'ye sırtıttı.

"Bir mi?" Mırıldandım.

"Hemen döneceğim," diye mırıldandı Baby, kabinden kayarak çıktı ve lokantadaki masaların arasından koşarak uzaklaştı. Kendini kızıl saçlıya doğru fırlattı ve kollarını onun omuzlarına doladı. Tornado da hiç vakit kaybetmeden Baby'nin sırtına yerleşti ve üçü birlikte tezgâhtan uzaklaşarak arka kapıya doğru ilerledi.

"Kesinlikle geri dönmeyecek," dedi Tiny, kabin koltuğuna oturup Baby'nin peynirli patates kızartmasını kucağına sürükleyerek.

Juliet başını sallayarak, "Mhm, ve yakın zamanda arka salonu kullanmanızı tavsiye etmem," dedi.

Güldüm ve sonunda telefonuma baktım. Müzik akışı uygulamamdan gelen bir bildirimdi. *'For Lolotte' adlı çalma listesi Segal76 kullanıcısı tarafından az önce sizlerle paylaşıldı.*

Boğazım sıkılarak hemen kaydardım. Matthieu bana bir çalma listesi mi hazırlamıştı? Bu çok... Kalbim göğsümde güm güm attı. Tatlıdan da öteydi ve beni patates kızartmasıyla şımartmasından daha iyiydi. Bu aptalcaydı, onu nasıl bu kadar özleyebilirdim? Kırk sekiz saatten az olmuştu... gerçi belki de onunla gerçekten kendi kafamın içinde bulunmalı birkaç gün olmuştu.

"Ah, yüzün. Sana mesaj attılar mı?" Juliet sordu.

Başımı salladım, şarkı listesini taradım. Çoğunu tanıımıyordum ya da tanıdık geliyorlardı ama daha önce dinlediğim şarkılar değillerdi. Kulak kapsüllerimi çıkarıp bir gece önce üzerinde dönüp durduğum sert çekyatta yuvarlanırken hemen hepsini dinlemek istedim. Anlaşılan o ki, milyonerlerin lüks yataklarına alıştıktan sonra, dünyanın geri kalanıyla birlikte yaşamaya geri dönmek biraz zor oluyor.

"Matthieu bana bir çalma listesi hazırladı," dedim ve onlara gösterdim.

Tiny elini kalbinin üzerine koyarak, "Ohmigod, bu tam da romantizmin son noktası, ben bile yapamıyorum," diye inledi. "Brody bana bir çalma listesi hazırlayana kadar ona çok bok atacağım ve sonra bu liste country şarkıları ve rap olacak, havalı yeni dalga ve indie aşk şarkıları değil."

"*Matthieu*," dedi Juliet, adının havalı son kıkırdarak. "Bu çok sıcak. Hadi, tabaklarımızı mutfağa götürelim ki diğerleri onlar için endişelenmek zorunda kalmasın. Sonra gidip Emmy'yi bulacağız. Müzik çalmak için en iyi hoparlörler onda. Bakalım Green'in tadına bakmamızı istediği bir şey var mı?"

Tiny bu öneriye güldü.

Kafayı bulmalı bir yıldan fazla olmuştu ve Howler's dispanserinin arka ofisine ilk adım attığımızda oldukça gergindim. Ama Green sessiz ve istikrarlıydı ve bana

Test etmek için CBD ağır suşları, beni endişeli veya dengesiz hissettirme olasılığı daha düşük. Sonra Matthieu'nun benim için hazırladığı romantik şarkı listesini dinlemek için Emmy's'e gideceğimizi duyunca bize *katılmaya* karar verdi. Kızlar şaşırmış görünmüyordu bile.

Emmy ve Chef'in mütevazı dairesindeki kanepede yanımda oturan Green bana, "Zevkini beğendim," dedi.

Yeşil yakındı ama baskın değildi. Kokusunda gerçekten sakinleştirici ve doğal bir şeyler vardı ama daha çok yağmur fırtınasından sonra bir sebze bahçesinde olmak ya da ormanda yürüyüş yapmak gibiydi. Caleb'in rüya gibi battaniye feromonları gibi değildi.

"Washed Up adında bir punk grubundaydı," dedim.

Green'in kaşları kalktı ve kalın siyah saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Bok yok mu? Eskiden onları dinlerdim. Huh."

Green... sonsuza kadar sakindi. Bu ya da CBD otu gerçekten iyi çalışıyordu. Muhtemelen ikisi de. Bu haftadan önce Baby'nin ekibiyle vakit geçirmediğim için pişmanlık duyuyordum. Onlar hakkında her konuda yanılmışım.

Green'e kıyasla, Emmy-Şef'in beta bağ arkadaşı-sert ve alaycıydı. Bana iyi davranmak için ciddi bir girişimde bulunduğunu anlamam için on beş dakika geçmesi gerekti, çünkü onunki tam anlamıyla bir sorgulamaydı.

"Peki altısı ne zamandır birlikteler?" diye sordu bana.

"Emmy, madem her şeyi öğrendin, neden Lola'dan sürüsünün sosyal güvenlik numaralarını istemiyorsun?" Green sordu ve Tiny'nin diğer tarafımdan homurdanmasına neden oldu.

"*İlgileniyorum*," diye karşılık verdi Emmy, bir alfaya hırlamaktan hiç korkmadan. Koltuğunda otururken bacak bacak üstüne atmış, müzik setinde Prince mırıldanıyordu. Uzanırken gevşek ayağı neredeyse endişeyle sallanıyor, sarı saçlarının ateş turuncusu uçları omuzlarına yayılıyordu. "Betalar birbirlerine göz kulak olmalı, değil mi?"

"Doğru," diye koro halinde Juliet ve Tiny biralarını havaya kaldırarak kadeh kaldırdılar. Ben de onları takip ettim, jeste biraz geç kalmıştım ama kimse aldırıyor gibiydi.

Green homurdandı ve koltuktan kalktı. "Bu benim işaretim. Görüşürüz hanımlar. Lola, yeniden doldurmaya ihtiyacın olursa beni bul. Bu, insanların endişe ve stresle mücadele etmek için sevdikleri bir tür."

"Güle güle, Ot Baba," diye mırıldandı Minik ve Green'in odadan çıkarken çıkardığı yumuşak hırıltıya kıkırdadı. Kapı arkasından kapandığında fısıldadı, "Eskiden onun kötü biri olduğunu düşündüğüme inanamıyorum."

"Sadece sessizdi ve biraz," Emmy durakladı ve sonra korkutucu, sert bir yüzün karikatür versiyonunu yaptı. "Bebek onun canına okudu ama."

"Bebek geldiğinde çıldırdınız mı?" Ben sordum.

"Yüzde yüz," dedi Juliet. "Steve'le o kadar uzun süredir birlikte değildik ve o sürüde oldukça yeniydi."

Tiny başını düşünceli bir şekilde eğerek, "Brody ve ben, sadece bağ kurup mutlu olabilmemiz için sürüden ayrılıp ayrılmayacağını konuştuk," dedi.

Emmy onu rahatlatmak için, "O da yapardı," dedi. "Şef de oradaydı. Ve sonra Bebek... şey, Bebek." Emmy eve girdiğinden beri ilk kez gerçek anlamda gülümsedi ve ben de bu manzara karşısında kanepede rahatladım. Güzel, tüm sürünün Bebeği benim sevdiğim gibi, hak ettiği gibi sevmesini istiyordum. Durum açıkça buydu.

"Emmy sanki çok yakın arkadaşlarmış gibi konuşuyor," dedi Juliet homurdanarak. "Koridorda karşılaştıklarında Emmy'nin onu neredeyse yumruklayacağına yemin edebilirim."

"Evet, ama ben ," dedi Emmy gözlerini devirerek.

Tiny bana döndü ve omuz silkti. "Her neyse, işe yaradı. Baby aileden biri ve bir omega'nın sürü için yaptığı şeyi yaptı; alfa mizaçlarını yumuşattı ve tüm uçları ördü. Biz de dahil."

"Ama aktif olarak kaçtığın bu sürü," dedi Emmy, güzel kedi gözleri ölümcül bir şekilde kısılmıştı. "Oradaki hikaye nedir?"

"Onlardan *kaçmıyorum*. Ben sadece... Sürü üyesi olma fikrini kafamda oturtmakta zorlanıyorum. Onlar bir peri masalı gibi. Ya da hayır, bu kulağa çok klişe geliyor. Onlar çok gerçek ve harika insanlar ve ben sadece... masaya ne getirdiğimi anlayamıyorum, sanırım," dedim, biramın etiketini kopararak ve

çalma listesindeki yeni parça, tanıdık bir David Bowie aşk şarkısı. Çalma listesi uzadıkça Matthieu için daha fazla acı çekiyordum. Müzikle kaleme alınmış uzun bir aşk mektubuydu ve dinlerken kendimi ona sarmak istiyordum.

Emmy, "Betalar sürülerde küçümsenir," dedi. Diğerleri daha sabırlı ve geride durup dinlemeye hazırken, o her zaman bir fikirle hazır olan biri olarak dikkatimi çekti. "Herkes sürülerin alfalar ve omegalarından oluştuğunu sanıyor, hepsi bu. Geri kalanımız, yani nüfusun yüzde ellisinden fazlası, kendi işimize bakmalıyız. Ama burada sadece Bebek ve çocuklar olsaydı, her şey hallolurdu."

"Bu doğru değil ve bunu sen de biliyorsun," dedi Tiny, kahkahalar atarak. "Bebek bir ton yapar."

"Baby bir sürü şey *organize* ediyor ama dürüst olalım, genelde kasları yüzünden dikkati dağılıyor. Kız günde bir paket sigara içen biri gibi seks molaları veriyor," dedi Emmy.

Homurdandım ve başımı salladım. Az önce lokantada tanık olduklarımı düşününce, buna inandım.

"Stahhp, Emmy! Sanki o bir nemfomanmış gibi konuşuyorsun," dedi Juliet. Sehpanın önünde yere kıvrılmıştı ve Emmy'nin bacaklarına vurmak için uzandı. "Boş ver onu, Lola. Bebek zaman tamamen odaklanabilir, sadece genellikle bu konuda endişelenmesine gerek yok. Ama , oynayacak altı sikim olsaydı, ben de zaman ayırabilirdim."

Bunun üzerine yüzüm kızardı. Oynayabileceğim altı sikim vardı - en azından varsayımsal olarak. Yine de muhtemelen Baby'nin yaptığı gibi onlara ayak uyduramazdım. Tanrı biseksüelliği kutsasın, evde sürüyle geçirdiğim bir hafta sonundan sonra hâlâ yürüyebilmemin nedeni kesinlikle buydu.

Emmy omuz silkerek, "Betalar çok boktan," dedi. "Bir alfa ya da omega ile kıyaslandığında, başımızı dik tutabilir ya da feromon artışlarına teslim olabiliriz. Bizler atamaların çakısıyız."

"Açması çok mu zor?" Tiny kaşlarını çatarak sordu.

"Hayır! Çok yönlü," dedi Emmy, benzetmesi hedefini bulamayınca suratını asarak. "Kendinize masaya şey getirmediğinizi söylemeyin. Mesela, evet tamam, bu paket büyük bir şey gibi görünüyor.

ama yirmi beş yaşındasın ve *Designate*'de çalışıyorsun. Bu dünyada yükselmek için bolca yer var. Ve eğer sadece bir beta daha varsa, o zaman bir sürü olarak muhtemelen istikrar için sana ihtiyaçları var."

"Sanırım bu noktada sürüye getireceğim son şey istikrar olacak," dedim.

Emmy ofladı ama Tiny yanıma doğru eğildi ve omzunu benimkine çarptı. "Asla bilemezsin. Emmy ve ben bu sürüye katılmadan önce bar bir hayır kurumu gibi işletiliyordu, Brody'nin spor salonunu sürünün dışında kimse kullanmıyordu ve Chef çok fazla pislik olduğu için etrafta çalışan bulunduramıyordu."

Emmy gururla, "Erkeğimin yüzünü güldürmek için bana ihtiyacı var," dedi.

Mırıldandım ve omuz silktim. Ben gelmeden önce adamlarımın hiçbiri işlerinde zarar görmemişti ama...

Ama Matthieu zamanının yarısını Carolyn'le birlikte sürüden uzakta geçiriyordu, Wes arka plana itilmişti ve Rake ile Leo da sürü dışında ilişkilere girmeye başlamışlardı. Onlarla birlikte kalmaya başladığımdan beri ve hatta daha önce, aile yemeğinde tüm sürü her zaman hazır bulunurdu. Ve Wendy onu yıkamadan önce *Atama* için devreye girmiştım.

"Peki mor saçlarına ne oldu?" Emmy bana sordu.

Gözlerimi kıptım ve irkildim. "Vay canına, bunu hatırlıyor musun? Umm, soldu ve sonra biraz büyüdü. Özlüyorum ama sanırım radarın altında uçmaya alıştım."

Tiny daha dik oturdu ve öne doğru eğildi. "Ne *kadar* özlediğini söyleyebilirsin?"

Gözlerinde yırtıcı bir parıltı vardı ve diğerlerine baktığımda ikisi de aynı bakışı paylaşıyor, sarı saçlarıma aç gözlerle bakıyorlardı.

"Aklında ne vardı?" diye sordum ve Tiny bana sırtarak avuçlarını eski bir film kötü adamı gibi birbirine sürttü.

Eller bileklerimi ve ayak bileklerimi kavırıyor, tırnaklar enseme batıyordu. Her yöne doğru çekiliyor ve geriliyordum,

Omuzlarım yırtıldı ve bacaklarım yarıldı, çığlık atarken kulaklarımda yüksek bir acı uluması çınladı.

"Al onu, Showgirl."

Çekmecenin üzerinde doğrulup nefesimi tutmaya çalışırken ve çığlıklarımı iniltiye dönüştürürken, kalp atışlarımda attığı sese uyandım. Parmaklarım şilteye gömülmüş, gözlerim herhangi bir tehlike belirtisi için küçük apartman dairesini tarıyordu. *Indy*'ye dair herhangi bir işaret. Karanlık, odanın yarı tanıdık şekillerine yerleştiğinde ve hızla atan kalbim sakinleştiğinde, çarpıntının sadece kendi kafamda olmadığını fark ettim. Birisi kapıyı çalıyordu.

"Lola? Benim, Baby. Ve Tornado," dedi Baby kapının dışından küçük, endişeli bir çığlıkla.

Nefes nefese kaldım ve kendimi silkeledim, kollarımdaki tüyleri ovuşturarak yataktan kalktım ve kapının önünde durup zincir kilidini açtım.

"Merhaba, özür dilerim," dedim loş salon ışığına karşı gözlerimi kırıştıtararak. Yatağın yanındaki çalar saate baktım. Dört buçuk gerçekten uyanık olmak istediğimden daha erken bir , özellikle de kızlarla oyalandıktan sonra gece yarısına doğru yatağa girdiğimden beri, ama tekrar uyumaya çalışmaktansa yavaşça hazırlanmak daha kolay olacaktı. "Sadece bir kâbus, ama ben iyiyim."

"Arkadaş ister misin?" Bebek ayaklarının üzerinde zıplayarak sordu. "Biraz sarılmak ister misin?"

"Sanırım duş alıp kendime kahve bulacağım. Sen yatağına dön."

Baby'nin dudakları büzüldü ve bakışlarındaki yorgunluğa rağmen ona rahat bir gülümseme sunan Tornado'ya baktı. Tornado eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Ben gidip kahve getireyim, siz ikiniz rahatınıza bakın."

O gitti ve Baby iterek daireme girdi, kapı arkasından tıkırdayarak kapandı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, "Bu adamları gerçekten parmaklarına dolamışsın," dedim.

Tornado'nun sert ve tatlı kokusunun yanı sıra zengin ve kremi bir kahve kokusu da olan Baby çekyata uzandı, battaniyenin altına girdi ve kollarını bana doğru uzattı. İçimi çektim ve beni kucaklamasına izin vererek onu takip ettim. Bu

Aslında iyi hissettirdi, Baby ve alfasının kokuları kâbusu engellemek için kafamın içinde karmaşık bir battaniye gibi dokundu.

"Kabustan uyandığım da bana iyi gelen şey bu," dedi Baby, beni sıkarak ve yanağını başıma yaslayarak. "Yani benim ev ilaçlarımla baş başa kaldın."

"Ne tür kabuslar görüyorsun bebeğim?"

Bunu bir tür boş soru olarak, kafamı boşaltmak için sormuştum ama Baby'nin sessizliği aramızda büyüdükçe gerildim. Doğruldu ve gözlerini tavana dikmiş olan en iyi arkadaşşıma baktım.

"Bebeğim?" O anda aklıma Buzz ve Indy ile yaşadığım deneyimler geldi. Ama Bebek onlar tarafından *kaçırılmıştı*. Onlar mı...? Bebek bana doğru bakana kadar boğazımdaki safra yükseldi, bakışları mesafeliydi.

"Buzz'ı ben öldürdüm."

Kendimi o kısa duraklamada duymaya hazırladığım onca şey arasında bu olmadığı kesindi. Bir sarsıntıyla doğruldu ve Baby iç çekip ayağa kalkarak kanepenin arkasına yaslanırken yüzümü ona döndüm.

"Sen... ne?"

Bebek boynunu gerdi ve omuzlarını yuvarladı, gözleri kendi kucağına bakarken vücudundaki gerginliği atmaya çalışıyordu. Kaşları çatıldı ve sonra bana baktı, çenesi sertleşmişti.

"Benim için ne planladığını biliyorum ama bundan daha fazlası vardı. Emmy de vardı ve benim bağlı olduğumu öğrendiklerinde, bağı koparmak için adamlarımı öldüreceklerini söylediler. Çıkmak zorundaydım. Ve o pisliğin silah vardı, beni tehdit etmek için kullandı. Sanki konuda bir şey *yapamayacağımı* düşünmüş gibi," dedi Baby hırslayarak. Yüzü Baby'nin nadiren takındığı yumuşak bir sakinliğe büründü. "Ben de bu konuda bir şey yaptım."

Düşen çenemi kapatmaya çalıştım ama yüzüm uyuşmuştu ve beni dinlemeyi reddetti.

Bebeğin gözleri bana bakarken irkildi. "Delirdin mi sen?"

Sonunda gözümü kırptım. "Bekle, ne? Bebeğim, neden kızayım ki... Kızmadım! Şok oldum. Ama sadece bu gerçekten duymayı beklediğin türden bir şey olmadığı için." Bebeğim, benim betam, artık beta olmayan en iyi arkadaşım, birini *öldürmüştü*.

Bunu hak ettiğini düşündüm.

"Polis tutuklama tartışmasında vurulduğunu söyledi," dedim kaşlarımı çatarak.

Bebek başını salladı ve saçlarını omzunun üzerinden geriye attı. "Evet. Dost ateşi dediler, öyle sandılar. Buna gerçekten inanıp inanmadıklarını ya da konuyu bize açmak istemediklerini ya da Buzzın nasıl öldüğünü umursamadıklarını bilmiyoruz. Ve tam olarak pişman değilim. Sadece bazen bunu hatırlamaktan kendimi alamıyorum."

"Yani sen sadece... belalı mısın?" Bebeğe bakarak sordum.

Gözleri büyüdü ve dudaklarım seğirdi. Benim kafam Bebek'in birini *vurması* kavramına tam olarak basmıyordu ama anlayabildiğim kadarıyla onunki de basmıyordu. O kendini, arkadaşını ve sürüsünü korudu. Ve eğer Buzz bugün hâlâ hayatta olsaydı... kesinlikle daha rahat uyuyamazdım.

Bebek oflayıp pufladı ve başını salladı. "Kapa çeneni. Ben sadece... hayvani içgüdülerle hareket ediyordum. Bunun sonuçları bazen geceleri beni yakalıyor. Ama Brody'nin spor salonunda tüm kızlara göğüs göğüse dövüş eğitimi vermek için özel bir gecesi var. Eğer gelmek istersen yarın."

Wes'le konseptte daha yeni başladığımızı ve birbirimize dalıp gittiğimizi düşünürsek, bu harika bir fikir gibi görünüyordu. "Orada olacağım!"

"Ayrıca, ışıktan mı yoksa saçların... gökkuşağı gibi mi?" Bebek öne doğru eğilip gözlerini kısarak sordu.

"Fark etmen uzun sürdü," dedim gülümseyerek ve başımı yana çevirerek soluk renkteki ince değişimlere hayran kalmasını sağladım. "Kızlar yaptı. Bu opal etkisi."

"Bayıldım buna. Keşke saçımı boyayacak kadar cesur olsaydım," diye iç geçirdi Baby.

Cevap vermek için ağzımı açmıştım ki kapıya hafifçe vuruldu. Kapı açıldı ve Tornado elinde iki fincan kahve ile içeri girdi.

"Sadece bunu alabilirsin çünkü bir tanesinin duvarlardan zıplamaya başlaman için yeterli olmadığını biliyorum," dedi Tornado usulca Baby'ye ve bir kupa uzattı. Fırtına gibi bir ismi olan bir adam için Tornado'nun etrafında olmak gerçekten çok huzur vericiydi.

Bana kendi kupamı uzattı ve küçük yemek masasından bir sandalye kapıp yanımıza çekti. "Çok kabus görüyor musun?" Tornado bana sordu.

Kahveden bir yudum alırken mırıldandım. Evdeki kahve kadar yumuşak değildi ama Baby onunkini her zaman gece gökyüzü kadar siyah severdi. "Genelde severim. Bunu söylemek kulağa klişe geliyor ama sürüyle birlikte olduğumda onlardan biraz uzaklaşıyorum."

"Kulağa hiç de sevimsiz gelmiyor," dedi Baby, uzanıp çıplak baldırımı sıkamak için.

Tornado, "Eskiden sürekli karabasan görürdüm," dedi. "Her zaman yalnız uyumaya özen gösterirdim. Bebeğimle bağ kurmaktan çok korkuyordum çünkü TSSB semptomlarımı hissetmeye başlayacağını düşünüyordum."

Yutkundum ve gözlerim onların arasında gidip geldi. Kendi endişelerimi bir bağ içinde paylaşmaktan da korkuyordum. "Ve?"

Baby, Tornado'ya gülümseyerek, "Gelmekte olduklarını hissedebiliyorum ama aramızdaki bağın en güzel yanı da bu," dedi.

Tornado, "Sanki bir deniz fenerinin size seslenip suda kayaların nerede olduğunu göstermesi gibi," diye düşündü.

"Kendi duygularımı her zaman onunkilerden ayırt edebiliyorum ve bunun tersi de geçerli, yani bu daha çok bir uyarı sistemi gibi. Sonra da onunla birlikte bu durumu atlatmak için elimden geleni yapabiliyorum," diyor Baby.

Tornado başını sallayarak, "Artık gece terörleri daha çok standart kabuslara benziyor," dedi. "Bebek arka planda benimle birlikte, gerçekliği travmadan ayırıyor."

Bu da endişelerimin boşuna olduğu anlamına geliyordu. Eğer bir şey varsa, bir bağ ile kendi kafamda daha güvende hissederdim. *Tam da Leo'nun söylediği gibi.*

Baby tatlı bir sesle, "Bırakalım da bugün için hazırlan," dedi ve gülümsemesinde belli belirsiz bir kendini beğenmişlik sezdiğimi sandım. Alfa'sını bu işe o mu sokmuştu? Beni sürüme bağlanma konusundaki korkularımdan vazgeçirmek için mi?

Eh, zaten iyelik eki üzerinde anlaşmışsınız, belki de programa uymanın zamanı gelmiştir.

"Seni seviyorum bebeğim," dedim.

"Seni daha çok seviyorum," dedi Baby apartman kapısından çıkarken ve beni başım dönmüş bir halde bırakırken.

YEDİ

Wes

I Gece kulüplerinden nefret ederdim. Kalabalıktı, kimse kendi çevresinin farkında değildi, bir grup yabancıнын içinde ter içinde kalmaya değenden çok daha fazla para ödüyordunuz.

Hoparlörlerden yüksek sesle müzik çalınır ve az alkollü içkiler içilirdi. Çoğunlukla boktan bir dansçıydım ve tanımadığım insanların bana dokunmasından pek hoşlanmazdım.

Bana tırmanmaya çalışan beta kızı kendi ayakları üzerine ittim ve onu başka bir alfaya doğru döndürdüm. Bir daha böyle bir yere Lola'yla birlikte olmayı umuyordum. Berbat bir dansçı olabilirdim ama onun nasıl hareket ettiğini görmüştüm. Öğrenebileceğimden oldukça emindim çünkü onun kıvrımlı dansını takip etmek manyetik bir tepki olacaktı. Ama Lola hâlâ Howlers'la ve ben burada sıkışıp kalmıştım.

Pek iş sayılmazdı.

Kalabalığın içinde onu görebilecekmişim gibi etrafımdaki sarhoş partici sürüsünü taradım. Eve. Kiralık katilimiz.

İşi kabul etmeden önce benimle görüşmek istediğini öğrendiğimde neredeyse her şeyi iptal edecektim. Bu işe gereğinden fazla bulaşmaktan kaçınmaya çalışıyordum ve aramızda herhangi bir bağ olmasını kesinlikle istemiyordum. Tanıklarla dolu bir denizde buluşmak en kötü fikir gibi görünüyordu.

Ama bu tür bir iş için kullanabileceğim bir tetikçi havuzum yoktu. Ve bu işin sonunu görmek istediğimden kendimi vazgeçiremedim.

Lola'nın dünyanın herhangi bir yerinde Indy tehdidi olmadan yaşamaya ihtiyacı vardı. Genel olarak kadınlar o pislik olmadan da yaşayabilirdi. Ve benim sürümün de güvende olması gerekiyordu. Indy, Lola'ya gönderdiği uyarı mesajlarında tehlikeli derecede açıktı. Benim ekibim onları avlarken o da kendi küçük ağıyla benim sürümü avlıyordu.

Umarım Eve durumu lehimize çevirir.

Bir kişi tarafından karşılanmak için dans pistinde beklemem söylenmişti ama sabrımı kaybetmeye başlamıştım. Kulüpte birkaç alfa vardı ama genelde ağzına kadar betalarla doluydu ve ben çok fazla dikkat çekiyordum. Eller sırtımı okşayıp belime uzandığında, boğazımda yumuşak bir hırıltıyla döndüm, başka bir aşırı hevesli kızı kovalamaya hazırdım.

Önce baharat, sonra da silah yağının metalik ve tatlı yağı duyularımı gıdıkladı. Önümdeki kadının pürüzsüz, çarpıcı bir yüzü vardı ve bir çift gökdelen topuklu ayakkabıyla neredeyse benim boyuma geliyordu. Vücudu enerjiyle doluydu ve gözleri benimkilere çakmaktaşı gibi çarpıyordu.

Alfa. Bakışlarımı ona diktim ve ilk bıçak kaskatı kesildim; biri avucunun altında enseme, diğeri de karnıma saplanmıştı. Şimdilik sadece uyarı niteliğindeydi ama kolayca ölümcül hale gelebilirdi.

"Eve," dedim. Bu şekilde nasıl konuşabilirdik ki? Müziğin sesi bizim konuşmamızdan daha yüksek olduğu için anlamsızdı.

Gülümsemesi kaygandı ama nazik bir dokunuşla beni yönlendirirken koyu renk gözlerinde sıcaklık yoktu. Ona doğru eğildim, dudakları bir sevgilininki gibi kulağıma değiyordu.

"Alfalar için çalışmayı sevmiyorum," dedi kulağıma, beni tuzağına düşürme şekli kadar pürüzsüz kelimeler, kafasına yığılmış parlak siyah saçları kadar pürüzsüz.

İnce yapılı olmasına rağmen saf kaslara sahip olduğu belliydi. Topuklu ayakkabılar olmadan boyu omzumdan uzun olmamalıydı ama ona bu kadar yakın olmak vücudumdaki tüm tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Muhtemelen bıçaklar olsa da olmasa da beni öldürebilirdi. Ben onun iki katı ağırlığındaydım ve eğitimliydim, ama o santim santim *ölümcüldü*. Onun tüm varlığı

bir uyarıydı ve çevremizdeki dansçılar bile açılmış, ona yalnız bana verdiklerinden daha fazla yer vermişlerdi.

Eve kulağıma, "Ama ben kızın, yani betanın durumunu düşünüyorum," dedi. "Küçük Joseph'i öldürmekten çekinmiyorum ama senin ve *sürünün* bir daha o kızın yanına yaklaşmamasını sağlamak için bana iyi bir sebep versen iyi olur."

Solgun ve ince omzunun üzerinden bakarken sertçe yutkundum. "Lola yıkılırdı."

"Emin misin? Çünkü motorcularla iyi görünüyor," dedi Eve, şakağıma doğru midemi bulandıran bir sokulma numarası yaparak. Eve Lola'yı mı bulmuştu? Sadece iki gün olmuştu ve Lola'yı Howlers'a kadar takip etmişti. Eve'in tehditleri ne olursa olsun, kadının kızıma ilgi duymasından hoşlanmıyordum.

"Lola sürümüzün bir parçası olmak istemiyorsa, olmak zorunda değil. Ama yine de Indy'nin dışarı çıkarılmasını istiyorum," dedim.

Eve'in kolları etrafımdan çekildiğinde boynumun arkasındaki baskıdan geriye kalan tek şey biraz nemli bir kan damlasıydı. Dansçıların bilinçsizce ona sağladığı boşluğa doğru geri adım attı ve bana bir kez başını salladı.

"Onu bulacağım," dedi ve dudaklarından dökülen kelimeleri okumam için bana izin verdi.

Omuzlarım gevşedi. Bu kadın zehirliydi, ama bu zehri Indy'ye çevirebiliyorsa, gerçekten umurumda değildi.

Kalabalığın içine döndü ve genç bir erkek betayı yakasından tutarak kollarına çekti. Adamın gözleri onu ilk kokladığında parladı ve hevesle kendini ona doğru bıraktı. Eve onun çenesini ince parmaklarıyla sıkıca kavradı ve sert bir öpücük için yüzünü kendisine doğru çekti. Adamın boşta kalan elini kışına uzanmadan yakaladı ve adamın sırtının arkasına doğru bükerek onu kendisine doğru eğdi.

Başımı salladım ve olay yerinden uzaklaşmak için kalabalığın arasından hızla geçerek arkamı döndüm.

"Salonuma girer misin?" dedi Örümcek Sineğe.

Eve ağlarını örebilirdi. Artık onun tipini biliyordum ve Indy'yi ona ipeksi bir sarılmış olarak sunmaktan çok mutluydum.

SEKİZ

Lola

"L Bak ne aldık!!" Baby ciyak ciyak bağırarak Cumartesi sabahı eve girdi. Elinde *Designate* dergisinin bir sayısı vardı, ama dergiyi görünce sırtışı bozuldu

Kullandığım çarşafı katlıyordum. "Vaaaiit, gidiyor musun?"

Dudağımı ısırđım ve başımı salladım. "Sanki... Yani, burada çok iyi vakit geçiriyorum ama çocukların beni özlediğini biliyorum ve kendimi biraz suçlu hissediyorum."

"Aww, yani, anlıyorum. Etrafta olman çok eğlenceliydi ve herkes seni seviyor" dedi. "Ama eğer gitmeye hazırsan, bu şu anlama mı geliyor...?"

"Kendimi hazır hissediyorum, evet. En azından sürü üyesi olma yolunda ilerlemeye. Kesinlikle sadece bunu tartışma fikrinden bile ürküp kaçmamak için," dedim omuz silkerek. Yine de bundan daha fazlasıydı. Tornado ile bağı hakkında konuşmak içimde bir özlem bırakmıştı. "Onları seviyorum ve sanırım burada olmak beni biraz . Beta olmanın ne demek dair bir sürü fikrim vardı ve bu sürü o kadar..."

Baby başını sallayarak, "Fırsat eşitliğimiz çok yüksek," dedi. "Sanırım sadece bir omega olması dışında. Yine de, bilemiyorum. Bana erkek omegalar hakkında anlattıklarından sonra, ben biraz-"

"Kızım, onu pantolonunun içinde tut. Ne kadar seks yaptığını ilk elden gördüm bebeğim ve hiçbir şeyi kaçırmıyorsun."

"Bunu ilk elden görmedin!" Baby kıkırdadı ve kaşlarını salladı. "Bahse girerim sen isteseydin bazı çocuklar şikayet etmezdi."

Alay ettim ve başımı sallayarak katlanmış çarşafı kanepenin koluna bıraktım. "Bana teklifte bulunmayı bırak. Endişelenmem gereken kendi alfalarım var, teşekkürler." Ve bu düşünce bile dudaklarımda bir gülümsemeye neden oldu.

"Gah, bu çok tatlı, kesinlikle yapıyorsun," dedi Baby, gelip kollarını bana dolayarak.

Dergi onun elindeyken nihayet hangi sayı olduğunu anladım. "Bekle! Bu fosforlu kalem çekimi sayısı mı? Hangi ayda çıktığını tamamen unutmuşum!"

"Artık resmen bir dergi modeli olarak ilk ayım!" Bebek bana doğru zıplayarak söyledi. "Sürü bu gece Seth ve benim onurumuza bir parti düzenleyecek. Makyajımı tekrar yapman için seninle konuşabileceğimi umuyordum. Gerçi Seth'in tüm görünümünü yeniden yaratmak isteyeceğini sanmıyorum," dedi homurdanarak. "Ama adamlarının yanına dönmek istersen anlarım."

Onlara geri dönmek istiyordum. Günlerdir hepimiz iletişim halindeydik ama kelimelerimize çok dikkat ediyorduk. Ben dürüst ve açık olmaya çalışıyordum, onlar da bana baskı yapmamaya çalışıyorlardı. Sadece yüzlerini tekrar görmek, onları sevdiğimi ve bu işte kalıcı olduğumu söylemek istiyordum.

Öte yandan, hafta başında Leo'ya Pazar gecesine kadar evde çalışacağımı söylemiştim. Yarın sabah sürüye geri dönersem hâlâ erken gelebilirdim ve Howlers ve yeni arkadaşlarımla bir gece daha geçirmek eğlenceli olurdu. Bir çeşit veda ve teşekkür partisi gibi.

"İstiyorum ama sanırım yarına kadar dayanabilirim," dedim Baby'ye, onun parlak sırtışını yakalayarak.

"Emin misin?" diye sordu.

Yüzde seksen emindim. Başımı salladım, "Onlarla sonsuza dek birlikte olmaktan , bir gece daha uzak kalabilirim."

Meğer motorcuların ve motorcu piliçlerin genel olarak oldukça fazla yara izi varmış. Sanırım bu pek de sürpriz olmadı. Sürpriz olan şey, dergiyi kutlamak amacıyla Baby ve Bomber'ın yer aldığı sayfaların poster boyutunda büyütölüp duvarlara yapıştırılmasıydı. Kendimi barda bir makyaj standında buldum ve panayırdaki yüz ressamı gibi herkesin yara izlerini fosforlu kalemle süsledim. Fotoğraf çekmeyi de ihmal etmedim çünkü makyaj ekibinin parmak eklemlerinde, pazılarında ve çenelerinde pastel simler olan bu iri yarı adamlara baktıklarında yüzlerinin alacağı şekli görmek için sabırsızlanıyordum.

Bardaki müzik hoşuma , dans edebilecek kadar gürültülü olması ama konuşmaları bastırarak kadar yüksek olmaması da hoşuma gitmişti. Daha önce buraya geldiğim ilk ve tek seferde oda gerginlikten soğumuştum ama bu Buzz ve Indy'nin suçuydu, Howlers'ın değil. O kadar uzun süre Baby'nin kötünün iyisini bulduğunu varsaymıştım ki şimdi kendimi aptal gibi hissediyordum. Howlerlar sıcak, misafirperver ve şapşaldı. Burada olmak bir aile toplantısına katılmak gibiydi, gerçi benim ailem hiçbir zaman motorcular gibi küfür eden ama kadınlara kraliçe ve prenses gibi davranan dövme alfalardan oluşmamıştı.

"Hey, şekerim, bizi güzelleştirmeyi bitirdin mi?" Bara doğru yürürken Scorch sordu.

"En azından önümüzdeki üç yıl boyunca barınızın her yerinde parıltı ve ışıltı bulacağınızı resmen söyleyebilirim," dedim başımı sallayarak, Scorch bunun farkına vararak şaşırmış görünürken gülerek.

"Ne demek tarifi bilmiyorum?" Bomber barın üzerinden Bullet'a sordu.

Bullet, "Yani, içkinin içinde ne olduğunu bilmiyorum, sadece kulağa hoş geliyor," diye cevap verdi. Bebek onun kucağına sarılmış, gevşek bir saç teliyle oynuyordu ve onu özel bir yere sürüklemeyi önce ona yaklaşık on dakika verdim.

Bomber başını salladı ve gözlerini devirdi, bara baktı ve herkese seslendi. "Bone kokteyli yapmayı bilen var mı?"

"Bize teklif mi ediyorsun, Bomba?" Oda gülüşürken Şef cevap verdi.

"Çok , seni pis ihtiyar," diye cevap verdi Bomber.

"Nasıl yapıldığını biliyorum," dedim. "Malzemeleri hatırlıyorum."

"Benim için yeterince iyi, buraya gel" dedi Bomber, barın arkasında ona katılmamı işaret ederek.

Scorch barın arkasından kayarak bana yer açtı ve ben de Bullet için iyi bir çavdar burbonu bulmak için alkol duvarına döndüm.

Bullet neşeyle Bomber'ı kışkırtarak, "Zaten ondan gelince tadı daha güzel olacak," dedi.

"İnsanların sadece gerçekten ilginç olduklarını düşündüklerinde sipariş ettikleri tuhaf kokteylleri nereden öğrendin?" Bomber bana sordu, Bullet oflayınca ben de sırıttım.

"Sizinle tanışmadan önce hosteslik yaptığım barda çalışıyordu," dedi Baby. "Mutlu saatleri ilginç kılmak için hafta temalı kokteyller yapardık."

"Bu bizim Batı haftamızdan," dedim başımı sallayarak, kısa bir bardak aldım ve çavdarı bardağa döküp çeyrek limon sıktım. "Sade şurubunuz var mı?"

"İşte," dedi Bomber bana küçük bir şişe uzattı ve ben de içeceğin miktarını tahmin ettim.

"Ve son olarak..." Tabasco'yu içeri girdiğimde tezgahın üzerinde görmüştüm ve şimdi alıp karışıma serpiştirdim.

"Yakışıklı, bu iğrenç görünüyor," dedi Baby, içkiyi Bullet'a uzatırken, o da kafamdaki Tabasco şişesine kaşlarını çattı.

"Şimdi düşündüm de, belki de adı Kemik Makinesi'ydi?" Bullet söyledi.

"Sert, bu artık senin içkin," diye omuz silkerek cevap verdim. Tam o anda adamın bara yaklaştığını gördüm, gözleri benim üzerimdeydi.

Yırtık kot pantolonu ve deri ceketıyla kalabalığa karışan Matthieu'nün saçları duştan sonra nemlenmiş ve arkaya doğru taranmıştı. bitiyor ve gözlerinin içine düşmekle tehdit ediyordu.

Kalbim göğsümde bir yarış arabası gibi koşuyordu ve ellerimi tezgahın kenarına doladım. Onca günden sonra

Onu görünce, Matthieu'nun Bullet'in yanındaki boş bar taburesine kayışını izlerken ağlamak ya da bayılmak istedim. Oda yavaş yavaş onu fark ediyor gibiydi, enerjisi parti için biraz fazla ağırdı. Kokusu beni çağırıyor, barın üzerine çıkıp kucağına kaymam için beni baştan çıkartıyordu.

"Matthieu," diye nefes aldım.

Sadece gözlerinin etrafındaki endişe çizgilerinin yumuşadığını fark ettim. "Merhaba Lolotte," diye mırıldandı, bar tezgahının üzerinden olabildiğince  ne eğilerek.

Mırıltılı ve acı dolu sesini duymak bile yanaklarıma renk gelmesine neden oldu. Bardan uzaklaştım, ikinci bir bardak aldım ve raftan en sevdiği viskiyi aldım, ona iki parmak doldurdum ve tekrar ona bakmadan önce bir küp buz ekledim.

"En sevdiğim," dedi ama içki yerine bana bakıyordu. " etele tuttuğunu fark etmemiştim."

"Vay anasını be! Fransız mısın?" Bomber yanımda ciyakladı. "Tanrım, şimdi k lotum bile ıslandı."

Bebek Bullet'ın kucağında kıkırdarken Matthieu sırttı. Alfa'm başını Bomber'a doğru eğdi ve kadehini kaldırıp bir yudum aldı. "*Mersi*."

"Bar yine senin," dedim Bomber'a. Sonra hızla koşarak yere indim ve doğrudan Matthieu'ya yöneldim.

Tabureden tam zamanında kalktı ve beni göğsüne yasladı, kolları omuzlarımdan sıkıca sarıldı ve yüzü sa larımin . İkimiz de nefes nefese kalmış gibiydik ama aslında tek yaptığımız birbirimizden derin nefesler almaktı.

"Beni gördüğüne sevinmeyeceğinden korkuyordum," dedi Matthieu, sert yanağını başımın tepesine dayayarak.

"Seni gördüğüme her zaman seviniyorum," dedim ve sözlerin doğru olduğunu anlayınca sırttım. Başımı arkaya yatırdım ve ayak parmaklarımin ucuna kadar yükseldim, Matthieu'nun boğazını şakacı bir şekilde ısırdım ve mırıltısı cevap olarak k krediğinde titredim.

"Ohmigod, helloooo, *baba*," diye inledi Baby . "Dikkat etsen iyi olur," diye mırıldandı Bullet ona.

Matthieu'nun çenesini öperek, "Yarın sabah eve dönecektim ama şimdi burada olmana sevindim," dedim.

Etrafımda gerildi ve sonra arkasına yaslanıp yüzüme bakacak kadar gevşedi, kaşları umutla kalktı. "Eve mi?"

İçimde bir yerlerde, o inatçı kendine zarar veren alev yeni bir kibrit çakmaya, vermeyi kafama koyduğum sözü yutmaya çalıştı. Endişe kafamın içinde titreşti, ama bu sefer onu bastırdım.

"Sürüme," dedim usulca.

Bebek arka planda ciyakladı, Matthieu'nun gözleri benimkilerin üzerinde genişlerken mutluluk çığlığı bastırıldı. Ama bana emin olup olmadığını sormadı ve kendimi tekrar etmemi istemedi. Elleri belimde beni sıkıca tutarak aşağıya daldı ve dudakları bana çarpınca rahatladım.

Tadını özlemiştim, öpüşünü özlemiştim -beni yutmaktan ve bana en nazik şekilde hükmetmekten mükemmel bir mutluluk duyuyordu- ve kokusunu özlemiştim. Burada Uluyanlar'la ne kadar güzel bir hafta geçirmiş olsam da, Matthieu şimdi bana onunla ve sürümüzün geri kalanıyla birlikteyken tüm duyularımın en üst seviyeye çıktığını hatırlatıyordu.

Dili benimkini yaladığında inledim, kollarım boynunu çevreledi ve vücudum kollarında gevşedi. Bar etrafımızda tezahürat yapıyordu, öpüşme kahkahalar ve yuhalamalar artıyordu, Matthieu seyircilerimizle hiç ilgilenmiyordu. Bizi yavaşça ayırdım, onu sakinleştirmek için parmaklarımı saçlarından geçirdim, sonunda nefesimi tutmama izin verdi, kendi dudakları çenemden kulağıma kadar devam etti.

"Seni eve götürmeliyim, ama korkarım seni bana karşı hissetmeden geri dönemeyeceğim," diye kulağıma fısıldadı.

Matthieu'nun elleri sırtımı okşarken allığımı omzuna bastırdım. Artık Matthieu'yü tekrar görebildiğime göre, sürünün geri kalanının da burada olmasını çok isterdim. Ama Matthieu haklıydı. Onunla bu anı daha fazla yaşamaya ihtiyacım vardı, tercihen özel olarak ve Plaza ile eve dönüş arasında bunun gerçekleşmesi mümkün değildi.

"Benimle gel," dedim başımı kaldırıp gülümsememi ısırarak. Matthieu'nun elini belimde buldum ve parmaklarımı onunkilere doladım,

uzaklaştı ve onu dairelere açılan kapıya götürdü.

"Kanepemi kırma, Lo!" Baby seslendi, şimdi Bullet ve Green onun etrafında çember oluşturmıştu.

"Sen kendi koltuğun için endişelen," diye cevap verdim başımı sallayarak.

O alfalar bir dakika içinde tepesine .

"Hepinizle tanışmak... çok güzeldi," dedi Matthieu, tezahürat yapan odaya küçük bir el sallarken kızarak. "Rake yakında hepinizi akşam yemeğinde ağırlamayı umuyor."

Buna güldüm ve Matthieu'yu arkamdan sürüklerken yüzünde belli belirsiz bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Beni merdiven boşluğuna kadar takip etti ve ben de onun yanından geçerek partinin kahkahalarına kapıyı kapattım ve ardından gelen sessizlikten dolayı iç çektim. Matthieu beni duvara sıkıştırdı ve ben de başımı arkaya eğerek ona sarıldım. Matthieu alnıma, yanaklarıma ve ağzıma öpücükler kondururken gözlerimin kenarından yaşlar süzüldü.

"Kahretsin, Lolotte, seni özledim," diye mırıldandı Matthieu.

"Ben de sizi özledim," dedim, kelimeler boğazımda düğümlendi. "Hepinizi. O şekilde ayrıldığım için özür dilerim."

Matthieu gürlledi ve geri çekildi, gözleri benimkilere takıldı. "Ama buna değdi mi? Hissediyorsun..."

"Sürüye ait olduğuma eminim," dedim bakışlarını tutarak ve yüzündeki gerginliğin eriyip gitmesini izleyerek.

Elimi dudaklarına götürdü, avucumun ortasına ıslak bir öpücük kondurdu ve sonra kaşları çatıldı. "Peki beni nereye götürüyorsun? Bu merdiven boşluğu başka birinin sürüsü gibi kokuyor."

Güldüm. "Eminim burası Bebek ve alfaları kokuyordur. ama, bana kullanmam için küçük bir stüdyo verdiler."

Matthieu beni merdivenlerden yukarı kadar takip etti, parmakları saçlarımin tellerini tarıyordu. "Bu yeni bir şey."

"Kızların bununla dalga geçmesine izin verdim. Saçımda renk olmasını özlüyordum."

"Sana yakışmış," dedi Matthieu, beni koridorun sahanlığında yakalayıp sırtıma oturdu ve omzumu öptü. "Bu renkle *Designate*'de bir şeyler yapabilirsin."

Mırıldandım ve Matthieu'ya opal saçın iki yıl önce moda söylememeye karar verdim. Derginin işleriyle arası iyiydi ama editör olmaması en iyisiydi. Ödünç aldığım daireye vardığımızda kapının kilidini açtım ve Matthieu'yu arkamdan içeri çektim. Kapıyı çarparak kapattığımda sıırıttı ve sonra onu kapıya doğru ittim, ayak parmaklarımla üzerinde yükseldim ve kendimi ona doğru bastırdım.

"Bir öpücük daha lütfen," dedim.

Matthieu mırıldandı ve tam olarak bunu yapmak için başını eğdi, ama çok hızlı bir şekilde geri çekildi, elleri belimi çerçeveledi ve beni bir adım geri yönlendirdi.

"Gel yanıma otur, önce konuşmak istiyorum," dedi Matthieu, kelimeler .

Kaşlarımı çattım ama kapı ile arama girmesine izin verdim, onu kanepeye kadar takip ettim ve dizlerimin üzerine oturup ona baktım. "Hiçbir iyi şey 'Konuşmak istiyorum'la başlamaz," dedim, ama Matthieu'nün bana artık yettiğini söylemeyeceğinden emindim. Hele aşağıda gördüğüm karşılaşmadan sonra.

Yumuşak bir şekilde homurdandı ve bana doğru eğilerek çenemi eline aldı ve dudaklarımı gagaladı. "Bu konuda iyi hissettiğinden emin olmak istiyorum. Ve barışı korumaya çalıştığından değil."

İçimi çekip başımı salladım ve Matthieu arkasına yaslanıp bana yer açarken ben de kucağına kayarak ona doğru döndüm. "Bu konuda kendimi iyi hissediyorum. Hâlâ gerginim. Hâlâ endişeliyim. Ama burada olmak... sanırım sürüyü daha az fantezi gibi hissettirdi. Bu insanlar istediğim şeye sahipler, hepinizin bana sunduğu şeye. Ve bunun önünde duran tek kişi de benim."

Matthieu eğildi ve çenemi öptü, dudakları boğazımda gezinirken saçlarımı omuzlarımla üzerinden geriye doğru itti, tam boynumu onun için eğdiğimde geri çekti.

"Salı günü akşam yemeğinde konuyu aceleye getirdiğimizi biliyorum. Özellikle ben kendimi ," dedi Matthieu.

Çünkü bana bir bağ teklif etmişti. Gülümsemem biraz kırıldı. "Şimdi... farklı hissediyor musun?"

Matthieu'nun gözleri büyüdü ve önümde kaskatı kesildi. "Farklı mı? Ne? Hayır! Hayır! Hayır, hâlâ sana sahip olmak istiyorum Lola, ama sadece

hiç şüpheniz olmadığında."

Ah, kolaymış. Rahatladım ve daha da yaklaştım, kucağında kıpırdandığımda Matthieu homurdanırken dudaklarım kıvrıldı. "Son zamanlarda sürünün bir parçası olabileceğimi, sizin tarafınızdan sevilip kabul edilebileceğimi, mutlu olabileceğimi bilmenin en iyi yolunun kendime *izin* vermek olduğunu fark ettim," dedim öne doğru eğilip Matthieu'nun burnuna sokularak. "Herhangi birinizden şüphe duymayalı uzun zaman oldu. Ve kendimden şüphe etmeyi bırakabileceğimi kanıtlamanıza izin vermeye hazırım."

Mırıltısı canlandı ve burnunun çengelli köprüsünü öperek gülümsedim. "Öyle mi?" diye sordu, kendi sırtışı da büyüyordu.

"Senin olduğumu zaten biliyorum, Matthieu. Seni seviyorum, sana hayranım ve seninleyken kendimi daha iyi hissediyorum, hem de en iyi şekilde."

"Lola," diye homurdandı Matthieu, beni göğsüne bastırmak için ellerini sırtıma bastırdı, hafifçe üstüne yuvarlandığımda kalçaları benimkiyle buluşmak için yükseldi ve aletine ilgi uyandırdı. "Sevgili kızım, bu sözleri söylediğini duyduğum için benden daha şanslı bir sürü, benden daha şanslı bir alfa olamaz."

Dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirirken dili titriyor, ağzının içine doğru yalıyor ve onu kendi yöntemlerimle sahipleniyordum, parmaklarım saçlarını tarıyor ve bedenim ona binmeye çalışıyor, daveti kabul etmesini bekliyordum.

Öpücükten koptu ve yanağıma doğru hışırdayarak, "Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum," dedim alt dudağını ısırarak ve ceketinin omuzlarını iterek. "Şimdi tüm kıyafetlerini çıkar."

Matthieu bir kahkaha attı, başı kanepenin arkasına düştü. Bu fırsatı değerlendirip boğazına öpücükler kondurdum ve ceketini çıkarıp yolumdan ittim. Arkama yaslanıp ona göz kırptım ve üzerinde en kalın tişörtlerinden birini giydiğini fark ettim.

"Bebeğim, buraya gelmeden önce pijamalarınla mıydın?" diye sordum. Yoksa Uluyanlar'ın arasına karışmak için koltuk altı deliklerinin olması gerektiğini mi düşünüyordu?

Matthieu mırıldandı ve kendi tişörtümün eteklerine uzandı, beni içinden çıkarması için kollarımı kaldırdığımda gülümsedi. "Sensiz bir gece daha uyuyamam, Lolotte." Bu tatlı sözler karşısında ürperdim.

ve serin hava tenimde gezinirken Matthieu'nun gözleri giydiğim dantel sütyene takıldı. "Beni görmeyi beklemeden bunu giydiğin için seni kıskanmalı mıyım?"

Güldüm ve başımı salladım, çenesini kavradım ve bakışlarını benimkine doğru kaldırdım. "Eve gelmeden önceki son temiz elbisemdi, bu yüzden yarın senin için giyecektim."

Elleri sırtımda gezindi, beni bir kavisle kendine çekti, göğüslerimi ağzına uzattı, dudakları dantelin üzerinde kenetlendi ve dili meme ucumun üzerinde gezindi. İnledim ve onu kendime çektim, sürtünme için artık sertleşmiş olan uzunluğuna karşı zıpladım.

"Boşalmanı izlemeyi sevdiğimi biliyorsun, ama bu sefer sana çığlık attırmanın benim sikim olduğunu bilmek istiyorum, Lolotte," diye homurdandı Matthieu, elleri arkadaki kopçayı açarken dişleri sütyenimin kupunu çekiştiriyordu.

"Benim için işe yarıyor," diye nefes aldım, diğer göğsüne geçerken iç çektim, bu sefer kumaş engeli yoktu, dili dönüyor ve dişleri hafifçe sıyrırıyordu.

Tişörtünü sırtından çekip omuzlarına doğru sürükledim ve Matthieu onu kurtarmama yardım edecek kadar uzun bir süre uzaklaştı.

"Bu geceki zevkiniz nedir, *mon coeur*?" Matthieu mırıldandı, elleri göğüslerimi kavrayıp masaj yapıyor, başparmakları meme uçlarımda geziniyordu.

Arkamdan bana vurmasını ve saçlarımı çekiştirmesini istiyor muydum? Biraz, evet, ama onu görmeyi ve hissetmeyi özlemiştim ve bu gece *gerçekten* istediğim bir şey vardı.

"Ben seni bu kadar sıkarken sen beni bu gıcırdayan eski kanepeye sabitliyorsun, bu da seni ergen bir çocuk gibi hissettiriyor," dedim sırıtarak ve alnımı onunkine çarptım.

Matthieu'nün elleri belimi kavradı ve bizi kanepede döndürürken kıkırdadım, çıplak sırtım minderlere yaslandı. Matthieu dizlerinin üzerinde, bacaklarımda arasındaydı, parmakları kot pantolonumun düğmesini sertçe çekiştiriyor, fermuarı indiriyor ve sonra bel bandına takılıyordu. Göğüslerim kahkahalarla sallanırken hırladı, kot pantolonumu çıkarmaya çalışırken emmek ve ısırarak için aşağıya daldı. Onun için yayılma şeklim göz önüne alındığında, pek işe yaramadı

ve sonunda oflayıp puflayarak uzaklaştı, ben onun altında gülerken kaşlarını çatarak bana baktı.

"Sen kendin için endişelen," dedim, pantolonumu ve iç çamaşırlarımı çıkarmak için kendime yer açmak üzere doğruldum.

Matthieu sırttı, ayağa kalktı ve kendi bol kot pantolonundan kolayca sıyrıldı, horoz yüzüme gururla çıkıntı yaptı. O beni durduramadan öne doğru eğildim, başını yalamaya başladım, ılık tadı damarlarımda dolaşırken iç geçirdim. Güçlü parmakları saçlarımı taradı ve sonra sertçe kavrayarak başımı uzaklaştırdı.

"Yaramaz kız," mırıldandı Matthieu ve ben ürperdim, tekrar uzanmak için nazik rehberliğini takip ettim. Bir bacağımı kanepenin kenarından sarkıttım ve diğerini bükerek kendimi Matthieu'nun aç bakışlarına maruz bıraktım.

Bacaklarımdan arasına yerleşti ve kalçalarımı kavramak için saçlarımı bıraktı, başı açıklığıma çarpana kadar beni öne doğru çekti.

"Benim için hazır mısın?" diye sordu.

Emin olduğumu biliyordum, ama kalçalarımı kaldırarak alay ettim.

"Kontrol et." Matthieu sırttı, sağ eli kalçamın üzerinden göbeğime doğru okşadı,

İki parmak açıklığıma hafifçe bastırıyordu. Kolayca içeri kaydılar, beni daha fazlası için sızlatacak kadar uzun süre pompaladılar, geri çekilmeden önce uyarılmamla parlıyorlardı. Onları zonklayan horozunun üzerinde okşadı, kendini bana karşı çentiklemeden önce kendini yağladı.

"Evet, hazırsın," diye tısladı, gözleri bağlandığımız yerdeydi, küçük itişlerle içeri daldı.

Neredeyse başımı sallayacaktım, ama sonra içime girmeye başladı, vücudum rahatlama ve acının birbirine karışmasıyla eğildi. "Tanrım, Matthieu, evet!"

Matthieu inledi, kendini üzerime bırakırken kalçaları benimkilere bastırıyordu. Matthieu'nun göğsü benimkini kaplarken bacaklarım kalkarak onu sardı, kıvrılan tüyler tenimi gıdıklıyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, dudakları benimkilerin üzerinde geziniyordu.

"Seni seviyorum." Kollarımı omuzlarına doladım, bir elim sırtında, diğeri saçındaydı.

"Seni çok özledim," dedi.

"Bir daha olmayacak," dedim gülümseyerek.

Matthieu'nun mırıltısı ikimizi de gücüyle sarstı ve ben iç çektim. Mükemmel, tatlı, titreşen bir alfanın üzerime örtüldüğünü ve sikiinin içimin derinliklerinde hissedince gözlerim kapandı.

"Çekil Matthieu," dedim nazikçe, yanağından öperek. "Bana sahip çık."

Seksi kastettiğimi düşündü, ki şimdilik sorun yoktu. Vücudu emrimle yükseldi, yavaş ama derin hamleler yaptı, elleri ve ağzı ulaşabildikleri her yere gitti, boğazımı öptü, göğüslerimi sıktı, kaburgalarımı kavradı. Ellerinden biri altıma girerek boynumun arkasını sahiplenici ve güçlü bir şekilde kavradı ki bunu aynı anda hem heyecan verici hem de sakinleştirici buldum.

Ben Matthieu'ydum. *Sadece* onun değil, bu gece ona aittim ve ikimiz de bunu biliyorduk. İtişlerine doğru sallandım, bacaklarımı kalçalarının etrafına ve seksimi sikiinin etrafına sıkıştırdım. Matthieu artık beni iyi tanıyordu, nefes alışlarımdan ve yaklaştığımda tırnaklarımın sırtına batmasından anlıyordu ve beni oraya daha hızlı götürmek için hızını artırdı.

"Daha fazla, Matthieu, aşkım, lütfen!" Nefes nefese kalmıştım, yükselen dalgayla rahatlamak ya da kendimi çarpışmaya hazırlamak arasında karar veremiyordum.

"Sana sahibim," diye nefes aldı, alt dudağıımı ısırdı ve sonra diliyle yatıştırdı.

"Seni istiyorum."

"Ben varım, Lolotte."

Hınzır gülümsememi gizlemek için yüzümü boynuna gömdüm topuklarımı kıkına bastırarak kalçalarımı ona doğru kaldırdım, böylece düğümü açıklığı kazdı. ", " diye inledim nefes nefese.

Farkına vardığında nefesi kesildi ama aceleyle sallanmasını durdurmadı ve bedenlerimizin bir sonraki çarpışmasında onu sıkıca tuttum, orgazmım sadece kenarlarda alay ediyordu. "Lütfen," diye fısıldadım kulağına, lobunu emerek.

Matthieu homurdandı ve itti, eli boynumdaydı ve beni sıkıştırıp içeri iterken beni destekliyordu. İlk önce gerilme ve zorlanma oldu, ama onunla birlikte gelen sıcak salıverme dalgası beni ilk acıdan Matthieu kükredi ve bana karşı titredi, vücudumun düğümünün etrafındaki mengenesine alışırken kendi salınımı içimde sıcak ve yoğundu.

"Oh lanet olsun. Siktir. *Dieu*, Lola sen-?"

"Mmm, ben iyiyim." Başımı çevirdim ve tekrar sormasına fırsat vermeden Matthieu'nun ağzını kendi ağzımla yakaladım, dudaklarını emdim ve dilimi onunkine değıdirdim.

Hâlâ boyunu sıkıyordum, vücudu yavaşça benimkine doğru gevşiyor ve düğümü daha rahat yerleşiyordu.

"Bunu sen planlıyordun," diye gürledi Matthieu, burnunu benimkine dayayarak.

"Öyleydim," dedim sırtarak ve bacaklarımı kalçalarının etrafında ayarlayarak. "Hoşuna gitti mi?"

Matthieu çocuksu ve hoppa bir sırıtışla ofladı. "Lola, yıllardır kimseyi düğümlememiştim. Bana neredeyse kalp krizi geçirtiyordun."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Onun ve Carolyn'in... ama bunu hiç *söylemediğini* varsaymışım ve denemek istemediğimi söylediğimde gözünü bile kırpmamıştı.

"Beğendin mi?" Matthieu kaşlarını kaldırarak sordu. Bana karşı deneysel bir salınım yaptı, pelvisi klitorisime değıdi ve sonra ben onun etrafında çırpınırken ve içimde akan kıvranırken sırttı. "Siktir, . Benim Lolotte'um."

Hareketleri yumuşak kaymalardı, ama düğümüyle birlikte her şey delicesine güçlüydü. Bu açıdan daha sıkıydı, Caleb ile üstte olduğum zamanki gibi derin ve vurucu bir tatmin edici değıldi, ama hislerle doluydu ve beni karıncalanmaya bırakan yoğun ve ateşli bir his vardı.

"Tanrım," diye nefes aldı Matthieu, alnında ter damlıyordu. Dudakları benimkilere değıdi, bir kez ve sonra tekrar. "Seni seviyorum. Seni seviyorum. Sen benimsin, Lola."

"Ben seninim," dedim, bir duygusal tatmin beni tepeden tırnağa doldurdu. "Sonsuza kadar."

Matthieu mırıldandı ve boğazımı ona doğru kaldırdığımda ses daha da yükseldi, dudakları omzumun kıvrımı üzerinde ileri geri fırçalandı. Klitorisime yumuşak bir şekilde sürtünmesi ve düğümün ezici ağırlığı arasında hızla başka bir orgazma yaklaşıyordum.

"Isır," dedim parmaklarımı Matthieu'nun saçlarında gezdirirken.

Mırıltısı devam etti ve omzumdaki kasları emerek başını ileri geri oynattı. "Acele etmene gerek yok," dedi ama talebime direnirken kelimelerdeki gerginliği duyabiliyordum.

"Sen de öyle, ama ben hazırım. Sen de hazır olduğunda seninim," dedim.

Matthieu ayağa kalktı ve başını olabildiğince derine sokarak içime doğru iterken inledim. Ağzı benimkini kapladı, dişleri dudaklarımın üzerinde geziniyordu.

"Seni seviyorum," diye homurdandı ve sonra geri çekildi, kalçaları hızla içime girdi.

Bir çığlıkla boşaldım, bedenim eğildi ve Matthieu üzerime çıktı. Damarlarımdan elektrik aktı ve gözlerimin arkasında yıldızlar parladı, omzumdaki nemli nefesin en zayıf fısıltıları. Ve sonra Matthieu ısırıldı, içime ateş düştü, dişleri batarken bedenim onun tutuşuyla dondu.

Bana sahip çıkıldı.

Isırık içimde yankılandı, acı ve zonklayan zevk birbirine karıştı ve ben rahatlayarak gevşeyene kadar devam etti. Ardından gelen sıcaklık ve yumuşaklık, iyi bir seksin olağan etkilerinden farklı değildi. Matthieu ısırganını nazikçe hafifletip dilini yaranın üzerinde gezdirirken mırıldandım. O yoğun sıvı sıcaklığı daha da derinleşti, göğsümde uzun bir alkol dalgası çiçek açtı. Ardından kadifemsi bir okşama geldi.

Ne olduğunu anladığımda gözlerimden yaşlar yükseldi, Matthieu'nun bağı beni kucağına aldı. Aşk baş döndürücü ve zengindi, beni tamamen sarıyor, güneş ışığı gibi damarlarıma işliyordu.

"Oh, Matthieu," diye nefes aldım.

Matthieu ısırıkla ilgilenmeye geri dönmeden önce, "Evet, işte buradasın," diye iç geçirdi. Biraz acıyordu, yaradan dolayı ağrıyordu ama dudaklarının her öpüşünde ve dilinin her hareketinde zevk de şarkı söylüyor, ona sarılmamı sağlıyordu.

Matthieu'nun kollarında sıvı altın gibiydim, şefkatinin ve sevgisinin gücüyle sersemlemiştim, kendi şokumla eğlenmesine gülümsüyordum, birbirimize seslenen küçük bir döngüydük.

"Bunu senden başka paylaşacağım kimse yoktu, Lolotte," dedi Matthieu, ısırtığı öperek gözyaşlarının dökülmesini sağladı. "Senin bağlarında yalnız olmayacağımı biliyorum, ama sen her zaman benim olacaksın."

"Yapacağım," dedim usulca.

Matthieu o an için ısırtığı bıraktı ve yüzünü benimkine yaklaştıracak şekilde doğruldu. Yaşının yumuşak çizgileri gözlerimde gülümsemelerle doluydu ve açgözlülükle ağzını öptüm.

"Seni bu gece eve götürmek istiyorum. Ne zaman olduğu umurumda değil. Ama şimdilik sana sarılmak ve bunu hissetmek istiyorum. Parlıyorsun, sevgili kızım."

Başımı salladım, Matthieu'ya sıkıca sarıldım ve aramızdaki bağı iliklerime kadar hissettim. Bu kadar güçlü, güzel ve tatmin edici bir bağa karşı koyduğum için kendimi aptal gibi hissedebilirdim ama Matthieu aramızda utanılacak şey bırakmadı ve bizi yavaşça yanlarımıza çevirdiğinde rahatlayarak iç çektim, memnuniyet sessizliği dolduruyordu.

NINETEEN

Lola

I dudaklarımda yumuşak bir öpücükle uyandım. Ve sonra çenemde, boynumda, omuzlarımda daha fazlası.

Matthieu hafifçe emerken ürperdim ve iç çektim.

içimde tatlı bir arzu nabızı atıyordu. Mırıldandı ve arkasına yaslandı, gözlerimi açtığımda bizi evin garajında buldum, Matthieu Bertha'nın yolcu tarafına eğilmişti.

"Eve geldik," diye mırıldandım.

Matthieu'nun gülümsemesi cevap olarak ışıltı ışıltı. "Öyleyiz. Diğerlerinin seni görmek için sabaha kadar bekletmemizden nefret edeceğini biliyorum ama seninle birkaç saniye daha yalnız kalmak istedim. Ayrıca, aynı anda hem seni taşıyıp hem de asansörü çalıştırabileceğimden emin değilim."

Arabadan çıkarken güldüm ve gerindim, vücudum bana sadece buradaki yatakların konforunu özlemediğimi değil, aynı zamanda lanet olası bir kanepede düğümlendiğimi ve bağlandığımı hatırlattığında inledim. *Buna değer* diye düşündüm. Ağrım vardı ama bu sadece akşamımın lezzetli bir hatırlatıcısı olarak işe yarıyordu.

Sallanan bacaklarımın üzerinde durdum ve Matthieu beni göğsüne bastırdı, başım çenesinin altında sıkışmıştı, aramızdaki bağ bir kordon gibi sevgi, şefkat ve rahatlama doluydu. Matthieu bana sahip olduğu için, aramızdaki bağ için rahatlamış ve mutluydu.

Bu adamları sadece birkaç aydır tanıyorsun.

Bu düşünce kadar hızlı geldiyse, Matthieu'dan gelen bir memnuniyet dalgası ve benim kendi yolumda durmama kararlılığım tarafından bastırıldı. Bağın ruh halim üzerindeki gücünün kanıtı karşısında iç çektim ve Matthieu da değişimi hissetmiş gibi saçlarımı okşadı.

"Eğer doğrudan Rake ve Caleb'e gitmek istiyorsan, onun odasındalar. Koşup Leo'yu uyandırabilirim," diye mırıldandı Matthieu, garajdan ya da kucaklaşmamızdan ayrılmak için hiçbir hareket yapmadan.

"Leo onlarla birlikte değil mi?"

"Ben ayrıldığımda odasındaydı."

Hmm. Bu hoşuma gitmedi. Leo, Wes ya da Matthieu gibi değildi; genellikle yalnız istemezdi.

"Önce Leo'ya gideceğim. Sanırım havayı temizlemem gerekiyor."

Matthieu başımın üstünü öptü. "Bize karşı dürüst davrandın, ihtiyacın olan boşluğu kullandın ve bu sana kararını vermek için alan sağladı. O anlayacaktır."

Başımı salladım ve Matthieu ile sonunda ayrıldık, el ele eve girip asansöre doğru yürüdük. Leo'nun beni anlayacağını düşünüyordum ama bu özür dilemeyeceğim anlamına gelmiyordu. Yine de Leo ve ben en çok, bizi sahiplenen alfalar ya da bizi birleştiren omega olmadan, sadece ikimiz arasında geçirdiğimiz anlarda parlıyorduk.

Asansöre adım attığımızda Matthieu büyük bir esnemeyle, "Ben kendi odamda bekleyeceğim, biraz kestiririm," dedi. Elim sıkı ve bana sıcak, uykulu bir bakışla baktı. "Ama diğerlerini görmeden önce gelip beni bulsan? Rake ne tür bir kavga çıkarırsa çıkarsın, bu gece senin yanında uyuma hakkımı talep ediyorum."

Güldüm ve başımı salladım ve asansör bizi sessizce en üst kata çıkardı.

Matthieu beni koridorda uzun bir öpücükle bıraktı, sanki Leo'nun süitine gecenin bir vakti konuşmak için adım atmıyormuşum da evden tekrar çıkıyormuşum gibi.

Odalar karanlıktı ve buraya çıkmayalı uzun zaman olmuştu. Parmak uçlarımda yatak odasına girdim, kapı aralığında durdum ve Leo'nun yataktaki yumuşak gölgesine baktım. Yan tarafına kıvrılmıştı,

Sanki yalnız uyumayı telafi etmeye çalışıyormuş gibi yastıkları her yanını sarıyordu. Caleb'in kendi yatağında dönüp durduğuna bahse girerdim.

Ayakkabılarımı çıkarıp sessizce yatağa doğru yürüdüm, yatağın üzerine kaydım ve Leo'nun uykuda kaşlarını çatmasını izledim. Eğilip başucu lambasını yaktım ve kaşları çatılmış bir halde kıpırdanışını izledim. En sevdiğim kazağını giymişti ve bu manzara karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Onu yıkamış mıydı, yoksa benim onu giydiğimde aldığım gibi o da kumaşında benden küçük bir koku mu yakalamaya çalışıyordu?

Leo bana göz kırptı, dudaklarında sevimli bir huysuzluk vardı ve uyandırılmaktan duyduğu rahatsızlığın *benim* tarafımdan uyandırılmanın şokuna dönüşmesi bir dakika sürdü.

"Merhaba."

"*Lola*?" Leo çarşafı karıştırdı, yastıkları iterek ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi, elleri uzandı ve sonra aramızda durdu. "Tanrım, saat kaç?"

"Neredeyse üç oldu, kaba uyandırma için özür dilerim. Daha iyi hale " dedim.

Eğildim ve Leo'nun gözleri büyüdü, ama dudakları ayrılmıştı ve benimkiler onunkileri kaplarken hazırdı, öpücük derin ve çaresizdi. Tereddütlü elleri cesaretini topladı ve beni göğsüne doğru çekti, kollarımı ona doladığımda uykunun ılık teni dokunuşumun altında kayıyordu. Leo ürperdi ve tutuşu sıkılaştı, öpücüğü bir dönüştürürken yanağının ense kısmı benimkine sürtündü.

"Seni özledim," diye fısıldadım kulağına, gözlerim yanıyordu.

Leo hayal kırıklığına uğramış bir keyifle ofladı ve yüzünü benimkine çevirerek kulağımı, saçımı ve çenemi körü körüne öptü. "Burada ne işin var? Eve nasıl geldin?"

"Matthieu Plaza'ya geldi."

Leo bana karşı sertleşti ve arkasına yaslanarak gözlerimi buldu, alını endişeyle çizgiliydi. "Seni zorlamayacağımızı söylemiştik."

"O ." Leo'nun burnunu öptüm ve sonra açgözlü parmaklarımın saçlarını karıştırmasına izin verdim, o kalın ve kadifemsi dokuyu özledim. Gözlerim yüzünde gezindi. Ne kadar güzel olduğunu unutmamıştım ama yüz yüze daha güzeldi. "Evde olmayı planlıyordum

yarın kahvaltıda hepinize sürpriz yapmak için. Aslında, dün. Ama Baby bir gün daha kalmamı istedi."

Leo'nun yüzünü kontrol ettim, sadece dönüşümü ertelemeye istekli olduğum kırılmadığından emin olmak için, ama onu rahatsız eden şey bu gibi görünmüyordu. Ellerinden biri sırtımdan kayarak yüzümü kavrayacak şekilde geldi. Saçlarımı görünce dudakları büküldü ve kaşlarını tekrar çatmadan önce parmaklarının arasında çevirdi.

"Matt sana baskı yapmadı mı?" Leo sordu.

Sırıttım ve başımı salladım. "Eğer bir şey varsa, ona baskı yaptım."

Başlangıç olarak Matthieu kesinlikle onun düğümünü almamı beklemiyordu. Leo, giydiğim Howler's sweatshirt'ün altındaki bondmark'ı göremiyordu - Baby'nin paketinden veda hediyem -Ama görmeden önce beni dinlemesini istedim, böylece kararımın bana ait olduğunu bilecekti.

"koştuğum için özür dilerim," dedim. Leo itiraz etmek için ağzını açtı ve ben devam ettim. "Hayır, gerçekten. Kafamın içinde gerçekten çirkin bir yerdeydim ve bunun bana o anda bariz olanı görmezden gelmem için bir sebep vermesine izin verdim. Bu sürü bana burada güçlenebileceğim ve *ait* olabileceğim güvenli bir yer olduğunu göstermekten başka bir şey yapmadı."

Leo kaşlarını çatarak, "Rake kendini kaptırdı ve diğerleri de onu cesaretlendirdi," dedi.

Omuz silktim ve fısıldadım, "Dürüst olalım, Rake her zaman kendini kaptıracak ve diğerleri de her zaman onu cesaretlendirecek. İşte bu yüzden bu sürünün bize ihtiyacı var."

Uykulu ve sersemlemiş olan Leo'nun gözleri bu ifadeyle parladı ve sırtışı gerildi. Dünyadaki en sevdiğim gamzesine hızlı bir öpücük kondurdum ve sonra birbirimize yakalanmadan önce eğildim.

"Kalıyor musun?" Leo sordu.

"Ben kalıyorum. Kafamın içinde beni sürüdeki yerimi bulamayacağıma ikna etmeye kararlı olan bu sesin olmasının tek nedeni Indy ve Buzz değil. Annem de bana bunu çok küçük yaşta aşıladı ve sanırım... siz çocuklara kadar bunun aksini gösteren hiçbir kanıt yoktu." Derin bir nefes verdim ve elimi aramızda salladım. "Her neyse. Terapi zor olacak ama buna değecek. Mutlu olmak istiyorum ve bu sürünün bir üyesi olmak istiyorum."

Leo boğuk bir rahatlama sesi çıkardı ve sonra beni yakaladı, dudaklarıma birbiri ardına ısrarlı öpücükler kondurdu. "Bunu senin için olabildiğince kolaylaştıracacağız."

"Zaten ."

Leo içini çekip yastıklara gömüldü, ben de kollarımı göğsünde kavuşturup çenemi ellerimin yaslayarak onu takip ettim.

"Eve döndüğüne sevindim. Ben... seninle önce tanışsaydım ya da Rake ve sürüyle hiç tanışmasaydım ne olurdu diye düşünmeye çalıştım," diye mırıldandı Leo, içinden gerginlik yayılıyordu.

Mırıldandım ve başımı salladım. "Mutlu olacağımıza inanmak istiyorum ama sanırım bu sürü olmasaydı, öz değerimizi yeniden keşfetmek için çok daha zor bir yolumuz olabilirdi." Bu düşünce karşısında burnum kırıştı. "Beni değerli kılan şey sürü değil. Sadece hepiniz o olumsuzlukları kafamdan atmam ve kendi iyileşmemi bulmam için bir katalizör oldunuz. Sanırım olmamız gereken yerdeyiz."

Leo'nun elleri sırtımı okşadı. "Katılıyorum. Sonunda ben de öyle hissettim."

Bir eli sol omzuma uzandı ve hala taze olan bağ izimin tam üzerinden sıktı, tısladım ve ellerini silkeleyerek doğruldum.

"Ah, pardon, güzelim, sen-"

Güldüm ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. "Aslında sana söylemem gereken bir şey daha var. Sadece ona baskı yaptığımı söylediğim kısmı hatırla, tersini değil."

Leo bana göz kırptı ve ben de eşofmanımı başımın üzerine kaldırdım, kendimi çözdüm ve geniş, açık v yakası bir omzumdan hafifçe sarkan tişörtümü düzelttim. Bir bana baktı ve ben de kaşlarımı sallayarak omzumu silktim. Bir an sürdü, yüzündeki boş bir çalışma kaşlarının hafifçe seğirmesiyle kesildi. Leo'nun gözleri büyüdü ve omzumdaki taze ısırganı bakarken çenesi düşerek doğruldu.

"Sen-o... Lola, *bağlandın* mı?" Leo nefesini tuttu, ısırganın sadece makyaj olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi beni kendine çekmek için koluma uzandı.

"Evet... Ben... Sizlerin benim kaygılarımı bağ yoluyla yakalamanızdan endişeleniyordum ama Baby ve bazı alfalarıyla konuştuktan sonra bunun aslında böyle fark ettim," dedim kızararak.

Leo hâlâ yaraya bakıyor, başparmağıyla kabarık kenarları okşuyordu. Biraz gıdıklanmıştı ama hiçbir şey Matthieu'nun o noktaya dokunduğu zamanki kadar güçlü değildi.

"Vay canına," diye fısıldadı. Bana bakarken gözleri daha da büyüdü, yanakları gülümsemeyle seğirdi. "Vay canına. Bizimle takılıp kaldın."

"Bana mahkumsun," dedim sırtarak.

Leo güldü ve çenesini kaldırdığında öpmek için eğildim. "Tanrım, Rake henüz bilmiyor, değil mi?"

"Önce seninle konuşmak istedim," dedim. "Ama kocaman bir kucaklaşma istiyorum.

Gerçi Matthieu benim yarıma talip oldu."

"Eminim öyledir. Isırıktan sonra alfanın yanında olması iyidir. Özellikle biz betalar için, bizim üzerimizde biraz daha yavaş iyileşir. Haydi, Matthieu'yu yakalayalım ve sonra yatağa girdiğimizde Rake'in fark edip etmeyeceğini görelim."

Ben Matthieu'yü için diğer odaya koşarken Leo bir çift boxer arıyordu. Yatağa gitmemişti ama bir koltuğa uzanmış, lambayı gözlerinden uzaklaştırmıştı. Ağzı açıktı ve uykusunda yumuşak nefesler alıyordu. Koltuğun koluna tünedim ve parmağımı burnunda gezdirerek seğirmesini ve dudaklarını şapırdatmasını sağladım.

"ihtiyar," diye fısıldadım.

Matthieu mırıldandı, gözlerini yavaşça kırpıştırarak uyanırken dudaklarına bir gülümseme yayıldı. "Bunu ne kadar sıklıkla söyleyebileceğini ?" diye sordu.

Başımı eğdim ve düşünüyormuş gibi yaptım. "Belki de istediğim sıklıkta."

Kollarını belime dolayarak beni kucağına çekti ve mutlu bir şekilde homurdanarak beni göğsüne çekip dudaklarını cinsel organımın üzerine yerleştirirken kaçmak için kıvrandım. Yarım saniye içinde jöleye dönüştüm, içimden sıcaklık akıyor ve gözlerim yorgunluk ve uyarılmayla kapanıyordu.

"Alt katta uyuyabileceğimizi söylemiştin," diye nefes nefese kaldım.

Matthieu durakladı ve sonra o noktaya iffetli bir öpücük kondurdu.
"Haklısın, yaptım. Çok iyi."

Matthieu beni kollarına alıp Leo'yla salonda buluşmak üzere kapıya doğru taşırken bir 'oof' sesi çıkardım.

"Bu gece iyi iş çıkardın Matt," dedi Leo sırtarak ve parmaklarıyla ayak parmağımı çimdikleyerek.

Ben gözlerimi devirirken Matthieu mırıldandı ve başını salladı.
"Teşekkür ederim, ben de öyle düşünmüştüm."

"Kusura bakmayın, sorumluluk bendeydi," dedim.

Matthieu dudaklarını izimin üzerinde bir kez daha gezdirerek beni merdivenlerden indirdi. Bu bile dizlerimi biraz güçsüz bırakmaya yetmişti. Umarım alışırım, yoksa Matthieu üzerimdeki yeni gücünden yararlanarak çok eğlenecekti.

Benim verdiğim güç, hem de neşeyle. Caleb'in katına ulaştığımızda bu düşünceye gülümsedim.

"Gidip Wes'e evde olduğunuzu söyleyeceğim," dedi Matthieu. Leo ve beni işaret etti. "Döndüğümde yerimin ayrılmış olmasını bekliyorum."

Cyrus ve Caleb, Rake'i aralarına almışlardı ve üçünü görmek bile beni rahatlatmıştı. Umarım Matthieu Wes'i de içeri girmeye ikna etmiştir.

"İçeri gir," diye fısıldadı Leo bana. "Caleb'i geri getireceğim."

Ben yatağın ayak ucuna sürünürken önce o gitti. Caleb uyanmadı ama Leo sırtına yaslandığında Caleb'in dudakları kıvrıldı ve Leo'ya eğildi. Bunun bir bağ etkisi olup olmadığını merak ettim ve yataktaki dört adama bakınca Matthieu'nun haklı olduğunu anladım. O benim tek bağım olmayacaktı. Bu sürüye öylesine karışmak istiyordum ki ait olup olmadığım konusunda ne kendim ne de bir tarafından tartışılabilecektim.

Caleb ve Rake'in arasına girmek yeterince basit görünüyordu, ta ki karanlıkta saçma sapan bir bacak karmaşasıyla karşı karşıya olduğumu fark edene kadar. Önce bir kaval kemiğine, sonra da bir dizine vurdum ve Rake karanlıkta inledi, oflayıp puflayarak sırt üstü yuvarlandı.

"Yapamaz mısın?" Rake tısladı.

"*çalışmıyorum*," diye cevap verdim.

Rake kaskatı kesildi ve sonra bir anda ayağa kalktı, yatağa atlayıp beni geriye doğru iterken alfalarını ürküttü.

"Lola! Eve ne zaman geldin? Neden bizi aramadın? Nasıl geri döndün?"

"Rake, ona konuşması için bir şans ver," dedi Leo, yuvarlanıp bir ışık yakarak.

"Ohmigod, saçın! Bu gorg-bekle, ne-" Rake'in gözleri büyüdü.

Leo'nun aksine, Rake'in ısırik izini fark etmesi uzun sürmedi. Heyecandan yüzü karikatür gibi oldu ve bayılacağını düşündüğüm ana kadar abartılı bir süre boyunca soluk soluğa kaldı.

"O sinsi Fransız piçi," diye tısladı Rake. "*Dave*t bile etmedi bize."

"Bağ kurmanın büyük bir izleyici kitlesi isteyeceğim türden bir şey olduğundan emin değilim," dedim.

Bu da Caleb ve Cyrus'un resmen dikkatini çekti.

"Rake, yürü." Caleb omega'sının kolunu çekti. "Bırak onu."

Rake onu görmezden gelerek üzerime düştü ve yüzümü tutarak pis, yalayıcı bir öpücük kondurdu. Dudaklarına doğru iç çektim ve o da bana karşı gevşedi, sonunda uzaklaşmadan önce alt dudağımı emdi.

"Artık benden kurtulamayacaksın, Lolipop. Şu andan itibaren geminin kışındaki midyeyim," diye mırıldandı Rake, bana delice sırıtarak.

Omega'ma kıkırdadım ve oturmama yardım etti. Ayağa kalkar kalkmaz Caleb oradaydı ve beni kollarının arasına aldı. Göğsüne doğru sokuldum, kokusunu derin bir nefesle içime çektim ve ona karşı yumuşadım. , Cyrus ikimizi de tutuyordu, göğsü sırtıma sıcak bir şekilde yaslanmıştı. Cyrus başını eğdi ve burnunu ısıriğın kenarında gezdirip bağı koklarken ürperdim.

"Güzel," dedi.

"Sen... mutlu musun?" Caleb sordu.

"Evde olduğum için mutluyum, bağlandığım için mutluyum, sürünün bir parçası olduğum için mutluyum," dedim ve bu sözler Caleb'in omzunun üzerinden bana gülümseyen Leo ile yaptığım konuşmanın özeti gibiydi.

"Matt nerede?"

"Burada," dedi

Matthieu.

Caleb ve Cyrus'un arasında dönerek Matthieu'nun kapıda yalnız gördüm. Gülümsemesi sıkılaştı ve yumuşak bir rahatlık ipliği

içimdeki bağdan.

Matthieu, "Wes görünüşe göre bir müşteri için sıvışmış," dedi. "Geri döndüğünde hoş bir sürprizle karşılaşacak."

Başımı salladım ve Matthieu yatakta bize katıldı, Cyrus onun yolundan çekilerek Matthieu'nun sol tarafıma, bağ işaretiyle aynı uzanmasını sağladı.

"Geri kalanımız ne yapacak, bilek güreşi mi?" Rake sordu.

"Güreş olaksa hepinizin yağlanmasını tercih ederim ama sanırım bu gece bunun için çok uykum var," dedim sırtarak ve kollarımı açarak.

Yerine ilk atlayan Rake oldu ve dürüst olmak gerekirse, diğerlerinin onun yoluna çıkmayı planladığını sanmıyorum. "Seni özledim, Lolipop. Sana bunu bir daha yapmamamı söyleyecektim ama şimdi biraz tartışmalı görünüyor. Ayrıca beni heyecanlandırmadan saçını değiştirdiğin için gerçekten çok kızgınım ama saçına bayıldım."

"Teşekkür ederim," dedim esnememi bastırarak. "Ve endişelenmene gerek yok. Ben yerleştim."

Matthieu mırıldandı ve omzumu öptü.

"Sadece kafamı toparlamam . Her zaman bu şekilde kalacağıma söz veremem ama haklısın. Hiçbir yere gitmiyorum."

Sürü yatakta yeniden düzene girdi, Leo Rake'in arkasında, Caleb ve Cyrus da onun arkasındaydı. Bir kolumu Rake'in karnının üzerine koydum ve Caleb arkaya uzanarak parmaklarını Leo'nun göğsünde benimkilerle birleştirdi.

"İyi iş Matt," diye mırıldandı Rake, tam uyumak üzereyken.

"Neden *herkes* bunu söyleyip duruyor?"

Matthieu sırtıma doğru ofladı, yaklaşabildiği kadar yaklaştı ve ya kendi yorgunluğu işe yaradı ya da bir sihir numarası biliyordu çünkü bir sonraki anda soruma cevap alamadan uykuya dalıyordum.

YİRMİ

Lola

I

Hayatımdaki mükemmel günlerin çok küçük bir koleksiyonunu düşünebilirim.

Biri ortaokuldan bir arkadaşımın sahilde geçirdiğimiz bir gündü.

Okul ve ailesi. Detayları şimdi hatırlamıyorum, sadece bir sürü çocuğun güldüğünü, abartılı miktarda dondurma yediğimizi ve dönüş yolunda uyuyormuş gibi yaparken arkadaşımın ailesinin benim hakkımda güzel şeyler söylediğini hatırlıyorum.

Bir diğeri de Baby ile birlikte kışın şehirde dolaştığımız ve Noel ikramiyelerimizle savurganlık yaptığımız bir gündü. Öğle yemeğinde kokteyller ve aperatifler yedik ve ikinci el mağazalarında gerçek alışveriş yapmadan önce butiklerde vitrin alışverişi yaptık. Sonra beni küçük dairesine, şehre bakmaya, sıcak kakao içmeye ve tırnaklarımızı boyamaya davet etmişti.

Sürüye döndükten sonraki Pazar günü de mükemmel bir gün olarak şekilleniyordu. Leo ve Rake ile uykulu duş seksinden sonra, üç alfamızdan açık büfe kahvaltı yiyecekleri vardı. Sadece pijamaların giyildiği, siz kanepede uyuklarken arka planda filmlerin oynadığı günlerden biriydi.

Sadece bir şey eksikti. Daha doğrusu, bir adam.

"Wes'ten haber alan var mı? Bu sabah ona mesaj attım ama cevap alamadım." Leo ve diğerleri etrafımızdaki mutfakta koşuştururken ben de Cyrus'la birlikte geç öğle yemeğimiz için salata hazırlıyordum.

Rake bir greyfurt sıkarken omuz silkerek, "Muhtemelen bir tür gözetleme görevindedir, o sırada sessizleşir," dedi.

"Güven bana, senden kaçmıyor," dedi Cyrus, yan tarafıma çarparak.

Dudaklarımı ısırdım ve sanki Wes evin dışında olduğu sürece aklımın gittiği yer tam olarak bu değilmiş gibi başımı salladım. Cyrus beni izliyor, bu sürünün yanında şeffaflaştığım izlenimini veriyordu. Ama sonunda bu beni rahatlattı. Bu adamların benim ihtiyaçlarımın farkında olmalarını istiyordum, tıpkı benim onların farkında olmaya kararlı olduğum gibi.

Ve ihtiyaçlardan bahsetmişken, Cyrus beni izledikçe kızarıyordum. Malzemeleri eklerken ellerimiz karıştırma kabının üzerinde gezindi ve Cyrus parmak eklemleriyle elimin arkasını sıyırmak için özel bir özen gösterdi.

Not ettim, diye düşündüm. Artık ben de sürünün bir parçasıydım.

Bunu hatırlamak dudaklarımda bir başka hülyalı gülümsemeye neden oldu ve Matthieu da bu hatırlatmadan aynı derecede heyecan duyarak bana şarkı söyledi.

Artık sürünün bir parçası olduğuma göre, Cyrus'la aramızdaki tereddütler hızla çözülmeye başlayacaktı. En azından baş editörlüğe yükseldiğine sevinmiştim. Onunla Güzellik Departmanı'nda ikimiz birbirimizi süzerken çalışmak hiç de verimli bir ortam olmazdı.

"Somon hazır," diye seslendi Leo bize.

Salata kâsesini kaptım ve Cyrus da onu takip etti, eli enseme kavradı ve sağ omzumu nazikçe kavradı. Başparmağı enseme okşadı, gevşek saç tellerinin üzerinde dönerken sıcaklık dokunuştan tenime ve ayak parmaklarıma kadar sızdı.

Gerçekten de çözülüyor.

Bir tabak hazırladım ve adada Caleb ile Matthieu'nun arasına oturdum, bir ayağımı Caleb'in taburesine kaydırarak onunla ayak oyunu oynadım. Önünde Leo'dan aldığı bir tabak, yanında bir şeyler karaladığı bir defter vardı.

"Ne üzerinde çalışıyorsun?" Ben sordum.

Caleb, "Sizi eve yerleştirmek için yapmamız gerekenlerin bir listesini çıkarıyordum," dedi ve sonra başını kaldırıp gözlerini iri iri açarak bana baktı. "Varsaymıyorsun değil mi?"

Ben de ona gülümsedim. "Taşınıyorum Caleb. Çok iyisin. Listede ne var?"

"Kira kontratını tamamlamak tabii ki. Nakliyecileri ayarlamak. Sadece yer sorunu var," dedi Caleb.

Burnumu kırıştırdım ve omuz silktim. "Evimde pek bir şey yok ve muhtemelen burada gerçekten ihtiyaımız olacak daha da az şey var."

"yle, ama daha fazlası... bu pakete altı kişi olarak taşındık ve şimdi yedi kişiyiz. Misafir odası şimdilik yeterince güzel," diye başladı Caleb.

"Misafir odası benim dairemde daha güzel," diye araya girdim.

"Eski daire," diye düzeltti Matthieu ve sonra eğilip, ben gözlerimi devirip geçen baş döndürücü heyecanı görmezden gelirken, mutlu ve kendinden memnun bir gülümsemeyle bondmark'ını öptü.

Caleb, "Ama sanki size sadece artıkları vermişiz gibi," diye sözlerini tamamladı.

"Yeşil güverte Lola'nın," dedi Rake. "Peki onun kendi yatağında uyumasına ne sıklıkla izin vereceğimizi ngryorsun?"

Leo, "İstediği sıklıkta," dedi ve Rake'in ensesine sonra yanından geçip orayı öptü. "Ama Caleb'e katılıyorum, güzelim. Evdeki bölgeye sahip ıkmalısn. Senin için sitimi değiştirebilirim ve sonra misafir odasını ofisimden ayıran duvarı yıkabiliriz. Ya da ofisimi sitime taşıyabilirim."

"Dur!" Güldüm ve başımı sallayarak bağırdım. "Her şeyden önce, odanı almıyorum Leo. O katı özellikle kendin ve Matthieu için tasarladın. Ayrıca misafir odasının daha büyük olmasına da ihtiyaım yok. Orası benim için fazlasıyla yeterli. Yine de yeşil gvertmeyi alacağım. Evdeki en sevdiğim yer orası."

Rake kolunu kaldırarak öne doğru uzandı ve ben de beşlik akmasına karşılık vermek için Caleb'in yanından geçtim.

"O zaman en azından yeniden dekore ediyoruz," dedi Caleb, listesini yeniden düzenlerken biraz somurtkan bir şekilde. "Ve Leo'nun evini yeniden dekore etme fikrini sevdim."

Ofis. O zaman banyoyu genişletebilir ve size bir gömme dolap verebiliriz."

Leo ve Cyrus'a bakakaldım, onlar da bana omuz silkmekle yetindiler. Görünüşe göre Caleb evin düzenlemeleri söz konusu olduğunda çok daha az nazikti. Eğer Matthieu yanımda oturup tüm bu konuşmadan zevk alarak *vızıldamasaydı*, konuşmayı daha stresli bulabilirdim.

"Gölgelikli bir yatak hakkında ne düşünüyorsun, Lola?" Rake sırtarak sordu.

"Bir tane istiyor," dedi Matthieu, ben itiraz edemedim içimdeki heyecana cevap vererek.

Caleb mırıldandı ve bir not aldı.

Akşamın geç saatleriydi, sürünün bir üyesi hariç hepsi mutfakta akşam yemeğini bitiriyordu, sonunda garaj kapısının kapanma sesini duydum. Matthieu'ya baktım, heyecanımdan dudakları kıpırdadı.

Wes mesajlarıma hiç cevap vermiyordu ama artık evde olduğuna göre onu yakalamam an meselesiydi. Wes'e söylemek istediğim çok özel şeyler vardı. Onun sürüdeki yeri, benimki ve ikimizin birlikteliği hakkında.

Bulaşıklar bulaşık makinesindeydi ve herkes oturma odasına geri dönüyordu ve ben hâlâ merdivenlerde ya da asansörde en ufak bir kıpırtı bile duymuyordum. Matthieu'nun kolları belimi çevreliyor, dudakları beni öpmek için yeni favori noktası olan bağ işaretimin üzerinde geziniyordu.

"Gidip onu bulmalısın."

"Neden hala gelmedi?"

"Bizimle yörünge dışında olmaya alışkın. Dürüst olmak gerekirse ben de öyleydim. Muhtemelen yüzüyordur ya da spor salonunda kötü bir gün geçiriyordur," dedi Matthieu.

Yerimde kıpırdandım, Matthieu'nun kollarında döndüm ve ona . Çenesinin üzerinde büyüyen gri benekler, dağınık saçlar

izin gününde görmezden geliyordu. Benim alfam. Co kusu artarken bana sırtıttı.

"Neyin de i ti ini hatırladı ın bu küçük anları seviyorum." Alnımdan  pt . "Ne kadar mutlu olduğunu hissetmeyi seviyorum."

"Beni ne kadar mutlu ettin."

"Sadece ben değil," dedi Matthieu, ka ları kısa bir süreliğine havaya kalkarak.

Derin bir nefes aldım ve cesaretimi toplayarak parmaklarımı yanaklarına koymak için aramıza uzandım. "İstediyimi biliyorsun-"

"Evet, Lolotte. Ben seninim, sen de benimsin ve sen de *bizimsin*."

Toplan," dedi Matthieu, dokunu a doğru eğilerek.

Nefesimi bir i   eki le bıraktım ve Matthieu tatlı ve uzun bir öpücük için beni kendine çekti.

"Sonra g r   r z," diye mırıldandı Matthieu. "Diğerleri sensiz uyumak zorunda çünkü Wes'le benim bu geceyi payla aca ımızı sanmıyorum."

Matthieu beni bırakırken sırtıttım. "Bunu er ya da geç halletmemiz gerekecek. Her zaman ikiniz ve onlar arasında seçim yapmak istemiyorum. Ama bu gece, sanırım haklısın."

Matthieu ba ını sallayarak, "Tam olarak ne kadar yakınla mak istediğimizi   renece iz, eminim," dedi. "Ama sen Caleb'in ya da Cyrus'un ba ını almaya hazır olana kadar, elimden geldiğince seninle ilgilenece im."

Sürünün geri kalanından gelen gülümsemeleri ve aynı derecede bilmi  bakışları yakaladım. Evet,  effaflık benim adamlarımdan bana baktığı zaman güzel bir şeydi. Asansör sorunsuzca bodrum katına indi ve dışarı adımdımı atar atmaz müziği duydum. Vurmalı rock, ağır davullar ve bluesy akorları spor salonunun duvarlarının arkasında bo ukla ıyordu. Wes ağırlık kaldırıyor, g  s  kabarıyor ve bacakları siyah bankın üzerinde duruyordu. Yanında bir gözcü olmalıydı ve nasıl bir gün geçirmişti de bu kadar hüsranla u ra ıyordu merak ettim.

Ama benim açımdan kötü bir manzara değildi. Gerçi bunu nasıl daha iyi hale getirebilece ime dair birkaç fikrim vardı. İçeri adım attı ımda müzik kulakları sa ır ediyordu ve Wes geldi imi fark etmedi. Kokusu odada a ırdı, kalan diğer tüm izlerden daha kalındı ve tam

Şimdi tuz her zamanki tatlılığını kesiyordu. Yine de beni otomatik olarak ıslattı. Bu da uygun bir şeydi.

Temsilin ortasında onu şaşırtmak istemedim, bu yüzden duvardaki kumandayla müziğin sesini kısıtım ve nefes almak için duraklamasını izledim. Aynayı kontrol etmek için başını eğdi ve ben de kaşlarını çatan suratı bir anda kaybolup yerini açık bir şok ve heyecan olduğunu umduğum bir ifadeye bırakınca sııttım. Doğrulamaya çalıştı ve neredeyse haltere çarpıyordu.

"Kal," diye seslendim, doğrudan yanına doğru ilerleyerek. Ağırılığın altından kaymak için döndüğünde, dizimi kaldırıp hafifçe karnının üzerine koyarak onu durdurdum. "Orada kal dedim."

Kaşları çatıldı, elleri metal çubuğun etrafında yumruk oldu. "Lola, tatlım."

Göğsü çıplaktı, terden parlıyordu ve ona kadar yakinken, kokusunun tuzlu ısıığı kendi başına çekiciydi, ancak her saniye hızla daha tatlı hale geliyordu.

"Mesajlarımı kaçırdın," dedim, dizimi ona doğru kaydurdım ve sırtarak onu bankın üzerine oturttum. Kalçalarının sadece bir santim üzerindeydim ve aramıza bakarken nefes nefese kaldı, kontrolü yeniden ele almadan önce kalçaları kısa bir süreliğine beni dürtmek için tekmeledi.

"Telefonumu bile kontrol etmedim. Ne zaman döndün?"

"Dün gece gerçekten geç oldu," dedim. Gömleğimi başımın üzerine kadar kaldırdım ve saçlarımı yana doğru savurdum.

Wes'in gözleri yavaşça karnımdan yukarı doğru hareket etti, göğsünde bir mırıltı başlarken çıplak göğüslerimin üzerinde gezindi ve sonunda omzumdaki ısıığı buldu.

"Artık senin sürü arkadaşsınım," dedim.

"Tam zamanında," diye homurdandı Wes, talimatlarımı görmezden gelerek hızla barın altından çıktı. Elleri beni kürek kemiklerimden yakaladı ve öpücüğünün sert etkisine karşı kendimi hazırladım; dudakları, dişleri ve dili, ben inleyip kalçalarımı onunkilerin üzerinde yuvarlayana kadar beni zorla sahiplendi.

Öpücükten uzaklaştım, çenesinin köşesini ve sonra boğazını emdim, onu geri itmeye çalışırken ellerim aramıza sıkıştı. Lanet olası göğsü şu anda beynime bir açık büfe gibi görünüyordu ve *onu yiyip* bitirmek istiyordum. Wes biraz işbirliği yaptı,

Geriye çekilip köprücük kemiğini ve göğsünü emerken, tırnaklarımı meme uçlarına hafifçe geçirirken bir kahkaha attım.

"Siktir, tatlım, bekle," diye gürledi Wes, elleri omuzlarımı ve kollarımı okşuyordu. Tenini ısırdım ve o da ellerimi yakalayıp arkamda kırbaçladı ve kontrolün aniden el değiştirmesi karşısında nefes nefese neden oldu.

Wes bana bir kaşını kaldırdı, ben nefes nefese kalıp kıpırdandıkça dudakları . Onun kucağına çıkmadan önce *tamamen* soyunmalıydım.

"Merhaba, Lola. Seni çok özledim. Evde olmana sevindim," dedi Wes acı verici bir sabırla ve kaşlarını kaldırarak.

Ona sııttım ve yerleştım, Wes'in kollarımı arkamdan kavramasıyla göğüslerim öne doğru itildi. Aşağıya bakmamak için elinden geleni yaptı ama onu kışkırtmak için kıpırdanmış olabilirdim.

"Merhaba Wes. Ben de seni özledim. Seks sehpası olarak kullanılmak üzere tasarlandığı belli olan bu aletin üzerinde seni bir güzel becermek istiyorum."

"Senin için planlarım var," dedi Wes, gözlerini kaçırarak. "Mumlar ve akşam yemeği ve-"

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye cevap verdim, çenesindeki çukuru öpmek için eğildim. "Mumlar ve akşam yemeği için bolca vaktim var. Ama benim de senin için planlarım var ve bu planlar bu bankı ve aynadaki manzaranın tadını çıkarmamızı içeriyor." Başımı arkamdaki aynaya doğru salladım ve Wes'in göz bebeklerinin bu öneri karşısında büyümesini izledim.

Omuzlarımı geriye attım ve büyüyen ereksiyonunun üzerinde sallanarak göğsümü onunkine sürtmeye başladım. Wes'in gözleri aramızda gezindi ve dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı. Omzumun üzerinden aynaya baktı ve kalın bir mırıltı göğüslerime çarptı.

"Ayağa kalk ve arkanı dön," dedi Wes.

Kollarımı bıraktığında nefesim kesildi ve komutunun gücüyle hafifçe sallanarak ayağa kalktım. İstediyimi elde ediyordum ama artık tamamen Wes'in ellerindeydim. Kucağına geçtim ve aynaya döndüm, Wes'in elleri kalçamı kavrarken dudağımı ısırdım. Bütün gün uyku şortu giymiştim ve Wes'in başparmakları bel bandına takılmıştı.

"Benim için sallan," diye mırıldandı Wes.

Wes şortumu ve iç çamaşırımı baldırlarıma kadar indirip beni dışarı güldüm ve kalçalarımı salladım. Aynadaki çıplak görüntümle tepeden tırnağa pembe bir renge büründüm. Wes'in sıcak avuç içleri tekrar , kalçalarımın dışına ve kalçalarımın üzerine çıktı, yukarıya kaymadan ve belimi neredeyse tamamen çevrelemeden önce kığımın küreciklerini sıktı.

Beni kucağına alıp sırtımı göğsüne bastırırken bacaklarımı yukarı doğru bükerek beni kaldırdığında nefes nefese kaldım. Ayaklarım yere yerleşti ve Wes'in elleri önümden aşağıya, kalçalarımın birleştiği yere doğru kaydı, beni açık tuttu ve amımı çerçeveledi, parmak uçları seksimin dudaklarını zar zor sıyırdı.

"Böyle mi, tatlım?" Wes kulağıma mırıldandı, dili kabuğu yalamak için dışarı çıktı.

Beni sadece kucağının üzerinde tutuyordu, bu yüzden acıyı dindirmek için kullanabileceğim bir sürtünme yoktu. Kığımın Wes'in karnına dayayarak ve sikini bol şortunun üzerinden yanaklarıma vurarak doğruldum ve sızlandım.

"Bunun gibi, ama sen çıplakken," dedim, başımı çevirip Wes'in dudaklarını öpmek için yakalamaya çalışarak. Dönmek için çok uzaktı ama Wes'in göğsümün aşağısına takdir dolu bir bakış attığını görebildim.

"Onları benim için çıkar," dedi Wes.

Bu istek karşısında kaşlarım çatıldı. Bank bunu kolaylaştırmayacaktı. Wes'in elleri ya da benim onun kucağında olmam da öyle. Ama elimden geleni yapmak için öne doğru eğildim ve Wes'in bacaklarımı ayırdığı yerin altına şortunu çekti. Kalçaları yardım etmek için kasıldı ve kığıma sürtünürken nefesim kesildi, spor şortunun kaygan kumaşı sonunda serbest kalmadan önce gerildi. Aleti şakacı bir şekilde kığıma vurdu ve Wes'in mırıltısı daha da yükseldi.

Şortunu dizlerine kadar çekerken ofladım ve sonra oturup aynada ona sıırıttım.

"Görüyorum ki bu duruma üstünlüğü ele geçirecek kadar kolay adapte olmuşsun, alfa," dedim, başlığı alay etmek için kullanmıştım.

Wes sıcak bir elini seksimin üzerine sıkıştırdı ve diğeri boynumun dibine yükseldi, dudaklarımdan bir inilti düşerken beni geriye doğru bükte.

"Ben bir *alfayım-senin*. Ve bence sen itmeyi seviyorsun, böylece ben de geri iteceğim," dedi Wes yumuşak bir sesle ve başını çevirerek bana bir öpücük kondurdu.

Tapınak. Parmakları amımın üzerinde geziniyor, uyarılmamı her hassas kıvrıma ve klitorisimin etrafına yayıyordu. Aleti kıkı yanaklarımın arasına sıkışmıştı ve ben biraz zıpladım, dokunuşunu daha yakına çekmeye ve uzunluğunu kızdırmaya çalıştım. Wes homurdandı, gözleri kapandı ve daha sert ovuşturdu.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldım, elinin donuk zevkine kapılmıştım. "Lütfen, sana ihtiyacım var. Senin de bana ihtiyacın var."

Wes durakladı, eli boynumdan çekildi ve ben de elini tutmak için uzandım, aynada onun bakışlarını buldum ve ona tutundum. "Biz bu sürünün bir parçasıyız ve artık *ikimizin* de "Gözlerimi onunkilere kilitleyerek, gerilmiş ve almasını beklerkenki görüntümü hayranlıkla izliyorum," dedim. "Artık kenarlarda gezinmek yok, Wes. Artık koruma gibi davranmak yok. Bizi sev. Bırak ben seni seveyim."

Wes'in dokunuşu gevşekti ve ben Wes'in dudaklarını yalayıcı bir öpücük için yakaladığımda belimdeki kasların gerginliğini görmezden gelerek dönebildim. Nefes alış veriş ağırdu ve ben onun üzerinde dengede dururken elleri dolaşüyor, göğüslerimi, gergin kalçalarımı okşuyordu.

"Seni seviyorum tatlım," diye mırıldandı Wes ağzıma karşı.

"Ben de seni seviyorum, alfa," diye fısıldayarak cevap verdim.

Tek gereken bir fısıltıydı. Wes homurdandı ve beni kendine çekti, sikiinin başı tam zamanında açıklığını buldu ve beni aşağı itti. Nefesim kesildi, ağzım açık bir şekilde Wes'in kalın uzunluğuna gömülürken, dili benimkinin etrafında dolandı ve iniltilerimi yuttu.

Bizi bankın kenarına oturttu, bacaklarım dizlerinin üzerinden sarkarken kalçalarımı açtı. "Bak," dedi.

Aynaya döndüm ve resmimize bakarak inledim, Wes'in siki kıpkırmızıydı ve açıklığını geriye veriyordu. Düğümü neredeyse gözle görülür bir şekilde zonkluyordu, karanlıktı ve içimde olmak için can atıyordu, ama Wes uzundu ve o noktaya gelmeden önce onu *her yerde* hissediyor olacaktım.

"Çok güzelsin Lola," diye mırıldandı Wes, kaburgalarımı, göğüslerimi, karnımı ve bacaklarımı okşayarak. "Enfes. Tanrım, çok iyi hissediyorsun."

İnledim ve yer değiştirdim, sallandım ve yükseldim, gözlerimin kapanmasına izin verme dürtüsüne direndim, böylece kayarken Wes horozunun yavaşça ortaya çıkmasını izleyebildim, sularıyla parlıyordu. Wes'in elleri kıcıımı kavradı ve beni tekrar aşağı itti, öncekinden biraz daha uzağa, mırıltısı kalın ve ben arkamda tıkırdıyordu.

"Ne manzara ama," diye nefes aldı Wes ve ben de sııttım, sikini yavaşça aşağı yukarı sürmeye devam ettim, içime gömülüşünün derin ve dolu hissinin, üzerinden kalkarkenki lezzetli sürüklenişinin tadını çıkardım.

Acaba Rake sürüdeki en büyük siki kaçırdığını biliyor muydu? Ne şanslıyım.

Wes'eli ensemeye döndü, ensemi sıkıca kavradı ama acı vermedi. Emrediciydi ve her yükseldiğimde beni geri itmek için kullandı, içimde derin bir heyecan yarattı. Onu daha derine almak için eğilip doğrudum ve Wes'in kıcıımdaki eli sertçe sıkarak beni etrafında kenetledi.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Wes. "Bana o güzel göğüslerini göster." İnledim ve gözlerimi açık tutmak için verdiğim mücadeleyi kaybettim.

"Beni emdiğini hissediyorum, tatlım. Kendine dokunmanı izlemek istiyorum."

Lanet olsun. Wes pis konuşuyordu. Ben resmen ölü bir kadındım. Ama mutlu bir şekilde ölebilirdim. "şimdi," diye homurdandı Wes.

Sızlandım ve bir elimle kendimi açtım, diğer elimle klitorisimi hızla ovdum, bacaklarım gerildi. Wes omuzlarımı geriye çekti, kulağımı, çenemin köşesini öptü ve sonra dudaklarını nabzımın üzerinde gezdirdi.

"Benim için kalabilir misin?" diye sordu.

Başımı salladım ve sertçe yutkundum, vücudum gerilmekten ağrıyordu ama tüm iyi yönleriyle. Wes mırıldandı ve sonra her iki eli de göğüslerimi kapladı, parmakları meme uçlarıma odaklanmadan önce onları sıktı ve yuvarladı.

"Çok fazla olduğunda bana söyle."

Çimdiklemeye ve koparmaya başladığında nefesim kesildi, küçük çekiştirmeler içimde yankılandı ve klitorisime çarptı. Göğüslerim öne doğru itildi ve kendi kollarımın pozisyonu tarafından birbirine bastırıldı ve Wes

nazik küçük koparmaları etimi derinlemesine kavramakla değiştirdi. Nefesim kesildikçe meme uçlarımla daha sert oynuyordu, ta ki bir çimdik yanık, bir koparma ise beni titreten uzun bir çekiş olana kadar.

"Beğendin mi?"

"Evet, alfa," diye nefes aldım ve Wes bu kelimeye kükreyen bir mırıltıyla cevap verdi. Sahip olmak için ne harika bir gizli silah.

"Çok fazla şey yapıp seni ağırlı bırakmak istemiyorum. Ne kadar yakınsın, tatlım?"

Tam sınırdaydım, ellerim kendimle oynadığım yerlerden ağrıyor, kalçalarım yanıyordu. "Çok yakın. Lütfen. Lütfen biraz daha."

Wes yanağımı öptü ve sonra meme uçlarımı sıkıca hafifçe yuvarladı, çığlık atmama neden oldu, şimşek göğüslerimden klitorisime doğru çaktı ve sonra içimden fışkırdı. Wes'in kolları beni bu dalgada tutmak için belime dolandı ve ben de öne doğru eğilerek dizlerine dayandım.

Birden fazla gizli silahım vardı ve şimdi diğerini kullandım, çırpınan seksimi Wes'in düğümüne doğru ittim, boğazıma kadar derinliğini hissettim. Orgazmın rüya gibi eziciliği düğümün gerginliğiyle daha da keskinleşti ve dişlerimi sıkıp inledim. Wes içimde kilitlenirken hırladı ve gerildi, beni göğsüne doğru çekti, ikimiz de nefes nefese kaldık.

"Siktir, " diye nefes aldı, titreyerek. "Lola... Ben..."

Sonra hırladı ve banktan inip egzersiz minderlerinin üzerine kaydık. Wes sırtımı kapattığında kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerinde buldum, kalçaları kıcımlı sıkıyor ve kazıyordu. Düğümü içimde zar zor duruyordu ve daha derine girebilmesi için kalçalarımı açtım.

"mu?" diye sordu, sesi gergindi. "Ben hiç..."

"Tanrım, hayır. Bu iyi bir tür çok fazla." Sırtımı dikleştirdim ve Wes onu kavradığımda inledi. Plaza'dan ayrılmadan önce Matthieu'yla aramızdaki bağ sayesinde küçük bir tat almıştım ve onun için haz seviyesi neredeyse boğucu olmuştu. Wes'in sesi kesinlikle nefes almakta zorlanıyormuş gibi geliyordu, hırıltılar, hırıltılar ve ara sıra ihtiyaç sızlanmaları. Elleri kalçalarımı morartıcı bir şekilde tutuyordu.

kıçıma sürtünürken, siki içimde zonkluyordu. Etrafını sıktım ve bağırdı, beni becermeye devam ederken bile saliverilmesi patladı.

Sırttım ve aynaya baktım. Wes'in yüzü kendinden geçmiş bir ıstırapla gerilmişti, ağızı açık ve kaşları konsantrasyonla atılmış bir halde birleştiğimiz yere bakıyordu, sanki içgüdüleriyle hareket etmek yerine düşünerek hareket ediyordu. Ne Cyrus'un kısıtlamasına ne de Matthieu'nun hesaplanmış kontrolüne sahipti, sadece tepki veriyor, sadece zevk peşinde koşuyordu.

"Tanrım, nefes alamıyorum," diye inledi Wes, gözleri kapanıyordu. "Tanrım, bu çok iyi. Mkemmek. Tatlım, sen *benimsin*." Son kelimeyi homurdanarak söyledi, ben de mırıldanarak onayladım.

Kendimi dirseklerime kadar indirdim ve Wes'in düğümü i n duvarlarıma sürtünürken i çektim. orasıydı, tanrım, *tam* orasıydı.

"Ben seninim alfa," dedim. Emmy bana en iyi düğümler pozisyonlarını anlatmaya en hazır ve istekli beta olmuştu ve bunun neden onun favorilerinden biri olduğunu görebiliyordum. Wes aklını kaçırıyordu ve düğümü yeni ayarlanmış devasa bir vibratör gibiydi-

şaşırtıcı, yumuşak bir orgazm üzerime hücum ederken nefes nefese kaldım ve ürperdim ve Wes homurdandı ve elleri titreyen sırtımı yumuşatarak tam içinden geçti.

Nefesimi tekrar yakaladığımda daha da yerleştim, aynada Wes'in karnının esnemesini izliyordum, gözleri yansımamdaydı. Göğüslerim serin yastıklı mindere bastırıyordu ve Wes içimde daha fazla derinleşemiyordu, ama yerinde ğtmekten memnun görünüyordu, gözleri memnuniyetle sarkıyordu.

"Beni kendinin mi yapacaksın?" Yumuşakça sordum.

Gözlerini kırpıştırdı, sonra tekrar kırpıştırdı ve sırtıma doğru eğildi. Ellerini omzumun iki yanına dayadı. "Bana bak."

Başımı çevirdim, yanağımı katlanmış kollarımın üzerine koydum ve göz ucuyla ona bakabildiğim kadar baktım.

"Tatlım, soruyor musun...?"

"Isırmanı istiyorum Wes," dedim, kendimi tekrar kalçalarına bırakarak ve gbeğimi onun etrafında sıkarak. "Ben seninim."

Bakışlarına berraklık yerleşti ve Wes'in kolları ortama dolanarak bizi o yerde ben de onun üzerinde oturacak şekilde kaydıldı.

Tekrar tur.

"Sen benimsin. Bunu sana son kez soruyorum ama emin olmak istiyorum," diye mırıldandı Wes, birbirimizi daha net görebilmek için yana doğru eğilerek. Elleri her okşuyor, kalın parmakları saçlarıma dolanıyor, sonra belimi okşuyor, sonra da göğüslerimi ve tatlı tatlı taciz ettiği meme uçlarımla tutup yatıştırıyordu.

"Isır beni, alfa," dedim ve dudaklarını yumuşak bir öpücükle yakaladım.

Matthieu'nun yaptığı gibi memnuniyetle hırlamasını bekliyordum. Ama o sadece durgun ve tembel bir şekilde beni öptü, sonra dudaklarını yanağımda gezdirdi, şakağıma sokuldu. Çenemin, boğazımın, sağ omzumun ve hatta sol omzumun üzerinden geçerek dudaklarını Matthieu'nun ısırtığının üzerinde gezdirmeye devam etti. Burnu enseme dürttü ve sonra ellerinden biri çeneme uzanarak başımı yana doğru eğdi.

Öpücüklerinin etkisiyle kendimi tutmayı düşünmedim ve o da hiç tereddüt etmedi. Bir an enseme öpüyordu, sonra dişlerini oraya gömdü, ağır bir mırıltıyla titrerken gözlerim aynaya dikilmişti.

Wes bizi yana yuvarladı ve sonra beni altına yere yatırdı, dişlerini yakıcı ısırtıktan kurtardı ve homurdandı, "Yayı. Daha uzağa, tatlım."

Bacaklarım yanana kadar açıldı ve artık hareket edemiyordum. Wes tekrar azgınlaşmaya başladı, dili boynumdaki izinin üzerinde geziniyordu. Bağ ağırdı, her yerde ellerin hissi vardı. Ama sıkı ya da acımasız olmak yerine, sanki tarafından tutuluyor gibiydim. Wes, Matthieu ile olan bağımın yüksek ve mutlu parıltısı değildi, o bir temeldi. Üzerinde durabileceğim sağlam bir zemin. Gözlerimden yaşlar süzüldü ve düğümü mükemmel bir şekilde girerken, elleri onun her şeyini almam için beni tutarken onları yuttum. Ürperten bir sıcaklık damarlarıma yayıldı.

"Sana sahibim," diye mırıldandı Wes, sesi kendi çaresizliğiyle gerilmişti.

Yaptı ve bu mükemmel bir sahiplenmeydi. Bu hissin içine daldım, başımın üzerinde yükselmesine izin verdim, boğulmanın hoş bir versiyonu.

"Seni seviyorum," diye nefes aldım, ancak göğsümdeki parlak patlamadan, ben kelimeleri söylemeden önce bunu hissetti.

Wes bir dalga gibi üzerime ve yuvarlanırken parmakları minderde benimkileri buldu ve ikimiz de titreyip akıntının bizi almasına izin verirken ellerimiz birbirine kenetlendi.

YİRMİ BİR

Lola

"**I** Bu fikri sevdim ama neden bana getirdin?" Maureen kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kalçasını eğmiş bir şekilde kaşlarını çatarak bana sordu. "Senin doğrudan bir" diye ekledi, Matthieu'nun ısırganının elbisemin yakasından dışarı çıktığı omzuma bakarak.

"Çünkü burada atış konsepti meseleleri bu şekilde işlemiyor." Cevap vermek için bir kaşımı kaldırdım.

Maureen'in dudakları seğirdi.

Hafta sonu sona ermişti ve Wes'in beni 'betamı işe götür, iş derken yatağı kastediyorum' gününe ikna etme çabasına rağmen, *Designate* bıraktığımdan daha yüksek bir ruh haliyle dönmüştüm. Bağlanmışım. *Patronun* patronuna. Ama bu, kahvaltı masasında Matthieu ya da Cyrus'a dönüp bu fikri onlara vermek istediğim anlamına gelmiyordu. Umurlarında olmazdı ve muhtemelen parmaklarını şıklatıp bunu gerçekleştirirlerdi ama ben her zamanki yolu izlemek istedim.

Maureen omuz silkti ve yana doğru eğilerek masalarında çalışan diğerlerine baktı. "Benim için sorun yok. Ama Cyrus'a bir e-posta göndererek seni savunmayacağım, bu zaman kaybı olur. Ofisine git ve asistanına onu görmek istediğini söyle. Konuşmanı yap ve sonra da planlarımız üzerinde çalışmaya devam et," dedi Maureen.

"Anladım," dedim ve asansörlere gitmek üzere bölümümüzden ayrıldım.

İşi devraldığından beri Cyrus'un ofisine gitmemiştim ve geldiğimde ilk değişikliğini gördüğümde şaşırdım.

Ofisine bakan cam duvarlar. Asistan seçimine de şaşırdım.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" Uzun ve dar masanın başındaki kadın daha yaşlıydı ve kısa küt saçlarında gümüş rengi bir ton vardı. Ufak tefek, Asyalı bir kadındı ve dudaklarında sıcak bir gülümseme vardı. Kıyafeti *Atama* salonları için , ancak belirgin bir şekilde... annemsi bir şey vardı, çiçekli düğme ve yumuşak kardi parlak renkli ve mütevazı. Ondan hemen hoşlandım.

"Cyrus'la bir iş hakkında görüşmeye geldim. Lola Barnes," dedim ve sandalyelerden birine oturmak için hareket ettim.

"Sizi bekliyor mu?" diye sordu ve çoğu profesyonel asistanın aksine bu soruyu kulağa hoş gelebilecek bir şekilde sormayı başardı.

"O değil. Beni Güzellik'teki Maureen gönderdi," dedim, sürü arkadaşı olduğumu söyleme dürtüsüne direnerek.

Kadın mırıldandı ve masadan kalkarak içeri baktı. "Cyrus, Lola Barnes burada. Randevu vereyim mi-"

"Lola! Ora'ya oyun oynamayı bırak ve içeri gel," diye seslendi Cryus, Ora'ya bir mırıltı ekleyerek, geri çekilip kapıyı açık tutarken gözlerini bana dikmesine neden oldu.

Sandalyeden kapı aralığında durarak, "Ben sadece *Atama* için buradayım," dedim.

Cyrus omuz silkti ve gözlerini devirerek beni içeri buyur etti. "Hâlâ randevu almana gerek yok. Avantajlarını kullan, günüşiğim."

"Teşekkür ederim," dedim Ora'ya. Bana şaşkın bir gülümseme verdi ve Cyrus masasının arkasından kalkıp odayı geçerek yanıma gelirken kapının kapanmasına izin verdi.

Cam duvarların üzerindeki perdeler odayı daha yakın hissettirse ve Cyrus duvarlara bazı renk bloklu soyut sanat eserleri eklemiş olsa da oda hâlâ çoğunlukla aynıydı.

"Benimle otur," dedi Cyrus, dirseğimi tutup beni odanın köşesindeki koltuğa çekti, önünde açık çizim defterleri ve *Designate*'in son sayılarıyla kaplı alçak bir sehpa vardı.

Cyrus bana bir iş toplantısının gerektirdiğinden daha yakın oturdu, kolunu kanepenin arkasına uzattı ve

Dizlerim birbirine çarpıyordu. Gülümsemesi parlak ve sıcaktı ve ben de onun o parlak kokusundan dolayı kendimi uçuyor gibi hissetmeye başlamıştım.

Dizlerini dürterek ve dik oturmaya çalışarak, "Buraya bir konsept sorunu sunmak için geldim," dedim.

Cyrus omuz silkerek, "Tamam, kabul edildi, hadi yapalım," dedi. "gle yemeği için ne istersin?"

"Cyrus!"

Bana sırtıttı. "Takılıyorum. Devam et."

"*Designate*'in sadece beta yapmasını istiyorum," dedim ve Cyrus'un hemen kabul etmek yerine kaşlarının atıldığını görmek beni rahatlatmıştı.

"*Designate* betalar için çok cana yakın değil mi?" Cyrus sordu.

"Elbette ama..." Mırıldandım ve doğru kelimeleri düşünürken gözlerimin odada izin verdim. Belki de Cyrus'la konuşurken rahat olabilmek gibi bir vardı ama bu durumda umurumda değildi.

"Doğru, yani kişisel bakımla ilgili bir makale yazdığımızda genellikle 'Kendinizi Bir Omega Gibi Nasıl Şımartırsınız' gibi bir şey oluyor," dedim ve Cyrus başını salladı. "Bu iyi bir şey ama benim istediğim betaları oldukları gibi kutlamak, bir omega gibi değil. Ve evet, ilkelerin aynı olması gerektiğini düşünüyorum, ancak dilimize daha fazla dikkat etmek istiyorum. Betalardan bir *alfanın* zgvenine sahip olmalarını ya da kendilerine bir *omega* gibi davranmalarını istemekten vazgeçin."

Cyrus'un kaşları sözlerimi düşünürken yumuşadı ve başını yavaşça salladı. "Anlıyorum. Bu genel olarak daha dikkatli düşünmemiz gereken bir şey."

"Evet, ama bunun bundan daha fazlası olmasını istiyorum. Bu sayıda alfalar ya da omegalar hakkında konuşmaktan kaçınmak istiyorum. Röportaj yapmak için güçlü betalar bulun ama onları alfa akranlarıyla karşılaştırmayın," dedim. "Ayrıca, biraz araştırma yaptım ve internette, bir sürünün alfaları içermesi gerektiği veya bir araya getirmek için bir omega'ya ihtiyaç duyduğu fikrini reddeden, tüm beta sürüleri kavramı etrafında oluşan topluluklar olduğunu gördüm."

"Bu çok iyi. Moda ve güzellik aımız ne olacak? Beta tasarımcıları, şirketler?" Cyrus sordu.

"Modeller," diye ekledim. "Ve eğer başarabileceğimizi düşünüyorsanız, alfa veya omega feromonlarını kopyalamaya çalışanlar yerine beta biyokimyasını geliştirmeye odaklanan parfüm şirketlerine bakmak istiyorum. Küçük örneklerden oluşan bir orta sayfa hazırlayabilirsek harika olur."

Cyrus ıslık çaldı, gözleri büyüdü. "Aslında bu, derginin verimli reklam parası kazanması için büyük bir fırsat gibi görünüyor. Ne zamandır bu konuda beyin fırtınası yapıyorsun?"

Kızardım ve başımı eğdim. "Umm...sadece birkaç gün, aslında. Ama bence gerçekten çok iyi."

"Öyle, bu harika. Tam demografik bilgilerimize bakmam gerekecek ama tahminen yüzde seksen beta abonesi olduğumuzu söyleyebilirim."

Başımı salladım. "Nüfusun yüzde ellisinden ve alfalar ya da omegalarla ilişkili olmadan neredeyse hiç temsil edilmiyoruz."

"Yeni bir fikir bulduğunda güvenli davranmayı sevmiyorsun, değil mi günışığım?" Cyrus koltuğun köşesine yaslanarak sordu.

"Bunun güvenli olduğunu düşünmüyor musun?"

"Bence dalgalar yaratacak. Ama iyi dalgalar," dedi Cyrus başını eğerek.

"Bu içerik mevcut, ancak bu kadar geniş bir platformda değil. Belirleyin," dedim omuz silkerek.

"O zaman başkası yapmadan önce biz atlasak iyi olur. Ben oldum. Programımıza bakacağım ve kaliteyi riske atmadan bunu yapabildiğimiz kadar ileri götüreceğim. Yalnız bir şey var," dedi Cyrus, gözlerini kırpmadan beni izleyerek. "Sanırım konuk editörlük yapman gerekecek."

Gözlerim büyüdü. "Cyrus, yapamam-"

"Bu senin konseptin."

"Pek çok insan konsept getiriyor ve konuk editör pozisyonu alamıyor!"

Cyrus, "Ve ben bir *alfayım*, bu yüzden eğer doğru yapıyorsak bu konuya liderlik edemem," dedi. Diziyle benimkini dürttü. "Bu konuda gerçekten başkasına güveniyor musun?"

Kaşlarımı çattım. Aklıma gelmedi ama *Designate*'in çalışanlarını o kadar iyi tanı mıyordum. "Kathleen Hughes var, kendisi baş editör."

bir beta pride yaşam tarzı web sitesinde. Moda ve güzellik konusunda pek bir Şey yok ama kişisel bakım ve profesyonel içerik konusunda iyi olabilir. Onu bir röportaj için düşünüyordum ama konuk editörümüz olmasını istesek nasıl olur?"

"Lola, bunu yapabilirsin!"

Yüzümü buruşturdum, "*Pek* sayılmaz. Senin ya da dergideki baş editörlerin mizanpaj konusunda yaptıklarının yarısını bile bilmiyorum. *Henüz bilmiyorum*. Ama Kathleen'le birlikte çalıŐmaktan ve senin gözünden bir Şeyler görmekten mutluluk duyarım."

"Ortak editörler," diye düşündü Cyrus. "Bu iyi bir fikir. Bu Şekilde elimi daha fazla işin dışında tutmuş olurum, haklısın. Ama bence bir an önce güzellik editörü yardımcılıŐından çıkmayı . Bunun için kafan var ve dergi için de iyi olursun."

"İnsanların ne diyeceŐini bir düşün," diye fısıldadım, yüzümü buruşturarak.

Cyrus omuz silkti. "Siktir et onları. Ne diyecekler biliyor musun? 'O sürünün ilk fırsatta onu kapmasına Şaşmamalı.'" Cyrus  ne doŐru eŐildi, başını eŐdi ve dudakları Şaşırtıcı, sarhoş edici ama kısa bir okşamayla benimkilerin üzerinde kaydı. " z r dilerim. Bunun bir iş toplantısı olduŐunu biliyorum ama gerekli gördüm."

Cyrus eŐildiŐinde kızardım, karşı koyma  abalarım  raŐmen gülümsemem kabardı. "Gerekli. DoŐru."

Hiç piŐımanlık duymadan sırtıttı. "Aileyle ilgili konulara dönecek olursak, Matthieu bir toplantı için geç saate kadar kalmak zorunda. Onu beklerken benimle burada yemek yemen için seni ikna etme Şansım var mı?"

Gözlerimi kırptım ve kaşlarımı çattım. "Onsuz birlikte bir arabaya binmek istemiyor musun?" Matthieu'yu iş yerinde bizsiz bırakmak istediŐimden deŐil ama Cyrus aile yemeŐini kaçırmayı sorun etmez miydi?

 ne doŐru kaydı, bacaklarımız birbirine sürtündü ve eteŐimi birkaç santim yukarı kaldırdı. Cyrus aŐaŐı baktı ve tekrar göz göze gelmeden önce ellerini çıplak tenimin üzerinde gezdirdi. "İŞten sonra seni eve götürürsem, kapıdan adımıımızı atar atmaz dikkatini çekmek isteyecek en az dört kişi bulabilirim. Ama *burada* kalırsak, sen bana kalırsın. Sana kalmış," dedi, bakışları tenimde hissedilir derecede sıcaaktı.

Beni sürünün sevimli karmaşasına bağlayan bağlar mıydı, yoksa sadece sıçrama yapma zamanı mıydı bilmiyordum, ama şimdi içimde uğuldayan sinirler temkinli olmak yerine beklenti içindeydi.

"Akşam yemeği iyi olurdu," dedim, Cyrus'un parmaklarının bacaklarımda kısa süreli kenetlenmesiyle elektriksel uyarılma parladı.

Diğerleriyle öğle yemeğine çıkmamak için bahanelerimi uydurdum - Indy'nin dışarıda olması ve Wes'in konuyu gizli tutması nedeniyle Stanmore'dan ayrılma riskini almak istemedim - ve kafeteryadaki gülünç derecede lüks ve kullanışlı pop-up'lardan birine yerleştim. Açık bir masa buldum ve bento kutumla oturdum, teriyakimi atıştırıyor ve Kathleen Hughes'a bir e-postada ne söyleyeceğime dair telefonuma notlar alıyordum ki arkamdaki üç kadının sohbetini yakaladım.

"Bu o değil mi?"

"Evet. , o sadece bir beta."

"Sadece Segal değil diye duydum. Rakim Oren'le de sarmaş dolaş fotoğrafları var."

"Ohmigod, o sürü onu kaldırıma attığında kaba bir uyanış yaşayacak."

Kimin konuştuğunu görmek için arkamı dönmeye zahmet etmedim. Bir gün kendimi asansörde bulmak ve bu kadar kindar biriyle yalnız olduğumu bilmek istemişyordum. Daha basit bir çözüm vardı. Bileğimdeki elastik saç bandını çıkardım ve yeni gökkuşağına bürünmüş saçlarımı dikkatsizce dağınık bir topuz haline getirdim.

Arkamda, Wes'in taze ısırik izi ortaya çıkınca üç sinsi sürtük toplu bir nefes aldı. Yer değiştirdim, içkime uzandım ve elbisemin sol omzunun aşağı kaymasına izin verdim.

"Sen-"

Uzanıp parmağımı Matthieu'nun ısıriğının üzerine koyduğumda ses kesildi ve bağıın içinde fısıldayan merak ve özlem çağrısı karşısında kendi kendime gülümsedim.

"İyi idare edildi."

Yemeğimden başımı kaldırdığımda masamda bir ziyaretçiyle karşılaştım. Benden birkaç santim daha uzun ve inceydi, siyah saçları sırtından aşağı bir çarşaf gibi sarkıyor ve kafeteryanın sahte doğal aydınlatması altında kırmızı renkte parlıyordu. Güzeldi, yüz hatları alışılmadık ve belirsizdi, gözleri kediye benziyordu, dudakları mükemmel bir yay şeklindeydi ve teni soluk açık kahverengiydi.

"Ben şahsen bir boğaz yumruğuna razıydım," diye ekledi karşımdaki sandalyeye otururken.

"Belki bir barda olsaydım," dedim dudaklarım seğirerek.

Kadının gözleri büyüdü ve ilk kez zengin baharatın ve tatlı kimyasal bir şeyin kokusunu aldım. Ve sonra onu çevreleyen bir ağırlık, havayı karıştıran bir elektrik nabızı vardı. Bir *alfa*. Sandalyede arkasına yaslandı ve bir pipetten derin bir yudum alırken bana baktı, binada mevcut olan vegan 'milk'shake satıcısından bir şeyler içiyordu.

"Artık kilit altında olduğuna göre, barlara gidebiliyor musun?" diye sordu, gözlerini kısarak.

İfademin değişmemesi için kendimi zorladım ve Baby'nin sürüsünün onun eğlenceli bir gece geçirmesini engelleyebileceğini söylediğimde Rake'in ne dediğini hatırladım. Sanki sürüsünden biri onu durdurabilirmiş gibi. Ve olduğunda Howlers'a gitmeme izin vermişlerdi.

"Onlar öyle değil," dedim gülümseyerek. "Yine de gelmek isteyebilirler ama kızlar gecesi için değil."

Alfa mırıldandı ve bana baktı, fincanının dibindeki tıkırtılı emme sesi yankılandı. Tanımadığım bir alfayla aynı masada oturduğumu biraz geç fark ettim. Sandalyesinin iki ayağı üzerinde geriye sallanan ve bana bakarken mükemmel bir şekilde dengede duran biri. Onun yanında rahat değildim ama kaçıp sinmek istemiyordum. En azından beni sinirlendirmek için alfa enerjisini üzerime itmeye çalışan bir Odette değildi.

"Yani onlar altın, senin sürün mü?" diye sordu.

Kaşlarımı çattım ve başımı söz konusu tarafa doğru eğdim. "Onlar... benim. Onlar benim sürüm." Omuz silktilim. "Benim için altın değerindeler."

Sandalyenin ön ayakları yere indi ve alfa bana başını sallayarak eğlenen bir ses çıkardı. "Yeterince makul, Lola. Görüşmek üzere."

Ayağa kalkıp döndüğünde ağzım açık kaldı ve gözlerimi kırptım. Az önce bir tür sınavdan mı geçmişim? Ve eğer öyleyse, kim ?

Güzellik departmanının geri kalanı ayrıldığında ORA gitmişti ve ben de Cyrus'un ofisine geri döndüm.

Parmak uçlarımla kapıya vururken Cyrus, "İçeri gel," diye seslendi.

İçeri girdiğimde ışıkların kapalı olduğunu, şehrin ışıltısının odayı renk cümbüşü içinde aydınlattığını gördüm. Kalın, mor bulutlar gökdelenlerin üzerinde asılı duruyor, bizi daha sonra bir yağmur fırtınasıyla tehdit ediyordu.

Cyrus masasının arkasından, "Kapıyı arkandan kilitle, günışığım," dedi. "Kimsenin hâlâ burada olduğumu bilmesini istemiyorum. İşe girdiğimden beri durmadan sorular soruluyor."

Kapının süslü sürgülü mandalını çözmem bir anımı aldı ama tık diye kapandı ve ben de Cyrus'a hayran hayran bakmak için geri döndüm. Bilgisayar ekranı pürüzsüz teninde ruhani bir parıltı yaratıyor, taktığı gözlüklerden parlıyordu.

"Hmm? Bakıyorsun."

"Sana güzel," dedim. Bu gece buraya gelmemi çitayı yükseltmişti ama tüm işi ona yaptırmak istemiyordum.

Cyrus bana sırtıttı ve elini kaldırıp parmağıyla işaret etti. Daha iyi bilmeseydim, onun bir sihirbaz olduğunu düşünebilirdim çünkü amım otomatik olarak sıkıştı ve bu hareketle beni öne doğru çekti.

Yanına geldiğimde Cyrus, "Sadece biraz önce tadına baktım," dedi.

Elleri kalçalarıma uzandı, beni çekti ve yanlarıma sürtündü. Eğildim ve ellerimi omuzlarına dayadım, gözlükleri bana çarpmadan önce dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdum.

Onları çıkarmak için uzandığımda Cyrus, "Hayır, bırak onları," dedi. "Göndermem gereken bir e-posta var ve onlara ihtiyacım var."

Sonra yüzümü ellerinin arasına aldı, başımı yana çevirdi ve dudaklarımızı birbirine yapıştırdı, dili nefesim kesilince içeri daldı. I

Cyrus ağzımı fethettiğinde inledim, vücudum neredeyse onunkine düşüyordu, öpücüğünün gücü ve açlığı karşısında dizlerim titriyordu.

"İşte," dedi Cyrus, sesi cızırtılıydı. "Şimdi arkanı dön."

Bu emir karşısında yutkundum. Güven duygusunu yeniden kazanmaya başlamıştım ve Cyrus sürümdeki alfalar arasında payına düşeni alan son kişiydi. Bir gece önce Wes'in kontrolü ele almasına kesinlikle izin vermiştim. Cyrus'la olan şeyler farklıydı, daha sertti ve bir şekilde bana daha büyük bir riskmiş gibi hissettiriyordu. Birbirimize aşık değildik, o benim koruyucum değildi ama aramızdaki çekimi o kadar uzun süre kaynamaya bırakmıştık ki şimdi taşmaya hazırды.

Ayağa kalkıp döndüm ve Cyrus'un elleri kalçalarımın arkasını tutmak için hareket etti, elbisemin eteğinin altından kayarak çoraplarımı ve jartiyerlerimi buldu.

"Oh, bunu sevdim," diye mırıldandı, parmak ucu bir jartiyere takıldı ve hafifçe tenime sürttü. "Benimle bir şeyler denemek ister misin?"

Nefesim göğsümde ağırlaşmıştı ve gevşekçe başımı salladım, Cyrus'un eli yukarı kayarak kığımın alt tarafını çimdiklediğinde sıçradım.

"Evet," dedim.

"İsimler hakkında ne düşünüyorsun, günışığım? Cyrus olarak kalmamı ister misin, yoksa..."

"Patron," dedim dudaklarımı bükerek.

Cyrus güldü, parlak ve gürültülü, artan gerginliğimizi kesiyordu. Bunu söylemek bile biraz aptalcaydı ama bu lakap içimdeki gerginliği biraz olsun azaltmıştı ve heyecanlandığında bile tanıdık ve güvenli olan *Cyrus*'la birlikte olduğumu sürekli hatırlatacaktı. Kığımın hemen altındaki eli bacaklarımın arasına girdi ve diğer eliyle sol uyluğumun dış tarafına vurup onları kapalı tutana kadar ayağımı ona açmak için ayarladım.

"Evcil hayvan hakkında ne hissediyorsun?" Cyrus sordu.

Gözlerimi kırptım, bu isim karşısında içimdeki derin sıkışma beni şaşırttı. Başımı salladım ve sonra kendimi düzelttim. "Evet lütfen patron."

"Ohhh, çok iyi, Lola. Ben çalışırken burada kucağımda oturmanı istiyorum, tatlım," dedi Cyrus, iki eliyle sol sıkarak, beni onun üzerine oturana kadar yalpalayarak aşağıya doğru yönlendirdi.

Sağ uyluğum, bacaklarım hafifçe açılmış ve eteğim dizinin üzerine düşmüştü.

"Rahatla," dedi Cyrus ve ağırlığımı almasına izin vermek için kendimi zorlamak zorunda kaldım. "Güzel. Topuklarını kaldır ve altındaki çubuğu bul. mı?"

"Evet, Patron," diye nefes aldım, ona bakmak için dönmek istiyordum ama iznim olup olmadığından emin değildim. Bunun yerine cam duvarları kaplayan koyu kırmızı perdelere odaklandım.

Topuklarımı sandalyenin altındaki çubuğa geçirdim ve Cyrus bizi tekrar bilgisayar ekranına çevirdiğinde nefesim kesildi. bacağı zıpladı ve seksime karşı hareketin ani sürtünmesiyle inledim.

"Ellerini masanın üzerine koy." Ellerimi minnetle yere koydum ve Cyrus kıkırdadı. "Güzel, evcil hayvan. Öne eğil." Bacağını tekrar zıplattı ve ben iç çektim. "Daha da öne."

Bu sefer yer değiştirdiğinde, doğrudan klitorisime doğru sürüklendi ve inlememi yutamadım.

"İşte, mükemmel. Benim için böyle kalmanı istiyorum. Eğer hareket etmeyi bırakırsam, sen devralacaksın. İstediğin kadar hızlı gidebilirsin ama gelmeden önce izin isteyeceksin. Anladın mı, tatlım?" Cyrus sordu.

Çabucak başımı salladım ve elini omurgamda aşağı yukarı gezdirdi. "İstemediğin bir şey var mı?" Cyrus sordu.

Dudağımı ısırdım ve başım ona seğirdi. "Um... İstemiyorum-lütfen kötü şeyler söyleme?" Bir zamanlar bana sürtük ya da pis kız denmesi hoşuma gitmişti ama şimdi bana sadece Buzz ve Indy'yi hatırlatıyordu. Belki tekrar deneyeceğim bir şeydi ama şu an için hiçbir şeyin bizi bölmesini istemiyordum, özellikle de panik atağın.

"Tabii ki hayır, tatlım," diye mırıldandı Cyrus. Elleri saçlarıma uzandı ve öğle yemeğinden kalma dikkatsiz topuzumu çözdü, sıkı bir at kuyruğu yapmadan önce parmaklarını saç tellerimin arasından geçirdi. Kalçasının üzerinde sallandım ve o da mırıldandı. "Ya bana binmeyi bitirdiğinde becermek istersem?"

"Kesinlikle. Becer beni patron," dedim başımı sallayarak. Doldurmak için zaten çaresizdim.

"Düğüm yok ama, şimdilik bu kadar yeter."

Bildikleri karşısında kızardım ama itiraz etmedim.

"Çok iyi, tatlım."

"Pantolonunu, ya ben...?" Zaten ıslanmıştım ve sadece iyi vakit geçirerek Cyrus'un güzel pantolonunu mahvetmek istemiyordum.

"konuda endişelenmek senin işin değil," dedi ve saç diplerimi nefes nefese kalmama ve daha hızlı sallanmama neden oldu. "Şimdi, bu e-postayı tek elle yazacağım, bu yüzden uzun sürecektir. Hızını ayarlamak isteyebilirsiniz."

Bu ince ima karşısında hareketlerimi yavaşlattım. Bu, o e-postayı bitirene kadar boşalmama izin verilmediği anlamına mı ? Zaten ıslanmıştım ve zonkluyordum ve dürüst olmak gerekirse, saçımı birkaç kez daha çekiştirse muhtemelen boşalmaya hazır olurdum.

Cyrus'un kalçası altımda sürekli zıplıyordu ve ben gözlerimi kapatıp dudaklarımı birbirine bastırarak sızlanmalarımı ve inlemelerimi dizginlemeye çalıştım. Cyrus'un yavaşça yazarken çıkardığı sese odaklandım. Nasıl konsantre olabiliyordu? Zar zor doğru dürüst görebiliyordum. Adam bir bacak gününü bile kaçırmamıştı, bu .

"Seni duymak istemediğimi mi söyledim?" Cyrus hırlayarak başımı atkuyruğumun ucundan geriye doğru çekti.

Bacağı hareketsiz kalınca haykırdım, hemen kendi hızımı kullanarak kalçasına sürtünmeye başladım, ellerimi masaya, topuklarımı da sandalyenin demirine koyarak kendimi destekledim. Onun kucağında inleyip iç çektim ve inledim, içimdeki sıcaklık daha da artarken bile kendimi yavaşlatmaya çalıştım.

"Cy-Boss, ben-"

"Hayır, tatlım, henüz değil."

Bu kaba uyanış karşısında nefesim kesildi ve bacağının üzerinde hareketsiz kaldım. Sınıra ve sırf ben istedim diye boşalmak için izin *alacak* değildim. Ben durduğumda Cyrus ritmi artırdı ve ürperdim ve içimin zonklamasını, damarlarımda akan kaban sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştım.

Vücudum uyarıyla karıncalanmaya başladığında sızlandım. Hiç kendi başıma orgazmı ertelemiş miydim? Caleb baleda beni tahrik etmişti ama çok yaklaştığımda beni uyarmayı bırakmaya dikkat etmişti. Cyrus ise tam tersini yapmaya kararlıydı.

"Patron, ben... bu çok iyi hissettiriyor," diye fısıldadım. Sanki kaba bir dil klitorisimi yalıyordu, iç çamaşırlarımın dantelleri

Pantolonunun dokusuyla birleştiğinde hassas seksime karşı yoğun bir şekilde dokundu.

Cyrus bacağını dinlendirirken, "Devam et, tatlım," diye mırıldandı.

hareket etmediğimde, Cyrus saçlarımı tekrar kabaca çekti. Vücudum harekete geçti, onun ısrarından çok arzunun davuluyla.

"Lütfen. Lütfen, Patron, yapabilir miyim bilmiyorum-" diye sızlanırken, amım neredeyse sınırda hiçbir şey için sıkılmıyordu.

"Rahatla, derin bir nefes al," dedi Cyrus, hâlâ göz ucuyla klavyeyi . Artık her şey erotik miydi, yoksa Cyrus'un özellikle güzel elleri mi vardı? Sanatçı elleri.

Dişlerimin arasından nefes aldım ve dalga bir anlığına azaldı. Tekrar yavaşlamaya çalıştım ama orgazmın eşiğindeyken, beni uçurumun kenarına fırlatmak için sadece bir sıyrık yeterdi.

Cyrus, parmaklarını ensemde gezdirip köklerimi kazıyarak, "Bastır, bir ağırlık hayal et," diye mırıldandı.

Ayağımı yere vurmak ve emirlerini görmezden gelmek, nefes nefese masanın üzerine düşene kadar bacağının üzerinde tepinmek istedim. Ama Cyrus'un dediğini yapabileceğimi görmesini istiyordum ve bir parçam bunu gerçekten yapıp yapamayacağımı merak ediyordu. Talimatlarına odaklandığımda, bu durum aldığım zevkin azalmasına neden olmadı. Aksine, uzun bir süre boyunca tutulduğum için duyum *daha* güçlüydü.

Ben inledim ve Cyrus mırıldandı. "Güzel, değil mi?"

Cevap verip kontrolü sağlayabileceğimden emin değildim ama neyse ki beni zorlamadı. Kalçalarımı Cyrus'un kalçasının üzerinde yuvarlıyordum, sürekli uyarılmanın kayganlığı yolu daha pürüzsüz hale getiriyordu. Hareket hipnotize ediciydi, tıpkı içimden geçen sürekli uyarı gibi, her an kontrolümün kayabileceği ve izin almadan önce çarpacağım sürekli bir tehditti.

"Lütfen," diye fısıldadım.

"Neredeyse bitti," dedi Cyrus gerçekten haksız bir sakinlikle.

Başım öne doğru sarktı, boynumun üzerinde sallanıyordu, ta ki Cyrus saçlarımdan beni neredeyse paramparça edecek bir çekişle tekrar yukarı çekene kadar, köklerimdeki şimşek amımda yankılandı.

"Oh lanet olsun! Lütfen, lütfen, lütfen. Lütfen, Patron, gelmeme izin ver, gelmeme izin ver," diye inledim, vücudum gerildi. "Lütfen, yapabileceğimi sanmıyorum-" "Kalk, evcil hayvan," diye tersledi Cyrus, ellerim kalçalarımda beni sabitlerken kucağından düştü. "Masanın üzerine eğil."

Kendimi o masaya yeni bir boya tabakası gibi yapıştırdım.

Cyrus'un elleri kalçalarımın yukarı kayarak eteğimi kığımın üzerine itti ve resmimi görünce ofladı. "Jartiyerleri unutmuşum," dedi. "Ama sorun değil."

Taktığı gözlük masaya çarptı ve bu ses bile beni ürpertti. Cyrus'un kemerinin şingirtisi ve pantolonunu çıkarırken çıkardığı fermuar dikkatimi o kadar dağıtmıştı ki, iç çamaşırimın kumaşı klitorisimi çekip sürükleyene kadar ne planladığını fark etmemiştim. Kumaşı çekiştirip bükerek aşırı hassaslaşmış her sinire sürtünmesini sağladı.

"Oh, Tanrım, Cyrus! Siktir, patron, boşalacağım. Lütfen, lütfen, sadece sik beni. Lütfen, yapamam..." Ellerimi cama vurarak sızlandım.

"Bana ne yapacağımı söylediğin için seni tokatlardım, eğer bu seni azdırmasaydı. İçine girene kadar bekle, Lola," dedi Cyrus, açıkça uyararak. Eğer kontrol altına alamazsam hâlâ o tokadı yiyebilirdim.

Bir şaplak kulağa o kadar da kötü gelmiyordu, gerçekten.

Kontrol, Lola. İlk defa mantram kafamın içinde tatlı bir şekilde dönüyordu. Göz ucuyla Cyrus'un pantolonunu indirdiğini, elleriyle kalçalarımı kavrayarak beni masanın kenarından uzak tuttuğunu gördüm. Ve bir sonraki anda, içime girerken minnettar bir çığlık attım. İçime tamamen girene kadar boşalmamak için kendimi zor tuttum mu bilmiyorum. Tek bildiğim, doruğa ulaşmamın ani şimşeği ve Cyrus'un amansız sikişiydi.

"Tanrım, günüşiği, kendini cennet gibi hissediyorsun," diye inledi Cyrus, kalçaları kıcımı tokatlıyor ve taşakları her itişte klitorisime karşı ıslak bir şekilde yankılanıyordu.

Nefesimi tutamıyordum, parmaklarım masanın cam tablasına sürtünüyordu. Bunun bir zamanlar Wendy'nin masası olduğunu hatırlayınca kıkırdadım.

"Wendy'yle bunun üzerinde mi seks yaptınız?" Onun vuruş hızına geri dönerek sordum.

Cyrus'un hızlı atlayışı kekeledi ve güldü. "Ne? Hayır. Neden bunu düşünüyorsun?" Öne eğildi ve at kuyruğunu yumruğuna doladı, omzumu çekerek yukarı kaldırdı. "Aklın oradaysa daha iyisini yapmalıyım."

Zaten seks sarhoşuydum, ama klitorisimi okşamak için boştaki kolunu bana doladığında Cyrus'a bunu söylemedim. Ben inledim, boğazım kemerli ve Cyrus tekrar pompalarken ben onun uzunluğunu kavrarken nefes nefese kaldım.

" böyle, tatlım. O güzel sok beni. Kıpırmızı, ıslak ve sikim için yalvarırken gördüğümde fotoğrafını çekmek istedim."

"Evet, Patron," diye nefes nefese kaldım. Yutkundum ve sonra dürtüye teslim oldum. "Daha sert, lütfen."

Cyrus cevap olarak homurdandı ve istediğimi yaparken inledim.

"Gel, Lola," diye homurdandı.

Ya zamanlaması mükemmeldi ya da ben sandığımdan daha iyi bir itaatkârdım, çünkü orgazm beni masaya yapıştırırken gerildim ve titredim. Cyrus saçlarımı serbest bıraktı ve avucunu sırtıma sabitledi, düğümünü bana sürttü, içime sıcak bir telaşla boşalana kadar hırladı ve mırıldandı.

"Lanet olsun," diye Cyrus.

Bana karşı sertleşti ve sonra sarktı. Beni masadan kaldırdı, bizi sandalyesine geri oturturken siki serbest kaldı, nefesler kesildi ve vücutlar gevşedi. Şimdi gerçekten pantolonunu mahvedecektim. Kurtulmak için kıpırdandım, odada temizleyecek bir şey ararken Cyrus kalçama vurdu.

"Bana bir saniye ver," dedi, alnıma nemli bir öpücük kondurdu ve sonra ağzıma sokuldu, öpücüksüz seksi şimdi dudaklarımda durmaksızın ziyafet çekerek telafi ediyordu. Çekilirken inledi, başı sandalyeye doğru düştü. "Bana iki dakika ver."

Güldüm, ama ayağa kalktığımda Cyrus da beni takip etti ve pantolonunu kalçalarının üzerinde açık kalacak şekilde çekti. Beni yan tarafına doğru kaldırdı, şaşkınlıkla kaskatı kesildiğimde bana uykulu bir şekilde gülümsedi.

"İzin verin sizi temizleyeyim. Şu kapının ardında bir banyo var, ve bakım sonrası benim...şey, belki bu işin en sevdiğim kısmı değil, ama

onlardan biri."

Yumuşadım ve başımı salladım, Cyrus bizi banyoya götürüp üzerimizi toplamak için yumuşak bir bez bulurken kollarında rahatladım, boştaki eli sürekli beni okşuyor ve yatıştırıyor, tüm bu süre boyunca burnunu sokarak kokluyordu.

"Eğlenceliydi," diye mırıldandım, ona doğru eğilerek.

Bana sırtıttı ve başını salladı. "Bir dahaki sefere seni çırılçıplak soymak ve kontrolünü test etmek istiyorum. Rake'in benim için gelmeyi bir kez bile ertelediğini biliyor musun?" Cyrus'a bakakaldım ve o da güldü. "Rake veledi oynamayı sever. Ama sen... sen *iyi* bir kızsın, değil mi?"

Titredim ve sertçe yutkundum, üzerimden ipeksi ve karanlık bir şey geçti, daha önce hiç karşılaşmadığım türden bir tatmin. Başımı salladım ve Cyrus gülümseyerek öne doğru eğilip alnımdan öptü.

"Ben de öyle düşünmüştüm, tatlım. Belki yakında Rake'e bizi izletirim, ona benim için ne kadar mükemmel davrandığını gösteririm?"

Az önce iki kez gelmemiş miydim? oldukça emindim. Ama Cyrus bana o anda onun için dizlerimin üzerine çökmemi söyleseydi, kesinlikle çökerdim. Bana orgazmımı iki kat daha uzun süre erteleteceğini söylese bile.

"Bu hoşuma giderdi," dedim, yüzüm kızarmıştı.

Cyrus cevap vermek için ağzını açmıştı ki ofisin kapısının çalınmasıyla ikimiz de durakladık.

"Bu Matthieu," dedim sırtarak ve Matthieu'nün sevecen kızgınlığının göğsümde yandığını hissettim.

Cyrus güldü ve alfamı ofise sokmak için acele etti, yolda pantolonunu bağladı.

"Seni pislik," homurdandı Matthieu, kapı açılırken gülümsemesini güçlükle zapt ederek. "Beni *uyaramaz* mıydın? Bütün toplantı boyunca o kadar zorlandım ki, kısa kesmek zorunda kaldım. Lola, buraya gel."

Aceleyle Matthieu'nun yanına gittim, sert ve umutsuz bir öpücüğe daldı, beni kendine çekti ve bana sürtündü. Ben daha da yakınlaşırken Matthieu içini çekti ve alnını benimkine dayayarak geri çekildi.

"Eve gidip seninle doğru dürüst sevişene kadar beklemek mi istersin, yoksa Cyrus'a ne kadar güzel olduğunu göstermek mi istersin?"

Ağzında sikim varken bakar mısın?" Matthieu homurdandı.

Kolumu hafifçe çizen tırnaklar gibi aramızda sahiplenici bir bağ vardı ama bu kızgınlıktan ziyade şefkatliydi. Matthieu, Cyrus ve benim aramda olanları hissetmekten hoşlanıyordu ama dışarıda kalmak da istemiyordu.

Kemerini kavradım ve yavaşça çözdüm, Matthieu'nun gözleri şaşkınlıkla açılırken gülümsedim. Yemi yutmamı beklememiş miydi?

"Siktir," diye iç geçirdi ve siki elimin altında zıpladı. pantolonunun içinden avuçladı.

Cyrus kanepeye doğru ilerledi, yayıldı ve ikimize sıırttı. "Devam edin," dedi. "Daha sonra bir film izlemeyi planlıyordum ama bu daha iyi olacak."

Dizlerimin üzerine çöktüm ve Matthieu inledi, kaşları çatıldı ve göğsü nefes nefese kaldı.

"Gerçekten yapmayacağımı mı düşündün?" Matthieu'ya bakarak sordum. "Sen benim en sevdiğim rüyalarımından birisin, Lolotte," diye mırıldandı Matthieu.

Sonra sıırttı ve atkuyruğuma uzanarak emredici bir şekilde kavradı. Sesi hırıltıya dönüştü ve gözleri kapandı. "Şimdi bana bugün beni ne kadar özlediğini göster."

YİRMİ İKİ

Leo

Mdizim düzensiz bir şekilde sallanıyor, topuklarım bekleme odasının halı kaplı zeminine çarpıyordu. Caleb sol tarafımda oturmuş, kumaş örnekleriyle dolu bir deftere çizimler yapıyordu.

ve boya parçaları, görünüşe göre endişeli ruh halimin farkında değillerdi. Ya da ben öyle sanıyordum, ta ki karşımızda oturan kadın derin bir iç çekip zıplayan bacağıma bakana kadar.

Caleb kalemını defterinin ortasına yerleştirdi ve elini dizimin üzerine koydu. Baskı yapmadı ama sakinliğinin bir kısmı içime doldu ve omzuna yaslanarak sarktım.

"Hiç endişelenmiyor musun?" Fısıltıyla sordum. Caleb kaşlarını çattı ve soru sorarcasına başını eğdi. "Sadece... terapi zorlu bir süreç olabilir. Biraz geri adım atabilir."

"Olabilir," dedi Caleb başını sallayarak. "Ama o artık hâlâ bizim bir parçamız. Wes ve Matthieu, şüpheleri tekrar ortaya çıktığında onu desteklemek için orada olacaklar. Lola'nın onları bağlama verirken dikkatsiz davrandığını sanmıyorum."

ve kamburumu çıkarıp kendi kucağıma baktım. Hayır, Lola bağlandığı için mutlu görünüyordu. Matthieu'ya. Ve Wes'e.

"Kıskanıyor musun?" Caleb şaşkınlıkla fısıldadı. "Senin istediğini sanıyordum-"

"*Evet.* Onunla bağ kurduğum için mutluyum. Benim sürü arkadaşım olduğu için," dedim, son kelimeye biraz ekşi bir not ekleyerek.

Caleb iç geçirdi ve elini dizimden kaldırarak kolunu omzuma doladı. "Leo, Lola seni seviyor. Sen onun sürü arkadaşından daha fazlasısın. Rake de öyle. Ve *ben* de öyleyim," diye mırıldandı Caleb.

"O zaman neden hala ona sormadın?" diye sordum. "Ya da o sana neden sormadı?"

Caleb'in dudakları kıpırdadı ve bu konuda bu kadar rahat davranması beni gerçekten sinirlendirdi. Belki bencillik ediyordum ama Lola'yı bu sürünün içine ben getirmişim ve şimdi kayıp gidiyormuş gibi hissetmekten kendimi alamıyordum. Bu bencillikti, aptallıktan bahsetmiyorum . Lola, Matthieu ve Wes'le bağları sağlamlaştırmak birkaç gece geçirmişti ama önceki gece Rake ve bana katılmıştı ve bu sabah Caleb'la duşta olduğunu duymuştum.

Caleb, "Eğer bir alfa olsaydın, sen ve Lola haftalar önce bağlanmış olurdunuz," dedi.

Başımı salladım. Bu doğrudu. Ben de bu konuda sınırdan saldırgan olurdum, bu yüzden muhtemelen bir alfa olmamam en iyisiydi.

"Ben hazırım, Leo. *O hazır* olduğunda. Ve ben onun terapisti değilim ama bence Lola ilk bağlarının sadece kendisi ve alfası arasında olmasını güven verici bulabilir. Ya da alışması daha kolay olabilir, belki?" Caleb omuz silkti. "Yalnızca Wes'teki değişim..."

Buna gülümsedim ve omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmını attım. Bu doğrudu. Wes bugünlerde parmak uçlarında zıplıyordu, yüzünde daha önce nadiren gördüğüm yeni bir şapşal sırıtış vardı.

"Lola'yla bir bağ kurmayı planlıyorum ama eve döneli sadece beş gün oldu," dedi Caleb, gözüme takılıp sırtarak. "Bundan biraz daha sabırlı olamayacağımızı mı düşünüyorsun?"

Güldüm ve başımı salladım. "Evet, tamam."

Caleb, "Sanırım Rake'in sabırsızlığının bir kısmını sen de kapıyorsun," diye ekledi. Bu doğrudu, Rake göğsümde bir karınca yuvası gibiydi, Lola'nın alfalarından birine sahip olmasını beklerken hevesle dolup taşıyordu.

Eğer önce Cyrus'u seçerse, yemin ederim, diğer alfalardan birinin beni ısırmasını sağlarım.

"Burada beklemek ve onun nasıl bilmemek seni çıldırtmıyor mu?" Caleb'a sordum.

Gözlerini kırıştırdı ve düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Ben... Sanırım benimle ilgilenip ilgilenmediğini bilmediğim zamanlarda daha gergindim. Şimdi yapabiliyorum

Sadece rahatla ve her şeyin olmasına izin ver. Her neyse, sanırım bizim burada olmamızın ve Matt ya da Wes'in burada nedeni henüz bir bağ kurulmamış olması. Bu sürece başlarken ona daha fazla mahremiyet sağlayabiliriz."

Parmak eklemlerimi çıtlattım, bekleyen kadının bakışlarını yakaladım ve sonra hızla tekrar yerleştirdim. Bunu hiç düşünmemiştim ve Lola onu bekleyenlerin biz olmamızı istediğini söylediğinde Matthieu'nün yüzünde beliren kabullenmişlik ifadesini görmüştüm.

Caleb yumuşak bir sesle, "O bizim Leo," dedi.

"Öyle." Caleb haklıydı, bağ için biraz daha bekleyebilirdim. Lola tüm sürü boyunca sevgisini fazlasıyla ölçülü bir şekilde göstermişti. Eksikliğini çektiğim şey ilgi değildi, sadece onun üzerinde daha büyük bir hak iddia etmek açgözlüydüm.

Caleb boşta elini kaldırdı ve saatine bakmak için bileğini çevirdi. "Şimdi bitirmek üzereler," dedi. "Ben gidip ön bürodaki işleri halledeyim."

"Ödeme yapmak istediğini söyledi," dedim.

Caleb sadece yumuşak bir 'pıt' sesiyle reddetti ve sonra ayağa kalkarak resepsiyon görevlisinin masasına doğru ilerledi. Bir an sonra terapistin ofisinin kapısı açıldı. Gözleri kırmızı çerçeveli ve adımları biraz dengesiz olan Lola görüldü ve ben sıçrayarak onu karşılamak için karşıya geçtim.

"Haftaya görüşürüz, Lola," dedi Dr. Goulden, yumuşak bir ses tonu ve soluk kızıl saçları olan orta yaşlı bir kadın.

Lola omzunun üzerinden hızlı bir bakış atarak "Teşekkür ," dedi. Gerçekten minnettar görünmüyordu ve öfkeyle endişe birbirine karıştı.

"Her şey hazır," diye seslendi Caleb ve Lola başını salladı, faturayı bile sormadı ama ofisten çıkarken rahatlamış görünüyordu.

İyi misin? sorusu dilimin ucundaydı ama cevap çok açıktı. O iyi değildi.

"Başka bir terapist mi bulmak istiyorsun?" Hemen sordum.

Lola başını kaldırdı ve Caleb onun paltosunu giymesine yardım ederken kahkahalara boğuldu.

"Ne? Neden değişeyim ki?"

"Sen... sen üzgünsün," dedim, zayıf gerekçelerimden dolayı yüzümü buruşturarak.

Lola'nın dudakları bir gülümsemeye kıvrıldı ve göğsüme doğru eğildi, eğilmekten ve ona vermekten çok mutlu olduğum bir öpücük için uzandı.

"Sanırım bu normal," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

Çekildi ve Caleb ikimiz için de kapıyı açtı. Ofis binasının asansörlerine doğru ilerlerken Lola'nın eli benimkine kaydı.

"Eğlenceli falan değildi ama anlamsız hissettirdiğini de söyleyemem. Sanırım... Sanırım bu beni bir süre yıpratcak. Akşamdan kalma gibi mi hissediyorum? Biraz midem bulanıyor."

Kolumu kaldırdım ve Lola hemen yanıma sokulunca gülümsedim. Caleb onun diğer tarafına geçerek elini yakaladı ve dudaklarına götürdü.

Asansöre adım attığımızda Caleb, "Eve gidip biraz zencefil çayı yapalım ve sıcak bir banyo yapalım," dedi.

"Çıkıntıya oturup sana baş ve omuz masajı yapabilirim," diye teklif ettim.

Lola, "Mmm, şimdi çok bakımlıymışım gibi geldi," dedi ama kapanan kapıların yansımasında gülümsemesini yakaladım. "Yine de Baby'nin alfalarından birinden kulağa hoş gelen bazı eklemlerim var. Kafamın sesini kısmak işe yarayabilir."

Göz kırptım. Lola'nın otu mu vardı? Paylaşır mıydı? Eğer , muhtemelen Caleb ve Wes dışında herkesin kafası iyi olurdu.

Caleb başını sallayarak, "Kulağa çok iyi bir plan gibi geliyor," dedi.

Garaja vardığımızda Caleb arabayı sürmeye gönüllü oldu ve ben de Lola'yı eve götürmek için arka koltuğa geçtim. Ona seansıyla ilgili milyonlarca soru sormak istiyordum ama bunun uygun olup olmadığına ya da nereden başlayacağıma karar vermeden Lola konuştu.

"Biraz dikkat dağıtıcı bir şey alabilir miyim?"

Sorularımı çabucak yuttum ve Lola bana doğru eğilip başını omzuma yaslarken rahatladım.

"Elbette aşkım. Müzik ister misin?" Caleb sordu.

"Mmm, hayır. Bana müşterileriniz için nasıl çalıştığınızı anlatın. Size ne istediklerini söylüyorlar mı yoksa...?"

Caleb bizi garajdan şehrin caddelerine çıkardı ve yoğun saat sonrası trafiğinin yavaş akışına bıraktı. "Onları tanımak için bazı röportajlar yapmak istiyorum, bana bazı görseller göstermelerini istiyorum.

sevdikleri ilham kaynakları, bu tür şeyler. Ama aynı zamanda onlarla rutinleri ve hayatlarında neleri geliştirmeyi umdukları hakkında da çalışıyorum. Daha düzenli olmak isteyen birinin güzel ve işlevsel depolama sistemlerine, alışkanlık haline getirmesi kolay olanlara ihtiyacı vardır. Daha fazla yemek pişirmek isteyen biri, içinde gezinmesi ve çalışması kolay sosyal bir mutfağa ihtiyaç duyar. Odanız konusunda size yardımcı olma teklifimi kabul etmeyi düşünüyor musunuz?"

Buranın artık misafir odası olduğunu duymamak beni rahatlattı, ancak yine de Lola'ya evde hak iddia edebileceği eşit miktarda alan vermenin bir yolunu bulmamız gerektiğini düşünüyordum.

"Sanırım öyle. Son dairem ya da daha öncekiler üzerinde gerçekten hiç çalışmadım. Kıyafet ve makyaj konusundaki tüm kişisel zevkime rağmen, iş iç mekanlara gelince kendimi kaybediyorum," dedi Lola. Gözleri ve yüzü solgundu, ancak bunun mide bulantısından mı yoksa yorgunluktan mı kaynaklandığından emin değildim.

"Düşüncesi bile Caleb'in başını döndürüyor," dedim ve dudaklarındaki gülümsemenin tadını çıkardım.

Caleb omzunun üzerinden, "Bana seveceğiniz bir yer için aklınıza gelen beş sıfat söyleyin," dedi.

"Mmm, romantik," dedi Lola, kaşları düşünceyle çatılmıştı. Romantik iyiydi. Romantik bir yatak odasını severdim. "Kutsal. Eklektik. Um... Ben... özel olmasını istiyorum. Sorun olur mu? Sadece kendimle paylaşacağım bir alan?"

Kafamdaki yaramaz fantezi bir balon gibi patladı ama geride garip ve yumuşak bir mutluluk kaldı. Lola'nın Caleb'le -ve benimle- bir bağ kurması kadar istediğim tek şey evimizi kendi evi haline getirmesiydi. Kendisi için bir oda talep etmesi bunda önemliydi. Ne olursa olsun odalarımızda bizimle birlikte hoş karşılanacağını biliyordu.

"Kesinlikle," dedi Caleb.

"Tamam, sonra da renkli. Biraz... yoğun."

Caleb'in kısa süreli panik parlaması karşısında kahkahalarımı bastırdım. Onun uzmanlık alanı nötrlerdi. Ama idare ederdi.

Caleb, "Bu meydan okumayı kabul ediyorum," diye cevap verdi.

Lola dudağını ısırdı, pencereden dışarı bakarken gözleri kısıldı. Parmak ucumu burnunun üzerinde gezdirdim ve bana bakmadan önce gözlerini şaşı hale getirdim. "Ve?"

"Ve daha büyük bir küvet istiyorum," diye fısıldadı Lola.

"Bitti," dedi Caleb, o kadar hızlı söyledi ki Lola yerinden sıçradı. "Eğer yatak odasını yeniden , banyoyu da kesinlikle yeniden yapacağım."

Lola'ya göz kırptım ve o da yanımda eridi, eve dönüş yolculuğunun geri kalanında gözleri amaçsız bir uykuya daldı. Caleb haklıydı. O bizimdi, *benimdi*. Bağ, Lola Caleb'i yatağa atıp ona öyle olacağını söylediğinde gerçekleşecekti. Ben sadece gösterinin tadını çıkarmak için hazır olduğumdan emin olmak istedim

YİRMİ ÜÇ

Lola

"K

nock-"

"O tatlı kışını buraya getir," diye homurdandı Wes, Ofis koltuğunda dönüyor ve kollarını bana doğru uzatıyordu.

Güldüm ve boşluğu geçerek Wes'in kucağına uzandım. Beni kendine doğru çekti, bacaklarının üzerine oturttu ve ayak parmaklarımin yerde sallanmasına izin verdi. Geri çekilmeye çalıştığımda beni öne doğru çekti, ben onun üzerinde sallanırken homurdanıyor ve sırıtiyordu.

Bir kaşımı kaldırdım.

"Öğleden sonra hızlı bir sevişme için havanda mısın?" diye sordu kaşlarını sallayarak.

Cazip bir istekle masasına baktım ama Cyrus'unkine darmadağındı ve onunla konuşmaya gelmemin nedeni bu değildi.

"Lafını unutma," dedim, Wes öpmek için öne eğildiğinde çenesine vurarak. "Mmph. Mphseriousesss."

Wes dudaklarımı yalayıp ısırırken inledim, elleri beni kasıklarının üzerinde sallıyordu. Bana karşı giderek sertleşiyordu ve ben damarlarımda kıpırdanan şehveti bastırmaya çalışarak -Wes'in kendi coşkusunun da yardımıyla- onunla neden konuşmaya geldiğime odaklandım.

Tembel bir Pazar günüydü ve tüm ekip evdeydi ve ben de birkaç günlük kötü bir terapi akşamdan kalmalığından sonra biraz daha az sisli hissediyordum. Anlaşıldığı üzere bu bilimsel bir şeydi ve bunu bilmek kafamın karanlık kısımlarından çıkma mücadelesi konusunda daha az perişan hissetmemi sağladı.

Wes iç çekti ve ben sızlanmaya başlar başlamaz sandalyesinin arkasına yaslandı, dudaklarında alaycı bir zafer ifadesi belirdi.

"Peki neye ihtiyacın vardı, tatlım?"

Kahretsin, şimdi Wes'e ihtiyacım vardı.

"Um..." Doğru ya. "Um, polis beni aradı. Indy'nin dün gece Uptown'da görüldüğünü söylediler."

"Oof. Tamam." Wes oflayıp pufladı ve beni kucağına yan oturttu, kollarımı omzuna doladığımda bizi bilgisayarına doğru döndürdü. "Evet, onları Garret'la konuşturdum ve bu sabah bana o mesajı gönderdi. Bize çok yakın değildi ve kimliğini tespit etmek biraz zaman aldı."

Artık aramızda bir bağ oluştuğundan ve bu da Wes'i oldukça neşeli tuttuğundan emin değildim, ancak birkaç hafta önce görüldüğü kadar stresli hissetmiyordu. Aslında ben de öyle hissetmiyordum.

"Bana söylemedin," dedim parmaklarımı omzuna vurarak.

Wes'in kaşları kalktı ve boynumun arkasındaki ısırığını okşadı, bu basit dokunuşla içime güneş ışığı doldu. "Bilmek isteyeceğinden emin değildim. Daha önce bu konuda çok fazla şey duymak zorunda kalmadan benim halletmemi tercih ediyormuşsun gibi görünüyordu?"

"Sanırım bu doğru. Sanırım artık her şeyden haberdar olmak istiyorum."

Wes başını salladı. "Anlaştık. Tamam, bu durumda. Garret bağlantısından birkaç ayrıntı daha aldı. Indy eski bir Hangman'ı kontrol etmeye gitmiş, geçen yılki baskından önce kaçan birini? Barda bir kavga çıkmış ve tanıklara göre Indy reddedilmiş. Görünüşe göre ekibinde altı adam var ve hepsi de oldukça tecrübesiz."

"Sanırım en popüler adam olmaması mantıklı," dedim rahat bir nefes alarak. "Peki ya... artık benimle iletişime geçmeyi denedi mi?"

"Yani... evet. Bunu senden saklıyordum. Sanırım benim bu işe karıştığımı anladı çünkü eski numarana mesajlar gönderiyor ama daha çok bize yönelik gibi görünüyorlar. Ama strese önce şunu bilmelisin ki, bunlar çok boş şeyler."

"Ama sürüden bahsediyor?" Dudağımı ısırarak sordum.

"Bu endişeyi kafana takma tatlım. Her türlü güvenlik önlemini aldım. Eski evini temizleyene kadar. Herkesin ofisi. Bu ev de güvenli. Sıra dışı birinden iz yok ve bizimki gibi bir sokakta fark edilmesi oldukça kolay olurdu," dedi Wes.

"Ama bu son olmayacak," dedim Wes'e bakarak ve onun parlak bakışlarını tutarak.

Dudaklarını yaladı ve kaşlarını çatı. "Muhtemelen hayır. Ev hapsindeymişsin gibi hissetmeni istemiyorum ama..."

Omuz silktim. "Ama dikkatli olmaya devam etmem gerekiyor. Stanmore ve evde sürüyle birlikte olmadığım sürece."

Wes yüzünü buruşturdu. "Sakıncası var mı?"

"Ben kendim de dahil olmak üzere her şeyle başa çıkmaya çalışırken bana çıkan altı yakışıklı adamdan herhangi biriyle tüm zamanımı geçirmekten rahatsız olur muyum? Hayır, ben buna bayılırım," dedim ve Wes'in giderek artan gülümsemesine karşılık verdim. "Eğer bir yıl sonra hâlâ Indy sorunuyla karşı karşıya kalırsak, o zaman... belki."

Wes eğilip çenemi öperek, "O zamana kadar bir sorun olmayacak, tatlım," dedi.

"Kendine güvenin hoşuma gidiyor," dedim, aramızdaki bağda Wes'ten gelen kaya gibi sağlam sakinliğe hayret ederek. Küçük bir suçluluk titreşimi oldu, ama kararlılıkla çabucak bastırıldı ve Indy'yi hayatımızdan çıkarma yeteneğine olan mutlak inancımı tazelemek için dudaklarından bir öpücük daha aldım. "Şimdi... şu hızlı sevişmeye ne dersin?"

Wes mırıldandı ve beni sandalyeden kaldırıp beline sararken kıkırdadım. "Tatlım, Wesley Wallbanger diye bir pozisyon duydun mu hiç?"

Homurdandım ve başımı salladım. "İçki bile yok."

"Çünkü bunu telafi etmek üzereyiz," dedi Wes ve beni ofisinin duvarındaki açık bir alana taşıyarak, düz yüzey ile kaslı gövdesi arasında sabitledi.

Ayaklarımı yere koydu ve ikimiz de soyunmak için acele ettik, ben hala giymekte olduğum pijama şortumdan sıyrıldım. Şorttan çıkmaz Wes'i omuzlarından yakaladım ve sıçradım, elleri tam zamanında beni kalçalarımın yakaladı, pantolonu bana erişim sağlayacak kadar aşağıya itildi.

"Şimdi, iyi bir noktaya geldiğimde bana yüksek sesle ve net bir şekilde söylemeni istiyorum, Lola," dedi Wes. Ve sonra kendini hizaya soktu ve eve gitti, beni üç hızlı, sert itme ile doldurdu.

Odadan çıkmadan önce sesim kısılmıştı, Wes nefesini tutup işine geri dönerken zayıf bacaklarımın üzerinde sallanarak uzaklaştım, sırtındaki çiziklerim odaya gururla gösteriliyordu.

ÇOK UZUN bir duş ve parmaklarını saçlarımda gezdirirken e-postalarını temizlemeye çalışan Matthieu'nun yanında güneşin altında çok güzel bir şekerleme yaptıktan sonra odamda üzerimi değiştirmeye gittim. Sürü, bağlarımı kutlamak için akşam yemeğine çıkmak istedi ve ben de Rake'in benim için seçtiği güzel bir şeyi seçmek istedim. Odama giderken koridorda yavaşladım, Nina'nın sesleri Simone, Cyrus'un küçük stüdyosundan geliyor. Çatlak kapı aralığından Cyrus'un şampanya ve taze boya kokusunu alabiliyordum. İşteyken onu dikizlediğim için bana kızıp kızmayacağını merak ettim ve sonra ilişkimizin yeni haliyle biraz kızgınlığın bana çok iyi gelebileceğine karar verdim. Kapıya doğru eğildim ve kapı sessizce içeri girdi.

Cyrus'un sırtı bana dönüktü, üzerinde kolları dirseklerine kadar kıvrılmış solmuş eski mavi ipek bir gömlek vardı. Bir dizinin üzerinde dağınık bir renk paleti ve yanında fırçalar, palet bıçakları ve lekeli su sürahileriyle dolu bir yan masa vardı. En şok edici olan, tuvaldeki yüz ve görüntünün bende bıraktığı hafif dehşetti.

"Benim resmimi mi yapıyorsun?"

Cyrus portrelerini ilişkileri başladığında değil, *bittiğinde* çizerdi. Buğulu su sürahilerinden birini alıp resme fırlatmak istedim, kendimi onun tuvalinde gördüğüm için ne kadar mutsuz olduğuma şaşırdım.

"Hey!" Bana doğru döndü, gülümsemesi parlaktı ve yüzüme bakınca duraksadı. "Oh, hey, hayır. Buraya gel." Tereddüt ettim ve Cyrus'un sesi alçaldı. "Evcil hayvan."

Eğitimsiz bir itaatkâra göre birkaç şeyi doğru yapmıştım. Cyrus'a doğru tökezledim ve o da paletini bir kenara bırakarak beni kendine doğru çekti.

"Günüşiği, şuna bak," dedi Cyrus usulca, yan tarafımı sıkarak.

Ona bakıyordum. Diğerlerine benziyordu. Yüzüm karanlık, değişken, gölgeli bir arka plan üzerindeydi ve Cyrus'un yüz hatlarımı referans olmadan ne kadar iyi yakaladığına şaşırmıştım. Ama yine de oradaydım, yüzümün sol yarısı gölgede ve sağ yarısı bir spot ışığıyla parlıyordu. Gölgedeki kıızı, ıslıl ıslıl parlayan versiyonundan daha çok tanıdım. Gözlerimin altındaki koyu halkaları, gözlerimdeki o belli belirsiz korku dolu bakışı, dudaklarımın aşağı doğru eğimini biliyordum. Cyrus iki ay önceki beni yakalamıştı, karanlık bir asansörde önünde titreyen ve sinen kıızı. Ama bu...

Duvara yaslanmış tuvallerden birine baktım ve sonunda farkı gördüm. Diğer tüm resimlerde yüzün sağ yarısı gölgede, sol yarısı aydınlıktı.

"Soldan sağa doğru okunuyor," dedim, bana haftalar önce yaptığı açıklamayı yineleyerek. Bu da portredeki o parlak, , mutlu tarafımın...

"Gelecek parlak, Lola," dedi Cyrus yumuşak bir sesle, eğilip çenemin köşesini öperek.

Kendi muhakeme hatam yüzünden kızardım ve Cyrus'un gülen bakışlarını yakalamak için döndüm.

"Bir son yerine bir başlangıç çizmişsin," dedim, o başını sallarken kalbim küt küt atıyordu.

Taburesinin üzerinde döndü ve beni kalçalarının arasına çekti. Otururken yüzlerimiz tamamen aynı hizadaydı ve ellerimi Cyrus'un omuzlarında gezdirmek için kendime izin verdim.

Cyrus, "Bu sürü için ne hale geldiğini fark eder etmez, kalbinin benim yanımda da diğerleri kadar güvende olacağından emin olmak istediğimi biliyordum," dedi. "Yakında bir gün benim olacaksın, Lola."

Başımı salladım ve bir kez olsun fazla düşünmeme, kendimi yargılamama ya da Cyrus'un benden ne istediği konusunda endişelenmeme gerek olmamasını umursamadım bile. Sıcaklık ve bağlanma arasında bir yerde, bir

bir şey netleşmişti. Bu paket benim için yapılmıştı. Her kızın hayalini kurduğu peri masalı sürüsü değillerdi çünkü onlar sadece kartondan kesilmiş adamlardı. Rake biraz bencildi, Caleb ve Wes kendi zekâlarını köreltmeye çalışıyorlardı, Matthieu Voir'deki yerinde rehavete kapılıyor ve yayıncılığın *değişimi* duyurmak olduğunu unutuyordu, Cyrus ise tutkusu olan resmin peşinden gitmek yerine *Designate*'de çalışıyordu. Leo ise mükemmeldi. Ona daha sonra söylemeyi unutmamalıydım.

"Aşkın farklı tonlarını aramaktan bıktım," dedi Cyrus bakışlarımı tutarak.

Bunu söylemek güzeldi ama duymak istediğim şeyin bu olduğunu düşünüp düşünmediğini merak ettim. Cyrus aşık olmayı seviyordu ve tahmin etmem gerekirse, kalp kırıklığını da seviyordu. Ama o ilişkiler ile bizim kurduğumuz ilişki arasındaki farkı biliyordu ve benim için önemli olan da buydu.

"Benimle yeni bir şeye başlamak Rake'e olan aşkını değiştirir mi?" Cyrus kaşlarını çattı ve başını salladı, ben de devam ettim. "O zaman aşkın seni çağıran tonlarını keşfet. Sen de benim olacaksın."

Gözlerini kırıştırdı ve sonra bana gülümsedi. "Not edildi, ancak kimin haklı çıkacağını göreceğiz."

"Anlaştık. Ayrıca, akşam yemeği randevumuz için hazırlanma vakti geldi," dedim. "Mmm, ayrıca not edildi," dedi Cyrus, arkasını tutarak.

Öne doğru eğildi ve sıırıttım, sunulan öpücüğü açgözlülükle kabul ettim, dolgun dudaklarından aç ısırtıklar çaldım ve karşılık olarak mırılamasını dinledim. Şansımı zorladım, dilimi ağzına soktum ve onunkinin etrafında kıvırdım, mırıltısının tınısının tadını çıkardım. Cyrus bir hırıltıyla geri çekildi ve ben de omuzlarını sıkıca kavradım.

"Pet, sana kontrolü ele alman için izin verdim mi?" Cyrus gözlerini kısarak alçak sesle sordu.

Karnım şişti.

"Hayır patron," dedim başımı sallayarak, bacaklarım sürtünme yaratmak için kıpırdanıyordu.

Cyrus'un eli hafifçe kıcıma çarptı ve bir nefesle kaskatı kesildim. "Saat kaç?"

"Um... beş buçuk."

"O zaman yemekten önce ders için bolca vaktimiz var," dedi Cyrus. Göbeğimde sıcaklık birikirken dudağımı ısırdım ve Cyrus tokatladığı yuvarlak eti yatıştırdı. "Ne oldu?"

"Sadece... Wes'le duvar seksi yapmaktan sırtım biraz morardı, o yüzden bunu aşabilir miyiz?" diye sordum.

Cyrus gülerken neredeyse taburesinden düşüyordu.

YİRMİ DÖRT

Tırmık

"Rake. Tırmıkla *lütfen*," diye tısladı Lola onu sikimin üzerinde zıplatırken, ellerim kalçalarında sımsıkı duruyordu. "Lütfen, yeter!" Bu sabah Lola'nın gizlice dışarı çıkmaya çalışmasıyla uyandım.

yatağımda. Bir gece önce Cyrus'un şakacı şaplaqları yüzünden hâlâ pembe olan kçının kpırdanışını görünce, kızım la sabah seksi yapma zamanının geldiğine karar verdim. Ama bu sefer Cyrus'un gösteriyi yönetmesini istemiyordum, bu da oturma odamdaki kanepede sessiz olmamız gerektiğ i anlamına geliyordu, böylece onu uyandırmayacaktık.

Ara vermek için yalvarmasına rağmen, Lola'nın kalçaları kaçmak için yükselmek yerine benimkiyle buluşmak için aşağuya doğru sürtünüyordu. Vızıldayan vibratr hızlıca klitorisinin sürdüm, ta ki o gerilip sikime kenetlenene kadar, şimşek gibi parlak ısı yalamalarıyla ikimizi de bir orgazm daha sürükledim. Elimi ağızına bastırdım, geriye doğru eğilirken güzel, kırık çığlığın bastırdım, saçlarının uçları gıdıklıyordu. ne doğru düştü ve kendi iniltimi boğazına gömdüm, kalçalarım hala onunkilere çarpıyordu ve taşaklarımdan tekrar damlamaya başlayana kadar ona salınım pompaladım.

"Siktir," diye soludu Lola, kelime avucumun arkasında boğuklaştı. Kolları boynumu sararken artçı bir şokla sarsıldı. "Vay canına, merhaba."

Saçlarına doğru gülerek elimi dudaklarından çektim ve serin, çıplak sırtına sürdüm. "Merhaba. Günaydın."

"Mmm. Sanırım neden çarpık bacaklı olduğumu açıklamak için ata biniyormuş gibi yapmam gerekecek," dedi Lola.

"Lolipop, artık herkes senin bizim sürümüzde olduğunu biliyor. Kime bindiğini bildiklerinden eminim," dediğimde oflayıp pufladı ve kulak mememi ısırdı.

Tanrım, bu kızı sevmiştim. Onun küçük iç çekişleri, sade kokusu ve kıpırdanışları beni tekrar sertleştirene kadar burada kalmak istiyordum. Eğer komik bir şekilde yürüyecekse, bundan en iyi şekilde faydalanabilirdim.

"Ağrın var mı?"

Ben sordum.

"Biraz."

Kahretsin, boş ver o zaman. Lola sürüden çok talep görüyordu ve hiçbirimiz onun rahatsız olmasını istemiyorduk çünkü ona doyamıyorduk.

"Benimle duş alır mısın?" Lola doğrulup burnumu gagalayarak sordu.

Başımı salladım ve kollarımı ona doladım, ben ayağa kalkarken Lola kıkırdadı. Ellerimi yirmi dakika boyunca kendime saklayabilirdim, değil mi?

"Bugün bir fotoğraf çekiminiz var, değil mi?" Lola fısıltıyla sordu.

Odama geri döndüğümüzde Cyrus çarşafların üzerine yayılmıştı. Muhtemelen bir ara uyanmış ve neyin peşinde olduğumuzu tam olarak biliyordu ama Lola'yla bencilce vakit geçirmeme izin verdiği için ona daha sonra teşekkür edecektim.

"Mhm. Sanırım buna kentsel retro diyorlar," dedim ve banyoya girdiğimizde Lola'yı yere bıraktım.

Lola parmak uçlarında açık duşa doğru koştu, suyu sonuna kadar açarken yerinde zıpladı ve ısınmasını beklerken bana harika bir manzara sundu. "Yani Wes seninle mi olacak?"

"Hayır, Danny kullanıyor ve yeni bir beta var... Troy mu Trevor mı? Hatırlayamıyorum. Wes'in senin için hazır olmak istediğini biliyorsun," dedim, Lola saçlarını omuzlarından ayırırken onunla birlikte suyun altına girdim.

Kaşları çatıldı ve bir şişe şampuana uzandı. "Bırak yıkayayım, sana kafa derisi masajı yaparım. Ne demek istiyorsun? Wes

güvenliğiniz benim sayemde değil mi?"

Lola'nın sesindeki ilk endişeli notada kendimi uyardım. "Bazı şeyler için olacak, eminim. Ama bu çekimlerin her zaman kendi güvenlikleri vardır ve yeni adamının eğitim alma şansı olacaktır. Hatta başka bir müşteriyle de olabilir." Lola köpüklü parmaklarını saçlarıma daldırırken başımı eğip iç geçirdim.

"Bağlanmış olsak bile o hâlâ senin alfan. Ona güveniyorsun," diye mırıldandı Lola.

"Güveniyorum. Ve gelemediği zaman yerime birini bulacağı konusunda ona güveniyorum," dedim sırtarak. Kollarımı Lola'nın beline doladım ve onu göğsüme çektim. "Stres yapma, Lolipop."

Başımı eğdim ve dudaklarımı onunkilerin üzerine kaydırdım; su, şampuan yüzümden aşağı akana kadar başımın ve omuzlarımın üzerinde çalkalandı.

Lola yüzünü buruşturarak geri çekildi. "Ah, şampuan öpücüğü. Arkanı dön ve tekrar heyecanlanmadan önce seni fırçalamama izin ver."

"Evet, çünkü ellerinizin üzerimde olması sakın kalmamı çok daha kolaylaştırıyor," dedim ve Lola arkamdan kıkırdayınca .

KENTSEL VE RETRO kulağa hoş geliyordu, ta ki kentsel, retro ve yağmur yağana kadar. Çekimlerde harika görünüyordu ama soğuk bir bahar günüydü ve resmen tepeden tırnağa sıırılsıklam olmuşum ve işe karşı sabrım tükeniyordu. Erken emeklilik giderek daha cazip görünmeye başlamıştı. Kendime bakarsam ve istersem her zaman bir işim olurdu, ama belki artık biraz dinlenip evcimen bir omega olmanın tadını çıkarmanın zamanı gelmişti.

Ekip, kullandığımız sokağın köşesindeki tentenin altında benim için alelacele bir barınak hazırlamıştı. Bir sonraki kıyafetim ve kabarık bornozumla orada toplanmış, ekibin bir sonraki çekim için bir çöp konteynerini bir tuğla yol üzerinde güreştirmesini dinlerken Travis'in (Troy ya da Trevor değil) bana sıcak bir çay getirmesini bekliyordum.

"Orada neler oluyor?"

Telefonumdaki oyundan başımı kaldırdım ve ara sokakta yürüyen adama kaşlarımı çatarak baktım. Güvenlik bölmeler koymamış mıydı? Bana doğru yürüyen sırık gibi adam neredeyse fotoğraf çekimi sayfalarına aitmiş gibi görünüyordu. Kıyafetleri değil -kaba ve yıpranmış punk-rock tamamen yanlıştı- ama enerjisiyle ilgili bir şey vardı. Fiziksel olarak köşeli ve sertti, yüzündeki orantılar tam olarak doğru değildi. Ama yine de... delici bir bakışla gelen ve ertesi sabah her ihtimale karşı test yaptırmaya gittiğinizde tüm kararlarınızdan pişman olacağınız türden ateşliydi. Benim tipim değil ama birinin tipi.

"Bir fotoğraf çekimi var. Özel izinler var," dedim köşeye dönüp bakarak. Saklandığım yerde ekibin görüş alanının dışındaydım ve bu başıboştan kaçınmak için sıırıslıklam olmaya değip değmeyeceğinden emin değildim.

"Bu seni bir tür süper model yapıyor olmalı," diyerek yaklaşmaya devam etti.

İlk koklamada sertleşme dürtüsüne direndim. Acı, ekşi, yapışkan. Bir alfa. bakılırsa vahşi. Ama ben av değildim ve öyle davranmayı reddettim. Stres yapmak onu sadece kovalamak istemesine neden olur. Ve o koku.

"Süper yok, sadece basit bir şey," dedim, telefonuma dönerek eski numaramın bir ipucu vermesini umarak.

"Hey. Senin kim olduğunu biliyorum. Şu omega, Rakım Ören... Seni tanıyan bir arkadaşım var," dedi, bana bir kol mesafesinde dururken sesini alçaltarak.

Koku zihnimde canlanınca midem bulandı. Bu alfanın kokusunu daha önce almıştım. Yüz yüze değil ama Lola'nın dairesinin etrafındaki izlerde. Başımı kaldırıp önümdeki adamı inceledim, bakışlarımdaki nefreti yumuşatma zahmetine girmedim. Indy. Çürük yanaklar, kaba dudaklar ve yanları traşlı, arkası yağlanmış saçlar. Demek bu . Ve beni bulmuştu.

Zavallı Wes buna çok kızacak. Ve Lola... Lola bunun kendi hatası olduğunu düşünecek.

"O senin arkadaşın değil," dedim, düz bir sesle.

Indy bana sıırttı, kırılmış bir diş kısa bir diş gibi bana göz kırpyordu. Yağmura doğru adım atıp ekibe katılmak için hamle yaptım ve eli bir kırbaç gibi şakladı, beni kolumdan yakaladı ve

demir bir kavrama. Sırtıma bastırđı, boştaki kolu telefonumu parmaklarımdan çekip almak için etrafımı sardı.

Ve şimdi polisleri arama şansını kaybettin, Rake. Hadi, Travis. Acele et.

Indy, "Senden ona benim için bir mesaj iletmeni isteyecektim ama sanırım şimdi daha iyi bir fikrim var," dedi.

Gözlerim önümdeki tuğla duvardaydı ve bağırmaya hazırdım ki sırtımda metalik bir tıkırtı duydum, göğsüme soğuk bir ağırlık çöktü. Omzumun üzerinden geriye baktım ve bir silah gördüm. Wes'in silahı olduğunu biliyordum ve daha önce de kılıfında görmüştüm ama bana zarar verme niyetiyle doğrultulmuş bir silahın ağzına bakıyor olmak bambaşka bir şeydi sanki. Ya da en azından tehdit.

"Çığlık atma. Erkek omegalar benim tipim değil ve sen de umurumda değilsin. Ya benimle gelirsin ya da seni bu sokakta ölüme terk ederim. Her ikisi de benim için eğlenceli," diye kulağıma hırladı Indy, kolumu çekiştirerek.

Sarsıldım, dövüşmek, kaçmak ya da onu terslemek istedim ama ensemdeki soğuk metalin baskısı, içimdeki acımasız ve korkmuş bir parçayı saklandığı yerden çıkardı. Indy'nin beni vuracağına inanıyordum. Beni ölüme terk etmekten mutlu olacağı kadar, beni sürükleyip götürmekten ve sürümü panik haline sokmaktan da mutlu olacaktı. Her ikisi de Lola'yı perişan ederdi. Ama ikisinden sadece biri kalıcı olacaktı. Ve Indy, Wes'le uğraşarak neye bulaştığını bilmiyordu. Lola onun olabilirdi.

ama ben onun omega'sıydım, arkadaşşıydım, ailesiydim.

"Şu haline bak, ne kadar iyi bir omega," diye homurdandı Indy, ben direnmeyi bırakıp beni binaların arasındaki dar, küçük geçitten aşağı sürüklemesine izin verdiğimde. "Bu, evden çıkmaya izin verdiği için sürüne hizmet ediyor. Gözetimsiz omegalar güvenli değildir, biliyorsun. Ne? Tüm kibar konuşmalarını bitirdin mi?"

Yaklaştığımız kaldırımda çalışan eski bir hot rod vardı ama fotoğraf çekiminin yapıldığı mahalle çoğunlukla harap ve boştu. Indy beni arabaya doğru iterken seslenebileceğim kimse yoktu.

"Ölü bir alfaya göre çok konuşkansın," dedim ve Indy beni arka koltuğa iterken homurdandım.

Alfa şoför kapısının yanında bekliyor.

Arabanın direksiyonunda başka bir alfa daha vardı, bu seferki yarı yarıya hoş bir kızarmış ekmek kokusuna sahipti, ancak şu anda koku sinirler tarafından ekşitilmişti. Her kimlerse, ikisinin de üzerinde siyah kapüşonlular ve plastik Cadılar Bayramı kafatası maskeleri vardı. Sanki bu dikkat çekmezmiş gibi. Yanımdaki bileklerimi tuttu ve birkaç koli bandıyla bağladı.

Indy alfaya, "Git," diye bağırarak yanıma kaydı.

Araba sarsılarak hareket etti ve kaldırımdan uzaklaşırken ciyakladı.

"Erkek hoşlanmadığımı söyledim ama düğüm atabilecekleri bir deliğin olduğu sürece umursamayacak birkaç alfa tanıyorum. Ben olsam ukalalığını kendine saklardım," dedi Indy, silahı böğrüne dayamaya devam ederek.

Kendi irkilmemle savaştım ve yutkundum, Indy'ye savurmak istediğim küfürleri gömmek için dişlerimi birbirine geçirdim. Göğsümde, Caleb ve Cyrus'un endişeli kaşınıtları vardı ve bağlarımızı sertçe .

"Gelirse onu kullanabileceğimizi söylemiştin," diye tısladı sağımdaki alfa.

"O geldiğinde," diye Indy. "O zaman senindir."

Lola'ya yönelik tehdit, *bana* yönelik tehdit midemde zehir gibi yanarken alfalarım geri çağırıyordu, göğsümde dehşet yükseliyordu.

YİRMİ BEŞ

Lola

I

Aynı anda iki yerden birden geldi. Wes'ten gelen öfke, dehşet ve suçluluk kaslarımın gerilmesine ve ellerimin yanımda sıkı yumruklar oluşturmalarına neden oldu.

Aramızdaki bağın kapısı, beni boşluğa bırakan boşluk. Ve Matthieu'dan eriyen buz gibi yavaş bir korku geliyor.

"Lola?" Zane, oturduğum yerde eğilmiş, masadan geriye doğru itilirken bana doğru eğilerek sordu.

Wes'le ilişkimin kesilmesi mideme bir yumruk gibi inmişti ama daha kötü bir şey de vardı; öyle derin bir şoktu ki, iki büküm olma isteğiyle savaşıyordum.

"Ben... Ben-" Sandalyeden kalkarken tökezledim, çantamı kaptım ve kapıya doğru koştum.

"Lola, iyi misin?" Anna aradı.

Kapı aralığında döndüm ve Matthieu bağla bir şey yapınca nefesim kesildi. Sanki kalbimi gerçekten kavramış gibiydi. Elim hedefimin üzerine bastırdı ve rahatlayarak yerleşirken iç çektim.

"Sanırım gitmem gerekiyor," dedim, oda dönüyordu. "Söyle -Maureen'e söyle..."

Ona ne söyleyecektim? Gün ortasında işten kaçtığımı mı? Başka seçeneğim yoktu. Sürüde bir sorun vardı.

Ben asansöre doğru koşarken kızlardan biri veda etti. Belki merdivenler daha iyi olurdu? Nereye gittiğimi biliyor muydum ki?

Ben daha düğmeye basmadan asansörler geldi, kapılar açıldığında Matthieu kulağında telefon, yanında da çökmüş bir Cyrus vardı. Koşarak içeri girdim ve Matthieu beni göğsüne çekti, kapılar kapandı.

"Onu aldım, şimdi arabaya gidiyoruz. Bizi nerede istiyorsun?"

"Wes'e boşalmak istediğimi söyle," diye homurdandı Cyrus. Nefes almakta zorlanıyordu ve sıcak teni şimdi kül rengi görünüyordu.

"Ev diyor," diye Matthieu.

"Siktir et. Rake *kayıpken* eve gitmeyeceğim. O çok korkmuş, Matthieu! Telefonu bana ver."

Matthieu tereddüt etti ve sonra telefonu Cyrus'a uzattı, iki kolu da omuzlarıma sıkıca sarıldı.

"Tırmık mı?" Başımı arkaya eğerek sordum.

Matthieu'nun yüzü gerginlikle kaplanmıştı, çenesi titriyordu. "Old Downtown'daki sette kayboldu. On ila on beş dakika kadar önce. Cyrus, Rake'in paniğini hissedince beni görmeye geldi ve birkaç dakika sonra da Wes çalışanından telefon aldı. Eve gidip Wes'i bekleyeceğiz-"

"Ben onun *alfasıyım!*" Cyrus telefonda havladı ve ben de içgüdüsel olarak sıçrayıp ulaşamayacağım bir yere doğru kaydım.

"Cyrus, yeter," diye homurdandı Matthieu, aramıza girerek. Kelimeler o kadar keskin ya da yüksek değildi ama aynı derecede güçlüydü.

Asansör düğmelerine baktım ve neden henüz durmamız gerekmediğini anladım. Matthieu'nun mahremiyet için bir çeşit ana anahtarı vardı.

Cyrus, Matthieu'ya hafifçe hırladı ama sakinleşti, telefona baktı ve sonra onu Matthieu'nun ellerine geri itti. "Yüzüme kapattı."

"Çünkü onun zamanını boşa harcıyordun. Wes ne biliyor ve seninle telefonda konuşmak bir işe yaramayacak."

Cyrus homurdandı ve Matthieu'nun omzunun üzerinden gözümü yakalamadan önce yerinde kaydı. "Kahretsin, günüşiğim, ben-"

Matthieu'dan kurtuldum ve Cyrus'a doğru koştum, beni yerden kaldırıırken ona sarıldım, topuklarım ayak parmaklarımdan sallanıyordu. "Bir şey yok. Caleb ve Leo'yu arayan oldu mu?"

"Mm, ben hallederim," diye mırıldandı Matthieu, beni Cyrus'un neredeyse acı verecek kadar sıkı kucağına bırakmadan önce eli kısa bir süreliğine sırtımdan aşağı indi.

Lobiye ulaştığımızda asansörün sesi duyuldu ve beni aşağı indirmesi için Cyrus'un omuzlarını hafifçe ittim, eli nemli ve çaresizce benimkine sarılmıştı.

"Bu Indy," diye nefes aldım, duvardaki yansımamıza bakarken.

Cyrus bana iki kez baktı ve başını salladı. "Hayır... şart değil. Rake bir omega ve onun programlarını bulan ve sosyal medyasını takip eden aşırı hevesli hayranları var. Eğer güvenlik gevşekse ya da o bölgede tanınıyorsa... Rake onları sakinleştirmeye çalışacaktır."

Rake de seni sakinleştirmeye çalışırdı, diye düşündüm ama söylemedim. Cyrus'un bunun daha ciddi olduğunu bildiği açıktı. Hepimiz biliyorduk. Aşırı hevesli bir hayranın Rake'i yakalayabileceğini bilmek durumu daha da kötüleştiriyordu. En azından Indy'nin ne istediğini biliyordum.

Bizi bekleyen siyah şehir arabasına doğru aceleyle ilerledik ve Cyrus'un gözleri sanki Rake'i açıkta görebilecekmiş gibi kaldırımı ve sokakları taradı. Arabanın arka koltuğuna sıkışmış bir halde otururken, kaldırımdan uzaklaştığımızda çantamdan telefonumu çıkardım.

"Kimi arıyorsun?" Matthieu sordu.

"Howlers. Eski Şehir Merkezi onların bölgesi, belki birini görürler."

Matthieu dizimi sıkarken Cyrus zayıf ve sulu bir sesle ofladı, öne eğildi ve başımın üstünü öptü.

"Teşekkür ederim	Sen,	Lola,"	Matthieu
mırıldandı.	"Ver	onlar	Wes'in numarası?"

Başımı salladım ve Baby'yi aradım, hat üzerinden harekete geçen alfalarına havlayarak verdiği emirleri dinledim.

Baby, "Eğer mahalleli bir şey gördüyse, çocuklar bunu öğrenecektir," dedi.

"Seni seviyorum, bebeğim."

"Seni seviyorum, Lo! Beni haberdar et."

Eve dönüş yolu sessizdi ve keşke geri dönüp ters yöne gidiyor olsaydık diye düşündüm. Cyrus parmaklarımı sıkıca kavrayıp bana bir can simidi gibi yapışırken, Matthieu telefonunda hızlı hızlı yazıyordu. Ona Rake'in ne hissettiğini sormak istiyordum ve aynı zamanda dikkatini nasıl dağıtacağımı bilmeyi diliyordum. Bunun yerine, sadece onun yanına yaslandım, gerginliğinin ve endişesinin bir kısmının bana geçmesine izin vermeye çalıştım, böylece bunu tek başına taşımak zorunda kalmayacaktı.

Leo'nun arabadan inip kapıya doğru giderken bize katılmasıyla aynı anda eve vardık, solgun ve titriyordu. Caleb bekliyordu, gözleri kıpkırmızı ve parlıyordu, elleri birbirine dolanmıştı. O ve Leo girişte çarpıştılar, Cyrus sonunda onlara katılmak için elimi bıraktı.

"Wes'ten bir haber var mı?" Caleb fısıldadı.

"Henüz değil," diye yanıtladı Matthieu. "Her an iletişime geçeceğine söz verdi. Hadi yukarı çıkalım ve-"

Çantamdaki telefonum çaldı ve yüzümü buruşturarak adamlarımın yanından geçip merdivenlere yöneldim. "Üzgünüm, döneceğim..." Ekrana bakarken sözlerim kesildi.

Bir görüntülü sohbet isteğiydi. Rake'den.

"Lola?" Leo aradı.

"Şşş." Onlarla yüzleşmek için döndüm, parmağımı dudaklarıma götürdüm. "Kimse bir şey söylemesin. Ne olursa olsun."

Cyrus bana doğru gelmeye başladı ama Matthieu onu takım elbisesinin arkasından yakalayıp yerinde tutarken ben ekranıma döndüm, telefon avucumda titriyordu. Parmağımı kaydırmak için kaldırdığımda kendi yüz ifadem gergin ve korkmuş bir şekilde bana bakıyordu.

İlk başta karanlıktı, bulanık ve pikseli. Sonra bir yerde bir ışık yandı ve nefesim kesildi, boştaki elim dudaklarımı tokatlamak için uzandı. Rake'in yüzü karanlıkta duruyordu, gözleri kameraya dik dik bakıyordu. Ağzının etrafına koyu renkli bir bez bağlanmıştı ve alt dudağı şişmiş ve morarmıştı.

Indy kameranın arkasından tıslayarak, "Görünüşe göre sonunda dikkatini çektim, Gösteri Kızı," dedi ve en kötü korkularımın iğrenç bir şekilde doğrulanması bir çığ gibi düşerek beni belden aşağıyı uyuşturdu.

Elimi ağızımdan çektim ve yüz sertleştirdim.
Indy endişelerimi görmeyi hak etmiyordu. "Ne? Merhaba yok mu?"

Matthieu içimde öfkeyle kükrüyordu ve onu kontrol etmek için telefondan başımı kaldırmaya cesaret edemiyordum.

"Rake, seni seviyorum," diye mırıldandım ve Rake'in bakışlarının hafiflemesini izledim.

Kamera geri çekilerek hareket etti ve Indy, Rake'in etrafını saran, kafatası maskeleri soluk ve karanlıkta parlayan siyahlı figürleri ortaya çıkarırken sertçe yutkundum ve sızlanmamı engelledim. Köhne görünümlü bir sandalyeye bağlanmıştı ve yarılan dudağı dışında şu ana kadar zarar görmemiş görünüyordu. Hatta fotoğraf çekimi için giymiş olması gereken takım elbisesi hâlâ üzerindeydi.

"Bunun seni saklandığın yerden çıkarabileceğini düşünmüştüm," diye mırıldandı Indy.

Sesine bir kurşun boru sokmak istedim. Hâlâ kafamda dolaşması ve bir yıl boyunca kendime olan güvenimi yerin altı metre altına sabitlemesi yeterince kötüydü. Gerçek hayatta da buna katlanmak zorunda kalmak beni hasta ediyordu.

Daha da kötüsü, ekrana dokunup kamerayı ona doğru çevirmesiydi. Ondan hiç hoşlanmamıştım. İlk birkaç seferinde bile, Buzz'ı etkileyebileceğini düşünerek -hayır, sadece öyleymiş gibi davranarak- yüzüne, ellerine ve nefesinin boynumda gezinmesine katlanmıştım. Bir zaman kaybı daha. Buzz zalimliğini gizlemişti. Indy bundan zevk alıyordu ve bu şimdi bile dudaklarının alaycı kıvrımından anlaşılıyordu.

"Ne istiyorsun?" Fısıldadım.

Indy sıırttı ve onun oyununu oynamak zorunda olduğumu bildiğim için nefret içimde bir yangın ateşi gibi yandı. Ama Rake benim yaşadıklarımı yaşamayacaktı. Rake'i sürümüne geri götürmek için Indy ile ne kadar işbirliği yapmam gerekiyorsa yapacaktım.

"Biliyor musun, Showgirl. Bir sürü betam oldu ama hiçbiri senin kadar güzel ağlamadı."

Indy bana gülerken safralarımı yuttum ve gözümü ekrandan kaçırdım. Birkaç metre ötede bekleyen sürünün akli başından gitmiş gibiydi ve Matthieu'nun bakışları üzerimde o kadar güçlüydü ki beni gerçekten daha yakına sürükleyebileceğini düşündüm.

"Hiçbiri de senin gibi düğüm atmadı."

Gözlerim tekrar ekrana ve gürleyen hırıltıları bastırmak için yüksek sesle konuştum. "Cehenneme kadar yolun var!"

"Ne istediğimi biliyorsun, Lola. Sen ve *sadece* sen, beni ziyarete geleceksin. Ve eğer o aptal kafanı alıp iki saniye düşünmek için kullanırsan, beni nerede bulacağını da bilirsin," diye homurdandı Indy. "Ama yemin ederim, eğer işi berbat edersen ve senden başka biri içeri girerse, bu omega ölür. Bunu yapmak benim için mutlak bir zevk olur."

Ekran yanıp söndü ve karardı. Dizlerim çöktü ve kimse beni yakalayacak kadar hızlı değildi, ancak Matthieu cilalı ahşabın üzerinden kayarak geldi ve bir dakika sonra beni kollarına sürükledi. Vücudu kaskatı kesilmişti ve hırıltısı gök gürültüsünü andırıyordu.

"Nerede olduklarını biliyorum," dedim. İçinde bulundukları odanın pisliğini fark etmiştim. de bilirdi... adımımı atmak isteyeceğim son yer olduğunu bilirdi.

"Bize söyle, Wes'i gönderelim. Sen gitmiyorsun," dedi Matthieu.

"Matthieu!" Cyrus hırladı.

Matthieu'nün elinden kurtulup yüzünü ellerimin arasına aldım ve başımı salladım. "Indy, Rake'e yaptığı tehdidi yerine getirmeden Wes asla Indy'ye ulaşamaz. Ondan sonra ne olacağı umurunda değil, benimle oynarken çok eğleniyor. Önce ben içeri girmeliyim."

"Sana izin vermeyeceğim. Wes'in de izin vermeyeceği kesin,"

diye hırladı Matthieu. "Onu arıyorum. Lola, bize nerede olduklarını söyle," dedi Caleb.

Herkese baktım ve kalbim göğsümde kurşun gibi atmaya başladı. "Ben... Hayır. Wes önce girmeyi deneyecek," dedim. Leo'ya baktım ve o da titreyen elleriyle yırtık yüz ifadesini gizledi. Sonra Cyrus'un gözleriyle karşılaştım. Çılgına dönmüştü, ne yapacağını bilemiyordu ama yanımda diz çökerken bakışlarımı tuttu.

"İçeri girersen *sana* ne olur, Lola?" Cyrus sordu.

Matthieu sürü arkadaşına saldırmaya çalıştığında göğsünü ittim, ona doğru eğildim ve onu sakinleştirmek için kollarını belime doladım.

"Indy beni öldürmeyecek. En azından süvariler gelmeden önce. Korkmuş ya da çaresiz olmazsam hiç eğlenemeyecek. Ben... Ben kendimi Wes'e ya da polise ya da

herhangi biri içeri ..." Düşünürken dudağımı çiğnedim. "Indy'nin kaçmasını istemiyorum ve ben... onun hapse girmesini istemiyorum."

İtiraf karşısında gözlerim kucağıma düştü, etrafımdaki erkeklerden herhangi birinin iğrenmesini bekliyordum.

"Hepinize söylemem gereken bir şey var," dedi Matthieu, sesi bir mezar kadar derindi. "Wes ve benim yaptığımız bir şey."

"Bize söylemeden bir suikastçı tuttuğuna İNANAMIYORUM," diye nefes aldı Caleb. Kollarını göğsümde kavuşturmuş, arkamda duruyordu ve sadece beni tutarak planımı gerçekleştirmemi engelleyebileceğini düşünüp düşünmediğini merak ettim.

Wes, ona bizimle buluşmasını söylediğim eski kapılı otoparkta karşımda duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Ama aramızdaki bağ öylesine şiddetli bir sevgi ve şefkatle doluydu ki neredeyse nefesim kesilecekti. İki yanında, Wes'in giydiği hafif taktik teçhizatı giymiş, tanıdık olmayan iki alfa duruyordu.

"Hitma-Hitwoman," diye düzeltti Matthieu.

"Lola," diye hırladı Wes. "Bu pisliğin nerede olduğunu bana hemen söylemeni istiyorum."

Kısa bir rahatlama nefesi çektim. Bu, henüz nerede olduğumuzu fark etmediği anlamına geliyordu. Bu sadece bir zaman meselesiydi ama bu zamanı onu haklı olduğuma ikna etmek için kullanabilirdim. Caleb'in kollarından sıyrıldım, ellerini bırakırken çıkardığı yumuşak iniltiye verdiğim tepkiyle savaştım.

"Wes, lütfen dinle. Indy'yi halledebileceğini biliyorum, gerçekten. Ama sana ve bana gerçekten inanmanı istiyorum, eğer sen ya da adamların içeri girerken duyulsa bile, Rake siz ona ulaşana kadar ciddi şekilde yaralanır, hatta daha da kötüsü olur," dedim alfama doğru ilerleyerek. Kolları parmaklarımın altında gerilmişti ve bana mutlak bir şüpheyle bakıyordu, onu koyduğu bir şeyden vazgeçirmeye çalıştığımı çok iyi biliyordu.

Ne yazık ki onun için, ben de kendi planımda kararlıyım.

"Eğer önce ben girersem-" Wes bu sözler üzerine hırladı ve ben de kollarını sıktım. "Eğer ilk ben girersem, senin ve polisin Rake ve bana ulaşması için geçecek çok kısa sürede başıma gelebilecek hiçbir şeyin üstesinden gelemem."

"Lola-"

"Wes, bunu daha önce de yaşadım ve yine yaşayacağım," diye tersledim ve çenesi kapandı. "Ve sen o binaya girdiğinde her şey *sona erecek*. Rake güvende olacak, ben güvende olacağım. Eve gideceğiz ve her şey bitecek, tamam mı? Ama içeri giren *ben* olmalıyım, yoksa Rake'i riske atmış oluruz. Ve eğer Rake'i riske atarsak, sanırım hepimiz tüm sürümüzü riske atacağımızı biliyoruz, tamam mı?"

Gözlerimin altındaki yaşları görmezden geldim. Ağlamak bu noktada sadece bir ve yoluma çıkmasına izin vermeyecektim.

Caleb yanıma yaklaşarak beni kendisine doğru çevirdi. "Lola bunu yapmanı istemiyorum-Çünkü-"

Parmak uçlarıma kadar yükseldim ve Caleb eğildi, öpücük yumuşak ve kısa sürdü, başlarımız birbirine yaslandı. "Biliyorum," dedim arkama yaslanıp diğerlerine bakarak. "Bunu ya Rake ya da ben diye düşündüğüm için yapmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü birbirimiz olmadan tamamlanmış sayılmayız ve Rake'i sağ salim aramıza geri getirmenin ilk adımı benim."

"Matthieu," dedi Wes, başımın üzerinden bakarak, onu kendi kızgınlığımla dürtebileceğimi öğrendiğimde yüzü seğirdi. Matthieu'ya sanki sırf tenimde bağ işaretleri var diye beni alt edebileceklermiş gibi başımın üstünden mi bakacaktım? Tabağımızda daha az şey olduğunda bu konuda söyleyecek bir şeyim olacaktı.

"Zaten reddettim... ama bunun benim kararım olduğunu sanmıyorum," dedi Matthieu, kelimelere isteksiz bir yavaşlık katarak. Gözleri benimkilerle buluştu ve onları şiddetle tuttu, bakışları bana desteğinin gönülsüzce verildiğini söylüyordu. Sanki fark etmemiştim. "Ve bence Lola bu iş giderse sürünün tehlikeye gireceği konusunda haklı."

Wes'in alfa çalışanlarından biri, "O haksız değil, Pike," dedi. "Eğer içeri girip oyalanabilirse, dikkatini toplayabilirse, polisle ya da polis olmadan sessiz bir şekilde peşinden gidebiliriz."

"Siktir!" Wes havladı.

Bağın içinde ona uzandım ve beni sertçe çekti. Çağrısıyla öne doğru tökezledim ve yüzümü boğazına gömdüm.

beni kollarıyla sararken.

"Aptalca bir plan," diye mırıldandı ve parmaklarımı başının arkasındaki kısa saçlarına geçirdiğimde hırladı. "İçeri giriyorsun, *konusuyorsun*. Pazarlık yapmayacaksın ve Rake'i dışarı çıkarmaya çalışmayacaksın, sadece biz içeri girene kadar o lanet herifin zamanını boşa harcayacaksın. Silah çekilirse saklanacaksın, hangi yöne umurumda değil, duydun mu beni?"

Wes'in, Rake'in güvenliğini kendiminkiyle takas etmeye çalıştığım endişesi göğsümdeydi. Gerçekten öyle değildi ama işin o yöne doğru gidebileceğini biliyordum.

"Söz veriyorum," dedim. "Lola."

Wes beni ayağa kaldırdı, böylece dönüp Leo'ya bakabildim ve hemen alnına oyulmuş çizgileri düzeltmek istedim.

"Onun tekrar aklına girmesine izin verme, güzelim. Ne olursa olsun, o yere geri dönme," dedi Leo.

Boğazımdaki bıçağı yuttum ve Leo'nun beni öpmesi için çenemi yukarı kaldırarak başımı salladım. Alt dudağımı emdi, oyalandı ve neredeyse kafasının içinde bunu düşündüğünü hissedebiliyordum. Rake'i ya da beni ya da ikimizi birden kaybedebilirdi.

İkisi de değil diye düşündüm. İkisi de olmamalıydı. Rake ve benden biri kaybolursa sürü dağılırdı. Ve o zaman önemli *olduğumu* anladım. Bu adamlar için, kendi omega'ları kadar değerliydim. Bu yüzden verdiğim sözü yerine getirmeli ve Rake'le beni o cehennem çukurundan sağ salım çıkarmalıydım.

YİRMİ ALTI

Lola

I Diğerlerine içeri yalnız gireceğimi söylemek bir şeydi. Şeytan İlmiği'nin kapısında durup, beni içeri girmeye zorlamak tamamen farklı, korkunç bir hikayeydi.

Eşikten geçip kâbuslarıma geri dönmek için kendimi zor tutuyordum. Matthieu ve Wes'in bağlarımızla orada olmalarına rağmen, diğerlerinin beni bir yaprak gibi titrerken göremeyecekleri kadar uzakta için minnettardım. Omurgam onlar sayesinde dimdikti. Onlar sayesinde hâlâ ayaktaydım.

Kapı aralıktı, alfaların kokularının küçük fısıltıları çerçevenin üzerine karışmıştı. Herhangi bir şeye dokunma düşüncesi beni ürpertti, bu yüzden bunun yerine eski çarpık kapıyı açmaya karar verdim.

Önce anılar çarptı. Buzz'ın beni duvara sıkıştırdığı koridor, ölü çiçekler gibi sarkan duvar kağıdı posterleri. Beni oturtup bardaki diğer beta kızlara laf atmalarını, uyuşturucu kaçakçılığı ve market soygunlarından bahsetmelerini izlemeye zorladıkları yapışkan bar. Eski acı bir ses kafamın içinde duman gibi yükseldi, ama kelimeler yere - aptaldım, bu yüzden kendimi bok yığınının içine attım - Matthieu oradaydı, şüpheleri ve çirkinliği karartıyordu. Hayatımın o kısmı sona ermişti. Toplanmışım.

Rake'i bulup Wes ve süvariler gelene kadar oyalamalıydım.

Barda durdum, dinledim ve bekledim, yarı yarıya odanın duman, içki ve feromonlarla yeniden canlanmasını bekliyordum. Bunun yerine her şey bayattı. Sessizlik bile bunaltıcıydı.

Ta ki üstümdeki tavan ikinci kattaki bir ayak sesiyle gıcırdayana ve birdenbire saatlerce süren sessizliğin beni hafıza şeridinde yalnız bırakmasına sevinene kadar.

Rake'in o ayak sesleriyle üst katta olması dışında, aklıma gelen en iyi motivasyon buydu. Hangmen'lerin kulüp binası olarak kullandıkları eski motelin lobisine açılan, biri açık duran bir çift kapı vardı. Alan kalın ve karanlıktı, ama gölgeler arasında burada geçirdiğim zamanlardan hatırladığım parçaları seçebiliyordum. Hemen ilerideki eski püskü kanepeler ve sandalyeler, Hangmenlerin uzanıp benim gibi çaresiz kızların onlar için diz çökmesini bekledikleri yerd. Sol taraftaki resepsiyon masası, kulüp üyelerinin istedikleri zaman almaları için silah ve uyuşturucu sakladıkları yerd. Sağdaki merdivenler yatak odalarına çıkıyordu.

Çıktığım her basamak gıcırdayıyordu. Indy'nin kokusu ben ilerledikçe daha da güçleniyordu ve ikinci kata yavaşça çıkarken beni ayakta tutan şey bağ arkadaşlarım ve Rake'düşüncesi oldu.

Sahanlıkta bir lamba titriyordu, tavana yakın duvarları boyayan küf ve soluma doğru uzanan koyu renkli bot izlerini ortaya çıkarmaya yet kadar ışık vardı. Odayı hatırlamıyordum ama tahmin edebiliyordum. Indy'nin hastalıklı bir mizah anlayışı ya da şiirseliği ya da kendi kafasında buna ne diyorsa o vardı. Benim videomu odayı kullanırdı. Şu anda tüm ayrıntıları bilmesem bile bunun acımasızlığından zevk alırdı.

Ayak seslerini koridorun sonuna kadar takip ettim, bir kapı açıldı ve yatak odasından şok edici bir güneş ışığı seli serbest bırakıldı.

"Tam zamanında, Showgirl."

Indy kapı aralığında eğilmiş, çarpık sırtışıyla yaklaşmamı izlerken benimle alay ediyordu. Saklandığı bir yıldan sonra daha sert, daha zayıf ve *daha acımasız* görünüyordu. Ben yaklaşırken dudaklarını yaladı ve yutkunurken adem elması titredi.

Onun acı çam kokusuna karışan Rake'in endişeli yanık çikolatası kapı aralığından dışarı süzülüyordu. O anda Indy'yi sırf sürü arkadaşşıma ulaşmak için itecektim ama o geri ve kapıyı ardına kadar açık bıraktı. Kollarını sanki beni odaya davet ediyormuş gibi bir delinin yüce gönüllülüğüyle iki yana açmıştı. O zamanlar bana çarpık bir sirkteki elebaşını hatırlatıyordu. Ben sadece

ve ben de sonunda terbiyecisine saldırmaya hazır bir aslan olmak istedim.

Gözlerim sağa kaydı, Rake tam da görüntülü sohbette gördüğüm gibiydi, elleri bağlı ve yara bere içindeydi, etrafı kılık değiştirmiş alfalarla çevriliydi. Ona doğru hamle yaptım ve dirseğimi sıkıca saran bir yumruk beni Rake'ten uzaklaştırınca haykırdım. Indy atladı, beni göğsüne çekti ve kokusuyla boğdu.

Ben Indy'nin kollarından kurtulmaya çalışırken Rake sandalyede debelendi ve ben kendimden çok onun iyiliği için razı oldum.

"Geleceğini ," dedi Indy bana sırtarak. "Omega'mı aldın," hırladım.

Indy'nin arkasından bir alfa alay etti ve doğrudan yüzüme doğru bir kahkaha attı. Yüzümü buruşturdum ve acı nefesinden uzaklaştım.

"Önce bir omega olmaya çalıştın, yalvardın, sızlandın ve biz alfalar için kışını patlattın. Şimdi de kendini alfa sanarak omega olduğunu mu iddia ediyorsun? Showgirl, kafayı yemişsin sen. Sadece bir beta olduğunu biliyorsun, değil mi bebeğim? Tamamen değersiz olduğunu biliyorsun. Değil mi?" Indy tısladı ve yüzüme doğru eğildi, sözleriyle dişleri kırıldı. Beni sarsıp salladı ve başımın boynumda takırdamasına neden oldu. "Söyle bakalım, şov kızı."

Dudaklarımı kapattım ve gözlerimi kaldırarak ona dik dik baktım. *Onu konuşturmaya devam et Lola*, diye düşündüm Wes'in sesiyle, alfamın çelik gibi katı sevgisi Indy'nin çılgın yüzüne bakmam için bana güç veriyordu.

"Değersiz bir beta mı? Sırf beni buraya geri getirmek için bir sürü zahmete girdin," dedim.

Indy tekrar sırttı ve omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Ben duygusalım. Sen benim en sevdiğim küçük ."

Elleri havaya kalktı ve başımın iki yanındaki saçlarımdan tutup beni bir o yana bir bu yana çekti. "Hadi, Showgirl. Beni özlediğini söyle."

Rake bağııyordu, alfalar koltuğunda debelenirken onu zapt ediyordu ve ben sessiz kaldım, Indy benden bir şeyler koparmaya çalışırken başım ve kalbim çarpıyordu.

"Bu da ne böyle?" Indy tısladı, durdu ve boynumun sol tarafındaki saçları yukarı çekerek Matthieu'dan kalan damgamı ortaya çıkardı.

Kafamda dakikalar ilerliyordu ama Wes'in buraya gelmesinin ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Bu lanet şeyin ne olduğunu söyle bana, kaltak!" Indy bağırdı, tükürüğü yanağıma çarptı ve benden bir irkilme aldı. Omzumu itti ve ben tökezleyerek geri çekildim. Sırıtarak tekrar tekrar itti, ta ki sırtım bir pencere pervazının sert çıkıntısına çarpana ve başım soğuk cama çarpana kadar.

"Ne olduğunu biliyorsun," dedim ve en azından Indy'nin yüzündeki hırıltılı hayal kırıklığının tadını çıkardım.

"Tanrım, gerçekten çaresizsin, değil mi Lola? Senin zayıf kıcına katlanmaya istekli birini bulana kadar kaç alfaya bacaklarını açmak zorunda kaldın?" Indy yüzüme doğru eğilerek tısladı.

Sessizce ona baktım ve kafamdaki, bağdaki fırtınanın içinden nefes aldım.

Indy, "Bir alfanın senin gibi bir beta ile neler yapabileceğini sana göstereceğim," diye hırladı.

Ağzı benimkine çarptı, dişleri tırmalıyor ve ısırıyor, dili zorla içeri girmeye çalışıyordu. Ne istediğini biliyordum ve bunu ona daha önce birçok kez . Sızlanmak, ağlamak, kavga etmek.

Bu yüzden acımasız bir öpücük bahanesini kabul ettim ve hareketsiz ve sessiz durdum, tadından öğürme dürtüsüne direndim, ellerimi arkamda sakladım, böylece tenini pençelemedim.

Indy bir hırıltıyla geri çekildi, yumruğunu cama vurdu ve cama vururken bile irkilmedim. Bana bakarken gözleri kısılmıştı.

"İstiyor musun, Lola? Düşümümü özledin mi? Birlikte olduğun omega piçine sırasını verirken sana izletmeyi düşünüyordum ama şimdi sanırım seninle başlayabilirim. Ona izlet. Ne ? İkimizin yatakları nasıl salladığımızı bir görsün, ne dersin?"

Söz konusu alfalardan biri itiraz edencesine hırladı. Onlar daha konuşmadan ellerimi savurdum ve Indy'nin kafasına

Göğüs. Ya bu onu şaşırtmıştı ya da geçen yıl o da kas kaybetmişti. Kelimeler bir anda içimden döküldü ve Indy'ye kırbaç darbeleri gibi geri döndü.

"Ne söylememi istiyorsun, Indy? Senden nefret ettiğimi mi? Beni iğrendirdiğini mi?" Öne doğru bir adım attım ve ona tekrar vurdum ama bu sefer kıpırdamadı.

"Indy?" diye sordu alfalardan biri, sanki sabrımın sonuna geldiğimi biliyormuş gibi. Aslan onun tasmaını geri çalmıştı ve saldırmaya hazırды.

Indy sırtı ve başını salladı. "Biz iyiyiz. Onu böyle seviyorum. Altımda çıglık atmasını istiyorum."

"Siktir git," diye tükürdüm. "Bir tür gerilim filmi kötü adamı olmaya çalışman bana *acınası* geliyor. Sen benim kötü adamım değilsin. O rolü kendi başıma gayet iyi bir şekilde üstlendim. Sen sadece bir yıl önce kendimi için ödünç aldığım bir araçsın. O bitti ve ben hâlâ ayaktayım. Sanırım bu *seni* tamamen değersiz kılıyor."

Ellerim titriyordu, içim vahşi hayvanlardan yapılmıştı ve ağzım kelimelerden uyuşmuştu ama bu Indy'nin kızarmış ve öfkeli yüzüne doğrudan tükürmeme engel .

Bana doğru uçan yumruk ya da yanağıma yıldırım gibi çarpıp bir gözümdeki görüşü kısa süreliğine karartması beni şaşırtmadı. Bağırırken Indy'ye tutunmayı başardığıma, parmaklarımı omuzlarına geçirip onu kendime çektiğime şaşırdım.

Tanrım, lanet olsun, ne yapacağım?! Diz.

Dizim Indy'nin kasıklarına saplandı ve ben tökezleyerek uzaklaşırken kulağıma böğürdü. Öne doğru eğilmiş, bana hırlıyordu ve kalbim bir tavşaninki gibi koşuyor, beni kuyruğumu kıştırıp saklanmaya çağırıyordu.

Yumruk, çene.

Çıglık atarak öne atıldım ve yumruğumu Indy'nin çenesinin alt tarafına doğru savurdum.

Rake'in etrafındaki alfalar ilerlemeye başladılar ama ben Indy'nin üzerindeydim ve onu yere yatırdım. Biri kolumu tuttu ama dirseğimi yüzüne geçirdim ve sonra tekrar özgürdüm. Yumruklarım öyle güçlüydü ki

Tırnaklarımın avuç içlerimdeki ısırığı net ve keskindi. Indy'ye her darbe ellerimi yakıyor, eklemelerimde yankılanıyordu ama durmadım.

"Buzz'la birlikte ölmeliydin!" Çığlık attım. "Sen anlamsız bir bok parçasısın! Seni nefret dolu-" Vur, çatırdama.

"İğrenç!" Vur. "İstismarcı!"

Vur.

"Piç kurusu!" Vur. Islak ve kırmızı.

Etrafımda ayak sesleri duyuluyordu ve Indy kollarımı pençeleyerek kaburgalarımın sertçe vurdu ve nefesim kesilirken bitmek bilmeyen teklemesine neden oldu. Indy'nin yüz ifadesi dişlek ve kanlıydı. Saçımı çekip boğazıma uzandı ve ben de başparmağıyla işaret parmağının arasını acımasızca ısırarak aşağıya daldım.

Hiçbir amacım yoktu. İçimde öfkeden ve ona vurmaya *devam* edebileceğim gerçeğinden başka bir şey yoktu. Onu incitmeye devam etmek. Rake'e ve sürüme zarar vermesini engellemek.

"Lola! *Lola!*"

Kollar bana uzandı ve ben onları savuşturarak Indy'nin kulağına beceriksizce bir darbe daha indirdim. Kaldırıldım ve tekme atmaya başladım, Indy'nin kasıklarına tekrar vurdum, saldırganıma karşı çırpındım.

"Tatlım, seni tuttum. Ben buradayım. ."

Narenciye. Ve tuz. Tanıdık, nazik kollar. Wes beni sürükleyerek götürürken sarktım, nefesimi tutarken kendi ayaklarımı hareket ettiremiyordum. Wes'in kolunda çizikler vardı. *Benden* kaynaklanan çizikler. İnledim ve Wes önüme geçti, bir kolunu belime doladı, diğer eli ise çenemi yukarı kaldırmak için uzandı. Gözlerimiz buluşana kadar başını eğdi ve öfkenin kırmızı sisi yavaşça görüş alanımdan çıktı.

Wes'in omzunun üzerinden polis odaya giriyor, Indy'nin alfalarını yakalıyor ve bağırarak Rake'i bağlarından ve ağzından çözüyordu. Ve birden neden bağırdığını anladım. Indy yerden kalkmış, elindeki silahı doğrudan Wes'in sırtına doğrultmuştu.

"Hayır!" Döndüm ve Wes'in göğsüne doğru sertçe bastırdım.

Wes bana direnmedi ve camlar arkamdan kırılıp bacaklarımın arkasına çarparak yere dökülürken yana doğru tökezledik. Indy silahı ateşlemiş miydi? Wes yaralandı mı?

"Lola, tatlım, iyi misin? Sen-"

Wes bütün ve güvendeydi, ellerim umutsuzca onun üzerinde geziniyordu. Rake kendini polisten kurtardı ve bize doğru koştu. Ve Indy.

Tökezleyerek birkaç adım geri gitti ve dizlerinin üzerine çökerken göğsünde koyu bir leke oluştu ve silahı yere düştü.

"Herkes kıpırdamasın!" diye bağırdı bir subay, o kargaşada bir şekilde Indy'nin vurulduğunu fark ettiklerinde.

O öldü. Ölüyor. Sonunda gidecek.

Rake memurları görmezden geldi ve Wes'le ben tam zamanında kollarımızı açtık ki büyük bir "oof" sesiyle kollarımıza çarptı. Omega'mın ağzı yanağıma, şakağıma, burnuma bastırdı. Rake yere yığılan Indy'nin görüntüsünü engelledi, nefesinin ıslak sesleri Wes'in mırıldanan güvencesi ve Rake'in düzensiz iç çekişleriyle boğuldu.

O artık öldü. Her şey bitti.

Hayatımın o bölümünde gözlerimi kapattım ve onun bedenine dönüp bakmayı reddettim. Ardından gelen rahatlama ya da mutluluk değil, derin bir kabullenişti. Indy'de yaşamıştım. Sonunda kazanmıştım.

YİRMİ YEDİ

Lola

"I

Size son bir sorum var Bayan Barnes," dedi dedektif, ifademden başını kaldırarak.

Yorgundum, ağrım vardı, ellerim sargılıydı.

Polisin bana verdiği buza rağmen morarmış ve şişmişim. Ama röportajı neredeyse bitirmiştım ve bu adamın sorularına karşı duyduğum hayal kırıklığını bir iki dakika daha dizginleyebilirdim.

"Indy'yi öldüren kurşun odanın dışından geldi. Muhtemelen caddenin karşısındaki bir pencere ya da bina. Oradan kimin izliyor olabileceğini düşünemiyoruz" dedi.

Gözlerimi kıptım. Bu gerçekten bir soru değildi ve kesinlikle cevaplayacağım bir soru da değildi: *"Muhtemelen alfalarımın o pisliği öldürmesi için tuttuğu kiralık katil. Biraz geç kaldı ama sanırım işi halletti."*

"Indy'nin o kadar çok arkadaşı kalmış olabileceğini sanmıyorum ve artık öldüğü için rahatlayan tek kişinin ben olduğumdan şüpheliyim," dedim. "Kimin olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Polis olduğunu sanıyorum."

Dedektif mırıldandı ve başını eğdi, gözleri kısıldı, ancak bana başka bir şey sormadan odanın kapısı açıldı ve iyi giyimli takım elbiseli muhteşem bir kadın bir memurla birlikte durdu.

"Lisa Campion, Bayan Barnes'ın avukatı. Lola'yı dinlenmesi için çantasıyla birlikte eve götürebilsek ve diğer soruları daha sonra tamamlayabilirsek çok memnun olurum," dedi Lisa. Bu bir soru değildi ve odaya daha fazla adım atmadı ama dedektifime meydan okurcasına baktı.

Onun gelişi karşısındaki şaşkınlığımı gizlemek için elimden geleni yaptım. Kesinlikle bir avukatım yoktu ve ilk kez sürü dışından birinin benden bir ye olarak bahsettiğini duyuyordum. Bu bana aynı anda hem baş döndürücü bir heyecan hem de derin bir rahatlık hissi verdi.

Dedektif teslim olmak için ellerini kaldırdı ve başıyla onu onayladı. "Bugünlük bu kadar yeter. Bayan Barnes, zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, sizinle temasa geçeceğim."

Başımı salladım ve masadan kalktım, Lisa Campion'ı koridorda takip etmek için acele ettim, gözlerim omuzların ve kafaların etrafında çantamı aradı.

"Herhangi bir sorun var mı?" Lisa onun hızlı adımlarıyla yürürken bana sordu, topukları fayans zemine çarpıyordu.

"Um, hayır. Sen..."

"Ben sizin srnz temsil ediyorum. Yani işin ev tarafını," dedi Lisa bana dişlek bir gülümseme göstererek. "Gerçi çok fazla telefon almıyorum, o yüzden bu eğlenceliydi. Diğer herkes çoktan işini bitirdi ve Matthieu'nun seni ne kadar tuttukları konusunda endişeleri vardı."

"Sadece neden yalnız gittiğimi sorguluyordum," dedim.

"Gelecekte benim üzerimden geçecekler. Yakında hallolacak," dedi Lisa. Kadın kendine güveniyor gibiydi ve ben de polisle olan ilişkilerimi onun devralmasına izin vermekten çok mutluydum.

İstasyonun kalabalık lobisine vardığımızda Lisa, "şimdilik sizi alfalarınızla baş başa bırakıyorum," dedi.

Ben odaya girdiğimde Matthieu ve Wes ayağa kalkıp ne çıktılar ve ben de onlara ulaşmak için polislerin ve bekleyen sivillerin arasından geçtim. Koştum ve tam girdim, i geçirdim ve onlar önümde ve arkamda kapanarak dünyanın geri kalanını bloke ederken gözlerimin kapanmasına izin verdim. Matthieu arkamdan yaklaşırken alnım Wes'in kalp atışlarının üzerinde durdu, parmaklarını saçlarımın arasında dolaştırdı ve uzun, yatıştırıcı bir öpücüğü onun bağ işaretinin üzerine bastırdı.

"Diğerleri mi?" Ben sordum.

"Onları evde beklemeye ikna ettim, umarım sakıncası yoktur," dedi Matthieu. "Rake'in buradan gitmesi gerekiyordu ve diğerlerinin de durumu pek iyi değildi."

Başımı salladım ve Matthieu ile Wes'in ellerinden birine uzanıp nefesimi tutarken onları göğsüme doğru çektim. Matthieu başparmağını parmaklarımın üzerinde gezdirdi ve başparmağı ham eklemlerimi tırmalarken tısladım ve başımı kaldırdım. Matthieu elimi geri çekip dudaklarına götürürken ve her bir kırmızı, çizik, şiş izi usulca öperken iki büklüm oldum.

"Ona nasıl bağırdığını görmeliydin." Wes başını eğdi ve benimkine çarptı. "Seninle gurur duyuyorum."

Başımı eğdim ve sert bir öpücük çaldım, Matthieu beni çekiştirerek uzaklaştırdı, yüzümü ellerinin arasına aldı ve kendisi için daha kaygan, daha derin bir okşayıcı öpücük sürükledi. "Aferin kızıma," diye fısıldadı kulağıma, sesi sertti ve beni şaşkın bir zevkle ürpertti. Başımı salladım ve geri çekildim. Onunla ilgili düşünmek istemiyordum. Indy, ya da onu kanatmanın ne kadar tatmin edici olduğunu. Makul bir şekilde, bir süre daha taşımam gereken bir yük olacağını biliyordum ama günün geri kalanında onu o küflü eski motel odasında bırakmayı planlıyordum.

"Ev mi?" Matthieu aklımdan geçenleri okuyarak sordu. "Lütfen."

Polis karakolundan çıkarken her iki alfamın da kolları etrafımdaydı ve sokağa çıkan uzun merdivenlerden inerken beni sabit tutuyorlardı. Wes'in adamlarından birinin uzun, karanlık bir arabada beklediğini görünce mutlu oldum. Arka koltukta Matthieu ile onun arasına sıkışmak istiyordum, onun araba kullanmasını izlemek değil.

Bizi daha önce otoparkta karşılayan iki alfadan daha kısa ve güzel olanı sürücü koltuğuna otururken Wes, "Teşekkürler Garret," dedi.

Arka koltukta kesinlikle sıkıştıktı. Bunun en büyük nedeni Wes'in çok geniş olmasıydı. Matthieu sağımda döndü ve araba kaldırımdan uzaklaşırken Wes bacaklarımı yerden nazikçe kaldırıp kucağına aldı. Matthieu'nun göğsüne yaslandım, kolları hemen belime dolandı.

"Cam seni kesti mi?" Wes parmaklarını dikkatle baldırlarımın üzerinde gezdirerek sordu.

"Sadece birkaç çizik, ciddi bir şey yok. Karakolda temizledim."

"Wes... atış mı?" Matthieu fısıldadı.

Wes aynı anda hem başını salladı hem de omuz silktili. "O olduğunu varsayıyorum." *Tetikçi kadın*. Matthieu bunu ilk söylediğinde, bu fikre karşı çıkmıştım. Şimdi gerçekten de değildi. Aslında memnun olmuştum. Tek dileğim daha erken davranmasıydı.

"Rake nasıl?" Ben sordum.

"Fiziksel olarak iyi. Duygusal olarak... eminim bu farklı bir hikaye," dedi Matthieu.

Wes önce ona sonra da bana baktı. "Diğerleri onu istasyondan ayrılmaya zorladığında neredeyse küplere binecekti."

"Ama sen dedin ki-"

Matthieu ofladı, sıcak nefesi saçlarımı hışırdattı. "Gitmesi *gerektiğini* söyledim. Sensiz gitmek istemedi ama başı dertte olan bir omega karakolda bela için bir tür işarettir."

"Diğerleri onu ," dedim.

Wes düşünerek mırıldandı. "Olabilir. Şu anda onu kurtarması için bir alfa sürüsüne saldıran betaya ihtiyacı var."

Wes bacaklarımın üstünü okşarken kızardım ve kendi kucağıma baktım. Indy'nin vurulmasıyla benim dedektifle oturmam arasındaki zaman kafamda sisliydi, şoktan bulanıklaşmıştı. Ama Rake tam o sırada oradaydı, kollarıyla beni sımsıkı sarmıştı. Arabanın camından dışarı baktım, güneşin batmakta olduğunu fark ettiğimde kaşlarım kalktı. Şeytan İlmiği'ne girdiğimde öğle vakti civarındaydı. Matthieu'nun polis sorgusunda sabırsızlanmasına şaşmamalı.

"O betanın neye ihtiyacı olduğunu merak ediyorum," dedi Matthieu, elleri omuzlarımı kavrayacak şekilde kalkarken.

İçimi çektim ve başımın çenesinin altına düşmesine izin verdim. "Sadece çantam."

Matthieu mırıldandı ve sesin tanıdık ve rahatlatıcı gürültüsü gözlerimin kapanmasına neden oldu. Ancak o zaman göğsümde kıpırdayan endişeyi fark ettim ve bunun benden değil Matthieu'dan geldiğini anladım. Sol elimi onunkini örtmek için kaldırdım, başparmağım tenini okşuyordu.

"Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," dedi, biraz fazla hızlı bir şekilde.

Gözlerimi ve neredeyse *sırıtan* Wes'e kaşlarımı çatarak baktım Matthieu'ya gülüyormuş gibi baktı.

"Anlat bana," dedim Matthieu'nün parmaklarını sıkarak ve yüzünü görebilmek için hafifçe eğilerek.

Gözleri ileri geri gidip geliyordu, bakışları beni içine çekiyordu ve aramızdaki bağda bir hüznün vardı.

"*Matthieu*," diye ısrar ettim.

İçini çekti ve başını salladı. "Sadece... artık güvendesin, bunun için minnettarım."

"Ama..." Onu izleyerek söyledim.

Matthieu dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve cevap veren Wes oldu. "Artık bize ihtiyacın olmayacağından endişeleniyor."

"Ne?!" Nefes kaldım.

Matthieu oflayıp pufladı ve yutkunup bana dönmeden önce Wes'e ters ters baktı. "Bizi sevmediğini düşündüğümünden değil. Ben sadece..."

"Matthieu, senden tahvil damgamı sürünün evini, korumasını, parasını ya da buna benzer bir şeyi istediğim için mi düşünüyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum. Bacaklarımı Wes'in kucağından çekmeye çalıştım ama o buna izin vermedi ve bunun yerine beni Matthieu'nun kollarından çekerek sorunlu alfamla yüzleşmeye bıraktı.

"Elbette hayır, Lolotte. Birbirimize ne kadar değer verdiğimizi *hissede biliyorum*. Sadece ben..." Matthieu kelimeleri ararken sesi boğuklaştı, parmakları saçlarını karıştırıp geriye doğru taradı.

Gözlerimi kırptım ve birkaç hafta önceki konuşmamızı hatırladım. Matthieu kendi değerini ihtiyaç ya da besleyebilmekle anlıyordu. Ama Indy gittiğine göre bunun değiştiğini neden düşünmüş olabilirdi ki?

Matthieu'nun tepkisini izlerken, "Indy'yle olan şeyleri hep uzak tutmaya çalıştığım bir yük olarak gördüm," dedim. "Senin, Wes'in ve sürünün bu yükü omuzlamama yardım ettiğinizi biliyorum ama minnettar olduğum şey bu değildi. Yani, her şey için ," diye ekledim aceleyle, omzumun üzerinden Wes'e bakarak. "Ama benim için ilişkimiz her zaman sadece *bizimle* ilgiliydi. Hala güzel şeylere ve patates kızartmasına sahip olmayı, benim için canavarlarımı yok etme konusunda endişelenmenize tercih ederim."

"Yani hiçbir şey değişmedi mi?" Matthieu sordu.

"Yani, umarım birçok şey daha iyi yönde değişir ama Indy'nin gitmesiyle aramızdaki hiçbir şeyi *kaybetmedik*," dedim. "Eğer çözmek istediğin bir kahraman kompleksin varsa, eminim denemek için bir tür rol yapma oyunu düşünebiliriz."

Matthieu bir kahkaha attı ve Wes arkamdan alay etti. "Tatlım, ona normal bir insan gibi terapi almasını söyle."

"O da var," dedim, Matthieu'nun stresi eriyip giderken gülümsemem çatırdadı. "Ama Wes, sen ejderha olabilirsin. Ben de eşit fırsat prensesi olabilirim." Wes bana homurdanarak karşılık verdi ama ben kaşlarımı sallayınca dudakları seğirdi. "Kostümümü senin seçmene izin vereceğim."

Matthieu homurdandı, elleri bileklerimi sarmak için uzandı ve beni bank koltuğuna çekti, Wes'in elleri kalçalarımın etrafındaydı.

"Sen çok harika, aptal bir kızsın," diye mırıldandı Matthieu. "Ve eğer bu teklifi kabul etmeyeceğimi düşünüyorsan, yanılıyorsun."

"Önce ejderhasını geçmen gerekecek," dedi Wes.

Kılıç dövüşü şakası yapma, diye tısladım kendi

kendime. "Seni seviyorum," diye fısıldadı Matthieu.

"Ben de seni seviyorum," dedim, bir öpücük için uzandıktan sonra aynı şeyi Wes'le yapmak için geriye doğru eğildim. "Ben de seni seviyorum."

"Seni seviyorum tatlım," dedi Wes, huysuz huysuz ve sanki gözüne bir şey kaçtığını söyleyecekmiş gibi gözlerini kırpiştırarak.

"Artık neredeyse eve geldik ve kendini hazırlamalısın," dedi Matthieu saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırarak. Kaşlarımı kaldırdım ve yumuşak bir sesle devam etti, "Rake alfalarından birini bağlaman için sana yalvaracak ve Leo'nun bile onu hizada tutabileceğinden emin değilim."

"Bu nedenle, Caleb ya da Cyrus'un onu durdurmaya çalışacağından şüpheliyim," diye ekledi Wes.

İkisine de başımı salladım. "Anlıyorum. Sorun değil. Bu sürüyle kurabileceğim tüm bağları kurmak istediğimi biliyorum, sadece değru zamanı bekliyordum."

Matthieu içini çekti ve başını salladı, gülümsemesi biraz hüznüldü. "O zaman sanırım Wes ve ben bu gece senden bir süreliğine vazgeçmek zorunda kalacağız."

Wes homurdandı ve elleri kalçalarımı sıktı. "Eğer ejderha prensesi kulesine götürürse olmaz."

Güldüm ve Wes'in çenesine bir öpücük kondurdum. "Başka bir gece. Şu anda benim de onlara gerçekten ihtiyacım var."

İçini çekti ve başını salladı, bir elini saçlarıma attı, başımı arkaya eğerek iç çekmeme ve sızlanmama neden olan pis bir öpücük çaldı. Araba evin önünde durdu ve Wes biraz nefessiz ve uygun bir şekilde kendini beğenmiş bir şekilde çekildi.

"Başka bir gece," dedi sırtarak.

"İyi iş, Wes. Şimdi arkadaşımız seks partisine giderken sen ve ben cinsel olarak hüsrana uğrayacağız," dedi Matthieu iç çekerek ve ben kıkırdamaya başlarken arabanın kapısını açtı.

YİRMİ SEKİZ

Lola

I Rake'in banyo kapısının önünde durmuş, kendi kendime gülümsüyor, sohbetin yumuşak uğultusunu ve jakuzili küvetin fokurtularını dinliyordum. Eğer içeri girmek için bekliyor olsaydım

Matthieu ya da Wes banyodayken bunu anlar ve bana seslenirlerdi. Bağ olmadan, sürünün geri kalanının burada olduğumdan haberi yoktu.

Ve bunu değiştirmek için sabırsızlanıyordum.

Ayakkabılarımı aşağıda bir yerde bırakmıştım ve şimdi o günkü terli, kokmuş kıyafetlerimden sıyrıldım. Dünyada stres terinden daha kötü bir koku yoktu ve ben saatlerdir karakolda benimkilerin içinde sıkışıp kalmıştım.

Umarım Rake'in bu seks partisi için çok acelesi yoktur, çünkü banyo yapmak kulağa gerçekten harika bir fikir gibi geliyordu. İç çamaşırlarımı çıkarıp diğerlerinden kalan yığınların yanına yere serdim, kapıyı iterek açtım ve parmak uçlarımla içeri girdim.

Rake'in sırtı bana dönüktü ama Leo beni hemen gördü ve acaba aralarındaki bağ mı yoksa omega'mızı ilk uyaran kocaman gülümsemesi miydi diye merak ettim.

"Lola!" Rake bağırdı ve Cyrus ile Caleb beni görmek için başlarını çevirirken sudan fırladı.

Cyrus'un elleri Rake'in kalçasına dolandı. "Önce onun buraya gelmesine izin ver, seni deli adam."

Rake'in alfasından kurtulmaya çalıştığı küvete doğru koştum, Leo küvetin uzak tarafında gülüyordu. Rake savaştan vazgeçti ve ben kollarımı beline dolayıp çıkıntının üzerinden eğilerek kalbine ve göğsüne öpücükler kondururken iç çekti.

"Tanrım, Lola, sonunda. Neden bu kadar uzun sürdü?" Rake inledi, kolları omuzlarımı sıkıca kavradı, nemli burnu başımın tepesine gömüldü.

"Matthieu Lisa Champion'ı aramak zorunda kaldı. Sanırım benimle röportaj yapmaktan sıkıldıkları sırada o da oraya geldi. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm."

"Sorun yok canım. Rake, onu suya bırak" dedi Caleb.

Rake onu görmezden geldi ve hemen yalayıcı, aç, talepkâr bir öpücüğe dalmak için yeterince geriye eğildi. Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim, o ağzımın ırzına geçerken göğüslerimi göğsüne bastırdım, ikimiz de inliyorduk. Rake'in siki sertleşti, öpüşme devam ederken karnıma doğru kayıyor ve beni soluk bırakıyordu.

"Lola, istiyorum-"

"Bekle," dedim, elim dudaklarını örtmek için havalandı. "Ama-"

Bir kaşımı kaldırdım ve Rake sustu. "Bekle, önce ben bir şey söylemek istiyorum. Ve Tanrım, banyo yapmak istiyorum. Beni içeri al."

Rake suya girmeme yardım etti ve ben de etrafımda dönen çalkantılı sığağa dalarken iç çektim. Leo ve Caleb hemen yanıma gelip sabunlu bezler getirdiler ve hâlâ tenime yapışmış olan korkunç kokuları temizlediler. Ellerimi köpüren sıcak suya daldırdığımda benim de ellerim yandı ama acı çabucak azaldı ve sıcaklık parmaklarımı sertleştiren morarma ağrısını yatıştırdı.

"Daha iyi misin?" Caleb sordu, elleri tenimi buldu ve suyun altında beni hafifçe okşadı.

Leo bacaklarımız birbirine değecek kadar yakınımızda süzülüyordu ve Cyrus Rake'in yan tarafındaydı, aşırı istekli omega'mızı tutuyor ya da muhtemelen dizginliyordu.

Leo benimle Rake'in arasına girerken, Rake'in oflayıp puflamasına aldırmadan, "Çok," dedim. Caleb'in elini suyun altında buldum ve iki elimle kaldırarak göğsüme yasladım ve

nazik alfanın bakışlarıyla buluştu. "Caleb, seni seviyorum. Sadece benimle değil, Leo ve Rake'le de bu şekilde ilgileniyorsun. "

Caleb sulu gözlerini kırıştıtırırken Leo'nun nefesi sol tarafıma çarptı. "Seni seviyorum, Lola. Aynı şekilde, hatta daha fazla."

Caleb'e doğru kaydım ve kolları açgözlülükle beni sarıp göğsüne çekti, bacaklarım arkamda süzüldü ve diğerlerinin uzuvlarına çarptı.

"Beni kendinin yapar mısın?" Caleb'a bakarak fısıldadım. Nemli saç telleri sudan kararmış ve yüzüne doğru savrulmuştu, cildi banyonun sıcakından kızarmıştı.

"Memnuniyetle," diye mırıldandı Caleb, başını eğerek dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Minnetle. Sonunda, aşkım."

Öpüştük ve bu öpüşme her nefes alışımızda göğüslerimiz birbirine değene kadar sürdü, büyüdü ve aramızda dönüp durdu. Planımın geri kalanını bir kenara bırakıp Caleb'ın benimle birlikte olmasına izin vermeye *neredeyse* hazırdım. Ama dışarıda bırakmak istemediğim çok önemli üç kişi vardı.

Yavaşça geri çekildim, Caleb'in burnu burnuma sürtünüyordu, gülüşü saçma bir rüya gibi puslu ve yumuşaktı. Alt dudağımdaki tadını emdim ve suyun içinde döndüm, Leo'nun uzattığı ele gülümsedim ama Rake ve Cyrus'a ulaşmak için onu geçtim.

Ben daha konuşmadan Rake'in elleri kollarımın etrafında kenetlendi, yumuşak gri-yeşil gözleri kocaman açılmış ve bana odaklanmıştı. "Oraya bir daha girmemen için her şeyi yapardım, biliyorsun, değil mi?" Rake sordu.

Ona bakakaldım ve sonra şaşkınlığımı üzerimden attım. "Seni sürüne, *bizim* geri götürmek için her şeyi yapacağımı biliyorsun, değil mi?"

Rake sırtıttı ve bu sırtış aynı anda hem acı hem de tatlıydı. "Seviyorum. Artık kesinlikle istiyorum. Ve bana iki kez sormana, iznimi almana ya da buna benzer bir şey yapmana gerek yok. Benim alfalarım senin alfaların. Tanrım, her tarafının ısırılmasını istiyorum, böylece bize ait olup olmadığın konusunda tek bir soru bile kalmayacak."

"Bence dört ısırık bunu ," dedim sırtarak, gözlerim Cyrus'a kaydı. "Yani... eğer orada olduğumuzu düşünüyorsan, Patron."

Cyrus gülümsemedi ama bana bakarken gözleri şiddetle parlıyordu. "Seni oraya yalnız göndermekten nefret ediyordum, ama bundan daha da çok nefret ediyordum.

arkana geçip seni bile. Seni ısırmak istiyorum, Lola. Bu sürünün hayatımızda bir daha asla stresli bir gün geçirmemesi umurumda değil, gerçekten bunu tercih ederim. Sen bizimsin ve *benimsin* ve beklemeyeceğim."

Belki de acele ediyordum ama açıkçası umurumda değildi. Dağın zirvesini ağmığtım ve istersem diğer taraftan ağağı yuvarlanmanın heyecanını yağayabilirdim. Beni yakalamaya hazır olanlar bu adamlardı ve bunda hiçbir risk yoktu.

Sonunda ona döndüğümde Leo güldü, kendi gülümsemem de ığıldıyordu.

Gözleri , ıslaktı ama hiç bu kadar mutlu grnmemiğti.

"Ne dğnyorsun?" Kıkırdamamak için kendimi zor tutarak söyledim. Leo beni göğüsüne çekti ve yanaklarıma öpücükler kondurdu.

"Ne dğndğm biliyorsun. Uzun zamandır senin bu sürüye katılmanı bekliyordum... Tanrım, artık bilmiyorum bile, Lola. Bu aileye ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var. Daha fazla beklemek yok."

"Artık beklemek yok," diye kabul ettim. Kollarımı omuzlarına doladım ve dudaklarımı kulağına bastırarak sadece onun için fısıldadım. "Beni yatağa götür."

Leo ben ona dolanmığken sudan çıktı, elleri kalçalarını tutarken onlar da kalçalarına dolandı.

"Hey!" Leo küvetten çıkıp kapıya yöneldiğinde Rake seslendi. "Hey! O dönmeden önce ne konuğmuğtuk, Leo?!"

Leo askılıktan bir havlu alıp Rake'in yatak odasına giderken güldüm. Kalçalarımın tutup beni yatağa fırlatmadan önce üstünkörü bir beni ovdu. Nefes nefese bir kıkırdamayla yatağa vurdum, Leo'nun havluyu hızla kendi teninin üzerinden geçirmesini izlerken dirseklerimle yatağın yarısına kadar oturdum.

"Ne hakkında konuğtunuz?" Ben sordum.

Leo omuz silkti. "Bilmiyorum, Rake konuğamaz hale gelene kadar onu kilitlemenle ve Caleb'in ısırığını reddedememenle ilgili bir şeylerden bahsediyordu. nemli değil, çünkü annem bana bir hanımefendi bir istekte bulunduğunda onu her zaman dinlememi sylemiğti."

Leo havluyu kenara fırlattı ve yatağa tırmanarak kalçalarımı ayırdı ve siyah saçları koyu renk gözlerine doğru sarkarak üzerime uzandı. "Bir istekte mi bulunuyorsun güzelim?"

Sırıttım. "Bir talep, gerçekten. Buraya gel."

Leo kendini bana doğru bastırdı, ağzı benimkinin üzerine eğildi, dillerimiz birbirine karıştı ve kalçalarımız sallandı. Aleti seksime bastırılmıştı, bana karşı yuvarlanırken başı klitorisimle alay ediyor, uyarılmamın onun uzunluğunu kaplamasını bekliyordu.

"Seni pislik Leo," dedi Rake ve Leo alt dudağımı ısırp Rake'i görmezden gelerek ıslak bir şekilde çeneme doğru ağzını indirirken kıkırdadım. "Yani, seni suçladığımdan değil, ama *Tanrım*. Hain. Islak mı?"

Ben sızlanıp ayaklarımı yatağın kenarına dayayıp kalçalarına doğru eğilirken, daha fazla baskı ve sürtünme isterken Leo, "Oraya varıyorum," diye homurdandı.

"Bu işe yarayacaktır," dedi Rake ve yatak yastığının yanına eğildi, plastik bir kapağın açılma sesi kendi iç çekişlerim ve inlemelerim arasında duyuldu. "Otur."

Leo kendini avuçlarına dayadı ve sonra Rake kaygan, yağ kaplı avuçlarını Leo'nun sikinin dibine sarıp pompalarken homurdandı.

"Çok mu sabırsızsın?" Rake'e sırtarak sordum.

"Senin için mi, Lolipop? Her zaman," dedi Rake ve Leo'yu yanıma yayılırken kaygan ve kaplanmış bir halde bıraktı.

Temiz eliyle yüzümü tuttu ve yalayıcı, tembel bir öpücük için kendine doğru eğdi, Leo girişime dizilirken dikkatimi dağıttı. Leo beni keskin, sıkı itişlerle yavaşça sikmeye başladığında çığlığım Rake'in dudakları tarafından yutuldu. Rake dudaklarımı ısırp emerken kalçalarım da onunla buluşmak için yükseldi. Sırtımı dikleştirdim, eğilip göğüslerimi emerken Leo'nun omuzlarını tutmak için uzandım.

Bu resmiydi, seks sırasında paylaşılmayı seviyordum. Gözlerimi kapatıp her yerde iki kat fazla el ve ağız hissetmek, Leo'nun beni becerirken nefes nefese kaldığını ve Rake'in beni öperken mutlu bir şekilde mırıldandığını duymak. Umarım iki partnerin büyüülü kafa karıştırıcı hissine hiç alışmam. Ve eğer alışırsam...

Yatak sol tarafıma doğru tekrar eğildi ve üçüncü bir dudak kümesi omzumun üzerinden köprücük kemiğimi öptü, Caleb'in tatlı ve uyuşturucu kokusu etrafımı sardı, Rake'in çikolata ve karameliyle kristalleşti.

"Onu üste çıkar," diye homurdandı Rake, geri çekilip Caleb'a beni öpmesi için yer açtı, ben inleyip dilini emerken uzun saçları alnıma sürtüyordu.

"Kollarını ve bacaklarını bana dola, güzelim," diye fısıldadı Leo.

Kendimi ona sardım ve Caleb çekilerek Leo'nun bizi yatağın üzerinde yuvarlamasına izin verdi, ben onun üzerine uzanırken bacakları kenardan sarkıyordu. Rake elinde kayganlaştırıcı şişesi ve gözlerinde ışıltılı bir heyecanla yataktan kayıyordu. Leo'nun dudakları kıpırdarken ben avuçlarımı göğsüne dayadım ve onun içimdeki gerginliği ve kayganlığıyla iç çekerek sürmeye başladım. Caleb tekrar yanımızdaki yerini aldı, bir öpücük için eğildi ve sonra durakladı, başparmağı yanağımda büyüyen bir çürük üzerinde okşadı.

"Ben iyiyim," diye söz verdim, dikkatlice dokunuşa doğru eğildim.

Gözleri gerildi ve ağzını benimkinin üzerinde gezdirdi. "Ona karşı nazik olun," dedi baş arkadaşlarına.

Onu tekrar rahatlatmak üzereydim ki Rake ipeksi parmağını kıcıma soktu ve içime sokup çevirdi. Alaycı baskı karşısında inledim, başım omuzlarıma düştü ve kendimi Leo'nun siki ile Rake'in parmağı arasında hevesle hareket ettirdim. İlki her zaman çok meraklı ve lezzetli hissettirirdi.

"Fuuuuck," diye iç geçirdim ve Leo ben onun etrafında sıkılaştıkça homurdandı.

Yumuşak ayak sesleri odada yankılandı, tepedeki ışık azaldı ve mum ışığı daha sıcak, daha yumuşak bir parıltı yaratırken Cyrus odanın içinde ilerlerken bizi izledi.

"Rahatla, tatlım," diye mırıldandı ve başımı salladım ve Rake içimde bir parmak daha çalışırken kendimi rahatlamaya ve yavaşça nefes almaya zorladım. O pompalandı ve ben sızlandım, onun sığ itiş Leo'nun sikinin içimde hevesle zıplamasına neden oldu.

"İyi mi?" Rake sordu.

Aynı şekilde olmasa da iyiydi. *Güçlü* bir duyguydu ama sekste bunu da seviyordum, riskli bir şeyin kıyısındaymışım gibi hissetmeyi seviyordum. Başımı salladım ve Leo'nun üzerinde sallanmaya başladım, Rake beni makasla açarken kendimi onun kasıklarına doğru sürtüyordum.

"Caleb," diye fısıldadım, ona doğru uzanarak. "Seni tatmak istiyorum."

Leo altımdan güldü ve başını salladı. "Tanrım evet, bebeğim, buraya gel ve muhteşem kızımızın o mükemmel sikini emişini izlememe izin ver.

senin."

Caleb oldukça mükemmeldi. Bir heykel gibi, ağızımı dolduracak kadar kalın ve uzundu. Kızardı ve dizlerinin üzerine çöküp bana yaklaşmadan önce tereddüt etti.

"Hayır, Leo'nun üzerinden," dedim, başını sallayan Leo'ya sırtarak. "Mhm, ben de dokunmak istiyorum."

Caleb ürperdi, gözleri kapandı ve Leo'nun başının üzerine oturmak için hareket etti, siki dudaklarımın önünde mükemmel bir şekilde duruyordu.

"Hazır mısınız?" Rake arkamdan beni germek için üçüncü bir parmağını sokarak sordu.

"Neredeyse," dedim, sesim baskıdan biraz boğuk çıkmıştı. Caleb'in ucunu şakacı bir şekilde yalamak için öne doğru eğildim, uzunluğunu ağızıma alıp tekrar geri döndüm. Başını emdim ve Caleb'in elleri havaya kalkarak saçlarımı başımın üstünde gevşek bir yığın haline getirdi.

"Tanrım, bu çok güzel," diye mırıldandı Caleb.

Düğümü daha yeni kabarmaya başlamıştı ama ben onu rahat bırakmayı planlıyordum, daha sonra her şeyiyle birlikte olacağımdan emin olmak istiyordum. "Hazır," dedim ve sonra dudaklarımı Caleb'in sikinin etrafına sardım, Onu dilimin arkasına doğru emerken, yanaklarımı ukurlaştırarak güzel kaslı boyuna bakıyordum.

Rake itti, elleri kıcıımı açtı ve ben tekrar rahatlamayı hatırlamadan önce siki birkaç kez kaydı. Leo'nun elleri kalçalarını yerinde tutmak için kalkmadan önce Caleb'in soluk soluğa kalmasına ve biraz eğilmesine neden olan boğazımın arkasındaki yüksek ve sıkı bir sesle inledim.

Bu kez, Rake'in sıcak sisi olmadan, bu adamlar tarafından paylaşılmının her ayrıntısının ve hissinin canlı bir şekilde farkındaydım. Mümkün olan her şekilde doluydum ve bir an için düşüncelerimin arkasında paniğin en yumuşak gıdıklaması vardı. Güvende miydim? Kaçabilir miydim?

Sonra Cyrus gelip sağ tarafıma oturdu ve omurgamı okşadı. "Aferin kızıma."

Ürperdim ve panik kayboldu, yerini sadece sıcak ve hayvani bir açlık aldı. Caleb'in sikini höpürdeterek aşağı yukarı yaladım; onun titremeleri, Leo'nun soluk soluğa içimde debelenmesi ve Rake'in kıcıımı nazikçe sikerken çıkardığı inilti beni motive etti.

"Sen bizim iyi , değil mi Lola?" Cyrus sordu.

Kabul ederek sızlandım ve hareket etmeye başladım, Leo ve Rake'in arasında yuvarlandım, Caleb'i ağzıma aldım, dilimi onun etrafında kıvırdım.

", çok güzelsin. Sen bizim için mükemmelsin, tatlım."

Cyrus'un sırtımda, omuzlarımla üzerinde yumuşakça aşağı yukarı gezinmesi, Rake içimde dibe vururken ve Leo'nun itişleri daha acil hale gelirken bile beni rahatlatmıştı. Leo dirseklerini altına sıkıştırıp sırtını kamburlaştırdı ve Leo taşaklarını emmeye başladığında Caleb tavana doğru böğürürken kıkırdamak için geri çekilmek zorunda kaldım. Caleb aramızda seğirip inerken ben de kendi öpücüklerimi onun düğümüne bastırdım.

Caleb, "Leo, onun içine girmeden önce boşaltmaya *cüret* etme," diye nefes nefese kaldı.

"Siktir, Lola, çok sıkıydın," diye Rake.

Mutlu kahkahalarımın onun ve Leo'nun etrafında sıkılıyordum, dilim Caleb'in ön spermini şurup gibi yalıyordu. Onu emerek kurutmak ve bunun beni onun kokusundan daha da puslu ve uçuk bir hale getirip getirmediğini görmek istiyordum. Baby'nin alfası alınmasın ama Green'in tıbbi marihuanasının Caleb üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

Leo yatağa geri düştü, nefes nefese kaldı ve bana süründü. "Sikeyim. Rake'i içinde hissedebiliyorum, güzelim. Çok yaklaştım."

Eli klitorisimin üzerinde dolaşmak için aramıza kaydı ve Caleb'in kalçasını tutmak için uzandım, Leo beni çalıştırırken çığlıklarımı ve yalvarışlarımı bastırmak için onu ağzıma geri çektim.

Cyrus yataktan kalktı ve Rake içime daha sert girmeye başlamadan önce sıvının fışkırdığını duydum.

"Hayır," diye sızlandı. "Hayır, beni çok hızlı boşaltacaksın, istiyorum-oh lanet olsun, Cy!"

Cyrus, "Alfa'ların da oynamasına izin vermelisin, tatlım," diye homurdandı.

Rake sırtıma eğildi, tenimi yaladı, Cyrus onu hazırlarken ısırdı, içimdeki itişleri düzensizleşti. Caleb'in saçlarımdaki tutuşu sıkılaştı ve ağzımdan çıkıp yatağa geri döndü, siki ihtiyaçtan seğiriyordu. Geriye doğru kaydı, bana sırtımla yanakları kızarmıştı, gözleri parlıyordu ve sonra Leo'nun üzerine eğildi, ağzı Leo'nun göğsündeki parlak ısırik izinin üzerinde duruyordu.

Aylar önce kulüp tuvaletinde kaçtığım kişi.

Caleb emdi ve Leo'nun gözleri açıldı, ani bir bağırişla dudakları aralandı, siki içimin derinliklerine çarptı ve parmakları çılgınca klitorisime süründü, uyarılmanın kaynamasını ani bir şenlik ateşine dönüştürdü. Leo'nun içime boşalmasının ilk patlamasıyla boşaldım, bağıırken onun ve Rake'in siklerini sıktım ve Leo'nun göğsüne düştüm, vücudum orgazmımla titriyordu.

Rake'in sesi boğuk çıkıyordu ve kışkırmadaki sel neredeyse utanç vericiydi, aramızdan kayıyor ve kalçalarımın arasından aşağı damlıyordu. Hâlâ hareket ediyordu ama bu daha çok ivme gibiydi ve Cyrus'un şimdi onun içinde olduğunu, Rake'i içime fark ettim.

Lanet olsun. Bir daha seks yaparken filme alınmak isteyeceğimden emin değildim, ama eğer istersem, bu kesinlikle bir istek olurdu.

"Tanrım," diye kıvrandı Leo. "Durun, biri dursun, bu çok fazla."

Cyrus Rake'i yavaşça sırtımdan çekip içimden çıkarırken nefesim kesildi, vücudum birdenbire boşalverdi. Ama Rake'in şiltinin üzerine yığıldığını, Cyrus'un sırtının üzerinde, omega'sını acımasızca siktiğini görmek için buna değdi.

"Tanrım, evet, durma, durma, durma..." Cyrus bir eliyle 'in ensesini kavrayıp diğer elini kalçalarına dolayarak sikini pompalarken, Rake çarşafına doğru sızlandı.

"Islak noktayı sen yaparsan, ıslak noktayı sen alırsın," diye nefes aldı Caleb. Bu kural karşısında kahkahalarımınla nefesim kesildi ve sonra tekrar nefesim kesildi.

Caleb kollarını belime doladı ve beni Leo'nun kucağından kaldırıp kendi kucağına aldı.

"Merhaba aşkım," diye fısıldadı Caleb ve ben de başımı geriye doğru eğerek onu öpmeye çalıştım. "Çok hınzır bir ağzın var."

"Kullanmaya devam etmeme izin vermeliydin," dedim, uykulu bir şekilde ona gülümseyerek.

Caleb mırıldandı ve yanağımı okşayarak kulağıma tüy kadar hafif öpücükler kondurdu. "Senin güzel amcığın için planlarım varken olmaz."

Caleb'in normalde son derece kibar olan dilinde 'am' kelimesini duymak baş döndürücü bir şoktu ve sırlıslık kanalımın içine iki parmağını sokup beni sikinin üzerine çekene kadar kıkırdamaya başladım.

Nefes nefese kaldım ve kollarının arasında gerildim.

"Bir gün Leo ve ben bunu paylaşacağız," diye mırıldandı Caleb ve parmaklarını içimde oynatırken gözlerim büyüdü.

Leo doğrulup arkama geçti, Rake ve Cyrus da onun diğer yanında yatağı şingirdatiyordu. "Bunu ister misin, Lola?"

Caleb otururken ve parmaklarını içimde gezdirmeye devam ederken bu düşünce karşısında yutkundum, kelimeleri zorlukla bulabildim.

"Aynı anda mı?" Nefes aldım, sesim alışılmadık bir hisle boğulmuştu.

"Mhm," dedi Leo omuzlarımdan öperek, Caleb da onu göğsümden ve boğazımdan öperek.

Caleb, "Önce bu şekilde ve oyuncaklarla pratik yapacağız," dedi. "Düğüm yok tabii ki. Sadece iki yarak aynı anda senin bu mükemmel amcığını sikecek."

Hiç uyarı vermeden, bir anda *boşaldım*. Yumuşak ve basitti ama yine de sürpriziyle nefesimi kesti.

"Hoşuna gidiyor," dedi Leo, ben aralarında sallanırken kahkahası onu hareketlendirdi.

Caleb parmaklarını çırpınan seksimden çekerek, "Onu benim için tut," dedi.

Leo, ben göğsüne yaslanana, kolları belime dolanana kadar yer değiştirdi. Caleb kalçalarımı birbirinden ayırdı, bedenim kalçalarımın arasında tamamen dengede duruyordu. Kaşları konsantrasyonla çatıldı ve bir kez eğilip burnumun ucunu öptü.

Ve sonra beni tamamen anlamsızca becerdi. Sızlandım ve sallanmaya çalıştım, ama mümkün olan en iyi şekilde aralarında sıkışıp kalmıştım, Caleb tekrar vahşi ve güzelleşirken Leo kulağıma övgüler fısıldıyordu, vücudu beni çığlık attıran açıyı bulana kadar her tokat darbesiyle klitorisime çarpıyordu. Rake ve Cyrus'un tamamlanma çığlıkları yatağın diğer ucundan benimkine katıldı.

Caleb'in kalçalarının her tekmesi sikini g-noktama doğru iterken, günlük orgazmdan daha şiddetli bir şey içimde çırpınırken inledim ve gerildim. Aramızdaki ıslaklık sıçradı ve ben en ufak bir utanç hissetmeyecek kadar kendimi kaybetmiştim. Caleb karanlık attı. O kazandı. Eller aşağı. Ben .

"Seni seviyorum, Lola," diye nefes aldı Caleb ve bu bana az da olsa akıl sağlığımı geri getirdi.

"Hazır mısın, güzelim?" Leo boğazımın sağ tarafını öperek fısıldadı.

Tüm bunların amacını unutmuş gibiydim ama ikisinden birinin istediği her şeye kesinlikle hazırdım. Başımı salladım ve Leo beni Caleb'in kollarına attı. Hazır olmaktan çok daha fazlasıydım, adamlar beni sıvıya dönüştürmüştü ve Caleb'in düğümünün üzerinde bal gibi eridim.

Sertleşti ve içimde kilitlenirken sikişmesine ara verdi. "Benim misin, aşkım?"

Ohhh, doğru. Bağlanma. "Seninim," diye kabul ettim, yüzümü Caleb'in boynuna gömdüm ve ona sol omzumu uzattım. Kıkırdadı ve beni kollarının arasında kaydırarak başımı diğer yöne çevirdi. Çünkü orası çoktan kapılmıştı.

Kendine gel kadın, diye düşündüm. *Siktir git, ben harikayım*, diye cevap verdim hemen.

Caleb, iç konuşmama doğrudan bir yanıt olmadığından, sadece bir iltifat olduğundan yüzde doksan emin olduğum bir şekilde, "aşkım," diye fısıldadı.

"Seni seviyorum," diye cevap verdim, boynumu ona doğru uzattım, düğümünün etrafında sıktım ve salladım, her küçük kayma içimde titreyen hoş artçı şoklar gönderdi.

Caleb mırıldandı ve Cyrus ile Rake yaklaşırken yatak etrafımızda sallanmaya başladı. Caleb tenime öpücükler kondururken ellerim tenimi okşuyor ve yatıştırıyordu.

"et," diye ısrar etti Rake. "Kızımızı hissetmek istiyorum." "Ben de kızımızın *bizi* hissetmesini istiyorum," diye ekledi Leo.

Ve Caleb'a bunun bizimle de ilgili olduğunu hatırlatmak için -o ve ben bir çift olarak, sadece Leo ve Rake'le olan bağlantılarımız değil- omzunu ısırdım. "Lütfen, alfa," diye fısıldadım.

Caleb'in mırıltısı yumuşak bir hırıltıya dönüştü ve ben seksin baş döndürücü sersemliğine o kadar kapılmışım ki beni ısırdığında hiç acı duymadım, sadece yavaş, yoğun, şurup gibi bir orgazm yukarı aşağı ve üzerime akıyordu. İnledim ve dişleri boğazımın kıvrımında yerini alırken kollarında gevşedim. Kısa bir süre emdi ve bunun acısı

dünya daha net, bağıın büyümesinden keyif almam için yeterli.

İlk önce Caleb vardı elbette, ağır ve kuşatıcıydı, beni sıcaklık ve rahatlıkla sarıyordu. Etrafımız bulanıklaştı ve onun tarafından tamamen kuşatıldığım için neyin aşağı neyin yukarı olduğunu anlayamadım. Rake ondan sonra hızla içeri girdi, biraz mesafeli ama baş döndürücü ve yumuşak, tenimin her yerine konan öpücükler. Ve sonunda...

Biraz hıçkırdım ve Leo sırtıma bastırdı.

Leo, benim mükemmel, basit, parlak ışığım, yeniden başlamak için taze bir tuval. Minnettarlık ve bağlılık ve gurur ve şehvet ve açgözlü şefkat beni her vurdu, üç adam da sevgileriyle beni bağıın içinde batırdı. Her yöne geri göndermeye çalıştım, nerede başlayıp nerede bittiğimi karıştırdım, kendi tenimden koptum ve bağıın içinde kayboldum. Dünya devrildi ve ağızlar ve diller beni öpüyor, ısıyor ve rahatlatıyordu.

Ağlıyor muydum? Beni bilirsin, ağlıyordum.

Ve sonra, her şeyin çok fazla olduğu, kendimi *onların* karmaşasında kaybetmenin eşiğinde, acı bulutu kesti. Şaşkın bir çığlık attım ve oda bana geri geldi. Caleb'in üzerine kapanmıştım, Rake ve Leo iki yanımdaydı, ellerim ve dudaklarım her yerdedi.

Ve lanet olası Cyrus dişlerini *kıçım*a geçirmişti. Kıkırdadı ve dilini ikiz hilallerin üzerinde gezdirerek ısırığını bıraktı.

"Daha iyi mi?"

Güldüm ve Caleb'in içimdeki düğümünün çekişini görmezden gelerek döndüm, böylece Cyrus'un yayıldığını, ellerinin popomda olduğunu ve sırtışının bana parladığını görebildim. Eğildi tekrar yaladı, bağıın onun tarafı çakırkeyif ve mutluydu ama yine de o anda beni sabitlemeye yardımcı oldu. Kendi tarafını çekiştiriyor, beşimizin bir arada olduğu kümede beni sabit ve kendi alanımda tutuyordu.

Ben de ona sırttım ve başımı salladım. "Daha iyiyim. Teşekkür."

"Mmm, sorun değil," dedi, dudaklarını o noktanın üzerine sardı ve emip yaladı. "Sana tekrar pembe şaplak attığımda bunun nasıl hissettireceğini bir düşün."

Seksim Caleb'in etrafında kenetlendi ve alfamı tekrar becermeye başlama dürtüsüne direnmeye çalışarak göğsüne geri döndüm. Dudaklarım

daha geniş yayıldı. Alfalarım. Bana sahip çıkıldı. Dördüncü güce kadar sahiplenildim.

Caleb kendi bağ işaretindeki yerini aldı, Cyrus mırıldandı, ben ürperdim ve Rake bana iki yönden bir şehvet şimşegi gönderdi.

Dostum, yarın çok yorgun olacaktım.

YİRMİ DOKUZ

Cyrus

I Caleb'in düğümünün beklemek için içimdeki sabrın her zerresini harcadım. Eğer Lola'yı ilk düğümleyen ve ısırın ben olsaydım, onu saatlerce orada tutardım.

ikimiz de terli, zayıf cinsel karmaşaya dönüştük.

Neyse ki Caleb benden daha iyi bir adamdı, Lola'yı ve diğerlerini sürekli tahrik ve uyarılmış halde tutmak yerine uyuşuk bir sükunet içinde yatıştırıyordu. Onunla geçireceğim anı biliyordu. Bondmark'ımla ilgilenmek istiyordum ama Lola'nın Caleb'in üzerinde kıpırdanması çok muhtemeldi. Ve ben açgözlüydüm. Gevşek ve sıvı haldeyken ve sevgililerimin kokularıyla kaplıyken onu düğümümün etrafında istiyordum.

Lola'nın sırtında dizlerimin üzerine oturdum ve buradan onun görüntüsüne hayran kaldım. Bacakları Caleb'in kalçalarının üzerine yayılmıştı. Kıcı bana göz kırpmıyor, Rake'in salgısı teninde hâlâ biraz parlak ve yapışkan. Isırık izim, kızarmış, şişmiş ve dikkatimi çekmek için yalvarıyor.

Caleb ona, "Sakın uyuma, aşkım," diye mırıldandı. "Cyrus bekliyor."

"Mmm, onu hissedebiliyorum," diye cevap verdi. Kendini zayıf kolları üzerinde yukarı itti ve ellerimi sırtında gezdirirken ve parmaklarımı saçlarında tararken dokunuşumu hafif tutmak için elimden geleni yaptım.

Lola omzunun üzerinden baktı, mükemmel pelüş ve öpücüklerle şişmiş dudaklarının köşeleri yukarı kıvrılıyordu. "Benim için planların var mı patron?"

"Sürekli," dedim, oyunlarımızda bana verdiği isimden çocuksu bir heyecan duyarak. Öne doğru eğildim ve tenini tatma isteğime karşı koyarak omzuna iffetli bir öpücük kondurdum. "Ama bu sefer sadece biz olalım istiyorum, oyun yok."

Yeni bağımda yumuşak bir şey ortaya çıkarken kendi kendime gülümsedim. Kendimi Rake ile sadece bu şekilde paylaşmışım ve aramızdaki bağ bir kızgınlık döneminde oluşmuştu. İkimiz de bundan pişman değildik, uzun bir süre boyunca onun sürüyle olan tek bağı bendim ve onun yolunu bulması için rahatça gevşek bir bağdım. Rake ve ben en iyi arkadaşlar ve dostlardık, en başından beri birbirimize mükemmel bir şekilde uygun ve dengeliydik. Lola ile... bu bağ yeni bir uzuvdu, ikimizin de yararına güzel bir şekilde kullanmayı öğrenmek istediğim yeni bir .

Lola mırıldandı ve dizlerinin üzerinde doğruldu, Caleb ile yumuşak bir gıcırtyla ayrılanaya kadar burnu kısa bir süre kıvrıldı. Caleb, siki kaygan ve kaplanmış bir şekilde kalçasına çarptığında homurdandı.

"Oh!" Lola kızardı ve yatağa geri düştü, bacakları birbirine sıkıştı ve ıslaklık içinden serbestçe kayarken yanakları pembeleşti. Bana göz kırparken sııttım, daha yarım saat önce bir tanrıça gibi üç siki efendisiyken birden utandı. "Belki de gidip temizlenmeliyim," dedi usulca.

, sonunda güzel kızımıza istediğim kadar dokunabilecektim. Lola'nın kalçalarını kavradım ve onu kendime doğru çektim, üzerine eğilip dudaklarını kaplarken nefesini yuttum. Lola öpüşürken inledi, kollarımın çemberine doğru eğildi ve dizlerinin üzerine kalkarak beni almak için geriye doğru eğildi. Bir elimle ensesini kavradım, dokunduğumda teslim olduğunu hissettim ve diğer elimle önünü okşadım, parmaklarımı kalçalarının arasından geçirip seksini avuçlamadan önce kısa bir süre göğüslerini sıktım. Sürümün serbest bıraktığı kalın karışım tenindeydi ve ben onu ovuşturdum, Lola titriyor ve dişlerime karşı sızlanıyordu. Kıcı sikime değdi ve sikim izine dokunduğunda kısa bir süre dondu kaldı.

Ona sırtarak geri çekildim. "Seninle ilgilenmem gerek, günüşiğim. İyileşmesi için o izi temizlemem gerekiyor. Benim için eğil."

Lola'nın dudakları ayrılmış ve parlıyordu, gözleri cam gibiydi. Rake bile Lola kadar hızlı bir şekilde alt uzaya geçmemiştii ve şu anda ona karşı dikkatli olmak istiyordum. Aniden gelen bağlar yüzünden zaten bocalıyordu ve onu kafasının içinde kaybetmek istemiyordum. Şakağını okşadım ve Lola içini çekip başını salladı, itaatkâr bir poza bürünerek bunu oyuna dönüştürmeme konusundaki kararlılığını tehdit etti. Dirsekleri şilteye gömülmüş, başı kollarına doğru eğilmiş, kıcı havaya kalkmış, parlayan her santimini bakışlarıma gösteriyordu.

"Siktir," diye inledi Rake.

Ona uyarıcı bir bakış attım ve o da Caleb'ın kucağına doğru kıpırdandı. Şu anda Lola'yı paylaşmıyordum. Diğerleri izleyebilirdi ama bu an sadece bize ait olacaktı. Onun ve benim sürüye yetişmemiz gerekiyordu ve ben onun bağlarının orantısız ucu olmak istemiyordum.

"Sen iyi misin?" Ellerimi kalçalarında ve poposunda gezdirerek sordum, kısa bir süre işaretimi fırçaladım ve onu titrettim.

"Ben mükemmelim," dedi Lola yumuşak bir sesle.

Sürü arkadaşlarımla bir gülümseme paylaştım. Mükemmel, Lola'nın kendisinden bahsederken çok sık kullandığı bir kelime değildi ve dudaklarından dökülen bu ses hoşuma gitti. Ellerimi arkasına doladım, bacaklarını aralarına yerleşmeme izin verecek kadar açtım, Lola her küçük dokunuşta titriyordu.

"Nasıl hala bu kadar..." Sustu ve başını iki yana salladı. "Bu biraz da benim hatam olabilir," dedi Rake. "Seni görünce Bu şekilde bir araya geldiğimizde, bana sakinleştirici verseniz bile sakin olamam."

"Ara vermek ister misin?" Teklif ettim. Duraklamak istemedim ama eğer bunalmışsa bekleyebilirdim.

"Tanrım hayır, becerilmeye ihtiyacım var," diye inledi Lola kendi teninin içinde.

Bunun üzerine sııttım ve sonra kamburumu çıkardım, ağzım hedefimi buldu, dilim o noktanın üzerinde dönmeye başladı. Lola çığlığını kollarının arasında boğdu ve sol kalçasındaki elim sıkın göbeğine doğru kayd. Sızan döllerini tekrar içine ittim ve Rake inleyip rahatlamak için bağ arkadaşlarına dönerken kıcına doğru sııttım.

"Tanrım, Cyrus!"

Şişmiş deriye karşı mırıldandım, kendi diş izlerimi yaladım. Lola bağlanma konusunda biraz karmakarışık ve her kaydırışımında onu parça parça inceledim. Utangaçtı, ilişkimizin ne kadar *yeni* olduğunun aşırı farkındaydı ve kendi uyarılmasından biraz utanıyordu. Zaman ilkinin iyileştirecek, övgü ikincisini düzeltecekti. Geri kalan her şeyiyle, bağlılığı ve sadakatiyle, aramızdaki bağın her bir parçasını koparıp yeni bağlantıyı kucaklarkenki merakıyla beni büyüleyordu. Teninin üzerinde mırıldandım, bir kez daha yaladım ve sabit parmaklarımın üzerinde gezinmesini izlemek için geri çekildim.

Yatağın içinde hafifçe nefes alıp veriyordu ve ben de arkama yaslandım, yeni dokunuşunun heyecanını içinde tutmak için boşta elimi işaretimin üzerine bastırdım. Lola inledi ve başı döndü. Benden başka hiçbir uyarım almadı ve ben de sadece çırpınışı hissetmek, ıslaklığın parmaklarımdan aşağı kayışını izlemek için parmaklarımı onun içinde kıvırdım.

"Ben... Daha fazlasına ihtiyacım var," diye nefes aldı Lola, talepte bulunmasına izin verip vertest ediyordu.

Bir gün, Lola'nın beni tamamen kontrol etmesine izin verecektim, bakalım Domme olmakta da sub olmakta olduğu kadar iyi miydi? Şimdilik dileğini yerine getirdim.

Eğildim ve ıslak tenini yaladım, kıvrımlarını dudaklarımın arasında emdim, kemirdim. Üçüncü parmağımı içine soktum ve sonra başparmağımla klitorisini buldum, onu içten ve dıştan ovarak titremesini izledim. Amından kıkına kadar yaladım, orada Rake'in yapışkan-tatlı tadını buldum ve sonra tekrar aşağı indim.

"Siktir," diye nefes aldı Lola.

Diğerleri başlığın yanında gürültülü bir şekilde büyüyorlardı ve başını onları izlemek için çevirdi, amcık parmaklarımın etrafında sıkıyordu. O zaman bir noktada denemek için başka bir eğlenceli oyun. Belki bir değişiklik olsun diye ateş sırasında bile.

Lola'yı dilimde çoğunlukla kendi tatlı tadı kalana kadar olabildiğince temiz bir şekilde höpürdeterek emdim ve sonra işaretime geri döndüm. Dişlerimi ısırık izinin etrafına sardım ve sertçe emdim, Lola ağlamasını battaniyeye gömerken mırıldandım ve kaygan bir serbest bırakma ve parmaklarımın etrafında uzun bir sıkma ile geldi.

Aniden geri çekildim ve ben kenardan kayarken Lola yatağın üzerine düştü. Ayak bileklerini tuttuğumda haykırdı, bacakları tekmeliyordu ve ben

onu hemen serbest bıraktı, ellerini kaldırdı.

"Özür dilerim," dedik ikimiz de aynı anda. Bazı anlarda Lola'nın sınırları olduğunu unutmak kolaydı, biz onlara takılıp düşene kadar onun bile farkında olmadığı sınırlar.

Ona uzandım ve ayağa kalkarak onu kollarıma almama izin verdi. Onu yatağın etrafında taşımaya başladığımda suratını buruşturdu ve Leo'nun Rake'in sikini emişini, omega'nın Caleb'in kucağında zıplayarak başını geriye atmasını izledi.

"Onlardan daha sonra çok göreceksin," dedim kulağına. "Şu anda sadece ikimizle biraz zaman geçirmek istiyorum."

Lola kollarımda rahatladı ve başını omzuma yaslayarak başını salladı. Onu Rake'in devasa duşuna taşıırken dudakları kıvrıldı.

"Beni daha da kirletmek için mi temizliyorsun?" diye sordu.

Mırıldandım ve sııttım, onu banka götürüp kucağıma oturturken suyu üzerimize dökmek için açtım. Eli hemen sikimin etrafına dolandı, bana gülümserken uzunluğumu pompaladı.

"O kadar iyi mi?" diye sordu.

"Öyle olduğunu biliyorsun," dedim ve uzanıp saçlarını omuzlarından geriye doğru ittim. Yakında onu Caleb'e geri vermem gerekecekti, böylece o da ısırığıyla ilgilenebilecekti ama şimdilik bencil davranacaktım. Lola beni hayata döndürürken kendi boyumdaki ağrıyı görmezden gelmeye çalıştım ve betamın güzel gri gözlerine baktım. "Bugün çok cesurdun."

Lola'nın dokunuşu durakladı, sinsi gülümsemesi kırıldı ve kırılğanlaştı, başı eğilmeye çalıştı. Parmağımla çenesini yakaladım ve onu bakışlarımı tutmaya zorladım.

"Bugün o odada ne olduğunu bilmiyorum ama sürümüzü kurtardığını biliyorum," dedim.

"Cyrus, ben-"

"Senin de tekrar yapacağını biliyorum. Rake'i ve kendini kurtardın. Ve bunun için seni seviyorum, oradan olabildiğince güvenli bir şekilde için. Neyle karşılaşacağını bile bile gittiğin için," dedim.

Lola'nın gözleri yaşardı ve gülümsemesi zayıf ama içtendi. "Bu sürüyü seviyorum. Seni seviyorum. Gitmemezlik edemezdin."

Başımı salladım, boştaki elimle Lola'nın kalçasını kavradım ve onu doğrudan sikimin üzerinde durması için yönlendirdim. Aşağı doğru ittim ve ağzı açık kaldı, ben içine gömülürken kaşları ateşli bir şaşkınlıkla çatıldı.

"Bugün muhteşemdin," dedim Lola'nın teninin kızarmasını, gözlerinin dalgalanmasını izleyerek. "Benim mükemmel, *zarif*, iyi kızım."

Lola inledi, gözleri büyüdü ve vücudu sallandı ve uzun, akıcı bir hareketle şişen düğümüne doğru eğildi.

Kalçalarımı kaldırarak, "Sonuna kadar gir, günüşiğim," dedim. Yavaşça girdim, tam olarak şişmemiştim. Onun için büyürken bunu hissetmesini, sertleşip içine kilitlendiğimde her esneme anını not etmesini istedim.

"Bir daha söyle," diye fısıldadı Lola, zar zor duyuluyordu, gözlerini kaçırmaya çalışıyordu.

Eğildim ve kısa bir okşamayla dudaklarını, elmacık kemiğini, alnını öptüm ve sonra kulağına sokuldum. "Benim güzel kızım. Sikimin etrafında çok tatlı hissediyorsun. Paketimi alırken çok güzel görünüyorsun."

Lola inledi ve kollarını boynuma dolayarak sallandı. Elimi kıcındaki bağ izimin üzerine koydum ve hareketi hıçkırıklarla kesildi, dudakları yükselen bir nefesle ayrıldı.

"İyi kızların alfalarının sikine kaç kez boşaldığını biliyor musun?" Onun içinde sertleşirken sesim kalınlaşarak sordum, kızışmaya başlama dürtüsüne direndim.

"Hayır, alfa," diye nefes aldı Lola, kirpikleri usulca bana çarpıyordu. Çekingen mi davranıyordu yoksa aramızdaki büyüye mi kapılmıştı anlayamadım.

"Artık yapamaz hale gelene kadar," diye .

Lola inledi ve ben de kıpırdanmaya başladım, benim için bir kez boşalırken düğümüm kilitlendi ve içinde öğütüldü, tatlı ve nazik. İşim bittiğinde, aklını yitirmiş olacaktı.

OTUZ

Lola

I uyandığımda boynum ve sırtım alfalarımın üzerinde uyuya kaldığım için ağrıyordu. Dördünün de.

Gece için Rake'in yatağını yok ettik ve birisi

Cyrus beni duşa kilitleyip yalvarırken çarşafı yıkamaya attı. İşi bittiğinde ve ben bir paçavraya döndüğümde Caleb beni odasına taşıdı ve Leo da Matthieu ve Wes'i almaya gitti. Bu kez kimse kalabalık uyku düzeninden şikâyet etmedi, ancak ben kesinlikle birden fazla kez birinin beni bir çift koldan çıkarıp diğerine sokmasıyla uyandım.

Mecbur kalsam sürü arkadaşlarımın arasında uyumayı öğrenirdim. Memnuniyetle.

Bacaklarımı Cyrus'tan ayırıp Leo ve Rake'in üzerinden geçirdim ve ellerimi Matthieu'nun saçlarından çekerek Caleb ve Wes'in arasına girmek için döndüm, yataktan gizlice çıkmanın en az rahatsız edici yolunun bu olduğuna karar verdim.

"Nereye gidiyorsun?" Caleb omzuma sokularak ve ısırik izini yalayarak fısıldadı. "Bugün hiçbirimizin işe gitmeyeceği konusunda anlaşmıştık, buna sen de dahilsin aşkım."

"Kahve yapmak ve bir şeyler yemek istiyorum," dedim, işini kolaylaştırmak için ona doğru uzanırken bile. Cyrus bu ısırik olayını gerçekten telafi etmek zorunda kalacaktı. İyileştirmeyi bitirene kadar nasıl ? Ona minnettarım

Duyarlılık -ve kesinlikle dün geceki ilgisi- ama en azından diğerleri, izleriyle ilgilenirken benim pantolonsuz olmamı gerektirmeyen yerler seçmişlerdi.

"Neden sana kahvaltı hazırlamamıza izin vermiyorsun?" Caleb cevap ama elleri dolaşmaya başlamıştı.

"Çünkü menüde olmak istemiyorum." Ayağa kalktım ve Caleb beni bıraktı, bana gülümserken sevimli, baştan çıkarıcı ve buruştu. "En azından kafein alıp kafayı bulana kadar olmaz."

Leo Caleb'ın sağ tarafında kıpırdandı ve Caleb onu göğsüne doğru çekti. "Tamam. Birazdan kahvaltıda sana yardım etmek için aşağıya ineceğiz."

"Acele etme." Eğildim, Caleb'ı bir kez öptüm ve sonra yatağın ayakucundan çıkmaya çalışırken yumuşak kıkırdamasını duymazdan geldim.

Wes homurdandı ve yüzüstü yuvarlandı, devasa yatağın yaklaşık dörtte birini kendine aldı ve Matthieu'yu bacağı kenarda asılı bıraktı. Eğer hepimiz düzenli olarak birlikte uyumayı planlıyorsak, birilerinin yıkılıp daha da büyük bir yatak alması gerekecekti. Caleb'in çekmecelerini karıştırıp ödünç aldığım kıyafetleri karıştırdım, zayıf bacaklarımla kapıdan çıkarken uykulu gülümsemesini yakaladım ve altı paket arkadaşımın görüntüsü beni yorganın altına geri çekmeden kaçtım.

Merdivenlerden inerken kahve kokusu beni karşıladı ve kaşlarımı çatarak durakladım. Dün gece biri makineyi kurmuş muydu? Belki Wes ya da Matthieu, geri kalanımız meşgulken... Daha önce hiç sabahları mutfığa ilk giden ben olmamıştım, bu yüzden rutini tam olarak bilmiyordum.

Ama sahanlığa çıkıp oturma odasının ışığının gördüğümde adımlarım yavaşladı. Belki çocuklar da enerji konusunda bilinçli değillerdi? Belki de Leo onları gece atıştırmasının ortasında yatma vakti için yakalamıştı?

Belki de Indy'nin uşaklarından biri evine girmiştir, diye uyardı beynim.

Oturma odasıyla mutfak arasındaki girişe kadar sokuldum ve kısa bir süre durdum, şaşkınlığım hâlâ üzerimdeydi. Mutfak tezgâhında oturan kadını tanıdım, sinsi ve baştan çıkarıcı gülümsemeyi tanıdım.

"Merhaba Lola," dedi kafeteryada alfalarım hakkında beni sıkıştıran kadın. "Bana Eve diyebilirsiniz."

Tetikçi. Tetikçi kadın.

Oh, lanet olsun.

Alt kattaki bilardo salonundan tanıdığım cüppelerden birini giymişti, etrafında gevşekçe bağlanmış ve omuzlarına dökülüyordu. Koyu renk saçları sırlıslıklamdı ve zar zor görünen göğüslerine kadar tenine yapışmıştı.

"Umarım sakıncası yoktur," dedi, dumanı tüten kahve fincanını kaldırarak. "Sen nasıl içiyorsun?"

"Burada ne yapıyorsun?" Diğerlerini uyandırmak için bağlarımı çekmeyi düşünürken sordum.

"Sadece konuşmak için buradayım," dedi ve bana sırtını dönerek bir fincan kahve aldı ve bana bir fincan doldurdu. "Sakin olmaya çalışın ki alfalarınızın bize katılmasını engelleyebilelim. Bunun çok... kaotik bir hal alacağını görebiliyorum."

Caleb endişeyle bana elini uzatıyordu. Paniğimi bastırıp derin bir nefes aldım ve o geri çekilene kadar bana güvence vermek için elimden geleni yaptım.

"Yakında aşağı inecekler," dedim.

Eve başını salladı ve omzunun üzerinden bana baktı, dönüp yeni fincanı bana uzattı. Ona baktım ve başımı salladım.

"Yeterince makul," dedi sırtarak. "Al bakalım." Sonra her fincandan bir yudum aldı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Yine de geçer," dedim.

Eve bana surat astı. "Ama bu iyi bir kahve, ziyan etmek yazık olur. o."

"Hemen şurada paket servis bardakları var. götürebilirsin. Sen başkası vaktini boşa harcıyorsun."

Güldü ve içmekte olduğu kupayı geri çekti, omuzlarını yuvarladı ve ikisini de durulamak için lavaboya götürdü. Kibar tetikçi kadın o zaman. Yine de hiç hoş değil.

"Dünden sonra iyi olduğundan emin olmak istedim," dedi. "İyi görünüyorsun. Çok taze sikilmişsin."

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Ağzımdan kaçırdım ve sonra başını kaldırıp keskin bakışlarını yüzümde gezdirince söylediklerime pişman oldum. "Matthieu bana seni bir hafta önce işe aldıklarını söyledi. Sen de dün oradaydın. Ben o binaya girmeden önce Indy ile ilgilenebilirdin."

"Yapabilirdim," dedi Eve ve yaptığı tüm şakacı taklitler sesini terk etti, kelimeler düz, basit ve tonlamasızdı. "Bu senin için nasıl bir his olurdu? Vahşi alfalarla dolu o odada tek başına omega'na ne olurdu?"

Yutkundum ve gözlerim tezgâha kaydı.

"Lola," diye fısıldadı Eve, boşlukta dolaşarak önümde durdu. "Gözlerini bir avcıdan asla ayırmamalısın."

Boyu benden biraz daha uzundu ve bornoza sarınmıştı... ama haklıydı. Hâlâ ölümcül görünüyordu. Gözleri soğuktu, güzel yüzünde sürekli bir tehdit vardı.

"Onu tekrar görmek gerektiğini düşündüm," dedi Eve. Sonra bir ampul gibi yandı, neşeli maskesi yerine oturdu. "Nasıl hissettin? Muhteşem görünüyordun."

"Odanın her tarafına duygularımı akıtıyormuşum gibi hissettim," dedim kaşlarımı çatarak.

Bu Eve'in kafasını karıştırmışa benziyordu, zarifçe şekillendirilmiş iki kaşının arasında küçük bir çatlak belirdi. "İlginç."

Derin bir nefes aldım ve ondan uzaklaşma dürtüsüne direndim. "Teşekkür ederim. Bitirdiğin için." Bana *bitirtmediğin için*, diye düşündüm.

Eve omuz silkerek, "Bana ödeme yapıldı," dedi. "Ben bir kahraman değilim. Adam öldürmek için para alıyorum. Bazen eğlence olsun diye bana para ödeyen adamları da öldürüyorum."

Ani ve şok edici bir öfkeyle içimden öfke fışkırdı ama ben ona doğru eğildim ve kadınla burun buruna geldim. "Eğer sürüme zarar vermekle tehdit ediyorsan, bu odadan çıkmaya izin vermeyeceğim."

Chai ve yağlı tatlılık etrafımda dönüyordu ve Eve iç çekti ve bana doğru sallandı, kedi gözlerini kirpiklerine vurarak bana baktı. "Tehditlerle beni kızdırma, Lola. Senin bir sürün var ve ben paylaşmayı sevmiyorum."

Oh. Eve...Eve deliydi. Muhtemelen vahşi bile.

Tabii ki vahşi. O bir alfa kiralık katil.

İç çekip omuzlarını tekrar yuvarlayan Eve, ayak parmaklarının üzerinde döndü. "Bu bornozu yanıma alıyorum ve çıkarken güvenliği sıfırlayacağım. Birileri aşağı iniyor." Arka koridora yöneldi ve elini kolunun üst kısmındaki parmaklarını hafifçe sallayarak kaldırdı. "Telefonuna numaramı bıraktım. Bağlarından sıkılırsan diye. Ya da sadece kız kıza bir gece geçirmek istersin. Birini gırtlaklayabiliriz."

Tanrım, onu asla Bebek'le tanıştırma.

Gözümü kırptım, Eve gitmişti ve çantam merdivenlerden aşağı iniyordu.

Çekilin!

Eve'in ziyaretinin kokusunu dağıtabilecekmiş gibi kollarımı havada savurdum. En azından havuzdan yeni çıkmıştı. Çoğunlukla oda onun gibi kokmuyordu. Sonra aceleyle kahve cezvesine gittim ve delice bir telaşla hazırladıklarını döktüm. Cezveyi zehirlemiş miydi? Muhtemelen hayır, ama bunu riske atamazdım.

Önce Matthieu yanıma geldi, ben lavabonun başında dururken sırtıma sarıldı. "Ça va?"

İyi miydim? Lise Fransızcasından küçük bir parça kalmıştı. Başımı salladım ve ona doğru eğildim. "Dün biraz dalmışım. Tencerede de toprak var," dedim neden temizlediğimi açıklamak .

Sürüme yalan söylemek istemiyordum ama Wes Eve'in eve girdiğini öğrendiğinde neler olduğunu da görmek istemiyordum. Beni kontrol etmek için. Bu bir daha asla olmadığı sürece, sırrı bir kez saklamaya razıydım.

"İzin ver," dedi Matthieu, şakağımı öperek. "Sanırım Wes'in sana göstermek istediği bir şey var."

Merakla, köpüklü kahve cezvesini Matthieu'ya uzattım ve onunla tezgahın arasından sıyrıldım. Leo ve Caleb buzdolabının önünde malzemeleri çıkarıyorlardı ve ben de her ikisinin yanaklarına hızlı öpücükler kondurdum. Rake, beni belimden yakalayıp yanına çeken Cyrus'a yaslanmıştı.

"Bok listemdesiniz bayım," dedim, sırttan Cyrus'a ters ters bakıyormuş gibi yaparak.

"Dün gece söylediğin bu değildi," dedi, eli işaretimi sıkmak için aşağı kayd. "Düşünüyordum da seni

Leo'nun kucağına otur. Ben seni aptalca parmaklarken sen de Rake'i emerken izle."

Bakışlarım tamamen farklı bir nedenden dolayı ısındı. "Sen bir belasın," dedim onu kısaca öperek. "Kahvaltıdan önce beni susatmayı bırak. Akşam yemeğinde mısır cipsi yedim, o kadar."

Alfalarım bu duyuru üzerine hırladı ve Cyrus'un hınzır parıltısı daha yumuşak bir öpücük alırken yumuşadı. "Not edildi. Sonra oynarız."

Dudağımı ısırdım, oyunu şimdi başlatmak için biraz cazipti, ama sonra midem uyarıda bulundu ve Wes gömleğimin arkasını çekiştirmek için uzandı. Ona döndüm, kucağına tırmandım, kışkımdaki kısmen iyileşmiş izin tahriş olmasını engellemeye dikkat ettim.

"Merhaba, iyi ," dedim, Wes'in kaşlarının üzerinden geçip ağzına doğru ilerledim.

Leo, Caleb'e "Her şeyi doğrayıp büyük bir karıştırma haline getireceğim," dedi. "Hepimiz tam bir İngiliz yemeği hazırlayamayacak kadar seks delisiyiz, bebeğim."

"Sana bunu çizdim," dedi Wes, katlanmış bir kâğıt parçasını alıp ellerime tutuşturarak.

"Yaramazlık mı?" Kaşlarımı zıplatarak sordum.

Wes sırıtarak, "Hayır, ama revizyonlar için bunu dikkate alacağım, tatlım," dedi.

Olabildiğince rahat bir şekilde yerleştim -çok teşekkürler Cyrus- ve kâğıdı açtım, gözlerimden yaşlar süzölmeye başlarken aptal küçük çizime baktım.

"Oh, Wes," diye nefes aldım. Bir kıkırdama koptu ve gözyaşlarımı silerek dönüp yanaklarına öpücükler kondurdum.

"Bir ," diye mırıldandı Rake, Cyrus'un sırtından kalkıp sendeleyerek yanına geldi. Sayfayı ona uzattım, gözlerini kırptırırken sırıttı. "Bekle, bu bizim evimiz mi? Neden tepesinde bir ejderha var?"

Wes kızardı ve Matthieu bana bir fincan kahve getirirken güldü. "Evdeki alanınla ilgili tüm bu tartışmayı düşünüyordum," dedi Wes. "Bir kule hakkında ne düşünüyorsun?"

Leo bir kesme tahtası dolusu et ve sebzeyi cızırdaması için tavaya atarken Caleb tezgâha doğru uzandı. Caleb

sayfadaki karikatürize çizime kaşlarını çatarak baktı. "Bir çatı ilavesine karşı değilim ama bu mimariye karşıyım."

Kıkırdadım ve diğerlerinden saklanmak için başını eğdiğinde Wes'e yaslandım, dudakları onun göğüs izinin üzerinde geziniyor ve beni ürpertiyordu.

"Kule odaları çok moda," dedi Leo sırtarak. "Yenileme cehennem gibi olacak ama neden olmasın?"

"Ama taş tuğlayla olmaz, değil mi?" Caleb kaşlarını çatarak konuştu.

"Peki prensesimiz ne düşünüyor?" Matthieu bana göz kırparak sordu.

Ofladım ve gözlerimi devirdim, ama Wes'in ellerini arasına aldım sıkıttım. "*Eğer* benim için bir oda konusunda yaygara koparacaksa -" diye başladım.

"Öyleyiz," dedi Cyrus.

"Çoktan başladı," diye onayladı Leo.

Caleb, "Duvar kağıdını ," diye ekledi.

Güldüm ve kafamı sallayarak düşüncelerimden arındım. "O zaman... evet. Bunu sevdim. Bayıldım." Kızardım ve gülümsedim. "Sizi seviyorum çocuklar."

Diğerleri bana cevap verirken Wes mırıldandı, Matthieu ve Rake öpmek için yaklaştılar.

Biz bir peri masalı değildik ama peri masasına ihtiyacım olduğu kadar yakındık. Ve bundan sonra her şeyin sonsuza dek mutlu bir şekilde sona ereceğinden oldukça emindim.

Sonsöz

I Arabanın camına doğru eğilmiş, Malta'nın kırsalının yavaş tepelerinin geçip gitmesini, güneş ışığının çimenleri altın rengine dönüştürmesini, kayalıkların ötesinde davetkar bir şekilde parıldayan denizi izliyordu.

"Döndüğüne memnun musun?" Leo elimi sıktı ve virajı dönerken elini vites koluna götürdü.

"Mmm, çok. Bir yıl geçtiğine inanamıyorum."

"Çılgın bir yıldır," dedi Leo.

Başlangıcı kesinlikle öyleydi. Ve belki de Wendy'nin nihayet *Glamazon* adlı dijital girişimini başlattığı ve tam sonbahar moda sezonunun zirvesinde *Designate*'e saldırdığı ortadaki kısımlar. Voir doğru yolu seçmeye karar vermişti, bu da *Designate*'te kalan bizlerin sadece eskiden olduğu gibi edebileceğimiz, ateş edilen silahlara karşılık veremeyeceğimiz anlamına geliyordu. *Glamazon*'un açılış abonelik anlaşması abone sayımızı sarsmıştı ama Wendy, Katherine Hughes ile sadece betalara özel sayım için hazırlıklı değildi. Yeni bir izleyici kitlesiyle sayılarımızı ve daha fazlasını geri kazanmıştık ve şimdi *Designate* sanat, kültür, toplum ve modaya giden bir yoldaydı. *Glamazon*'da da Betty'nin yönettiği dedikodu köşesi vardı. Muhtemelen başarı açısından bir beraberlikti ama gurur duyduğum bir şeydi.

"Keşke diğerleri de gelebilseydi," dedim kaşlarımı çatmamaya çalışarak.

"Mm, ben de," dedi Leo, kendini oldukça neşeli hissetmesine rağmen. Belki de benimle yalnız kaldığı için mutluydu.

Bu düşünce beni gülümsetti ve ben onun elini sıktım, sonra da tanıdık manzarayı hayal edip etmediğimi merak ederek pencereden dışarı göz kırptım. "Geçen sefer Grech'lere gittiğimiz yol bu mu?"

Leo kaşlarını oynatarak, "Öyle," dedi.

Tüm o baş döndürücü heyecanı bir anda anlam kazandı ve ben de güldüm. "Geri mi dönüyoruz? Ohh, ama şimdi çok farklı olacak."

Leo başını sallayarak ve sırtarak, "Öyle olacak," dedi.

Heyecanı içime aktı ve gülümsemem daha da genişledi. Bir yanım uçurumun kenarındaki küçük evde ve aşağıdaki tuz çiftliğinde herhangi bir değişiklik yapıldığını görmekten neredeyse nefret ediyordu ama Leo heyecanlandığında bunu onunla paylaşmamak mümkün değildi.

"Kaldığımız yer mi?" Ben sordum.

Bu ziyaretimde Leo bizim için bir araba kiralamıştı, böylece adanın etrafında daha özgürce seyahat edebilecektik, ancak ben hala onun sürücü koltuğunda sağımda olmasına alışmaya çalışıyordum.

Leo, "Biz orada kalıyoruz," dedi.

Gözlerimi ona diktim. "Bu konuda ağzını çok sıkı tutuyorsun. Sır nedir? Tatil köyü senin mi?"

Leo güldü ve dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı. Kolunu çekiştirdim ve o da sırttı. "Sadece bekle. Neredeyse , güzelim."

"Sinsi davranıyorsun. Rake ile çok fazla zaman geçiriyor olmalısın," dedim.

"Rake'in seni şımartmakta ısrar etmesine bayılıyorum. Sürprizlerle karşılaşmayı sevdiğini biliyordum ama durumun tersine dönmesini bu kadar iyi karşılayacağını bilmiyordum," dedi Leo.

"Konuyu değiştirmeye çalıştığını görüyorum bebeğim," diye cevap verdim.

"Oh, bakın! Buradayız!" Leo bağırarak yoldan çıktı ve uzun bir çakıl taşlı yola girdi.

En azından bu dikkat dağıtma işe yaradı. Dik oturdum, bu küçük tatlı çiftlik ne tür bir lüks tatil köyüne dönüştürülmüşse ilk bakışta onu görmeyi bekliyordum. Küçük, taştan bir yaşadığımızda ne bir tabela, ne büyük bir otopark, ne şemsiye, ne kapı, ne de plaj sandalyeleri vardı. Grech'lerin küçük evi artık çok daha geniş bir taş evdi.

Yapı, her ne kadar ev değil de duvarla çevrili çok uzun bir alan gibi görünse de, kaşlarımı çatarak baktım ve ne olduğunu anlamaya çalıştım.

Bir tatil köyü değil ama... Ne *olduğu* hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Leo, "Hadi, önce içeri girelim, sonra çantalarımızı almak için geri döneriz," dedi.

"Ohhh tamam." Arabadan indim, taşın üzerinde durdum ve taş duvara baktım. "Ne oldu?"

"Göreceksin," dedi Leo kolayca ve sonra elimi tutup beni kendine çekti.

Duvarın etrafına dikilmiş birkaç ağaç ve kenarından görünen yeşillikler vardı ama Leo ve ben bir çift zeytin ağacının etrafından dolanana kadar mütevazı küçük kapıyı fark etmemiştim bile.

"Leo..." Cebinden bir anahtar çıkarıp kapının kilidini açmasını izledim. "Burası bir ev mi?"

"Öyle olacak. Evden uzakta bir ev," dedi Leo. "Sahibi geldiğinde."

Bu en azından bir tatil köyünden daha iyiydi, Grech'ler sonunda istediklerini elde etmişlerdi. Tam sahibinin kim olduğunu soracaktım ki Leo kapıdan içeri adımını attı ve ben de önümdeki manzaraya bakakalmıştım. Dışarısı hafif peyzajlıysa, içerisi yemyeşildi. Uzun bir taş patika, Grech'lerin altın taştan yapılmış evlerine benzeyen hoş bir taş binaya doğru uzanıyordu, ancak bunun yeni ve biraz daha modern bir yapı olduğunu söyleyebilirdim.

Daha çok sol tarafımdaki uzun, kristal mavisi havuza bakıyordum. Havuzun dibinde, bir yeraltı katına açılan pencereler olduğundan şüphelendiğim bir dizi karanlık panel vardı. Eğer burada kalıyorsak, havuzu kullanmamıza izin vardı, değil mi? *Designate*'te çalışmaya başladığımdan beri ilk gerçek tatilimi ve burada geçireceğimiz haftayı en iyi şekilde değerlendirmeyi planlıyordum.

Leo kulağıma "Çıplak yüzmeyi düşün," dedi ve ben de ona sırtarak ayak parmaklarıma kadar uzanıp bir öpücük yakaladım.

"Öyleydim. Şimdi dalmak ister misin?"

Leo mırıldandı ve bakışları açtı ama başını salladı. "Önce ev. Ve sonra evet, kesinlikle."

Ev, büyük tuğlalı taşları ve mavi panjurlu küçük pencereleri bize bakan düz, dikdörtgen bir yapıydı. Leo bizi kapıya götürürken elimi tuttu. Bu sefer anahtar yoktu ama içeri adım attığımızda nedenini hemen anladım. Oldukça uzun, sanat eserleri ve yeşilliklerle dolu bir salona girdik; mekanda Caleb'in damgası açıkça görülüyordu ve duvarların rengi dışarıdaki taşla uyumluydu, zemin vahşi ve renkli desenlerle döşenmişti.

"Leo... sahibi kim?" Tam karşımdaki pencerelere bakarak sordum. Ev tam uçurumun kenarında duruyordu. Endüstriyel görünümlü bir dizi merdiven pencerelerden aşağı iniyordu ve birden buzdağının ucunda olduğumuzu fark ettim. Ev *altımızdaydı*.

"Hadi," dedi Leo, beni yanına çekerek. "İki yanımızda birer yatak odası ve banyo var. Evdekinden biraz daha rahat ama misafirler için olabilir. Ve sonra burada..."

Leo merdivenlere götürürken nefesimi tuttum, pencere duvarından görünen manzara baş döndürücü ve nefes kesiciydi, deniz ve tuz düzlükleri kilometrelerce önümüzde uzanıyordu.

Leo, "Açık planda bir yaşam alanımız, mutfagımız ve yemek odamız var," dedi.

Odayı görünce nefesim kesilmeden önce gözlerimi denizden zar zor ayırdım. Geniş, çağdaş ve renkliydi. Duvarlarda Cyrus'un şehir manzarası resimlerinden biri asılıydı ve suya bakan derin ve yumuşak görünümlü koltukların arasındaki bir masada duran sürümüzün aile fotoğrafını görünce boğazım sıkıldı.

Devasa yemek masasının düşen parıltılı ışığa bakarken, havuzun tam üzerinde olduğunu fark ettiğimde güldüm. Oda için güzel bir ışık özelliği vardı, her şeyi ambiyanslı ve neredeyse vitray gibi yapıyordu, ancak çıplak dalma fikrime kesinlikle eğlenceli bir dönüş yaptı.

"Alt katta bir ebeveyn banyosunun yanı sıra birkaç özel oda var. Ve yerin iki kat altında olduğu için beklediğinizden daha aydınlık. Her odanın doğal bir ışık kaynağı var, ya uçurumun kenarından kesilmiş ya da bahçeden tünel açılmış," diye açıkladı Leo ve sanki bunu bana söylüyor gibiydi.

Bakışlarımı evimizdeki neredeyse mükemmel bir kopyası olan güzel ortak mutfaktan çektim ve Leo'ya döndüm. Sırtı pencereye dönüktü ve ayaklarının üzerinde zıplıyordu, tepkimi beklerken gözleri parlıyordu.

"Bizim mi?" Nefes aldım.

Leo bir elini kaldırdı ve havada salladı. "Bu... bu *senin*," dedi dudakları titreyerek.

Ofladım ve ona göz kırptım, konuşmadan önce iki kez yutkundum. " zaman bizimdir," dedim, çünkü Rake'in Noel'de bana bir araba ayarlamaya çalışması bir , ama burası...

Büyüleyici. Mükemmellik. En çılgın hayallerimin bile dışında.

Gözlerim her küçük detayın üzerinde gezinmeden duramıyordu. Belli ki bütün sürü işin içindeydi. Rake'in düşüncesi konfor detaylarında, Wes'inki mahremiyetle ilgiliydi. Matthieu ve Leo ise *Malta'da* bir evle bana sürpriz yapmak için gereken cesareti göstermişlerdi.

Leo öne çıktı, elleriyle omuzlarımı kavradı ve dikkatimi tekrar ona çekti. "Fritzing mi yapıyorsun?" diye sordu, dudakları seğiriyordu.

"Biraz," dedim sırtarak. "Ama iyi anlamda."

"Bunun büyük bir hediye olduğunu biliyorum-"

"Tamam, ama buna bir aile yatırımı diyelim," diye önerdim.

"-ama bu bir nişan hediyesi, o yüzden biraz daha fazla olmalı," dedi Leo.

Ona baktım, ağızım açık kaldı, gözlerim çok sevdiğim bu adamın her ayrıntısını içime çekti, çoğu zaman beni yolumda durdurdu.

"Bir ne?" Nefes aldım

Leo'nun dizinin yere değmesine bile yetişemedim, o daha yarısına gelmeden gözyaşlarına , eli cebine uzanıyordu.

"Leo!"

"Lola," dedi sırtarak ve bana bakarak. "Bir sürü olduğumuzu biliyorum. Artık *sadece* biz *değiliz*, ama *seninle* sahip olduğumuz şeyi, ne kadar kutlamak istiyorum. Ve seni ısıramam ama *seninle evlenebilirim...* eğer beni kabul edersen."

Bir elinde yüzük vardı, diğerinde de kendi elim, ama bunları sonra düşünecektim. Kalbim *şarkı* söylüyordu ve ben

tek değildi. Leo bağda kilise çanları gibi çalarken, sürünün geri kalanı ikimize de cevap verirken aptalca, mutlu gözyaşlarıyla güldüm.

", değil mi?" Leo'ya gülümseyerek sordum.

"Onları dışarıda bırakamazdım," dedi omuz silkerek. Sol elimi daha yakına çekti, sıcak metal yüzük parmağımın ucuna değdi. "Ne düşünüyorsun?"

"Ne düşündüğümü biliyorsun," dedim. Yanaklarım acıyordu ama aynı zamanda vücudumdaki her bir hücre *harika* hissediyordu. Leo beklentiyle dolup taşmış gibi görüldüğünde, önce başımı çılgınca sallayarak kelimeleri çıkarmaya çalıştım. "Evet. Biliyorsun ben Leo, *evet*."

Aşağıdan çılgınca bir tezahürat yükseldi ve Leo yerden atlarken ben nefes nefese kaldım, ağladım ve güldüm. Yüzük parmağımdaydı ve Leo'nun kolları beni sarmıştı ve yüzüm onunkine doğru kalkmıştı ve ayak sesleri aşağıdan yukarı doğru koşuyordu, an o kadar hızlı akıyordu ki saati durdurabilmeyi diledim. Öpüştük, kolay ve tanıdık ve aynı zamanda çaresiz ve heyecan vericiydi. Sürü bir telaş içinde etrafımızı sardı, kollar ve bacaklar bizi katladı.

Alfalarım neşeliydi, Leo *akkor* halindeydi ve ben de mutluluğumun içinde güzel bir beden dışı deneyim yaşıyordum. Evlilik her şeyden çok sembolik olacaktı ama umurumda değildi. Düğün *güzel*, balayı cennet gibi olacaktı ve Leo ile ben sonsuza dek kendi yolumuzla birbirimize bağlanacaktık.

Sadece merhemde küçük tatlı bir sinek vardı.

Grubun kucağında döndüm, diğerlerinin öpücüklerini kabul ettim ve tüm bu sürprizi benden sakladıkları için onlara çimdikler attım.

"Çekingen davranma," diye mırıldandı Matthieu kulağıma kabaca. "Sevdiğini biliyorsun."

"" diye cevap verdim ve beni tekrar öptü.

Caleb ağlıyordu, Wes Leo'ya kaburgalarını tehdit edebilecek bir şekilde sarılıyordu ve Cyrus kolunu ıslıl ıslıl parlayan Rake'e dolamıştı. Ama beni kandıramazdı, saklamaya çalıştığı narin çürüğü hissedebiliyordum. Ben Rake'e yaklaşıp kollarımı omuzlarına dolayarak dudaklarına ve yanaklarına sokulmak için yükseldiğimde Cryus uzaklaştı.

"Senin adına çok mutluyum, Lolipop," dedi.

"Öyle olduğunu biliyorum."

Sessizdik ve ben bağlarımın arasından geçerek Rake'in acısını hafifçe çekiştirdim.

"Yapma," dedi.

"Söyle bana," dedim dudaklarını gagalayarak.

"Sadece biraz kıskandım, ama iyi anlamda," diye mırıldandı Rake. Onu cesaretlendirmek için tekrar öptüm, daha da sokulmaya başladığında gülme isteğime karşı koydum, siki pantolonunun içinde sertleşiyordu. "Sahip olduğumuz şeyin mükemmel ve özel olduğunu biliyorum. Sadece diğerleri seni ısıracak ve Leo ile sen evleneceksiniz..."

"İkimizin arasında eşsiz bir şey olmasını diliyorsun," dedim arkama yaslanıp ona bakarak.

Rake mırıldandı ve hafifçe başını salladı. Bizim adımıza mutluydu, bu yalan değildi. Sadece biraz açgözlü olmak Rake'in doğasında vardı. Bu da benim için sorun değildi.

Arada sırada sadece kadınlarla geçirdiğim geceler dışında, bu adamlardan hiçbir şey istemedim. Ve aynı şeyin hepsi için geçerli olması için elimden geleni yaptım.

Dudaklarımı Rake'in çenesine bastırdım ve elini belimin arkasından alıp önüne getirdim. Ağzım kulağına doğru kayarak fısıldadı, "Ya seninle bunu zaten yaşadığımızı söylersem?"

Rake'in şoku bir havai fişek gibi bağın içinden fırlayıp doruğunda heyecanla patlarken oda sessizliğe gömüldü. Arkasına yaslandı, gözlerini yüzüme dikti.

"Daha denemeye bile başlamadık," diye nefes aldı, dudaklarına komik bir gülümseme yayıldı.

Güldüm, onun sevinciyle neşelendim. "Ateşin varken amımı özel olarak istersen böyle olur bebeğim."

Rake'in kendi kahkahası gürültülü ve ani oldu ve sonra ayaklarımdan kalkıp onun kollarına atıldım, beni kaçırıp aşağıdaki yatak odalarına doğru giderken sürümüz bizi izliyordu.

Rake omzunun üzerinden, "Siz sürtükler yepyeni bir baba olmaya hazır olsanız iyi olur," diye seslendi.

Bombanın diğerlerinin ifadeleri üzerinde patlamasını izlerken kıkırdadım, ta ki onlar peşimizden koşana kadar, sorular ve

dudaklarında ünlemler.

"Rake, sakın onu düşürmeye kalkma!" Matthieu havladı.

"Emin misin?" Rake bana sordu.

"Mhm, diğer herkesle koruma kullanıyordum," dedim.

"Umarım dışarıda fazla vakit geçirmek istemiyorsundur, Lolipop, çünkü şu anda sana yapmak istediğim elli milyon kötü şey var," diye mırıldandı Rake.

"Paylaşmaya hazır olsan iyi edersin," diye homurdandı Wes, hemen arkamızdan.

"Elinden geleni ardına koyma," dedim ve Rake beni yatağa atarken kıkırdadım. Bu güzel odanın kıymetini daha sonra anlayacaktım. Şu anda, zevk almam gereken altı adam vardı.

Bugünlerde hayat çok lezzetliydi.

FIN

Ayrıca Kathryn Moon tarafından

TAMAMLAYICI OKUMALAR

Kütüphanecinin Cadılar Meclisi Serisi

[Yazılı - Kitap 1](#)

[Savaşçılar - Kitap 2](#)

[Scrivens - 3. Kitap](#)

[Eskiler - Kitap 4](#)

Summerland Serisi

[Yazlık Ülkeye Hoş Geldiniz: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 1](#)

[Yazlık Diyarın Sırları: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 2 Yazlık](#)

[Ülkeden Ayrılmak: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 3](#)

Standalones

[İyi İşler Aya Hükmeder](#)

The Sweetverse

[Baby + the Late Night Howlers Lola](#)

[& Millionaires - Birinci Bölüm the](#)

[Lola & the Millionaires - İkinci Bölüm](#)

Sol & Lune

[Kitap 1](#)

[Kitap 2](#)

SERİ DEVAM EDİYOR

Tatlı Bezelye Gizemleri

Fıncının Riskli Ritüeller Rehberi

Rooksgrave Malikanesi Serisi

Esther: Yeni Bir Başlangıç - Kitap 1

Teşekkür

Peki 2020... Bu senin sayende değil.

Bu kesinlikle aileme, arkadaşlarıma ve Moongazers'a teşekkür ederim.

Türlerin oyun alanlarında koşturmama, tüm parçaları bambaşka bir şeye dönüştürmeme izin veren ve her şeyi tuhaf ve ilginç bir şekilde karıştırdıktan sonra gelip benimle oynamaktan hâlâ mutlu olan okurlara teşekkür ederim. Kitaplarım asla herkes için olmayacak, ama eğer *bu* kitap *sizin içinse*, o zaman çok mutluyum!

Şimdi özellikle beni yolumda ve mümkün olan en iyi şekilde tutan insanlara gelelim-

Sanat için Kellie Arts'a ve yazı tipi çalışması için Lana Kole'ye muhteşem kapak övgüleri!

Bookish Dreams Editing sayesinde harika bir redaksiyon!

Her gün daha fazlası için beni kovalayan alfalarım - göz kırpmıyor - Chloe, Lana ve Desiree (öksürük, Chloe, öksürük)

Bu hikayeyi kesinlikle yutan ve koruyan beta bebeklerim; Jami, Ash, Kathryn ve Helen, tüm katkılarınız ve Lola'yı bir kitap olarak çok daha güçlü hale getirdiğiniz için çok teşekkür ederim!

Ayrıca yukarıdaki tüm kadınlara şunu söylemek istiyorum: Eğer bir suç işlemek isteseydim, bunu sadece bir kitap fikri olarak sunardım ve muhtemelen hepimiz beni kenardan alkışlayarak bundan izin verirdiniz. Ve bunu gerçekten takdir ediyorum! Suç işlemeyi planladığımdan değil...

Yazar Hakkında

Kathryn Moon, küçük yaşta annesine hikâyeler yazdırmaya başlayan bir taşra faresidir. Yeni dünyalar inşa etme ve kafasında büyüyen karakterlerin hayatlarını keşfetme tutkusu hiç azalmadı ve üniversiteden kurgu yazarlığı derecesiyle mezun oldu. Kırılganlıklarıyla güçlü kadınlar, zorlayıcı olduğu kadar sevecen aşklar ve okuyucunun içine girdiği ve asla çıkmak istemediği dünyalar yazmayı seviyor. Elleri yazmakla meşgul olmadığında muhtemelen kazak örüyordur ya da Ohio'da pasta hamuru kıvırıyordur. Sihre kesinlikle inanıyor.

Ona [Facebook](#)'tan ve ohkathrynmoon@gmail.com adresinden ulaşabilir veya [sen yapabilirsin](#) haber bültenine !

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

